

JOSIP PEČARIĆ: MARIO FILIPI, THOMPSON I ZDS

JOSIP PEČARIĆ

**MARIO FILIPI, THOMPSON I
ZDS**

ZAGREB, 2025.

© Josip Pečarić

KAZALO

UVOD KNJIGE „MARIO FILIPI, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM,2021.”.....	9
PREDSTAVLJANJE KNJIGE MARIJA FILIPIJA <i>NIKOLA TESLA</i> <i>ISPOD PAUČINE</i> U ZAGREBU	10
UZALUD JE ŠATOR STAJAO 555 DANA	16
 VELIKA ULOGA MARIJA FILIPIJA U RASKRINKAVANJU NAMJERA RADOVANA DOBRONIĆA	
DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS	23
MARIO FILIPI , OTVORENO PISMO DOBRONIĆU	29
PRILOG: KAD NE VOLE HRVATSKU NE VOLE NI ZDS	33
BITI HRVAT U CRNOJ GORI	42
DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS, 2.	51
DOBRONIĆ, JB TITO I JA (DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 3.)	58
PRILOZI: HRVATSKI RADIO PROGRAM 3 ZZZ FM – 19 RUJAN 2021 GOD.	62
MIRA O PISMIMA PREDSEDNICIMA	70
JOSIP JOVIĆ, ORJUNA REDIVIVA: PORFIRIJEVI POKLONICI I TUĐMANOVI MRZITELJI	75
'OKLOPNO PRAVOSLAVLJE'	79
FELJTON MR. SC. BLANKE MATKOVIĆ U 'HRVATSKOM TJEDNIKU'	84
ODGOVOR DR. SC. MIRKU VALENTIĆU	100
LILI BENČIK O DOBRONIĆU, JB TITU I IDS-u (DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 4.)	108
PRILOG: GOSPODINE PREDSEDNIČE VRHOVNOG SUDA ZAŠTO NISTE 19.SIJEČNJA 1992. GODINE HRVATSKIM BRANITELJIMA U POŽEGI KOD POLAGANJA PRISEGE OBJASNILI DA ZA DOM SPREMNI NIJE DOPUSTIV NI U KOJOJ PRILICI!?	118
SKEJO, DOBRONIĆ I DVA JOSIPA (DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 5.)	126

MARKO SKEJO U BUJICI PORUČIO MILANOVIĆU, PLENOVIĆU, DOBRONIĆU I SVIMA ONIMA KOJI ŽELE ZABRANITI ZDS	132
TAKMIČENJE ZA PRVOG SLUGU U HRVATA (DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 6.)	136
TAKMIČENJE ZA PRVOG SLUGU U HRVATA 2. (DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 7.)	144
ODGOVOR ĐURU VIDMAROVIĆU (TAKMIČENJE ZA PRVOG SLUGU U HRVATA 3.)	155
KAKO POSTATI 'UGLEDNI PROFESOR'?	161
MARIO FILIPI U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA	167
M. KOVAČEVIĆ I J. PEČARIĆ, THOMPSON U OČIMA HRVATSKIH INTELEKTUALACA – BILO JE I TO JEDNOM U HRVATSKOJ, FORTUNA, ZAGREB, 2008.	167
HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA	167
DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.	181
JOSIP STJEPANDIĆ, MENTALNI BLJESAK I TEKSTOVNA OLUJA ZA ISTINU I PRAVDU	181
MARIO FILIPI, LJULJAJU SE STUPOVI LAŽI	188
JE LI KATEDRA ZA POVIJEST FF-A SRAMOTA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU?	192
ZDS I KUKAVIČLUK: OD THOMPSONA DO THOMPSONA	197
TUĐMANOVSKI PRIJEDLOG MLADOG JASTREBA	205
J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.	209
GENOCID? IPAK JE ZDS NAJVEĆI ZLOČIN, ZAR NE?	209
ODGOVOR MARIU FILIPIU	215
"ZA DOM SPREMNI" I EDUKACIJA	221
PISMO PREDSEDNICI - TKO POTPISUJE?	226
DNEVNIK U ZNAKU 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2017.	232
TRIBINA "NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI" U KRAPINI.....	232
USTAVNOM SUDU RH JE DOMOVINSKI RAT ZAPRAVO "POTICANJE MRŽNJE NA TEMELJU RASNE, NACIONALNE I VJERSKE PRIPADNOSTI"	236
DOPISIVANJE S LILI BENČIK, DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	247
PISMO GĐI BENČIK	247
INICIJALNI KRUG 'TUĐMAN 100', DRAGOVOLJAC.COM., 2022.	251
TUĐMANISTI I PUTINISTI	251

A. KAČUNKO I J. PEČARIĆ, HRVATSKA PJESNIKINJA	
MARIJA DUBRAVAC, ZAGREB, 2022.	255
STATUT SRPSKO-HRVATSKE KOALICIJE	255
O STATUTU SRPSKO-HRVATSKE KOALICIJE	264
NEKE PORUKE HRVATSKE PJESNIKINJE	267
TOMISLAV DRŽIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	280
ZVONIMIR HODAK, ZABRANJUJE SE ZDS, ČETNIČKA KOKARDA OSTAJE DOPUŠTENA, A KOMUNISTIČKIM MESARIMA NAZIVAT ĆE ULICE	280
THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	285
UGLEDNI ODVJETNIK DAVORIN KARAČIĆ KRITIZIRAO POLICIJU	285
DVA PISMA O ZDS PREDSEDNICIMA VRHOVNOG I USTAVNOG SUDA	287
IZ PISMA MARIJA FILIPIJA DOBRONIĆU	290
ZORICA MASLAK - PRANIĆ	292
JOSIP STJEPANDIĆ->JOSIP PEČARIĆ	293
ODGOVOR JOSIPU STJEPANDIĆU	294
JAVOR NOVAK: ULOMCI ZBILJE, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	300
JAVOR NOVAK, RAZNIJET ĆE HRVATSKU	300
HODOČASNIK / MARKO PERKOVIĆ THOMPSON, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	303
KAKO SAM BRANIO THOMPSONA	303
J. PEČARIĆ, Z. HODAK, GOLDSTEINI PROTIV THOMPSONA, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	313
MARKO PERKOVIĆ NAJVAŽNIJI JE ŽIVUĆI HRVAT	313
 AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	 333

UVOD KNJIGE „MARIO FILIPI, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.”

Veliko zadovoljstvo i čast predstavlja mi suradnja s g. Marijom Filipijem Stopostotnim invalidom Domovinskog rata i vukovarskim dragovoljcem iz Zagreba, Teško je stradao braneći Vukovar. U eksploziji tenkovske granate ostao je bez lijeve ruke i desne noge. Danas je kolumnist portala *dragovoljac.com* i publicist.

. Ova knjiga govori o toj suradnji. Godinama sam branio Domovinski rat i hrvatske branitelje od napada onih koji napadaju hrvatske svetinje i prvenstveno naše branitelje i Domovinski rat. Od pojave velikosrpskog Memoranduma SANU 2. pokazalo se da je zadnja crta te obrane pozdrav ZA DOM SPREMNI koji je dio od hrvatskih vlasti legaliziranog pozdrava. I u toj borbi i ne samo toj veliku pomoć sam imao i od Marija Filipija. Pokazalo se u najnovijem napadu na ZDS i hrvatske branitelje od strane novoizabranog predsjednika Vrhovnog suda RH Radovana Dobronića da je presudnu ulogu u obrani tog 'konačnog' udara na ZDS i Domovinski rat odigrao Mario Filipi. Tome je i posvećen prvi dio ove knjige, U drugom dijelu dani su tekstovi iz mojih knjiga u kojima se spominje ili ih je pisao Filipi. Uz ovaj Uvod dajem i Predgovor koji sam napisao za njegovu knjigu o Nikoli Tesli. Završni tekst u knjizi je njegov najnoviji intervju iz „Hrvatskog tjednika“.

Akademik Josip Pečarić

PREDSTAVLJANJE KNJIGE MARIJA FILIPIJA *NIKOLA TESLA ISPOD PAUČINE U ZAGREBU*

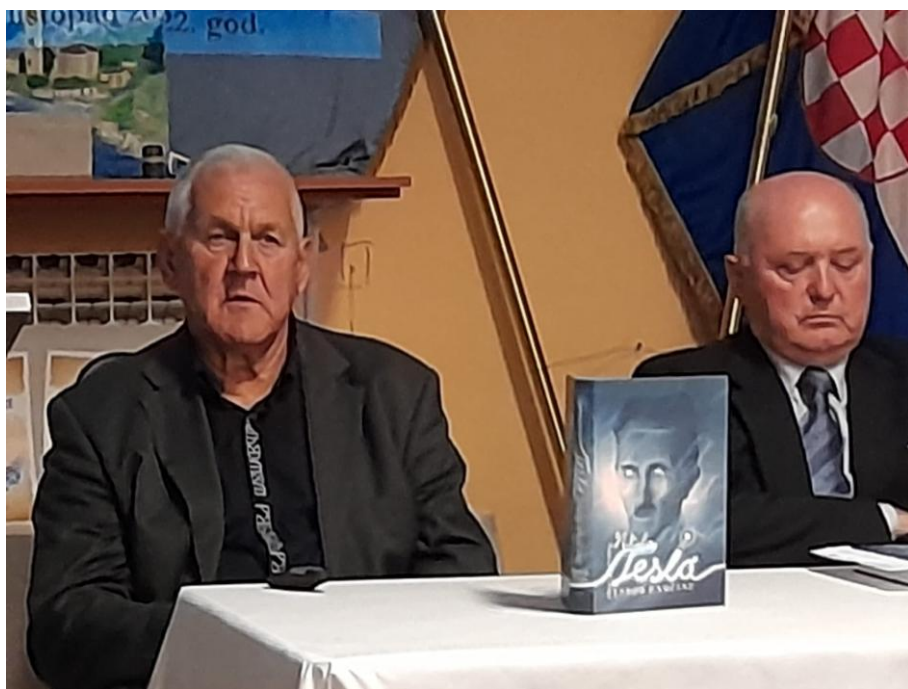

Dopustite da vas sve lijepo pozdravim.

Pred nama je treće dopunjeno izdanje knjige Marija Filipija *NIKOLA TESLA ISPOD PAUČINE*.

Filipi je Zagrebčan rođen 24. ožujka 1950. godine, politolog, dugogodišnji novinar u više redakcija, u mladosti uspješan veslač, u ratu dragovoljac, zatim 100% invalid kao posljedica ratnog stradanja. Prva knjiga „Nikola Tesla ispod paučine“ je njegova prva knjiga uopće, a ovo je kao što sam već naglasio njezino treće izdanje. U međuvremenu je objavio knjigu svojih ratnih svjedočanstava „Na istočnom pragu Domovine“, kao i zbirku pjesama „Od mira do rata i natrag“. Također sklada pjesme koje sam i pjeva. A koliko je talentiran Mario Filipi govori i njegova Stand up komedija „Kako glumiti normalnog čovjeka“.

U Uvodu knjige upozorio sam na jedan događaj koji pokazuje koliko je Tesla stalna aktualna tema osobito u Srbiji, Ukazao sam na reagiranje tamošnjih medija na izjavu legendarnog tenisača Novaka Đokovića koja se dogodila u trenucima kada sam pisao taj Uvod. On je nehotice izazvao buru u medijima kada je spomenuo Nikolu Teslu jer je tijekom jednog razgovora kazao da se divi geniju rođenom u Smiljanima.

Srpski portali su Đokovićevu izjavu doživjeli ovako: srpski portali taj su razgovor prenijeli uz naslove “Đoković otkrio kojem se Srbinu divi”, a dan kasnije zamjerili hrvatskim kolegama što su u svojim tekstovima napisali da je “Đoković otkrio da se divi geniju rođenom u Hrvatskoj”. Zamjerili su i napali one koji su napisali istinu! Zar se Smiljan ne nalazi u Hrvatskoj?

Odavno sam naučio kako Srbi fanatično brane svoje laži. Pa i Dobrica Ćosić je rekao da je Srbima laž najviše pomogla u povijesti. Žestoko reagiranje srpskih medija na činjenicu da se Tesla rodio u Hrvatskoj pokazuje da tu ima nečeg mnogo višeg. A to upravo pokazuje ova knjiga. Ja sam u svom Uvodu posebno obratio pažnju na Filipijevu raspravu o Teslinoj izjavi u koju malo tko u Hrvatskoj sumnja: “*ponosim se svojim srpskim rodom i hrvatskom domovinom*”. Ona se pripisuje Tesli, ali je nedokazana.

Zanimljivo je da se Đoković spominje i u priči o napadima na pozdrav ZA DOM SPFREMNI (vidjeti npr. knjigu J. Pečarić, Josip Šimunić i ‘Za Dom spremni’, Zagreb, 2019, str. 362.) koje je do kraja razgolatio upravo Mario Filipi svojim OTVORENIM PISMOM DOBRONIĆU:

U mjestu Puntat na otoku Krku pučki sakupljač narodnih sjećanja na povijest Rado Žic Mikulin zabilježio je pjesmu koja je zapravo bila himna hrvatskih srednjovjekovnih mornara. Oni su sebe nazivali ormanci prema brodovima koji su se zvali ormanice i dominirali su Jadranom do kraja prvog milenija. U toj himni slogan „Za dom spremni“ pojavljuje se gotovo doslovno na čak tri mjesta.

<https://narod.hr/hrvatska/hrvi-mario-filipi-u-otvorenom-pismu-predsjedniku-vrhovnog-suda-radovanu-dobronicu>

Naravno to neće ništa promijeniti u ovakvoj Hrvatskoj jer (kako kaže Rudi Tomić):

*Činjenica je da je srbadiji, jugokomunistima i hrvatskim veleizdajnicima ZDS – trn u oku. Jer su agresori na Hrvatsku gubili ratove baš zbog toga što je hrvatski narod bio uvijek **Za dom spreman**.*

Pohod "dušobrižništva" SPC u Vukovar... | Bez Cenzure

Priča o Đokoviću i Tesli podsjetila me je na jednu priču iz Australije, a kako je ta priča draga Mariju Filipiju nadam se da će biti zanimljiva i vama: Za vrijeme Domovinskog rata bilo je puno doseljenika iz Hrvatske i Srba i Hrvata. Morali su učiti Engleski pa su bili u istim razredima. Tako mi je jedna Hrvatica ispričala da je s njom u istu grupu bila i jedna Srпкиnja koja je na predstavljanju tvrdila da je ona iz Knina koji je u Srbiji. Ona je intervenirala tvrdeći da je Knin u Hrvatskoj. Profesorica je morala donijeti kartu i pokazalo se da je Knin u Hrvatskoj. Srпкиnja je plačući vikala: *Nije u Hrvatskoj - u Srbiji je!*

Sličnu priču mogli ste ovih dana pročitati u Hrvatskom tjedniku gdje su tiskana dva teksta o Nikoli Tesli:

Joško Čelan, Tesline su svjedodžbe dokaz njegove hrvatske domovine i hrvatskog jezika, *Hrvatski tjednik*, 29. 09. 2022.

Marito Mihovil Letica, Teslina je domovina Hrvatska, *Hrvatski tjednik*, 13. 11. 2022.

U svezi s tom mojom pričom iz Australije treba pogledati slijedeći dio koji je dan u Čelanovom tekstu:

Ugledni francuski list Le Figaro objavio je u broju od 23. kolovoza 2022. u opširnom prilogu o Nikoli Tesli, da je rođen u Srbiji. Reagirao je hrvatski iseljenik u Monacu Grga Tapalović. List je objavio njegovu reakciju i ispričao se napomenuvši da je mjesto Teslinog rođenja u Hrvatskoj.

Nezamjenjiva je uloga Marija Filipija i u borbi za priznanje Hrvatski Pravoslavne Crkve. Iako katolik on je nezamjenjiv u misama Hrvatske pravoslavne Crkve i često reagira svojim tekstovima o njoj.

Tako u jednom od takvih tekstova Filipi spominje i Teslu:

MARIO FILIPI: INCIDENT JE ZAPRAVO UPEREN PROTIV ISTINE

05 Listopad 2021

Incident s trganjem hrvatske državne zastave pred zgradom u kojemu Hrvatska pravoslavna crkva služi službu Božju nije bio sam sebi svrha i nije slučajan. On je u funkciji pomno isplaniranog napada na Hrvatsku i hrvatski

narod koji bismo mogli nazvati – historiocid, dakle uništenje hrvatske prošlosti.

(...)

Na jednu od liturgija (misa) Hrvatske pravoslavne crkve došao je nepoznat čovjek kojemu smo se u prvi mah obradovali jer se radujemo svakome tko dolazi k nama prvi put. Ali on je već za vrijeme liturgije nekim upadicama radio nered, a nakon završetka prišao je arhiepiskopu i uslijedio je ovaj dijalog:

Provokator: "Da li Vi ovdje obnavljate ustašku crkvu?"

Arhiepiskop: "Prije onoga što Vi zovete "ustaška crkva" postojala je hrvatska pravoslavna crkva.

Provokator: "Ali prije nije bilo Hrvatske. A znate li da je car Dušan jeo zlatnim žlicama, dok su svi drugi vladari jeli drvenim žlicama".

Arhiepiskop: "Onaj kojeg zovete "car Dušan" bio je vazal mađarsko-hrvatskoga kralja, a etnički je bio više Bugar nego Srbin".

Provokator: "To Vi kažete zato jer ste Bugar".

i: "Hrvatska pravoslavna crkva postoji od 18. stoljeća".

Provokator: "Ali tada nije bilo Hrvatske".

Filipi: "Hrvatska postoji najmanje od sedmog stoljeća, a vjerojatno i duže".

Na to je čovjek furiozno otišao.

Da taj čovjek tamo nije bio slučajno i da je točno znao što radi potvrdio je nekoliko dana kasnije srbijanski političar Vulin koji je rekao da Nikola Tesla nikada nije nogom stupio na hrvatsko tlo. Dakle u doba njegovog rođenja nije bilo Hrvatske, nego je izumitelj rođen u Austriji. Nadalje nastavlja Vulin, da je Tesla 1941. došao u Hrvatsku, bio bi 62. Tesla ubijen u Smiljanu od ustaša. U stvarnosti u Smiljanu nikada nije bilo ljudi s prezimenom Tesla. Sam Milutin, izumiteljev otac, tamo je došao jer ga je crkva postavila da tamo bude paroh (župnik). Svi hrvatski Tesle potječu iz sela Raduč i zaseoka Radučki Drenovac. Dakle da su ustaše i htjeli ubiti nekog Teslu, u Smiljanu ga ne bi mogli naći jer ga nije bilo.

Zar vam Vulinova tvrdnja nije slična tvrdnjama Srkinje iz Australije? Ali pogledajmo kako to dalje komentira Filipi u tom tekstu:

U doba rođenja Nikole Tesle još je postojala Vojna granica (krajina), iako tada više nije ničemu služila. Njezino službeno ime bilo je Hrvatska vojna granica (u njemačkom originalu Kroatische Militärgrenze). Kada je Tesla imao 25 godina (1881) u vrijeme dok je radio u Budimpešti, Vojna granica je vraćena pod vlast Sabora i bana (hrvatskog državnog poglavara).

Svoj tekst Filipi je završio sjajnom konstatacijom koja nam objašnjava zašto mnogima u RH ne vole arhiepiskopa Aleksandra:

Očito je dakle da ni ovaj najnoviji incident nije uperen toliko protiv hrvatske zastave, niti protiv Hrvatske pravoslavne crkve, pa čak niti protiv Aleksandra kao svećenika, nego protiv Aleksandra kao povjesničara, jer nam on otkriva dijelove hrvatske povijesti koja je do sada bila nepoznata.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/mario-filipi/28028-mario-filipi-incident-je-zapravo-uperen-protiv-istine>

Zato ne čudi ta bliskost Arhiepiskopa i Filipija.

Kao što puno neistina o Tesli razobličava ova knjiga, tako Filipi to isto radi još s nekim drugim važnim dijelovima naše povijesti a koje su u RH interpretirane tako da odgovaraju ciljevima velikosrpske politike. O samoj knjizi i Nikoli Tesli više će vam reći sam autor Mario Filipi kojemu čestitam na knjizi.

Josip Pečarić

Fotografije: Damir Borovčak

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/32625-predstavljanje-knjige-marija-filipija-nikola-tesla-ispod-paucine-u-zagrebu>

J. Pečarić, Mario Filipi, Portal dragovoljac.com, 2021.

ZAVRŠNI TEKST

INTERVJU

MARIO FILIPI

Stopostotni invalid Domovinskog rata i vukovarski
dragovoljac iz Zagreba

**UZALUD JE ŠATOR STAJAO 555 DANA,
Država nam nije bolja, bit će još gora dok ne dobijemo
ponizne vođe I dok narod ne prestane birati Jugoslavene
I ateiste**

Razgovarao: TOMISLAV JELIĆ

Mario Filipi nedavno je nekoliko dana novoizabranom predsjedniku Vrhovnog suda Radovanu Dobroniću uputio otvoreno pismo u povodu njegova stajališta da pozdrav *Za dom spremni* nije prihvatljiv ni u kakvim prilikama.

Pismo su malobrojni hrvatski mediji izvorno prenijeli, kao i društvene mreže, ali jugoslavenski brojni mediji u Hrvatskoj su, kao i najčešće do sada, to posve ignorirali, odnosno prešutjeli. Mario Filipi u Domovinskom je ratu bio pripadnik 83. Zagrebačkog bataljuna, u listopadu 1991. Teško je stradao braneći Vukovar. U eksploziji tenkovske granate ostao je bez lijeve ruke i desne noge te je od tada 100-postotni ratni vojni invalid. Zagrepčanin dalmatinskih korijena nikada se nije prepustio beznađu, nego vrlo aktivno sudjeluje u društvenom životu.

Kada smo dogovarali ovaj intervju, lako smo se sporazumjeli da se nađemo u prostorijama Hrvatske pravoslavne crkve (koju HDZ po nalogu Pupovca uporno odbija registrirati) u Domjanićevoj ulici u Zagrebu. Premda po vjeroispovijedi katolik, Filipi briljantno sudjeluje u PRAVOSLAVNOJ LITURGIJI.

Što Vam je bio motiv da se javnim pismom obratite novoizabranom predsjedniku Vrhovnog suda Republike Hrvatske Radovanu Dobroniću? Šokiralo me je da čovjek koji je tek sjeo na stolac predsjednika Vrhovnog suda počinje voditi politiku umjesto da se bavi pravosuđem koje je sada pravo ruglo Hrvatske. Umjesto da čisti po svojoj novoj kući koja je u totalnom neredu, on se bavi sloganom "Za dom spremni". Posebno me je pogodilo što on nastupa pristupom "odozgo" i metodom svršenog čina. Rekao je da to nije ideološko, nego civilizacijsko pitanje. Drugim riječima, svatko tko se ne odriče tog slogana je necivilizirani divljak. Isti stav pokazali su zlotvori koji su ubijali

1945. godine, a to pokazuju još neki i danas. Hrvati su uglavnom necivilizirani divljaci, dakle treba ih pobiti. Tako je bilo 1945. godine. Danas nije moguće tako jednostavno ubijati, ali ideološki to je potpuno isto. Sa svog položaja on mnoge od nas može strpati u zatvore, što znači da će Hrvatska dobiti mnogo političkih zatvorenika i to zbog “verbalnog delikta” duboko u 21. stoljeću i u koliko-toliko demokratskom režimu. On nije ničim argumentirao zašto misli da je to civilizacijsko pitanje, ali očito aludira na NDH i ustaše. Čak je i rekao da se je pod tim “pokličem” ubijalo po kriterijima koji ne smiju postojati. Nije rekao iz kojih je on izvora dobio takvu informaciju. Ali znamo da su to isključivo komunističke knjige i pjesme pune maštarija koje nemaju nikakvu vezu sa stvarnim događajima. Ovakav predsjednik Vrhovnog suda potpuno je neprihvatljiv. Bilo bi mu najbolje odmah podnijeti ostavku, jer kada bude ipak morao otići biti će mu mnogo teže.

Začuduje me i nedostatak inteligencije tog čovjeka. Ako je već odlučio obrušiti se na slogan “Za dom spremni” koji ima dugu povijest koju on ne zna, trebao je taktički šutjeti ili odgovarati diplomatski neodređeno dok se ne učvrsti na svom položaju. Ovako je istrčao na ledinu, a tko tako čini sva oružja tuku po njemu. Očito misli da mu nitko ništa ne može.

DOBRO JE ŠTO BAREM NISMO OPET PALI U ZAGRLJAJ SA SEBIJOM

Jeste li zadovoljni medijskim praćenjem Vašeg otvorenog pisma?

Jako sam iznenađen odjekom tog pisma kojega su izgleda svi pročitali osim Dobronića, jer je nakon pet dana ponovio doslovno istu rečenicu. Da je barem malo ublažio komunističku retoriku, moglo bi se pomisliti da se s njime može komunicirati. Ali on se je na taj slogan zaletio kao bik na crvenu krpu i ne odstupa. Mnogi mediji su moje pismo prenijeli u cijelosti ili djelomično što me je iznenadilo, jer sam i ranije znao pisati po nekim portalima, a nitko to nije ni primijetio. Očito je da je tema “vruća”, a moj tekst otvoren i bez dlake na jeziku.

Evo prošlo je 30 godina od vašeg teškog ranjavanja u Vukovaru. Kada se danas prisjećate tog strašnog vremena I događaja nad čime ponekada zaplačete, a koja sjećanja Vam navuku osmijeh od uha do uha?

Zbog istine moram reći da nisam ranjen u Vukovaru nego ispred Vukovara, između Nuštra i Marinaca. Nakon toliko godina emocije više nisu tako silne kao ranije, pa o tom događaju mogu pričati kao da se je nekom drugom dogodilo. Ipak, i danas je strašno kada se sjetim da je šest mladića neposredno pokraj mene otišlo u vječnost, a većina su mi po godinama mogli biti sinovi. To je bol koja ne prolazi.

Ali dok sam bio čitav, družio sam se s ljudima koji su se cijelo vrijeme šalili i smijali dok su gotovo svaki dan hodali uz rub smrti. Tada sam shvatio što znači rečenica: “Smrt ga gleda, on se na nju smije”. A za vrijeme odmora u

improviziranoj vojarni imali smo prave predstave. Jedan vojnik radio je preko motorole "radio-emisije" u ponoć. Započinjao je uvijek ovako: "Ovdje hrvatski radio, studio Zemun". Srbi su to čuli jer smo imali iste valne dužine. S naše strane u centrali je bio domaći čovjek Slavonac koji je "glumio" Albanca s ekstremno albanskim naglaskom. Na drugoj strani Srbin je glumio Crnogorca. Njihovi dueli bili su kao humoristična emisija. Smisao za šalu nije nas napustio niti u mukama i bolima, na liječenju u austrijskom gradu Wiener Neustadtu. Tamo je njemački jezik bio problem. Lijepa mlada fizioterapeutica radila je vježbe s čovjekom do mene. Uхватила ga je za nogu i rekla mu: "Ziehen!" (Povući). Kad on nije reagirao, ponavljala je više puta i to se je čulo kao: „cin, cin, cin“. On joj je odgovorio: „Zvoni ti do sutra, kad te ja ne razumijem“.

Koliko ste zadovoljni trenutnim društvenim stanjem u Republici Hrvatskoj?

S tako loše vođenom državom nitko normalan ne može biti zadovoljan. Nije riječ samo o današnjoj vladajućoj ekipi. Niti jedna vlada do sada nije riješila ni jedan ozbiljan problem. Ne bih nabrajao po čemu smo sve ruglo Europe. Jedino po čemu je Hrvatska doista dobra jest činjenica da nije propala, odnosno da se nije ponovo "skompala" sa Srbijom i drugim bivšim republikama. A inače imamo sjajnu državu po prirodnim ljepotama i bogatstvima i brojne pametne ljude, poduzetnike, sportaše, umjetnike i dr. Ali svatko tko dođe na vlast čim sjedne odmah zaboravi na državu i misli samo na sebe. Ali nije ni narod nevin. Ljudi su pretežito sebični. I običan čovjek misli samo na sebe. Na primjer, brojni vjernici odu u nedjelju na misu, poslušaju propovijed, prime pričest, a onda odu na glasačko mjesto i zaokruže ateiste i "jugoslovene". Zato stojimo u mjestu.

DOBRONIĆ JE TOTALNI MILANOVIĆEV PROMAŠAJ

Jesu li Vas razočarali predsjednik države Zoran Milanović, premijer Andrej Plenković i ministar branitelja Tomo Medved?

Nisu oni ni bolji ni gori od prethodnih. Uklopili su se u sivilo u kojem Hrvatska stoji u mjestu kao brod kojemu se je pokvario motor. Milanović me je zapravo ugodno iznenadio s nekim potezima, osobito u odnosu prema braniteljima i Hrvatima u Bosni i Hercegovini. Kada nešto smatra ispravnim, ne šteti riječi. On je čudan svat. Kao da su u njemu dva čovjeka – jedan dobar, drugi zločest, pa čas vodi jedan, čas drugi. Kviri ga odnos prema "Za dom spremni", a Dobronić mu je totalni promašaj. Čini se da obojica ne mogu izići iz svoje mentalne spilje u kojoj su komunisti obojici oprali mozak i nisu spremni prihvatiti prave činjenice s dokazima i argumentima.

Plenković je također potekao iz komunističkog miljea. Njegov otac Mario je profesor komunikologije. Moji mlađi kolege su morali učiti po njegovim

udžbenicima. Zato je Andrej pragmatičniji od Zorana, ali sudeći po njegovim djelima, on je “zarobljenik” birokrata iz Bruxellesa kojima ne zna reći “ne”. Medved je hrvatski ratnik bez mrlje na ratnom putu. Ali kao ministar ima samo jedan izbor: ili se uklopiti u pragmatizam Plenkovića, ili podnijeti ostavku. Dometi njegovog odlučivanja su jako mali. No da je podnio ostavku, bi li braniteljima bilo bolje? Malo je vjerojatno. On barem održava stanje “ne talasaj” glede branitelja.

Zašto šuti braniteljska populacija, osim malobrojnih časnih iznimaka?

Ne zamjeram kolegama zbog te pasivnosti. Većina ih je prošla velike patnje. Mnogi su se žestoko borili da se ova država učini boljom, ali nitko od nas nije uspio. Šator je stajao 555 dana, ali malo se je toga pomaknulo. Ljudi su se uvukli u sebe, “gledaju svoja posla” i misle da stalno mogu tako. Neki su dobili i udobne položaje, pa se osjećaju kao i vlastodržci: “Meni je dobro. Briga me za državu”.

Jeste li član ijedne stranke? Ako niste ima li trenutno političar kojem najviše vjerujete?

Nikada nisam bio član ni jedne stranke. U nekim trenutcima privlačili su me nekad davno HSP, kasnije suverenisti, pa Domovinski pokret. Ali svaki put je dolazilo do nekog razdora i razočaranja. Danas imamo više stranaka domoljubnog svjetonazora. Svaka za sebe ne može učiniti ništa. Kada ljudi primijete da negdje postoji “šef” s velikim egom, ne podržavaju takva društva. Mi smo pretežito kršćanska zemlja. Odlika kršćana trebala bi biti poniznost. Vodeći političari trebali bi imati stav i držanje slično kao nogometni izbornik Zlatko Dalić. Državnik bi trebao biti ponizan pred Bogom, a odlučan, ali ne grub, prema protivnicima. Takve osobine ima malo tko. Hrvatska još čeka takvog čovjeka. Ivan Penava pokazuje neke odlike koje bi ga mogle dovesti do toga da bude vođa poput Orbana. Ali mora stalno raditi na sebi i oko sebe postaviti ljude koji će ga stalno upozoravati na njegove nedostatke. Bez tog ljudskog korektiva svatko lako zastrani i postane ohol, a to je put u propast. No u Domovinskom pokretu ima i drugih sjajnih ljudi. Ali ako svi mali “vođe” ne suzbiju vlastiti ego i ne ujedine se oko glavne ideje, a to je obnova zaglavljene države, nitko ništa ne može učiniti, pa ni Domovinski pokret.

NAJVAŽNIJA JE SAMOSVIJEST NARODA

Tko je više učinio za Republiku Hrvatsku, HOS-ovac pokojni Žarko Crvenkapa ili sudac Radovan Dobronić?

Ha ha ha! To je bilo humoristično pitanje, kao da pitate što je veće Rusija ili San Marino. Crvenkapa je bio za dom spreman umrijeti i to mu se je doista dogodilo. A na što je spreman Dobronić još ne znam, ali slutim da je spreman i na neke gadosti.

U Republici Hrvatskoj postoje politički centri moći koji nam pod svaku cijenu skrivaju daleku povijest iz vremena kralja Tomislava i poslije njega, a noviju povijest posljednjih stotinjak godina mučki iskrivljuju i javnosti plasiraju jugokomunističke krivotvorine. Tko su ti ljudi i zbog čega ne dopuštaju povjesničarima i historiografima da se na temelju činjenica i znanstvenih metoda ne pozabave novijom hrvatskom poviješću?

Povijest je velika boljka našeg naroda. Komunisti su nakon Drugog svjetskog rata napisali svoju povijest punu laži i vrlo maštovitih bajki u kojima su na sva usta hvalili sebe, a do zemlje ponižavali sve druge, osobito Hrvate. Ali paralelno s time išla je i propaganda iz Srbije koja već više od 100 godina nastoji "ukinuti" hrvatsku povijest. Oni to rade sustavno. U posljednje vrijeme svoje napore su još pojačali do kraja. Žele potpuno "ukinuti" svaku hrvatsku državu prije NDH, a nju opet sotonizirati do kraja. Sada "ukidaju" hrvatski jezik. Nisu prvi. Prije 250 godina to je pokušao Vuk zajedno sa Slovencem Kopitarom. Zapravo to je njihov "preventivni napad", jer je sve bliže vrijeme kada će morati priznati da ne postoji srpski jezik. Nikada ga nije bilo, jer Srbija u svojoj povijesti nije imala nezavisnu državu. Njihovi kraljevi i carevi su plod mašte. Zato nisu ni razvili svoj posebni jezik, a sada ih hvata panika jer to izlazi na vidjelo.

Ali hrvatsku povijest prikrivaju i strani povjesničari iz zemalja koje bi željele da Hrvatske nema. To se osobito vidi u priči o Mongolima. Naši povjesničari tvrde da nije bilo ni jedne bitke nakon bitke na rijeci Šajo. A Mongoli su pola te 1242. godine ganjali kralja Belu i nisu ga ulovili. Na kraju su naprosto otišli nakon što su se malo okupali i osunčali u Jadranu. To nije priča ni za dječji vrtić. U stvarnosti je to bila jedna od najsjačajnijih pobjeda hrvatske vojske nad do tada superiornom silom. Ali palo je na desetke tisuća hrabrih i vrijednih ljudi zato da bismo danas imali što braniti. Sada se njihova plemenita žrtva taji zato da hrvatski narod ne bi postao samosvjestan, jer kad postane samosvjestan onda je nezaustavljiv. Ipak, svi dijelovi povijesti će doći na vidjelo. Pitanje je samo vremena.

Ponekad i mi sami uništavamo vlastitu povijest. Sada su na primjer u tijeku pripreme za gradnju hidroelektrane Senj 2. To je vrlo ambiciozni projekt, jer bi ta elektrana trebala imati oko 400 megavata instalirane snage, što je više nego hrvatski dio Krškog. Ali za tako veliku elektranu treba mnogo toga potopiti. Na žalost pod vodu sada ide Kosinjska dolina koja je u ranijim razdobljima bila središte života Like. Tamo su stolovali knezovi Kosinjski, a kasnije Frankopani. Ivan (Anž) Frankopan VIII. Brinjski tamo je imao svoj dvorac i u njemu jedan od prvih tiskarskih strojeva u Europi. Tamo su otisnute najstarije hrvatske knjige koje zovemo inkunabule, a to su one vrlo rijetke knjige koje su otisnute prije 1500. godine. Hvala Bogu, sama lokacija stare tiskare ne će biti potopljena, ali to će se dogoditi s plodnom Kosinjskom dolinom uključujući sva naselja, pa i Gornji Kosinj zajedno s crkvom. Tamo

je gotovo svaka kuća spomenik kulture, a na tom području ima preko 30 arheoloških lokacija. Upravo ovih dana prekopano je kosinjsko groblje. Zamislite da je prekopano srpsko groblje. Za nekoliko dana o tome bi brujile sve svjetske institucije, a srpski mediji bi se zgražali kako „ustaše ruše srpska groblja“. A Hrvatima koji tu žive 1.500 godina može se činiti bilo što. No i sami Kosinjani su djelomično odgovorni za to što im se događa. Gradnja elektrane planira se godinama, a oni su tek sada podigli glas kada je vjerojatno prekasno za bilo kakvu promjenu, jer je sadašnja vlada tu elektranu proglasila svojim strateškim projektom. Iz toga se vidi što se događa kad narod propušta priliku da upotrijebi svoju snagu. Uzgred, poglavarstvo općine Perušić je odredilo velik dio svog područja za obnovljive izvore energije (sunce i vjetar). Ali čini se da to nikoga ne zanima.

Što je za Hrvatsku veća opasnost, vazalska politika ili nabujala korupcija?

Korupcija je rak koji ždere državu. Od nje nastaje pljačka nove vrijednosti nastale teškim radom vrijednih ljudi. Korupcija je put u propast. Tamo gdje ima više korupcije nego u Hrvatskoj, tamo je umiranje od gladi. Tamo gdje je korupcija minimalna, materijalno blagostanje je gotovo bezgranično, iako duhovnost u pravilu ne prati to materijalno blagostanje.

Ne bih rekao da je Hrvatska ičiji vazal ni danas, kao što nikad nije ni bila, osim kratko za vrijeme kneza Borne. Više mi se čini da sadašnja vlast ispunjava sve “glazbene željice” birokrata u Bruxellesu, iako se može djelovati mnogo samostalnije. Primjeri Mađarske i Poljske to pokazuju. To je samo pitanje sazrijevanja naroda. Dok god mislimo da smo “mali” i da moramo slušati “velike” doista ćemo biti “mali”. Ali kada “mali” pokaže zube “velikima”, oni ga počnu poštovati.

Kako sada izići iz te kaljuže u kojoj smo zaglavili?

Djelomično sam na to pitanje već odgovorio. Najvažnija je samosvjest. Svaki Hrvat mora znati da nije ni gluplji ni nesposobniji u bilo kojem smislu od drugih naroda. Ne moramo imati kompleks pred nikim. Ključ za put prema boljoj Hrvatskoj je optimizam. Ako smo kolektivno u psihičkoj “komi” i vjerovanju da se “ništa ne može učiniti” i da se “ništa ne će promijeniti za našeg života”, onda doista ne ćemo učiniti ništa. Iako je dobar politički vođa važan preduvjet za napredak, vođa nije ni superman ni spasitelj. Boriti se moramo svi. Ako čekamo da nas vođa “spasi” a mi spavamo, ništa se dobro ne će dogoditi. Vođa prije ili kasnije nestaje ili umire. Narod koji “čami” ne će postići ništa. Narod koji bježi Njemačku i Irsku postati će nesretan kao i oni koji su ostali. Treba ostati, vratiti se i boriti za bolju Hrvatsku. Ako su naši predci, pa i mi sami, mogli domovinu braniti krvlju i oružjem, onda ju i nove generacije moraju braniti bez oružja politički, optimizmom, radom, ponosom, rađanjem novih ljudi koji će jednom preuzeti odgovornost. Na kraju želim

naglasiti i ono najvažnije – duhovnost. Vjera u Boga i ponizna molitva krasile su mnoge generacije Hrvata u prošlosti. I mi sami branitelji iz 1991. godine bili smo vjerojatno jedina vojska na svijetu koja je oko vrata nosila krunicu. Dok smo god molili, pobjeđivali smo. Kada smo počeli psovati Boga, padali smo u glib. Sada je vrijeme za novu molitvu i svijet će se čuditi koliko će Hrvatska visoko poletjeti, baš kao i nogometna reprezentacija prije nekoliko godina.

Hrvatski tjednik, 11. 11. 2021.

J. Pečarić, Mario Filipi, Portal dragovoljac.com, 2021.

VELIKA ULOGA MARIJA FILIPIJA U RASKRINKAVANJU NAMJERA RADOVANA DOBRONIĆA

(POGLAVLJE KNJIGE „MARIO FILIPI, PORTAL
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.)

DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS

U nizu tekstova upozoravao sam kako se istaknuti hrvatski političari i dužnosnici moraju dokazivati svoje sluganstvo svjetskim moćnicima napadanjem na pozdrav ZA DOM SPREMNI. Naime svjetski moćnici su odobrili ili su naložili, a i na razne načine i pomagala naci-fašističku agresiju Srbije na Hrvatsku. Međutim, HRVATSKI predsjednik Franjo Tuđman je porazio agresore, a i ponizio i njih i njihove nalogodavce jer je od navodno moćne srpske agresorske vojske napravio vojsku sastavljenu od zečeva. Ti svjetski moćnici neće odustati od svojih ciljeva jer dobro znaju koliko u RH ima onih koji strasno mrze svoj narod (Šegedin) ili da u njoj ima više izdajica od svih drugih europskih naroda zajedno (Matoš). Srbi su tim svjetskim moćnicima pomagali u ostvarivanju njihovih (i svojih) ciljeva, pa je prirodno nastaviti ostvarenje istih ciljeva samo drugim metodama. O tome i govori Memorandum SNU 2. koji tako zorno opisuje današnju Hrvatsku (i ne samo nju) iako je pisan prije 12 godina.

Kako su Hrvati pobjednici u ratu idealno je napadati ZDS.

To je pokazala bivša predsjednica još 2015 kada je napala Peticiju ZDS kojom se branilo „Bojnu Čavoglave“. U to vrijeme Predsjedniku Vlade Milanoviću nije smetao amblem HOS-a sa ZDS.

Karamarko nije napadao ZDS. Nije mogao bini ni predsjednik Vlade iako je PET puta pobjeđivao na izborima. Smijenjen je i doveden je

Plenković koji je odmah dokazao odanost svjetskim moćnicima uklanjanje spomen-ploče poginulim HOS-ovcima jer je na njoj bio hrvatskim zakonima odobren amblem sa ZDS. Koja odanost: Predsjedniku vlade jedne države važnije su želje svjetskih moćnika od zakona države kojoj su na čelu!

Predsjednica nije pokazala čvrstinu u svom odnosu prema ZDS. Nije joj pomoglo ni dovođenje Vučića pa je ritualno napadom na ZDS morala pokazati da je Plenković iznad nje u hijerarhiji slugu svjetskim moćnicima. Ostala je borba za mjesto čelnika u tom sluganstvu- Kako je Milanović, sada kao predsjednik države, pobrao simpatije mnogih govoreći istinu o onima o kojima su svoje rekli Šegedin i Matoš, morao je i on dokazati svoju odanost svjetskim moćnicima oštrim napadima na HOS-ovce.

O infantilnim napadima na „Bojnu Čavoglave“ i ZDS od Predsjednika Ustavnog suda sam pisao u više navrata. Vidimo da je i novi predsjednik Vrhovnog suda izborio tu poziciju napadajući ZDS. Da se idealno uklapa u tu slugansku priču Šegedina i Matoša pokazuju već i naslovi o tom njegovom sluganstvu:

Hrvatski tjednik od 21. 10. 2021:

Tko je novi predsjednik Vrhovnog suda RH
NOVOIZABRANI PREDSJEDNIK VRHOVNOG SUDA RADOVAN
DOBRONIĆ

Pozdrav *Za dom spremni* pod kojim je branjen Vukovara, smatra fašističkim,
Agresorski mu simboli ne smetaju, lustraciju i ne spominje

Mladen Pavković reagira tekстом:

PAVKOVIĆ: DOBRONIĆ JE U SVEZI ZA DOM SPREMNI POBRKAO KRUŠKE I JABUKE

24. listopada, 2021.

Piše: Mladen Pavković

Tek izabrani predsjednik Vrhovnog suda RH Radovan Dobronić u jednom je dnevnom listu (23.10.2021.) dao naslutiti da će svima onima koji će i dalje na ovaj ili onaj način upotrebljavati poklič „Za dom spremni“ doći kraj.

Rekao je uz ostalo da se “kod nas prikazuje kao da je taj poklič nešto što je stvar ideoloških prijepora između ljevice i desnice, pa onda su jedni za ustaše, drugi za partizane, pa je, eto, normalno da nikad ne mogu postići dogovor o tom. To je sasvim pogrešno. Kao društvo, prije svega moramo povući jasnu crtu između onoga što je crno, a što bijelo. Ne može tu biti neka fluidna razlika poput one da je u nekim uvjetima taj poklič dopušten, a u nekima nije. Stvari su jasne: pod tim su pokličem ljudi bili ubijani bez ikakvog povoda i razloga, na temelju nepojmljivih kriterija koji ne mogu i ne smiju postojati. Tu nema nikakve dvojbe. Ne može se civilizacija- a pravni sustav jest temelj civilizacije – zasnivati na tome da se veličanje zločina imalo tolerira. I u tome dijelu trebamo slijediti primjer Njemačke i Austrije. Oni su tu ideologiju na neki

način uvezli u Hrvatsku, oni su se toga vrlo jasno odrekli, a mi sad lutamo- bi ne bi. A, osim toga, u Ustavu jasno i glasno piše da je Republika Hrvatska nastala na temelju stečevina ZAVNOH-a, Ustavni sud je u više odluka rekao svoje, izdao i priopćenje o tome. Pravni poredak je jedinstven, konzistentan, i stajališta Ustavnog suda moraju se poštovati. Ali, čak i da nema odluka Ustavnog suda i da ne piše u Ustavu to što piše, to je civilizacijski pitanje, nikako ideološko. Sve stranke i svi pojedinci koji sudjeluju u javnom životu, od lijevih do krajnje desnih, ne smiju imati nikakvih problema s tim da osude taj poklič kao apsolutno nedopušten. U Austriji su upravo desne stranke uvele zabranu svih takvih pozdrava i simbola“ – objasnio je Dobronić.

Korumpirano pravosuđe

I što sad reći na sve to? Kao prvo, poklič „Za dom spremni“ nije i ne može biti „najvažnije“ pitanje s kojim bi se Vrhovni sud pod njegovim vodstvom odmah trebao baviti, tim prije jer od kritika na račun ovog pozdrava već godinama odlično žive pojedinci, ala pupovci, teršelić, krausi, klasići, puhovski i slični. Drugo, građani Hrvatske već godinama upozoravaju da je pravosuđe korumpirano, da se optužuje i sudi po načelu „ovog hoćemo, ovog nećemo“, da se nitko ne pita odakle pojedinim sucima i tužiteljima bogatstvo kao da imaju prihode poput milijunaša, („svi“ su uglavnom bogatstva naslijedili!?), zašto se na optužnice i presude čeka godinama, zašto se ništa ne događa sucima i inima koji sude poput onog „ne treba se držati zakona kao pijan plota“, zatim zašto se ne ispita i ne objavi tko je od zaposlenih u pravosuđu u vrijeme komunizma sudio i osuđivao nevine Hrvate, a danas je na još većim i boljim položajima (čak i njihova djeca) itd. i tome slično.

Gospodin Dobronić je u svezi pokliča „Za dom spremni“ pomiješao kruške i jabuke. Naime, jedno je (ili bi trebao biti) ovaj poklič iz II. svjetskog rata, a drugo onaj iz hrvatskog obrambenog Domovinskoga rata, kad smo se borili protiv srpskog i inog agresora. Ako su Hrvati i to pretežno mladi, mogli i ginuti uz ovaj pozdrav za oslobođenje slobodne i samostalne hrvatske države (i to tada nikome nije smetalo!) i kad nisu imali na umu ni AVNOJ ni ZAVNOH onda ostavimo to povijesti i povjesničarima, tim više ako se Vrhovni sud želi baviti i ovakvim i sličnim temama onda se neka bavi i pokličem „Smrt fašizmu-sloboda narodu“ s kojim su partizani i komunisti pobili više nevinih ljudi nego je stradalo u čitavom Domovinskome ratu.

„Tu nema nikakve dvojbe“-rekao bi novi predsjednik Vrhovnog suda, koji bi se morao pozabaviti i pitanjima poput. tko je i kako pobio, masakrirao na stotine tisuća nevinih Hrvata od Križnih putova, Maceljske šume pa do Jazovke, jer je i to civilizacijsko pitanje.

Također bi bilo važno da se Vrhovni sud zapita: kako je moguće za pet ili deset tisuća navodno pronevjerenih kuna doći na stup srama, pa i u zatvor, a za milijune pronevjerenih eura, pojedinim osuđenim kriminalcima naše

pravosuđe može staviti sol na rep, kad im pred njihovim očima (vjerojatno i uz njihovu dozvolu) odu odmarati u BiH, dok ne nastupi zastara?

Što o tome kaže AVNOJ, a što ZAVNOH?

Također je neshvatljivo da su dosad samo Perković i Mustać u zatvoru, da ih je osudio njemački sud, dok na tisuće drugih Udobaša žive kao slobodni i ugledni (!) građani?

Je li bi u Njemačkoj ili Austriji ili Izraelu netko tko je čitav II. svjetski rat bio na istaknutoj vojnoj dužnosti fašista i nacista odmah se po njegovu završetku mogao zaposliti i u Uredu predsjednika države ili Vlade ili policije ili vojske?

Gdje je bio 1991.?

Ne znamo, je li zna novi predsjednik Vrhovnog suda da je u Hrvatskoj dosad otkriveno najmanje oko 150 masovnih grobnica iz Domovinskoga rata, a da još nitko zbog toga nije odgovarao, ili da hrvatski sudovi u 90 posto slučajeva sude srpskim četnicima i ratnim zločincima u – odsustvu?

Tko je i kada odgovarao za srušeni Vukovar, spaljenu Škabrnju, zgažen Voćin, Pakrac ili Saborsko?

Hrvatski branitelji, koje se danas sve više progoni, marginalizira i prešućuje nisu hrvatsku državu ostvarili s crvenom zvijezdom petokrakom ni kapom s tri roga, već s oružjem, krvlju i kunicom oko vrata!

Stoga, kako god okrenuli, poklič „Za dom spremni“ nije i ne može biti najvažnije pitanje s kojim bi se trebao baviti novi predsjednik Vrhovnog suda, već može bitno prije odgovoriti (zašto ne?) – gdje je bio i što je radio 1991.?

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/28278-mladen-pavkovic-dobronicu-hrvatska-drzava-nije-nastala-na-stecevinama-zavnoh-a-vec-na-krv-i-hrvatskih-branitelja>

<https://www.tjedno.hr/pavkovic-dobronic-je-u-svezi-za-dom-spremni-pobrkao-kruske-i-jabuke/>

Spomenut ću da sam i ranije upozoravao na takav Dobranićev stav. On je kao i svi drugi morao javno pokazati svoju odanost svjetskim moćnicima:

<https://direktno.hr/direkt/pogledajte-sto-je-radovan-dobronic-u-programu-napisao-o-izrucenju-udbasa-i-pozdravu-zds-244306/>

Internetom kruži PRISEGA 123 BRIGADE HV POŽEGA 19 01 1992

i/ili:

VIDEO POSTROJAVANJE ZA PAMĆENJE UZ ZDS! EVO KAKO SU
1992. REAGIRALI HRVATI NA POJAVU LEGENDARNE 123.
BRIGADE...SRUŠIT ĆEMO JNA PAST ĆE SAO KRAJINA!!

<https://www.braniteljski-portal.com/postrojavanje-za-pamcenje-uz-zds-evo-kako-su-1992-reagirali-hrvati-na-pojavu-legendarne-123-brigade-srusit-cemo-jna-past-ce-sao-krajina>

Uz komentar:

Ovu snimku bi trebalo pustiti u Hrvatskom saboru da je svi zastupnici vide (posebno oni protuhrvatski), kao i nehrvatski mediji. Može li i koji zastupnik to organizirati?

Posebno zbog novo izabranog suca Vrhovnog suda Dobranića i njegove prve izjave za medije.

Zapravo ne znam što bi se postiglo s tim jer njihove gazde boli poraz u Domovinskom ratu i ona vojska zečeva u bijegu. Zastupnici su znali za Dobronićev sluganski stav koji je pokazao napadima na ZDS pa je ipak skoro jednoglasno izabran u tom 'Hrvatskom' saboru.

Zato neću završiti ovaj tekst sa ZDS (već sam upozorio na tekst Marija Filipija o tisućugodišnjoj Himni hrvatskih mornara sa ZDS) već s kunom, koju su napali još devedesetih godina ali ih je HRVATSKI predsjednik Franjo Tuđman brzo ušutkao. Danas je ponovo na udaru ta ista kuna. Zato za kraj pjesma Anta Nadomira Tadića Šutre o kuni. Naime, Šutra piše: *U Osoru se godine 1018. kuna prvi put spominje kao platežno sredstvo u Hrvata. Grad Osor, koji se nalazi na spoju dvaju naših otoka Lošinja i Cresa, te godine je Veneciji dao danak četrdeset kuna (odnosno njihovih krzana) za slobostinu grada. Godine Gospodnje 2018. Hrvatski(državni) sabor slavi tisućitu obljetnicu toga rijetkog jubileja. Bolje reći – trebao je slaviti, a nije. Zašto nije?*

TISUĆU KUNA

Tvoja koža u početku biše
ogrtač i vatra, voda i zrak,
al za puk naš to i jošte više;
i pripadnost, i odanost i znak.

I bila si temelj našeg naštvā,
plaha i čvrsta, mater i žrtva –
junačica našega junaštva
i još vendraš jerbo nisi mrtva.

Skrivena i otkrivena kudriš,
skrušenoga pogleda od svega,
jer je neki, or'o, mudriš
na postelju tvoju staru lega.

Uklesana u osorski kamen,
osornu i vedru, čuvali te
plemstvo i svećenstvo kano znamen,
i ka mater u njidrima dite.

Ćuh nečega, iz pučine mora,
oluju će užgat ka i žiška
buktinju iz – tek – daška lahora.
I lipa će šumi biti viška...

Uz mrtvu lipu smrznuta kuna,
a mi u šumi, bez pokrivača...
O, Bože moj, ima li računa –
s orl'ima se igrati skrivača?

Kako je lipa uz lipu kuna,
koja – evo – tisuć' lita dura.
Hrvate je, kroz toliko buna,
štitila kad kiši i zabura.

Uz bilicu zlatica se vere,
a oblak opet tutnji nad njima.
Drvosiča kroz šumu se dere
i mrk' brka lipi lišće cima.

Na žuljevit' nan ruke Job sida,
a lažni sjaj iz Nirvane viri,
sad bi svako nami zapovida –
poklisari, proroci i žbiri...

A kuna naša draga – nek traje
u sarc vikov, ka u dugoj niski,
slavni' pređa – kroz sve zavičaje –
jer smo vazda bili s njome bliski!

Ante Nadomir Tadić Šutra

U Kninu 18. veljače godine Gospodnje 2018. (I. korizmene nedjelje) *Iz zbirke Stožina, Naklada Bošković, Split, 2019.*

Zapravo je zanimljiva i dalje utrka za prvog hrvatskog slugu. Kad je sudstvo u pitanju Predsjednik Ustavnog suda je Plenkovićev HDZ-ovac, a Predsjednik Vrhovnog suda Milanovićev čovjek. Zanimljiva utrka, zar ne?
Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/28292-dobronic-i-ostali-hrvatski-duznosnici-i-zds>

MARIO FILIPI

OTVORENO PISMO DOBRONIĆU

Štovani g. Dobronić

Nije mi običaj na ovakav način komunicirati s predstavnicima najviše vlasti jer je moj stav da su oni prolaznici kroz povijest, a istina ostaje vječno. No sada činim iznimku. Razlog je i u naravi Vaše nove funkcije i u načinu na koji ste se odmah u prvim danima od imenovanja upustili u političke, ne pravne, rasprave o materiji koja je vrlo osjetljiva i glede koje bi svatko na visokoj poziciji morao dobro razmisliti koje će riječi upotrijebiti. Riječi koje ste Vi upotrijebili mogu dovesti do dramatičnih događaja ako ih dosljedno prenesete u odluke suda kojemu predsjedate. Molim Vas da imate strpljenja i ovaj dopis pročitate do kraja (ako uopće dođe do Vas), jer Vam želim priopćiti važne informacije koje Vam vjerojatno nitko do sada nije dao.

Riječ je o Vašim stavovima o sloganu „Za dom spremni“ kojeg bez rezerve nazivate „pokličem“, iako je on mnogo više od toga. Ako su moje informacije ispravne, Vi ste izjavili da su „pod tim pokličem ljudi bili ubijani bez ikakvog povoda i razloga, na temelju nepojmljivih kriterija koji ne mogu i ne smiju postojati“, kao i da je taj slogan „nedopustiv u bilo kojoj prigodi“.

Moram Vas podsjetiti da ste Vi jedna od najviše rangiranih osoba u državi. Vaša je pozicija usporediva s pozicijom predsjednika Republike, predsjednika Sabora ili premijera. Zato svaka Vaša riječ ima golemu težinu koja može bitno utjecati na političku situaciju u zemlji. Čitajući Vaše riječi, ako ste doista to rekli, sledio sam se pri pomisli da jedan sudac, pravnik i još na najvišem položaju, izgovara tako ideološki obojene riječi koje se gotovo ne razlikuju od stavova ekstremnih komunista, Srpske pravoslavne crkve i početničkih čelnika Srbije.

Slogan „Za dom spremni“ mnogo je stariji nego što mnogi misle, uključujući i Vas. Hrvati kroz cijelu svoju povijest njeguju umijeće mirnog suživota s drugima i nenapadanje drugih. Dolaskom na ovo mjesto gdje danas stoji naša domovina, Hrvati su, primivši kršćanstvo, sklopili s papom neku vrstu sporazuma kojim su se obvezali da nikada ne će ratovati izvan svoje domovine. Za uzvrat papa im jamči da će ih u slučaju napada neke vojske na Hrvatsku štititi svojom molitvom koja će zazvati Božju pomoć u očuvanju Hrvatske. Prema Porfirogenetu bili su to papa **Agaton** i hrvatski knez **Porga** negdje oko 680. godine. Neki povjesničari smatraju da je to moglo biti i kasnije u doba nekog drugog pape i kneza, ali bit je ista.

Principa sklopljenog u to davno vrijeme Hrvati se uz neke iznimke iz ranijih vremena drže sve do danas. Dokaz tome su branitelji i politička vlast u doba srpske agresije, kada naša vojska nije ni centimetra izišla iz tzv. „avnojske“ Hrvatske kojoj je taj Avnoj amputirao nekoliko vitalnih dijelova. Nisu čak ušli ni u one dijelove koje je čak i Avnoj ostavio Hrvatskoj, ali su se komunistički političari „drugarski“ dogovorili da Hrvatsku dodatno osakate (dio Srijema i dio oko Bihaća 1946. godine).

To suzdržavanje od agresivnih ratova prema van imalo je visoku cijenu. Nije bilo stoljeća u kojemu Hrvati nisu masovno ginuli braneći svoju domovinu. Ta mučna vjekovna obrana stvorila je u svijesti i emocijama Hrvata osjećaj svetosti obrane doma kao svetinje za koju je vrijedno umrijeti. Zato je u raznim inačicama slogan „Za dom spremni“ nastao nevjerovatno rano.

U mjestu Punat na otoku Krku pučki sakupljač narodnih sjećanja na povijest **Rado Žic Mikulin** zabilježio je pjesmu koja je zapravo bila himna hrvatskih srednjovjekovnih mornara. Oni su sebe nazivali ormanci prema brodovima koji su se zvali ormanice i dominirali su Jadranom do kraja prvog milenija. U toj himni slogan „Za dom spremni“ pojavljuje se gotovo doslovno na čak tri mjesta. Ovako glase stihovi u originalnoj puntarskoj čakavici i „prevedeno“ na ovaj naš današnji novoštokavski jezik.

Prva strofa:

Ormanci zi brodi smo strašnih	Mornari smo s brodova strašnih
Ča dušmanu škujaju bok	Što dušmanu probijaju bok
Za dom vavik smo spravni	Za dom uvijek smo spremni
Na suvruga delat naskok.	Na neprijatelja učiniti naskok.

Peta strofa:

Za dom vavik smo spravni	Za dom uvijek smo spremni
Ko triba i život dat	Ako treba i život dat'
Aš vavik va boju jutu	Jer uvijek u boju ljutom
Brata brani brat.	Brata brani brat.

Sedma strofa je ponovljena prva.

Gospodin Žic Mikulin je tu pjesmu i otpjevao, tako da znamo i melodiju. Ona je objavljena u knjizi o najstarijoj povijesti Hrvata kako ju je narod zapamtio. Knjiga nosi naslov „Putom Sunca – crveni bojovnici iz Horezma“. Knjiga je izašla 2019. godine u Zadru. Žic Mikulin osobno svjedoči da je pjesmu čuo od svog prastrica kada je imao 15 godina, dakle 1950. godine, a on ju je opet naučio od svojih djedova iz 19. stoljeća i još dublje u prošlost.

Pjesma je morala biti napisana onda kada su postojale ormanice, a to znači u srednjem vijeku, jer kasnije se ti brodovi više nisu gradili. Ustaše nikako nisu mogli smisliti takvu pjesmu jer uopće nisu znali što su ormanice. Punat nikako ne možemo ocijeniti kao „ustaško“ mjesto, jer je u doba kraljevine Jugoslavije bio u odličnim odnosima s kraljem Aleksandrom, pa se je neko vrijeme u čast kralja zvao Aleksandrovo. Njegovi žitelji muškarci u većem broju su 1941. otišli u – četnike jer su vjerovali da je to jugoslavenska vojska. Na posljetku, u vrijeme rata Punat je bio pod okupacijom Italije.

Sličan slogan javlja se kod **Nikole Šubića Zrinskog**. Upotrijebio ga je čak i **Ivan pl. Zajc** u istoimenoj operi. Tamo doduše nema odziva „spremni“ jer umjetnička konstrukcija marša „U boj, u boj“ ne može sadržavati odziv zbog ritma i slogova. Ali nemojte sumnjati je li odziva bilo. Isti slogan pojavljuje se kod vojnika bana Jelačića. Posebno se intenzivira u 30-tim godinama 20. stoljeća prilikom pobune poznate kao „Velebitski ustanak“, a nalazimo ga i na zastavi iseljenih Hrvata u Argentini.

Vlasti NDH taj slogan ugrađuju u svoj pozdrav. Nisu ga izmislili jer im je od ranije bio poznat. I baš zbog te činjenice on postaje „ustaški“ i mnogi uključujući i Vas ga žele po svaku cijenu ukloniti iz javnog života. Pa što su to tako strašno učinili ustaše da ih treba zajedno s njihovim pozdravom ukloniti i o njima zboriti samo ekstremno negativno?

Pojam „povampireni ustaški zločinac“, „zloglasna NDH“, „grozni ustaški ubojice“ i sl. plod su namjerno bujne mašte komunističkih propagandista. Kao „dokaz“ za takve epitete su 700.000 ubijenih ljudi u Jasenovcu, 30.000 bačenih u jamu na Velebitu, 10.000 pobijene kozaračke djece i tome slično.

A koja je stvarna istina o tim događajima?

Prema istraživanjima utemeljenima na dokumentima iz arhiva u Zagrebu i Beogradu broj umrlih od svih uzroka u Jasenovcu ne prelazi 1.700 osoba ukupno. Od toga je velika većina umrla od tifusa. Famosna „masovna strijeljanja“ odnosila su se na izvršenje smrtnih kazni na temelju presuda prijekog ratnog suda i to samo za dokazana masovna ubojstva civila. „Žrtve“ su bili najkrvoločniji četnički i partizanski komandanti.

U Šaranovoj jami na Velebitu koju su komunisti zvali jama Jadovno nema ni jedne kosti čak ni od životinja. Jama je snimljena iznutra i snimke je na internetu mogao vidjeti svatko.

U Sisak i Jastrebarsko dovezena su gotovo mrtva djeca koju su hrabri partizani ostavili u šumi i pobjegli. Bilo ih je oko 12.000. Krajnjim naporom liječnika i

časnih sestara spašeno ih je oko 85%. Ipak nije bilo pomoći za 1.150 djece. Nikome nije palo na pamet ubiti dijete jer to je ideja koja može nastati samo u teško oboljelom umu. Da su se ustaše htjeli „riješiti“ djece nisu ih trebali ubiti. Trebali su samo pričekati još nekoliko dana. Nakon toga mogli su iz šume pokupiti samo mrtva dječja tijela.

Takvih izmišljotina ima još mnogo. To ne znači da su ustaše bili svetcii. U ratu ne postoji vojska čiji pripadnici ne čine zločine. Odoru redovito oblače i kriminalci kojima je zločin jedini cilj. Ali svaki zločin treba sagledati realno, bez „maštanja“ ili umnožavanja žrtava. Iako taj dio povijesti još nije realno istražen, već se sada može reći da slikovito rečeno ako komunistički zločini imaju veličinu kamiona, četnički kombija, ustaški zločini imaju veličinu dječjeg „autića“ za igru.

Na listi najvećih masovnih ubojica Tito je 10 – 14. kako na kojoj listi s procijenjenih 500.000 do 2 milijuna žrtava. Ni na jednoj listi nema imena Ante Pavelića.

S takvom bilancom zločina crvena zvijezda je „civilizacijski i moralno prihvatljiva“, kokarda je u Beogradu opće prihvaćena, a vjekovni hrvatski slogan „Za dom spremni“ treba izbaciti.

Na kraju u zaključku želim naglasiti da je „Za dom spremni“ milenijski hrvatski politički i vojni program obrane doma bez napada na tuđi dom. To je potvrđeno i u Domovinskom ratu. Pod sloganom „Za dom spremni“ branili smo se, a ni u trenutku pobjede nismo ni koraka iskoračili preko nepravedne „avnojske“ granice.

Budete li zatvarali domoljube koji se ne žele odreći svog vjekovnog slogana, morati ćete sagraditi neke nove zatvore jer ima nas mnogo. A na kraju, tko se mača lati od mača gine. Batina ima dva kraja. Nitko ne zna kada će ga zadesiti onaj deblji.

Ovo pismo napisano je kao otvoreno. Moja je želja da dopre do što većeg broja ljudi.

Mario Filipi

<https://narod.hr/hrvatska/hrvi-mario-filipi-u-otvorenom-pismu-predsjedniku-vrhovnog-suda-radovanu-dobronicu>

PRILOG

KAD NE VOLE HRVATSKU NE VOLE NI ZDS

Čitam novi broj *Hrvatskog tjednika*. Dva članka opravdavaju naslov ovog teksta, a zapravo su reklama za moju knjigu: *HOS*, Portal dragovoljac.com: <http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HOS3.pdf>

Pogledajte samo naslov:

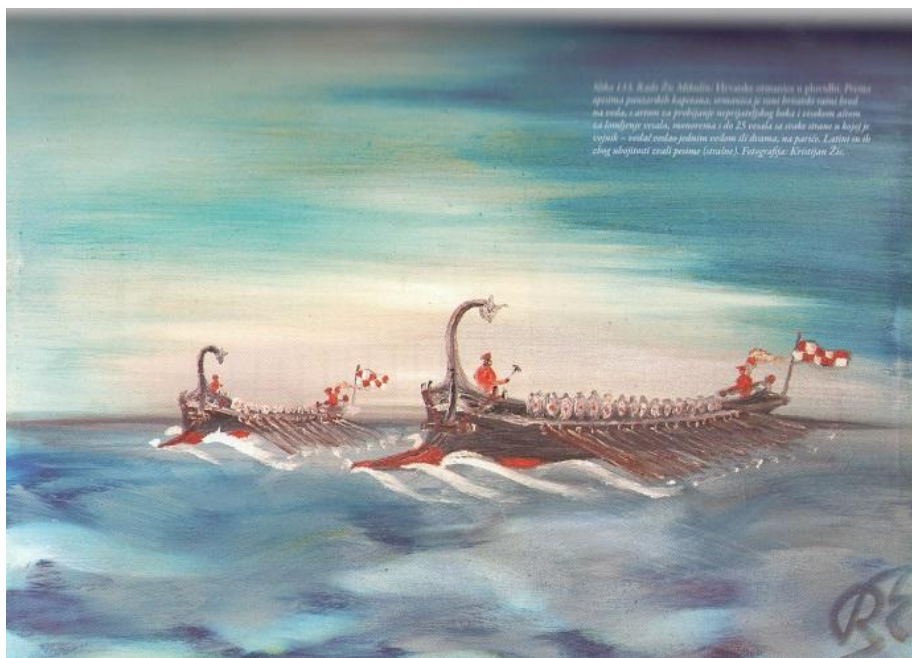
INCIDENT U SINJU: SKEJINIM HOS-OVCIMA NISU DALI U VOJARNU, A NISU SMETALI MILANOVIĆU NA PRIJMU

Stalno ponavljam u svojim tekstovima kako su laži o Stepincu, Jasenovcu i ZDS očit pokazatelj tko u RH služi svjetskim moćnicima koji od njih danas traže da budu srpske sluge, pohvalno je da ovaj put sam Predsjednik RH nije pokazao svoju 'ljubav' prema Hrvatskoj napadom na legendarne branitelje i njihov zakonit ablem s pozdravom ZDS.

Zato se njemu može i predložiti da pročita tekst Maria Filipija:

MARIO FILIPI: ORMANCI - GOSPODARI JADRANA

13 Listopad 2021

Od samog dolaska na Jadran hrvatski mornari su, koristeći svoja ranija iskustva u plovidbi Aralskim jezerom i brojnim rijekama od Amu Darje do Dona, sagradili flotilu malih ali ubojitih brodova. Oni nisu mogli ploviti daleko po „debelim morima“, pa čak ni svaki za sebe jedriti, što im nije bila ni svrha.

Zato su svojom nenadmašnom brzinom i sposobnošću brzog manevriranja dominirali među brojnim otocima i hridima na Jadranu ili kako su ga stari Hrvati zvali Sinjmor zbog sličnosti s tadašnjim Aralskim jezerom. Hrvati su ih zvali ormanice, a mornare koji na njima plove ormanci. Zbog nadmoćnih maritimnih osobina tih brodova, ali i borbenom vještinom mornara, Mlečani su ih se panično bojali. Zvali su ih pessime (najgore) jer se s njima nisu mogli nositi.

Ormanice su po svom obliku bile ekstremno usmjerene na brzinu. Bile su najbližije suvremenim veslačkim čamcima. Dok veslački čamci imaju najviše osam veslača (osmerac), ormanice su imale do 40 veslača smještenih u dva reda koji su veslali „riemen“ načinom, odnosno svaki veslač je imao u ruci jedno veslo. No ako je akcija tražila da se pola posade nekud iskrca, druga polovica posade mogla je veslati „skul“ (na pariće), pri čemu svaki veslač u svakoj ruci drži po jedno veslo. To je bilo moguće jer ti brodovi nisu bili širi od 2,5 metra.

Ormanice nisu imale potpalublje. Ormanci nisu bili „galijoti“ (robovi) kao kod Mlečana. Naprotiv, biti ormanac predstavljalo je čast i za mjesto na ormanici je konkurencija bila jaka. Ormanice su dominirale Jadranom i ni jedna strana sila nije ih mogla nadvladati. Nisu to mogli ni Franci, ni Mlečani, ni Bizant, ni Saraceni. Takva nadmoć trajala je sve dok Hrvati nisu izabrali kralja stranca. Od tog vremena polako ali sigurno nadmoć prelazi na stranu Mlečana više lukavošću i trgovinom nego ratnim umijećem.

Ormanci su imali svoju himnu koju su pjevali u posebnim prigodama. Koliko je ta pjesma stara nitko sa sigurnošću ne zna. Pretpostavlja se da je stara otprilike koliko i ormanice, dakle oko 1.200 godina, a možda i više.

Cijeli tekst pjesme, kao i mnogo drugih informacija o hrvatskoj mornarici, ali i o hrvatskoj povijesti uopće, objavljen je u knjizi „Po slidu Sunca – čerjeni bojovnici ze Horezma“ („Putom Sunca, crveni bojovnici iz Horezma“) koja je tiskana u Zadru 2019. godine u izdanju ogranka Matice hrvatske u Zadru. Autori su Rado Žic Mikulin i Leonard Eleršek.

U toj pjesmi staroj preko milenija na tri mjesta se gotovo doslovno spominje izraz „Za dom spremni“.

Prva strofa:

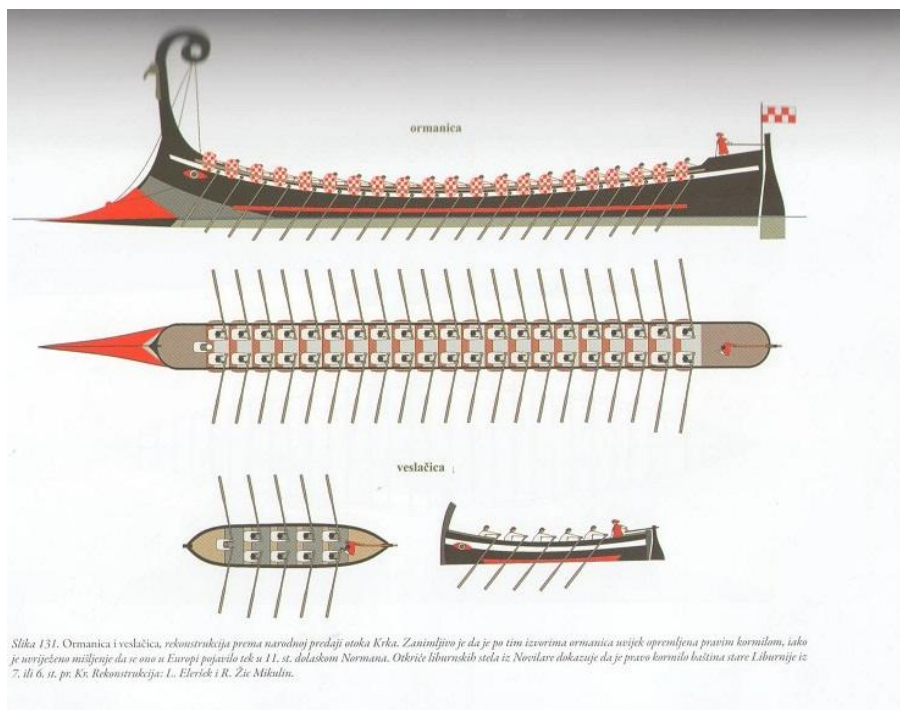
Ormancizi brodi smo strašnih
Ča dušmanuškuju bok
Za dom vavik smo spravni
Na suvragadelatnaskok.

Peta strofa:

Mornari smo s brodova strašnih
Što dušmanu probijaju bok
Za dom uvijek smo spremni
Na neprijatelja učiniti naskok.

Za dom vavik smo spravni
 Kotriba i život dat
 Ašvavikva boju jutu
 Brata brani brat.
 Sedma strofa je ponovljena prva.

Za dom uvijek smo spremni
 Ako treba i život dat'
 Jer uvijek u boju ljutom
 Brata brani brat.

Slika 131. Ormanica i veslačica, rekonstrukcija prema narodnoj predaji otoka Krka. Zanimljivo je da je po tim izvorima ormanica uvijek opremljena pravim kornilom, tako je neriješeno mišljenje da se ona u Europi pojavilo tek u 11. st. dolaskom Normana. Otkriće liburnskih stela iz Novigrada dokazuje da je pravo kornilo baština stare Liburnije iz 7. ili 6. st. pr. Kr. Rekonstrukcija: L. Eleršek i R. Žić Mikulin.

Iz ove pjesme se jasno vidi da je misao „Za dom spremni“ (braniti i umrijeti) duboko ukorijenjena u povijesno biće hrvatskog naroda. Ona je hrvatski milenijski politički program. Nikakva „ustaška epizoda“ iz Drugog svjetskog rata to ne može promijeniti. Sasvim je druga tema kakvi su bili i što su radili ustaše u tom ratu. I ta tema će doći u središte pozornosti. Ni ona se ne će moći izbjeći, ali sve u svoje vrijeme.

Ali spremnost Hrvata da brani svoj dom je neupitna i nju se ne može suzbiti nikakvim zabranama. Naprotiv, bilo kakvo nasilje nad tim dijelom hrvatske povijesti može samo dovesti do novih zločina nad nedužnima, a ova tekovina hrvatske povijesti kasnije će se vratiti sjajnija nego ikada.

Zato bi bilo bolje onima koji snuju Hrvatima zabranjivati njihovu povijest puno puta promisliti prije nego učine nešto bezumno. Sjetimo se riječi našega Gospodina Isusa Krista: „Tko se mača lati, od mača gine“. Ili za one koji ne vole Isusa: „Batina ima dva kraja“. Nitko ne zna hoće li ili kada izvući deblji kraj.

Mario Filipi

ORMANCI MORNARI

Ormancizi brodi smo strašnih
 Ča dušmanuškuju bok
 Za dom vavik smo spravni
 Na suvragadelatnaskok.
 Driva su vavikpronte
 Na korbanov sam mig
 Jurit ćemo kako strile
 Po mornici ali na brig.
 Kada je dušman na višću
 Proboja rugamo huć
 Zi dvi ali tri bande
 Ne damo dušmanuuć.
 Kada abordudelamo
 Sužnji lašvamo svih
 A onda plina nosimo
 Ča niti ni veli grih.
 Za dom vavik smo spravni
 Kotriba i život dat
 Ašvavik u boju jutu
 Brata brani brat.
 Ormanice lete kostrile
 Paraju mornicu plavu
 Kada nas suvragakorži
 Čapuje se brzo za glavu.
 Ormancizidriva smo strašnih
 Ča dušmanuškuju bok
 Za dom vavik smo spravni
 Na suvragadelatnaskok.

Mornari smo s brodova strašnih
 Što dušmanu probijaju bok
 Za dom uvijek smo spremni
 Na neprijatelja činiti naskok.
 Brodovi su uvijek spremni
 Na kapetanov sam mig
 Jurit ćemo kao strijele
 Po pučini ili na kopno.
 Kada je dušman na vidiku
 Proboja veslamo ritam
 S dvije ili tri strane
 Ne damo dušmanupobjeć.
 Kad naskok učinimo
 Robove oslobađamo sve
 A onda plijen nosimo
 Što niti nije veliki grijeh.
 Za dom uvijek smo spremni
 Ako treba i život dat
 Jer uvijek u boju ljutom
 Brata brani brat.
 Ormanice lete ko strijele
 Paraju pučinu plavu
 Kada nas neprijatelj spazi
 Hvata se brzo za glavu.
 Mornari s brodova smo strašnih
 Koji dušmanu probijaju bok
 Za dom uvijek smo spremni
 Na neprijatelja radit naskok.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/mario-filipi/28151-mario-filipi-ormanci-gospodari-jadrana>

Drugi tekst iz *Hrvatskog tjednika* je: ŠEPAROVIC' OPET IZABRAN ZA PREDSJEDNIKA USTAVNOG SUDA RH VJEROJATNO ZAHVALJUJUĆI BRILJANTNOJ OCJENI IZ USTAVNOG PRAVA – DOVOLJAN (2).

U tekstu se ne spominje ZDS, ali jasno je da nitko ne bi dobio potporu a da ne napada ZDS. Tako na portalu narod.hr povodom tog reizbora možemo naći tekst:

<https://narod.hr/hrvatska/odabran-predsjednik-ustavnog-suda-separovic-dobio-jos-jedan-mandat>

O amblemu legendarnih HOSovaca iz Domovinskog rata koji su odobrile vlasti u RH predsjednik Ustavnog suda kaže:

Protiv ZDS-a

Tijekom rasprave o spomeniku poginulim hrvatskim braniteljima, pripadnicima HOS-a, u Jasenovcu, Šeparović je ustvrdio kako „ploči s pozdravom ‘Za dom spremni’ u Jasenovcu nije mjesto. To je simbol stradanja žrtava ustaškog režima.“

Saborska zastupnica ima drugačije primjedbe na taj reizbor:

<https://www.nacional.hr/vidovic-kristo-miroslav-separovic-covjek-je-dubioznog-zivotopisa-i-netransparentnog-bogatstva/>

Naravno ima puno stvari koje pokazuju kakav je odnos hrvatskih vlasti prema hrvatskom narodu.

Mene posebno zanimaju tri političke teme o kojima sam govorio, a kada je ZDS u pitanju treba se sjetiti slučaja velikog hrvatskog nogometaša Josipa Šimunića i velikog hrvatskog pjevača i branitelja Marka Perkovića Thompsona.

A koliko je reizabrani predsjednik Ustavnog suda i preko Thompsona i „Bojne Čavoglave“ zadužio srpske sluge u hrvatskoj vlasti govori i moje otvoreno pismo Predsjedniku Ustavnog suda:

OTVORENO PISMO PREDSJEDNIKU USTAVNOG SUDA RH

Poštovani Predsjedniče Ustavnog suda RH,

S nevjericom sam pročitao Vaše Priopćenje od 5. lipnja 2020. u kome konstatirate:

„U odnosu na pozdrav +Za dom spremni!. Ustavni sud je u nekoliko svojih odluka izrazio jasno stajalište da je riječ o ustaškom pozdravu Nezavisne Države Hrvatske te da taj pozdrav nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske.“

Vidim da ste i doktor znanosti, pa pretpostavljam da znate osnovne činjenice o tom pozdravu.

Tako poznati hrvatski povjesničar Ivo Rendić Miočević (Hrsvijet, 29. kolovoza 2017.) tvrdi:

...danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona) pozdrav „Za dom spremni“ kojim se Pavelić koristio u svezi s Ličkim ustankom 1932. antimonarhofašistički je poklik.

Vi ste dr. znanosti! Tvrdite da se radi o ustaškom pozdravu iz NDH! Tvrdite li Vi da je NDH postojala te 1932. godine?

Naime vidim da znate pun naziv NDH, a ne pronalazim nigdje riječ koja je povezana s ustašama u tom nazivu.

Ali, kako ste doktor znanosti pretpostavljam da ipak znate da u to vrijeme nije postojala NDH.

U knjizi dr. sc. Marija Jareba *Ustaško-domobranski pokret od nastanka do travnja 1941. godine*, Zagreb 2006. (drugo neizmijenjeno izdanje objavljeno je 2007. godine). U toj knjizi postoji prilično opširno poglavlje (stranice 344.-414.) o organizacijama Hrvatskoga domobrana, od nastanka te organizacije u Argentini 1931. godine do Drugoga svjetskog rata. Postoji, dakle, dovoljno podataka o Hrvatskome domobranu, no nešto treba i pročitati. Ta organizacija bila je dio Pavelićeva *Ustaško-domobranskog pokreta*. Pavelić je istodobno bio ustaški poglavnik i vrhovni starješina, odnosno njegov su pokret činili *Ustaša - hrvatska revolucionarna organizacija* (UHRO) i organizacije *Hrvatskoga domobrana*. Ustaška organizacija bila je malobrojna i vojnički ustrojena organizacija, a domobranske organizacije bile su ustrojene kao masovne i legalne organizacije koje su okupljale hrvatske iseljenike (i radnike u nekim europskim zemljama).

U hrvatskoj javnosti je poznata i domobranska zastava na kojoj je pozdrav ZDS i datum 12. svibnja 1931., kao i dokumenti iz tog vremena u kojima se izrijeком tvrdi kako se radi o „domobranskom pozdravu“.

S obzirom da se tvrdi kako je Pavelić autor tog pozdrava, a bio je vođa i Ustaša i Domobrana, očito nije mu smetalo to što se tvrdilo da se radi o domobranskom pozdravu.

Dapače, kada već izričito tvrdite da je ZDS ustaški pozdrav iz NDH, morali bi znati da je odnos ustaša i ostalih u toj državi bio sličan onom o kome piše dr. Jareb. I u NDH se ZDS koristio mnogo šire i imate ogroman broj dokumenata na kojima piše ZDS, a koji nisu izdale Ustaše.

Dapače, Ustaše su ga koristile samo godinu dana a onda su tom pozdravu dodali i Poglavnika. A ZDS je ostao u širokoj upotrebi.

To sam nedavno napisao i našim povjesničarima:

A što se tiče ZDS i naših povjesničara smiješno mi je kada vidim da nikome nije palo na pamet da je samom Paveliću itekako to bio domobranski pozdrav jer mu je bilo draže da je prihvaćen mnogo šire u narodu, a to je i potvrđeno u NDH jer su ga Ustaše koristile samo godinu dana.

Kao znanstveniku itekako bi i Vama trebalo biti očito da je na isti način kao što je prije rata Paveliću odgovaralo to što je ZDS domobranski pozdrav, tako mu je odgovaralo da je u hrvatskoj državi pripadao svima, a ne samo Ustašama.

Kao znanstveniku itekako bi i Vama trebalo biti očito da je takvo izjednačavanje svih s Ustašama nešto što je danas dio Memoranduma SANU 2, a tijekom Domovinskog rata pa sve do danas to čine svi koji su protiv hrvatske države.

Meni kao akademiku iz znanosti koju smatraju vrhuncem logike nikad neće biti jasno kako u tome sudjeluju i suci VS RH. Pravnici bi itekako trebali znati što je logika!

Ili Vi doista mislite da je NDH postojala i tridesetih godina prošlog stoljeća? Istina, vidimo da i danas u Srbiji, a i njihove sluge u RH tvrde kako je i danas RH zapravo ustaška država.

Kao znanstveniku meni je itekako jasno zašto prof. dr. sc. Rendić-Miočević piše kako je ZDS *danās u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona)*. S druge strane ono što mi nije jasno jesu napadi na od vlasti odobreni grb HOS-a, a da Vrhovni sud nije izdao ovakvo priopćenje u kojem bi nam objasnio mogu li hrvatski dužnosnici uklanjati i govoriti o uklanjanju znakovlja koje je odobrila hrvatska država.

Ili se oni samo ponašaju u skladu s vama sudcima VS RH, sudeći po tvrdnji prof. Rendić-Miočevića, a i mnogih drugih?

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21790-akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh>

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-separovicu-pozdrav-zds-datira-otprije-ndh-tvrдите-li-da-je-postojala-jos-1932-godine>

<https://otporas.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

<https://hrvatskonebo.org/2020/06/06/akademik-josip-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

PRILOZI;

Domobranska zastava sa ZDS

Priopćenje VS RH.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: SuP-O-12/2020
Zagreb, 5. lipnja 2020.

Povodom učestalih novinarskih upita i zamolbi za komentar odluke sjednice svih sudaca Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske od 3. lipnja 2020. Ustavni sud Republike Hrvatske izdaje sljedeće:

PRIOPĆENJE

Ustavni sud Republike Hrvatske ne komentira odluke i rješenja sudova izvan postupaka iz njegove Ustavom propisane nadležnosti.

Na temelju Ustava Republike Hrvatske sudbena vlast je samostalna i neovisna, a sudovi sude na temelju Ustava, zakona, međunarodnih ugovora i drugih važećih izvora prava te na temelju činjenica utvrđenih u svakom pojedinom konkretnom postupku.

Ustavni sud Republike Hrvatske jamči poštivanje i primjenu Ustava Republike Hrvatske i svoje djelovanje temelji na odredbama Ustava Republike Hrvatske i Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

Svoja pravna stajališta i ocjene Ustavni sud izražava i iznosi u odlukama, rješenjima i izvješćima koje donosi u Ustavom propisanim ustavnosudskim postupcima.

U odnosu na pozdrav „Za dom, spremni“, Ustavni sud je u nekoliko svojih odluka izrazio jasno stajalište da je riječ o ustaškom pozdravu Nezavisne Države Hrvatske te da taj pozdrav nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske.

PREDsjednik SUDA

dr. sc. Miroslav Šeparović

Tako nas Mario Filipi upozorava na to da Hrvati već više od 800 godina i pjesmom pokazuju kako su ZA DOM SPREMNI UMRIJETI. A ta činjenica jasno pokazuje zašto su oni koji su protiv neovisnosti hrvatskog naroda svjesni činjenice da je teško pobijediti Hrvate koji stalno i uporno ponavljaju da su ZA DOM SPREMNI UMRIJETI. Hrvatski branitelji su to pokazali u Domovinskom ratu i zato je ZDS tolika smetnja svima onima koji sprovode Memorandum SANU 2., tj. koji se bore za 'Srpski svet'. Zadaća onih za koje je veliki Šegedin rekao da „strasno mrze svoj narod“ je da Hrvate nauče da ne budu ZA DOM SPREMNI UMRIJETI. A ako ne ide da učine sve da takvog neposlušnog naroda bude što manje u Hrvatskoj.

Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/28178-kad-ne-vole-hrvatsku-ne-vole-ni-zds>

BITI HRVAT U CRNOJ GORI

Crna Gora iz pogleda crnogorskih Hrvata

Nije uspio pokušaj da se hrvatska zajednica izbornim podmetanjima demoralizira, a kamoli učini indiferentnom prema vrijednostima koje smo kroz povijest stvorili i baštinili

Današnja Crna Gora sličí „teatru apsurdá, gdje je okosnica radnje paradoks“; poslužít ćemo se riječima pokojnoga don Branka Sbutega pri pokušaju egzaktnog opisa trenutne situacije u kojoj se nalazi Crna Gora. Što je ono što je apsurdno i paradoksalno u sadašnjoj Crnoj Gori? Početkom trećega desetljeća trećega milenija nove ere i dalje smo primorani svjedočiti retrogradnim idejama i rušilačkim retorikama za koje smo mislili da su konačno ostale u prošlom vremenu.

Apsurdno je da danas umjesto građanske, multikulturne, multikonfesionalne i multietničke Crne Gore, ujedinjene u ideji stvaranja moderne, proeuropske i prozapadne crnogorske države, temeljene na tekovinama najbolje europske prakse jačanja i poštivanja građanskih, ljudskih i manjinskih prava, prepoznamo dvije civilizacijski dijametralno suprotne i odvojene Crne Gore – prvu, kojoj pripadamo i mi, Hrvati, prije svega Boke i Primorja, gdje smo autohtono stanovništvo, sa svojom pripadnošću srednje- i južnoeuropskim civilizacijskim vrednotama i mediteranskim načinom života i poimanja bitnih civilizacijskih, kulturnih i religijskih vrijednosti, ali kojoj pripada i crnogorsko stanovništvo stare, katunske Crne Gore, koji su pružali otpor otomanskoj dominaciji, srpskom hegemonizmu i proruskoj interesnoj sferi; i drugu i posve drukčiju Crnu Goru kojom dominira proruska, antinatioovska i antiintegracijska perspektiva. Koliko apsurdno toliko i paradoksalno jest da je današnja Crna Gora, umjesto da je (p)ostala *antemurale christianitatis* postala dominion interesa koji su sve samo ne proeuropski i retrogradnih ideja koje vraćaju „oslobođenu“ Crnu Goru u okove iz kojih se uspješno oslobađala od svojega osamostaljenja, za koje smo aklamacijom glasali.

Hrvati Crne Gore stoje uz prozapadnu, višenacionalnu i multikulturalnu Crnu Goru

Sukob dvije Crne Gore

Sve civilizacijske vrijednosti na kojima se gradila samostalna Crna Gora nakon prošlogodišnjih izbora i u razdoblju jednogodišnje vladavine „apostolske vlade“ dovedene su u pitanje. Retrogradne ideje retroaktivno su sve proeuropski misleće u Crnoj Gori, a tu ubrajamo i Hrvate, vratile na početak. Pod retrogradnim idejama mislimo na negiranje genocida u Srebrenici od strane bivšega ministra pravde, ljudskih i manjinskih prava, otvorenog veličanja lika i djela Draže Mihailovića od strane predsjednika Općine Nikšić, i na tvrdnju ministrice kulture, prosvjete, sporta i mladih da je

ona „žena četnik“, neosuđivanje i nereagiranje od strane lokalnih čelnika tivatske općine, a i nekih drugih općina, na otvoreno i neskriveno propagiranje velikosrpskih ideja i fašističko-šovinističkih poruka upućenih pripadnicima manjina.

O govoru mržnje, koji je prevladao medijskim prostorom Crne Gore, s patološkom mržnjom, manipulacijom činjenicama, gnusnim objedama i uvredama te otvorenim prijetnjama smrću suviše je govoriti koliko je retrogradan i kakve sve implikacije može imati ukoliko (pravna) država ne nađe mehanizme da se izbori s tim problemom i kazni počinitelje na ne samo zakonski primjeren nego i na društveno prihvatljiv način. Resocijalizaciji počinitelja kaznenih djela mora prethoditi rehabilitacija, u čemu su mentalitetske odlike one druge i drukčije Crne Gore vrlo ograničavajući faktor. U svjetlu navedenoga, teško da Hrvati Crne Gore mogu kao ozbiljnu i logički valjanu prihvatiti proeuropsku retoriku nove vlasti, kao i njihove tvrdnje da žele i manjinske narode u Crnoj Gori u vlasti, dokle god se osjećamo ugroženim od strane te druge, njihove Crne Gore. Bipolarnost je prevelika u ovom slučaju, nepremostiva i nefunkcionalna.

Poguban utjecaj Srpske pravoslavne crkve

Apsurd je i paradoks način na koji je proteklog ljeta oformljena vlast u Crnoj Gori. Naime, dominantan faktor koji je doveo drugu i drukčiju Crnu Goru na vlast, a za premijera osobu za koju smatramo da ne pripada istom civilizacijskom krugu kao prva, naša Crna Gora, nije bila slobodomisleća Crna Gora, već je to bila Srpska pravoslavna crkva (SPC), a dominantna

politička ideja bila je ne samo svrgnuti s vlasti Demokratsku partiju socijalista i njezine koalicijske partnere, ponajviše manjinske nacionalne stranke, već dezavuirati eurointegracijski put Crne Gore i uspostaviti u Crnoj Gori dominion njima oprečnih interesnih sfera. Da apsurd bude veći, političke stranke koje su sudjelovale na izborima u Crnoj Gori i osvojile većinu nisu same odlučivale o tome tko će formirati vlast, već se, kao dominantan čimbenik, iskristalizirala opcija koja je bila izbor SPC-a u Crnoj Gori. Kroz poznate litije, koje nitko od pripadnika drugih naroda nije doživljavao kao svoje, i koje su zapravo bile politički manifest, a ne vjersko okupljanje, SPC u Crnoj Gori utječe presudno na političku opredijeljenost njezinih sljedbenika i njihovu nepodijeljenu potporu srpskoj i anticrnogorskoj opciji. Uz litije, drugi jasan dokaz utjecanja SPC-a na političke tokove u Crnoj Gori jest nedavno ustoličenje novoga mitropolita SPC-a u Crnoj Gori Joanikija.

Umjesto udaljavanja od dosega one prve, prave Crne Gore, ishod svih pritisaka zapravo je bio potpuno suprotan – dogodio se memorijski procvat u razvoju svijesti i potrebe za očuvanjem hrvatskoga identiteta

Za mjesto ustoličenja mitropolita crnogorsko-primorskog paradoksalno je izabrano upravo Cetinje, koje je kroz stoljeća i do danas ostalo brana državnoga, pravnog i političkog identiteta Crne Gore i branik vjerskog identiteta Crne Gore. Izabrali su Cetinje, na kojemu je zanemariv broj vjernika SPC-a u Crnoj Gori, u odnosu na Podgoricu, recimo, koja je glavni grad Crne Gore i grad u kojemu se nalazi Saborni i najveći hram u Crnoj Gori, koji je sagradila SPC uz pomoć crnogorske države, i u čijoj je kripti sahranjen prethodni mitropolit SPC-a u Crnoj Gori Amfilohije Radović. Ustoličenje u Podgorici bilo bi također po svim kanonima, a što je posebno važno, uz nazočnost vjernika SPC-a, uz daleko manje mjere osiguranja i uz vrlo malu vjerojatnost za bilo kakav incident. Ali u slučaju takva posve legitimna ustoličenja u Podgorici ne bi bila poslana poruka SPC-a i njezinih eksponenata onoj našoj Crnoj Gori. Poruka je imala doslovnu, fizičku dimenziju, u obliku akcije dolaska episkopa, odnosno budućega mitropolita SPC-a Joanikija te patrijarha Porfirija helikopterom Vojske Crne Gore na Cetinje, u srce Crne Gore i članice NATO-a. O tome svjedoči ulazak crkvenih dostojanstvenika u Cetinjski manastir prekrivenih zaštitnim pokrivačima i u pratnji specijalne policije s dugim cijevima. Njihov taktički desant, jer kako drukčije nazvati dolazak vjerskih poglavara vojnim helikopterom i bez ijednoga kršćanskog obilježja i bez križa, poruka je svima onima koji su je htjeli razumjeti – sposobni smo zauzeti srce Crne Gore i demonstriramo ovom prigodom želju za superiornošću nad Crnom Gorom, članicom NATO-a! Srce te Crne Gore jest srce one prve, i naše Crne Gore. Moglo je sve biti drukčije, kako je pokazalo i ustoličenje episkopa nikšićko-budimljanskoga Metodija, bez incidenata i u nazočnosti oko deset tisuća vjernika u Beranama, gdje je najveći broj građana pripadnika SPC-a. Ustoličenje je održano i u prisutnosti

premijera Crne Gore i velikog broja ministara i lokalnih dužnosnika koji su bliski SPC-u, ali koji su kršili sve epidemiološke mjere koje su sami donijeli.

Sačuvano hrvatsko pamćenje

„Hrvatsko srce za Crnu Goru“ bio je izborni slogan jedine hrvatske političke stranke u Crnoj Gori, Hrvatske građanske inicijative, koji je naišao na nepodijeljene simpatije i naklonost. Takva Crna Gora je ona gdje će i Hrvati uvijek biti sastavni dio, aklamacijom, kao 2006, bez obzira na izborni rezultat nacionalne političke stranke. Nije uspio pokušaj da se hrvatska zajednica izbornim malverzacijama i podmetanjima demoralizira ili demotivira, a kamoli učini indiferentnom prema jedinstvenim vrijednostima koje smo tijekom povijesti stvorili i baštinili. Umjesto udaljavanja od dosega one prve Crne Gore, ishod svih pritisaka zapravo je bio potpuno suprotan – dogodio se memorijski procvat u razvoju svijesti i potrebe za očuvanjem hrvatskoga identiteta, zahvaljujući i tome što je hrvatska autohtona zajednica u Crnoj Gori, poglavito u Boki, u zadnjem desetljeću vratila neprocjenjive povijesne, kulturne i identitetske artefakte koji će ostati upamćeni i sačuvani kao trajno dobro hrvatskoga naroda, ali i crnogorske države. Ovdje prije svega mislimo na epohalnu ediciju: *Kotorski misal*, *Kotorski lekcionar* i *pontifikal*, *Barski oficij* i *Parčićev misal*, čiji nastanak seže od daleke 1166. godine do početka 20. stoljeća, koje su se nalazile u Nacionalnoj biblioteci u Berlinu, Nacionalnoj biblioteci u Sankt Peterburgu, odnosno Parizu, što potvrđuje pripadnost hrvatskoga naroda u Crnoj Gori kršćansko-europskom civilizacijskom krugu.

U našim nastojanjima imali smo uvijek svesrdnu potporu Ogranka Matice hrvatske u Boki kotorskoj, financijsku potporu kroz državne institucije za manjine one prve, multietničke Crne Gore, a imamo i svesrdnu pomoć Središnjega državnoga ureda za Hrvate izvan Republike Hrvatske, Ministarstva kulture i ostalih institucija kulture, kao i izvanrednu suradnju s vrhom vlasti u RH, napose s Ministarstvom vanjskih i europskih poslova, na čelu s ministrom Gordanom Grlićem Radmanom, koji nam pružaju otvorenu podršku za način na koji predstavljamo hrvatsku zajednicu u Crnoj Gori. Na tom tragu, pravo na podršku ostalim manjinskim narodima u Crnoj Gori od strane njihove matične države nikome ne osporavamo, ali to ne smije biti na štetu ostalih etničkih i vjerskih zajednica, suprotno interesima Crne Gore na njezinu proeuropskom putu kao ni na račun dobrosusjedskih odnosa matične države odnosne manjine i Crne Gore.

Primjer koji ćemo navesti prilično je eklatantan po pitanju i dobre i loše prakse. Naime, Skupština Općine Kotor 18. kolovoza, točno na datum zatvaranja zloglasnoga logora Morinj u istoimenome mjestu u kotorskoj općini, preimenovala je zatvoreni bazen u Škaljarima. Prije je nosio ime Nikše Bučina, kojega su ubili četnici 1944, a sada je nazvan po Zoranu Džimiju Gopčeviću, poznatom sportašu i zapovjedniku straže u morinjskom logoru u kojemu je mučeno više od tri stotine zarobljenika iz Dubrovačko-neretvanske

županije, kao i pojedini Hrvati iz Boke kotorske koji su odbili pucati na svoju braću u Konavlima. Apsurdno je i žalosno da je prijedlog preimenovanja dao upravo izmanipulirani Kotoranin koji se izjašnjava kao Hrvat. Reakciju na prijedlog za preimenovanje bazena u Kotoru kao prvo je priopćilo Hrvatsko nacionalno vijeće Crne Gore, a zatim su reagirale i Hrvatska građanska inicijativa, hrvatske i druge nevladine udruge, neovisni intelektualci iz Crne Gore, aktualne vlasti iz Konavala, Dubrovnika i Dubrovačko-neretvanske županije i dr. Reakcija ove druge, sadašnje službene Crne Gore na brojne osude preimenovanja izostala je, ali nije ona Ministarstva vanjskih i europskih poslova RH, što je za malobrojnu hrvatsku zajednicu „vjetar u leđa“ i znak da njezini naponi nisu ostali neprepoznati, već naprotiv, na što smo javno zahvalili s „Hvala, Hrvatska“.

SPC u Crnoj Gori provodi politiku žrtvovanja dijela naroda kako bi se ostvarile velikodržavne ideje gdje cilj opravdava sredstvo, a i sredstvo i cilj daleko su od evanđelja iza kojega se skrivaju. Cilj je ona druga, drukčija, sve samo ne proeuropska Crna Gora, anticrnogorska Crna Gora. Javno izražavanje ovakvih ideja, nažalost prihvaćenih od velikog dijela sljedbenika takve retorike, prisutne u diskursu nove vlasti, te konstantno isticanje sintagme „srpski svet“, dovela je do situacije u kojoj su Hrvati u Crnoj Gori nepoželjan izbor.

Autor: Zvonimir Deković

<https://biramdobro.com/bit-hrvat-u-crnoj-gori>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/38215-z-dekovic-bit-hrvat-u-crnoj-gori.html>

Subject: EKSKLUZIVNO: Prve žestoke reakcije na Dekovićevo promišljanje na temu Hrvata u Crnoj Gori

Date: Sat, 16 Oct 2021 08:49:59 +0200

From: Odsjev

P o š t o v a n i,

netom od nedavnog objelodanjivanja široj javnosti teksta gosp. Zvonimira Dekovića, predsjednika Hrvatskog nacionalnog vijeća Crne Gore, neočekivano su uslijedile prve žestoke reakcije, koje svakako vrijedi pomnim okom pročitati.

Otvaramo javnu polemiku na razmatranje gospodina Dekovića, i molimo sve zainteresirane aktere, da svojim konstruktivnim priopćenjima, komentarima il' pak opservacijama doprinesu *kulturi dijaloga* u današnjem svijetu medija. Pri tome, naglašavamo da ćemo objaviti i stavove s kojima se kao Uredništvo u potpunosti ne slažemo, no, uvažavajući 'neotuđivo' pravo na slobodu mišljenja, ne samo deklarativno i figurativno...

Treba naglasiti bitno od nebitnog, iskristalizirati idejnu i istinsku suštinu od nerijetko dekorativnih provizornih i proizvoljnih sfumata (predočavanja il' pak slikanja mekim zamagljenim tonovima i rasplnutim obrisima naše poljuljane stvarnosti).

Naime, naša naizgled 'bizarna' svakodnevnica - upravo potrebuje ljude koji govore (kako bi rekli Bokelji Hrvati) 'zbore' Istinu, jer bez Istine nema BUDUĆNOSTI!

LINK: <https://biramdobro.com/ekskluzivno-prve-zestoke-reakcije-na-dekovicovo-promisljanje-na-temu-hrvata-u-crnoj-gori/>

Hvala Vam unaprijed na suradnju, otvorenosti i dijalogu,

KOMENTAR

U svezi s tekstom g. Dekovića mogu samo dodati dio mog govora s ljetosnje promocije mojih knjiga u Tisnom koja govori upravo o položaju Hrvata u Crnoj Gori:

Predstavljanje je, zapravo, poslije Dana pobjede pa je svojevrtni doprinos proslavi veličanstvene „Oluje“. Izuzetno sam ponosan što je ovogodišnja proslava te velike hrvatske pobjede bila u znaku hrvatske pobjednice na Olimpijskim igrama Mateje Jelić ali i jednog mog Hrvata iz Boke kotorske.

*Radi se o predsjedniku Hrvatske građanske inicijative u Crnoj Gori **Adrianu Vuksanoviću**. On je odgovorio predsjedniku crnogorske skupštine **Aleksi Bečiću** koji je u četvrtak objavio da se "više nikad ne ponovi Oluja":*

- Imamo potrebu Vas osloboditi svake vrste bojazni. Budite mirni. Sigurno se više nikad neće ponoviti vojno-redarstvena, osloboditeljska akcija Oluja, jer više neće nikome pasti na pamet da osvaja hrvatske teritorije, da četiri godine vrši progon stanovništva, da bezdušno bombardira gradove diljem Republike Hrvatske, kao i njezin glavni grad.

Tako govori moj Bokelj za razliku od Predsjednika Vlade koji se u govoru u Kninu ne usudi ni reći tko je pokrenuo fašističku agresiju na njegovu – ako smijem tako reći - državu. Govor je bio pun isprika prema hrvatskim Srbima, iako su oni kao pobunjenici većim dijelom sudjelovali u planiranoj agresiji protiv hrvatske države.

S druge strane Vuksanovićev duhovit odgovor me podsjeća na moj prijedlog koji sam dva puta slao Hrvatskom saboru. Naime predlagao sam da se 5. kolovoza obilježava i kao Dan žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba, po onoj poznatoj Miloševićevoj tvrdnji da su njegovi „hrabri“ vojnici bježali kao zečevi.

I dok sam se ja rugao „hrabrim“ srpskim ratnicima, čini se da je Plenković istinski pogođen tim hrvatskim genocidom pravljenja zečeva od Srba. Zato im se valjda i ispričava.

S takvim Predsjednikom Vlade što drugo očekivati nego ono što se dogodilo: Uslijedile su prijetnje:

Sve Hrvate iz tadašnje Jugoslavije trebalo je pobiti i protjerati, glasila je poruka upućena Adrianu Vuksanoviću.

Ali i ona posebno znakovita:

‘Ne gine ti ražanj’.

Prijetnje je osudio ministar Gordan Grlić Radman:

– Premda su malobrojni, kulturna baština je od golemog značenja za našu nacionalnu baštinu. Stoga očekujemo da se ovakvi ispadi prema hrvatskim političkim predstavnicima sankcioniraju kao govor mržnje, poglavito u kontekstu crnogorskog puta prema EU.

Dok su Mateji prijetili smrću, mom Bokelju su pokazali koliko ih je pogodila njegova poruga pa su mu zaprijetili svojim omiljenim načinom pogubljenja – ražnjom.

<https://m.vecernji.hr/vijesti/adrian-vuksanovic-crna-gora-sad-vidi-s-cime-se-hrvatska-suocavala-90-ih-1513706> - m.vecernji.hr

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/svijet/hrvatskom-predstavniku-u-crnoj-gori-pisali-ne-gine-ti-razanj-grlic-radman-osudio-prijetnje-15093223>

Zato ne čudi što i Zvonimir Hodak u svom današnjem komentaru kaže kako poruka Adrijanu Vuksanoviću djeluje kao da je zaostala iz davnih vremena tamo negdje 27. srpnja 1941. iz "herojskog" Srba. Tada su Hrvate pozdravljali s "Ne gine ti ražanj". Usput napominjem, Crna Gora prvi put nakon šesnaest godina nije poslala vojnog izaslanika na proslavu Oluje.

<https://direktno.hr/kolumne/podsjetimo-sto-je-milorad-pupovac-govorilo-javno-1995-i-zapitajmo-se-sto-danas-prica-izvan-hrvatske-240828/>

Međutim, moram vas upozoriti da smo 27. 7. ove godine nas dva akademika Ivan Aralica i ja, sisački biskup Vlado Košić i general HV Ivan Tolj poslali otvoreno pismo Predsjednicima Države, Sabora i Vlade tražeći da se zabrani veličanje srpskih zločina u RH. Spomenuli smo i ubojstva dva katolička svećenika.

Međutim s obzirom na prijetnje Adrijanu Vuksanoviću i Hodakov komentar spomenimo kako je stradao Juraj Gospodnetić. Kao župnik Bosanskog Grahova zvijerski od četnika mučen. Uhvatili su ga, vodili su ga po Grahovu kao medvjeda, jezivo su ga izmasakrirali, na kraju ubili te nabili na ražanj i ispekli 27. srpnja 1941. godine. Grob mu se ne zna. O tome je pisao i vrhbosanski nadbiskup koadjutor Tomo Vukšić.

Sjetimo se svojevremenih napada i na Dekovića i Vuksanovića jer sam bio njihov gost u Tivtu prigodom mog izbora za izvanjskog člana DANU. Tada su imali problema jer su doveli čovjeka koji brani „Bojnu Čavoglave“, Thompsona i ZDS.

A u jučerašnjem tekstu

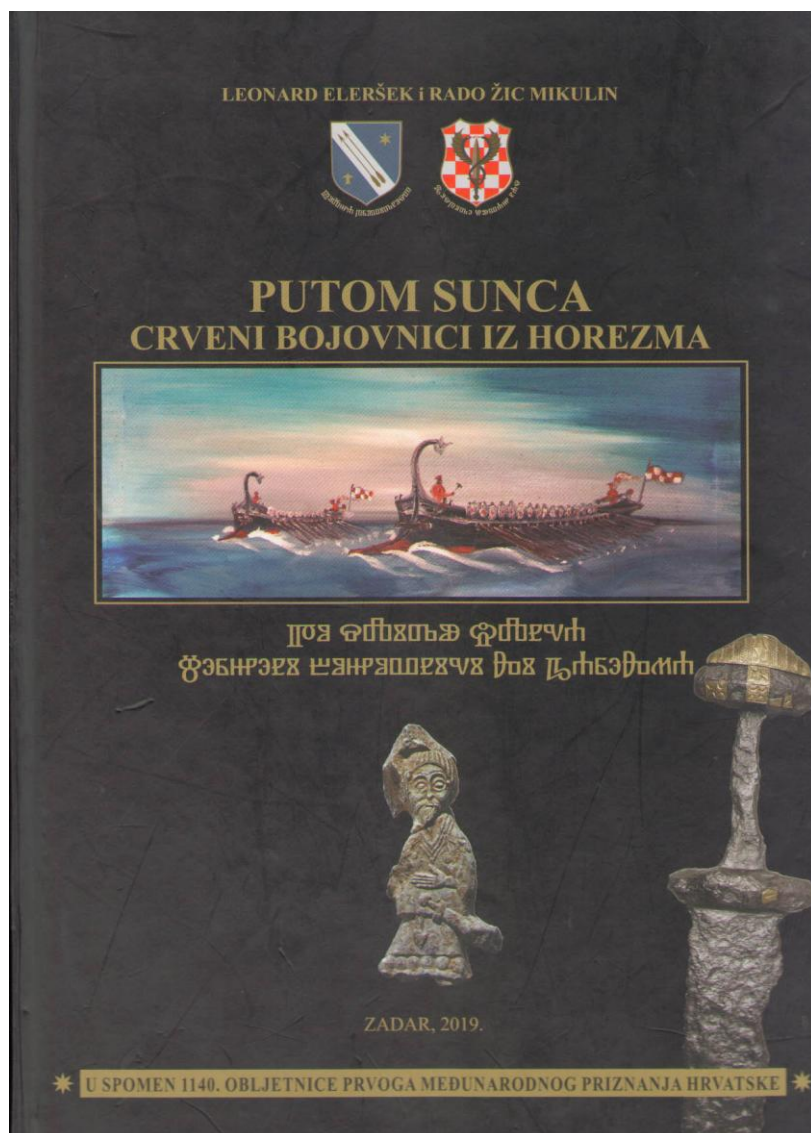
<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/28178-kad-ne-vole-hrvatsku-ne-vole-ni-zds>

pisao sam o tekstu Marija Filipija u kome je dana tisuću godina stara himna slavne hrvatske mornarice u kojoj imamo ZA DOM SPREMNI UMRIJETI.

Filipi koristi tekst HRVATSKA MORNARICA iz knjige „*Po slidu Sunca – čerjeni bojovnici zeHorezma*“ („*Putom Sunca, crveni bojovnici iz Horezma*“) koja je tiskana u Zadru 2019. godine u izdanju ogranka Matice hrvatske u Zadru. Autori su Rado Žic Mikulin i Leonard Eleršek.

O tome je pisano u poglavlju HRVATSKA MORNARICA. Ono što je meni posebno drago jeste činjenica da na početku teksta daju i sliku Bokeljske mornarice iz Tivta iz 1905. godine.

Mario Filipi mi je poslao i preslik tih stranica iz knjige pa vam šaljem i tu stranicu sa tom slikom.

ПРОСВЕЩЕНІЕ СЛАВЯНОМЪ - ОБРАЗОВАТЕЛЬНОЕ ДѢЛО СЛАВЯНОМЪ

HRVATSKA MORNARICA

Čini se kako postoji tisuću godina stara himna slavne hrvatske mornarice, pjesma od koje su stoljećima strepili svi dušmani i *jizdajice* Hrvata, himna pomorske sile čije je moćno brodogradnja, kundure i sagene u za Hrvate neprocjenjivo važnom remek-djelu *O upravljanju Carstvom* ovjekovječio bizantski car Konstantin VII. Porfirogenet. Pjesma je vrlo stara i dolazi iz vremena mnogo starijih od baruta, iz doba u kojem se vojevalo hladnim oružjem, kad su hrvatski brodovi naoružani podvodnim kljunom (rostrum) razbijali bokove dušmanskih galija, helandija i dromona, a hrvatski mornari naskakali na njihove palube. Tu bi davoriju naša Hrvatska ratna mornarica trebala oživjeti, uzeti je za svoju himnu i pjevati u sjećanje na sve naše plovbane, skupbane, korbane, ojbane, jidbane, rugbane, hućbane, sve naše hrabre ormance, mornare, naute, ali i riječne naute, efure, podsjetiti nas na sve one koji su svojom krvlju i znojem sačuvali za nas ovaj *kus* sinjega mora i *kraja*. Trebalo bi je pjevati onako kako su je pjevali naši stari, na našem lijepom čakavskom jeziku, kojim su govorili Francipanovi, Zvonimirovi, Branimirovi, Domagojevi i Burutusovi mornari. Ovo je priča o pjesmi „Ormanci“ (Mornari) iz priče „Kumpanija od venca“ (Društvo od vijenca), koju je na Puntu 1952. zapisao šesnaestogodišnji Rado Žic Mikulin. U toj Radovoj priči zapisan je samo refren, a kasnije je na međumrežju pronađena cijela pjesma, koju je Rado ondje ranije objavio uz objašnjenje: *Ormanci su bile postrojbe koje su u ormanicama vozile iz puntarske drage s donje strane otoka Krka, a ormanice iz Omišlja, vozile su gornjom stranom otoka i za vrijeme Franci-*

Slika 119. Spomen na brojne hrvatske pomorske bratovštine čuva tek nekolicina povijesnih društava, a najpoznatija među njima je Bokeljska mornarica s juga hrvatskog Jadrana. Bokeljska mornarica (prvotno Kotorska mornarica) hrvatska je bratovština kotorskih pomoraca. Prema tradiciji, nastala je 809., kada su kotorski mornari sudjelovali u preuzimanju moći sv. Tripuna, koji je postao zaštitnikom grada Kotora i bratovštine kotorskih mornara. U XII. st. poprimila je izrazito vojni značaj, a od polovice XIII. st. postaje staleškom organizacijom bokeljskih pomoraca. Prvi sačuvani Statut potječe iz 1463. Na slici je Bokeljska mornarica u Tivtu 1905. Izvor: Hrvatska enciklopedija.

DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS, 2.

Prvi dio ovog teksta objavljen je na portalu dragovoljac.com:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/28292-dobronic-i-ostali-hrvatski-duznosnici-i-zds>

U jučerašnjoj 'Bujici' dana je i snimka PRISEGA 123 BRIGADE HV POŽEGA na koju sam upozorio u tom tekstu, ali i snimke drugih postrojbi HV-a koje su pozdravljale sa ZDS. I o tome sam često pisao pa i u pismima najvišim dužnosnicima u državi. To sam radio iako sam bio svjestan da od toga nema nikakve koristi jer sam odavno pisao o tome da od siječnja 2000. godine hrvatske vlasti poslušno izvršavaju želje svjetskih moćnika koji su podržavali naci-fašističku agresiju na Hrvatsku,

Spomenuo sam i da su Dobronića u Hrvatskom saboru izabrali velikom većinom. Zapravo itekako je važno naglasiti da su protiv njega bili jedino članovi Domovinskog pokreta. Tako je i u jučerašnjoj 'Bujici' gost bio njihov istaknuti član povjesničar i bivši ministar kulture dr. sc. Zlatko Hasanbegović. Kako je poznata moja tvrdnja da odnos prema ZDS jasno govori tko jest a tko nije sluga svjetskih moćnika, tj. tko jest a tko nije sluga 'srpskom svetu', znakovito je koliko puno tih sluga ima u Saboru.

Zato ne čudi da je na intervju novog Predsjednika VHS-a reagirao Domovinski pokret:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/28280-domovinski-pokret-insignije-palih-vitezova-ne-moze-nitko-zabranjivati>

Hasanbegović je reagirao i prije gostovanja u 'Bujici':

'ČEMU STVARANJE MORALNE PANIKE?'

Hasanbegović o Dobroniću i pozdravu ZDS: Riječ je o prvorazrednoj manipulaciji, moderna država nastala nasuprot tekovina ZAVNOH-a

Novi šef Vrhovnog suda smatra da je to civilizacijsko, a ne ideološko pitanje te da bi se pozdrav 'Za dom spremni' trebalo zabraniti.

"Ono se nadovezuje na jedan ulomak iz njegova konfuzno napisanog programa u kojima iznosi tvrdnje koje nemaju niti ustavno-pravno niti zakonsko utemeljenje, što ga dodatno diskvalificira za obnašanje jedne ovakve dužnosti. On je nastupio konfuzno, pozvao se na Ustav, a ja moram zanovijetati. Te tvrdnje nemaju uporište u ustavnom tekstu i ovdje je riječ o prvorazrednoj manipulaciji. Ovdje se barata floskulama, o crnom i bijelom, dobru i zlu, dakle suci primjenjuju zakone. On je rekao da nije zadaća suda da provodi zakone, nego da stvara ozračja", rekao je Hasanbegović.

"Otišao je korak dalje i govorio o stanovitim tekovinama ZAVNOH-a, očekivao sam da spomene i tekovine NOB-a. Postoji preambula Ustava, koji se uopće ne može interpretirati na takav način i iz samoga Ustava, iz povijesne

zbilje je jasno da je moderna hrvatska država nastala ne na tekovinama ZAVNOH-a, nego nasuprot tekovina ZAVNOH-a", rekao je Hasanbegović. Smatra da je Dobronić otvorio Pandorinu kutiju. "Postoje stanovite baštine i potpuno je nerazumno na ovakav neustavan i nepravni način, politikantski i ideološki otvarati Pandorinu kutiju ustavnih povijesnih prijevora. Izriječno je rekao da je nešto zabranjeno, a mi imamo inicijative da se nešto zabrani, prema tome kako nešto može biti zabranjeno, ako imamo inicijative?", upitao je Hasanbegović.

Dodao je da ne treba stvarati moralnu paniku.

"Čemu stvaranje moralne panike i pretvaranje tog pitanja povijesnih prijevora u središnje društveno i pravno pitanje? Uostalom, Ustavni sud uopće nije u tom smislu donosio odluke. Postoje neke odluke Ustavnog suda u konkretnim situacijama, gdje se također iznose pravno povijesno neutemeljene interpretacije", rekao je Hasanbegović.

Kritizirao je i postojanje Vijeća za suočavanje s prošlošću, koje je osnovala Vlada na čelu s premijerom **Andrejom Plenkovićem**.

"U konačnici, ne može nekakvo savjetodavno tijelo donositi bilo kakve preporuke, one nikoga ne obvezuju, cilj je da se stvori vrsta psihološkog pritiska na suce kako bi u pojedinim situacijama donosili odluke. Famozno Plenkovićevo Vijeće nema nikakvu pravnu težinu, a mene osobno ili bilo koga obvezuje kao i ježeva kućica", rekao je Hasanbegović.

<https://narod.hr/hrvatska/hasanbegovic-o-dobronicu-i-zds-na-neustavan-nacin-otvara-pandorinu-kutiju-prijevara>

<https://direktno.hr/domovina/hasanbegovic-o-dobronicu-i-pozdravu-zds-rijec-o-prvorazrednoj-manipulaciji-moderna-drzava-nastala-na-248354/>

Trebam li spomenuti da sam davno pisao o stvarnoj pomirbi u RH – POMIRBI DJECE PARTIZANA IZ SVIH STRANAKA?

Izgledalo je samo kako je Dobronić pokazao umijeće znajući da može postati predsjednik VSH napadajući ZDS. Ali Dobronić je u tom intervjuu poslije izbora pokazao da se, zapravo, suzdržavao, pa je ignoriranjem spominjanja Domovinskog rata i branitelja koji su pozdravljali sa ZDS zapravo popljuvao Domovinski rat (ustaše su za vrijeme NDH koristile ZDS samo godinu dana, ali je mrziteljima hrvatskog naroda to mnogo više od trajanja morskog im Domovinskog rata). Predsjednik VSH tim intervjuom pokazuje osobni stav koji mu je itekako koristan u vrijeme kada se otvoreno u RH brani sluganstvo srpskom svetu;

*Predsjednik Vrhovnog suda **Radovan Dobronić** poručio je u ponedjeljak Domovinskom pokretu (DP) da nijedna parlamentarna stranka ne bi smjela imati problem s osudom simbola povezanih s NDH, nakon što je DP negativno reagirao na njegov osuđujući stav o pozdravu Za dom spremni*

<https://direktno.hr/domovina/dobronic-porucio-domovinskom-pokretu-da-nijedna-stranka-ne-bi-smjela-imati-problema-s-osudom-ustaski-248364/>

NARAVNO POSTOJI MOGUĆNOST DA Predsjednik VHH-a misli da je Domovinski rat bio prije Drugog svjetskog rata pa mu je zato Domovinski rat manje važan. A ni to me – koliko god glupo izgledalo - ne bi iznenadilo jer sam se svojevremeno narugao i Predsjedniku Ustavnog suda RH koji je vjerovao da je NDH postojala i 1932.

Naravno, nije reagirao samo Domovinski pokret.

Otvoreno pismo Marija Filipija (koga sam spomenuo i u prethodnom tekstu jer je upozorio na ZDS u tisuću godina staroj himni hrvatskih mornara) Radovanu Dobroniću objavljeno je također portalu dragovoljac.com:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/mario-filipi/28305-mario-filipi-otvoreno-pismo-radovanu-dobronicu>

Meni se čini da je najteže našim pravnicima kada vide kakvi im ljudi vode pravosuđe u RH.

Svi čitamo Zvonimira Hodaka koji u zadnjoj kolumni piše:

Dobronićev posao nije inzistirati na neuspjelom pravnom abortusu...

Nakon toga, k'o melem na ranu, stigao nam je intervju dobrog Radovana Dobronića u Jutarnjem. Slavica Lukić, udarno pero, zna znanje. Neće ona pitati novog predsjednika Vrhovnog suda o cijepljenju, koroni, neriješenim predmetima na našim sudovima... Odmah u glavu: "Što mislite o ZDS-ni?". I dobri sudac je bio jasan, rezolutan i odmah usrećio našu Slavicu: "Za dom spremni nije dopustiv ni u kojoj prilici!". U nijednom zakonu nema ni riječi o tome da ZDS "nije dopustiv ni u kojoj prilici". Možda ga dobri sudac tek misli predložiti Vladi. Onako, kako to već neovisno pravosuđe smije raditi. Možda...?

Međutim, njegov je posao isključivo provoditi pozitivne propise, a ne inzistirati na neuspjelom pravnom abortusu po kojem je RH nastala na stečevinama ZAVNOH-a. Malo sutra! Ova je država nastala isključivo voljom naroda i četverogodišnjom borbom onih koji su bili protiv "zavnohovaca" i s pozdravom ZDS na usnama ginuli i krvarili. Oni su neprijatelje konačno 5. kolovoza 1995. godine posjeli na traktore i oslobodili zemlju.

Kakve uzročno-pravne veze ima jugoslavenski ZAVNOH s Domovinskim ratom... To Slavica nije pitala Radovana Dobronića. Dobri sudac "memorijski" obuhvaća Drugi svjetski rat (što je u redu), ali zaboravlja da su u Domovinskom ratu civile ubijali oni koji su na kapama nosili crvenu zvijezdu, a neki od njih i onu "zavnohovsku". Sjeća li se on što su sve radili "crveno-zvezdaši" u Vukovaru, Škabrnji, Dardi, Dubrovniku, Petrinji... Hrvatska povijest ima ishodište u Domovinskom ratu, a ne u Drugom svjetskom ratu.

Završetkom tog rata tisuće Hrvata završilo je u 750 jama diljem Hrvatske i Slovenije. I na kraju, politička zabrana poklića hrvatskih dragovoljaca u Domovinskom ratu je čisto ideološko pitanje čiji se ishod unaprijed zna. Najavila je to i Opća sjednica sudaca Visokog prekršajnog suda kad je

ogromna većina sudaca stala na stranu odluka nižih prekršajnih sudova da se ZDS iz Domovinskog rata ne smije zabraniti. Znamo da se u ideološkom loncu puno toga može skuhati. Ali pitanje je tko će to kušati i tko će dobiti grčeve u želudcu? Uglavnom, još jedan autogol... Srećom samo politički.

Drugi svjetski rat je prošlo svršeno vrijeme. Da nema prošlog svršenog vremena ne bi bilo ni djece....

<https://direktno.hr/kolumne/kakve-veze-jugoslavenski-zavnoh-ima-s-domovinskim-ratom-248306/>

Pravnik je i Pero Kovačević koji Dobronića uči ono što bi svi u RH trebali znati, a Predsjednik Vrhovnog suda ne zna:

KOMENTAR

Dobroniću, ovo je pet ključnih podataka koje treba znati o HOS-u i njegovu znakovlju

Ovu kolumnu pišem na traženje mojih prijatelja bojovnika HOS-a, a vezano za izjavu Radovana Dobronića, predsjednika Vrhovnog suda u svom današnjem nastupnom intervjuu za jedan dnevni list.

Dobronić je izjavio slijedeće: „poklič Za dom spremni nedopustiv je u bilo kojoj prilici. Ne može tu biti neka fluidna razlika poput one da je u nekim uvjetima taj poklič dopušten, a u nekim nije.

Stvari su jasne : pod tim su pokličem ljudi bili ubijani bez ikakvog povoda i razloga , na temelju nepojmljivih kriterija koji ne mogu i ne smiju postojati. Tu nema nikakve dvojbe. To je civilizacijsko pitanje“, završava Dobronić.

Stoga sam pozvan pravno, činjenično, ustavnopravno i povijesno podučiti sudca Radovana Dobronića i javnost koja ga podržava i koji kreće u nove napade na bojovnike HOS-a i HOS-ovo služeno znakovlje.

Prvo se treba podsjetiti tko je Radovan Dobronić?

Radovan Dobronić se preko noći s najniže sudačke razine uspeo na sam vrh te hijerarhije. Ovog ljeta je tom, sada već bivšem sucu Trgovačkog suda predsjednik Zoran Milanović ponudio da bude njegov kandidat za predsjednika Vrhovnog suda. Dobronić je pristao i, nakon što ga je Sabor izabrao, ovog tjedna u ponedjeljak je prisegnuo.

Žalosno je da predsjednik Vrhovnog suda donosi politička ili čak možda osobna pravno dvojbeni stajališta na temelju poznatih ideoloških „floskula“ u cilju blaćenja HOS-a i Domovinskog rata.

Pozvan sam ponovno podsjeti javnost i predsjednika Vrhovnog suda što sam govorio o zakonskim uporištima o HOS-u i njegovom znakovlju na Okruglom stolu HOS-a 2016. godine u Zagrebu:

1. Pokojna Vera Stanić i ja smo 1994. uspjeli uvjeriti predsjednika Tuđmana i ministra Šuška da se prizna status hrvatskog branitelja pripadnicima HOS-a;
2. Predsjednik Tuđman je 1. listopada 1991. donio zapovijed (koju sam ja napisao) da postrojbe HOS-a ulaze u sastav zapovjedništava zbornih područja OS RH;

3. Znakovlje postrojbi HOS-a službeno je odobrilo Ministarstvo obrane 1994. sukladno odredbama Službovnika OSRH o znakovlju postrojbi OSRH;

4. U Zakonu o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji uvrstio sam pripadnike HOS-a(1996.);

5. Grb Udruga HOS-a odobrile su službe Grada Zagreba i uz privolu tadašnjeg Ministarstva uprave u vrijeme SDP-ove vlade.

Prema tome, nema mjesta za tvrdnje i insinuacije o refašizaciji hrvatskog društva.

Govoriti danas o znakovlju HOS-a iz Domovinskog rata, sa stajališta Drugog svjetskog rata, nije niti povijesno prihvatljivo.

Pozdrav 'Za dom spremni' doživio je Domovinskom ratu drugačiju sudbinu. Taj je pozdrav u srpsko-četničko-crnogorskoj agresiji postao antifašistički! Naime, ta je agresija imala sva obilježja fašizma, uključivši strategiju ubijanja civila kao primarni cilj.

Agresori su u Domovinskom ratu ubijali civile sa crvenom petokrakom i kokardom na kapi(ta činjenica Dobronića očito ne smeta!?).

Povijest ne počinje i ne završava na Drugom svjetskom ratu. Barem ne za Hrvatsku, koja je stvorena i obranjena u Domovinskom ratu od srpsko-crnogorske fašističke agresije i to razdoblje bi se konačno trebalo vrednovati u povijesti.

U Domovinskom ratu tom ratu zauvijek je obranjena neovisna Hrvatska i za Hrvate i sve građane koji u njoj žive i vole je, nema važnijeg povijesnog razdoblja. Zato to razdoblje treba poštivati i objektivno vrednovati. Vrijeme je za lustraciju hrvatske povijesti, za sve pa i za pozdrav 'Za dom spremni'.

Dobroniću, od pozdrava „Za dom spremni” četnicima se ledila krv u žilama u Domovinskom ratu, jel to možda pozadina izjave?. Očito je da bi mnogi rado zabranili ratni stijeg bojovnika HOS-a, službeno odobreni stijeg u Domovinskom ratu.

Pero Kovačević

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/28286-odgovor-sucu-dobronicu-na-stav-da-je-zds-zabranjen-u-svim-prigodama>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/i-lj/kovacevic-pero/38233-p-kovacevic-dobronicu-ovo-je-pet-kljucnih-podataka-koje-treba-znati-o-hos-u-i-njegovu-znakovlju.html>

<https://kamenjar.com/dobronicu-ovo-je-pet-kljucnih-podataka-koje-treba-znati-o-hos-u-i-njegovu-znakovlju/>

Da, Dobronićev intervju bih trebao razumjeti kao preporuku svima da čitaju moju knjiga „HOS“ koja je dostupna na portalu dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HOS3.pdf>

Dr. Željka Markić nije pravnica ali bi mogla dosta toga objasniti novom predsjedniku Vrhovnog suda:

Dr. Markić: ‘Javnosti se laže o naravi pozdrava “Za dom spremni” u Domovinskom ratu’

Povodom izjava predsjednika Vrhovnog suda Radovana Dobronića o tome da je pozdrav “Za dom spremni” nedopustiv u bilo kojoj situaciji, na svojoj Facebook stranici oglasila se **dr. Željka Markić, predsjednica udruge U ime obitelji** komentirajući video-snimku prisega hrvatskih vojnika u Požegi 1992. koju smo nedavno objavili na Narod.hr-u.

> Predsjednik VS-a tvrdi da je pozdrav ‘ZDS’ nedopustiv: Pogledajte prisegu brigade HV-a nakon priznanja RH

Dr. Markić ističe kako se namjerno krivotvori istina o naravi pozdrava “Za dom spremni” u Domovinskom ratu. To je legitimni pozdrav Hrvatske vojske – navodi dr. Markić u svojoj objavi. Objavi je priložila snimku prisega 123. brigade Hrvatske vojske u Požegi prilikom koje dragovoljci prisežu te koriste pozdrav “Za dom spremni”.

“I stotine tisuća hrabrih muškaraca koji znaju da su se odazivom “spremni” pridruživali maloj, slabo naoružanoj vojsci koja nije odustala od obrane i oslobađanja svoje okupirane domovine.” – napisala je dr. Markić.

Objavu prenosimo u cijelosti:

“Isti oni koji krivotvore komunističku prošlost Jugoslavije – skrivaju zločine Titovih partizana nakon rata i lažu o Titovom režimu – sada krivotvore istinu i o Domovinskom ratu. Ustrajno, organizirano, kroz medije i državne institucije i sada HDZ-SDSS koaliciju – lažu javnosti o naravi pozdrava “Za dom spremni” u Domovinskom ratu.

Baš kao što postoje tisuće još uvijek neoznačenih grobnica Hrvata ubijenih od Titovih partizana – a oni koji su bili nositelji njegovog režima nam danas dociraju o “ljudskim pravima”, tako postoje i tisuće ovakvih video zapisa.

I stotine tisuća hrabrih muškaraca koji znaju da su se odazivom “spremni” pridruživali maloj, slabo naoružanoj vojsci koja nije odustala od obrane i oslobađanja svoje okupirane domovine. Hvala im.

Dio našeg duga prema muškarcima koje vidimo na ovoj snimci – na glavnom požeškom trgu – od kojih su neki dali svoj život za našu slobodu, neki su invalidi, neki se i danas bore s PTSP-om – je ustrajno, organizirano, kroz one medije koji ne lažu, na žalost bez HDZ-a, a suprotstavljajući se onome što zagovaraju Pupovac, Plenković i Milanović – ponavljati istinu.

Za dom spremni je legitimni pozdrav HV-a. Baš kao što potvrđuje ova snimka prisega 123. brigade HV-a u Požegi, 19.1.1992., 4 dana nakon međunarodnog priznanja RH, dva mjeseca nakon osvajanja i pokolja u Vukovaru.” – stoji u objavi dr. Željke Markić

123. požeška brigada HV-a koristila je pozdrav ‘Za dom spremni’ tijekom mimohoda, odnosno prisega u na Trgu Svetog Trojstva u Požegi.

Korištenje pozdrava ‘Za dom spremni’ možete vidjeti na snimci od 17:00 do 18:40

<https://narod.hr/hrvatska/dr-markic-javnosti-se-laze-o-naravi-pozdrava-za-dom-spremni-u-domovinskom-ratu>

Naravno baš i nisam uvjeren da bi on to što bi mu objašnjavala dr. Markić i razumio.

A Velimir Bujanac nas je zapravo sve upozorio da se Plenković i Milanović bore za Prvog slugu u Hrvata, jer svi znamo da je tu gazda Pupovac:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/28279-izjava-radovana-dobronica-protiv-zds-posve-je-sigurno-glazba-za-pupovceve-usi>

Josip Pečarić

DOBRONIĆ, JB TITO I JA (DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 3.)

U prethodnom tekstu sam se upitao jesu li tvrdnje novog predsjednika Vrhovnog suda reklama mojoj knjizi „HOS“:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/28325-dobronic-i-ostali-hrvatski-duznosnici-i-zds-ii>

Međutim treba se sjetiti da sam nedavno poslao 25 pisama predsjednicima države, vlade Sabora i HAZU. U posljednjem 25. pismu (20. 9. 2021.) kao dar sam im poslao tu knjigu i komentirao njihove laži oko pozdrava ZDS, Narugao sam im se njihovim tvrdnjama kako je ZDS ustaški pozdrav iz NDH jer su ga koristili Ustaše jednu godinu, dok su svi ostali koristili ZDS svo vrijeme trajanja NDH, a da i ne govorimo da su ga koristili naši HOS-ovci i i drugi branitelji tijekom Domovinskog rata. Poruga je bila da zapravo oni tvrde da je 1 veće od 4. Na kraju pisma sam upozorio da slično njima misli i tada kandidat za predsjednika Vrhovnog suda Dobronić:

kandidata koji ne zna objasniti matematičku ideju samog dokaza pa Titovu ideju o pijancima objašnjava ovako:

"Isto tako, bilo je puno govora o pozdravu 'Za dom spremni' i pitanju je li on dopušten u javnom prostoru ili nije. Taj pozdrav kao obilježje ustaškog pokreta (opet tvrdnja da je JEDAN VEĆE OD ČETIRI, JP) nije dopušten i to stoga jer je Ustavom RH jasno određeno da je RH, među ostalim, nastala na tekovinama ZAVNOH-a, pored toga je Ustavni sud RH u više odluka o tome iznio jasan stav.

Pored toga, želim naglasiti da bi isti zaključak bio i da toga nema u Ustavu (DRUŽE TITO MI TI SE KUNEMO JP). Naime, RH članica je EU-a i NATO-a, dakle dio moderne zapadne civilizacije, koja se velikim dijelom zasniva na idejama Atlantske povelje i borbe protiv fašizma, stoga je riječ o poštivanju civilizacijskih tekovina i o potrebi da se jasno razgraniči dobro od zla. U tom dijelu nikakav pravni i/ili moralni relativizam ne dolazi u obzir. Dakle, navedeno pitanje uopće nije ideološko, sve stranke - bile one lijeve ili desne - moraju prihvatiti da je bilo koji oblik fašizma, dakle i ustaški, apsolutno neprihvatljiv u hrvatskom društvu"

Vidim da način kako Predsjednik Vrhovnog suda vidi svoju novu dužnost i druge podsjeća na ovo Titovo o sucima koji se drže zakona kao pijani ploti. Tako poznati sudac Ivan Turudić u članku *Turudić: Dobronićeva izjava može se povezati s Titovom – da se neki suci drže zakona kao pijani ploti* spominje i Dobronićevu tvrdnju o ZDS:

O stajalištima predsjednika Vrhovnog suda Dobronića i usporedbe s Titom
"Njegovi stavovi su često kontradiktorni sami sebi. Neki dan je izjavio da će se tražiti odgovornost sudaca koji donose presude koje su suprotne zdravom

razumu. To ne može tražiti i takvo postupanje Vrhovnog suda bi bilo protuustavno. Pitanje je tko je taj tko odlučuje što je to zdravi razum, a iz njegovog odgovora sam shvatio da je to upravo predsjednik Vrhovnog suda. Sudovi sude na temelju Ustava i zakona”.

“Tito je rekao da se neki suci drže zakona kao pijan plota i čini mi se da se ta Titina izjava može povezati s izjavom predsjednika Vrhovnog suda. Predsjednik Vrhovnog suda nije taj koji određuje kako će suci suditi”, ističe.

O pozdravu “Za dom spremni”

“To nije jednostavno pitanje kao što ga predstavlja sudac Dobronić, to se kod nas vodi kao prekršajna prijava, tako se trenutno tretira zakonodavno, jednako kao i pjevanje bilo koje pjesme pod prozorom. To je prvenstveno ideološko pitanje. U nekim zemljama je glavno svjetonazorsko pitanje zabrana pobačaja, a kod nas je to upotreba pozdrava “Za dom spremni”. Kod nas nije ista situacija kao u Njemačkoj poslije rata kad je došlo do denacifikacije jer kod nas se dogodio Domovinski rat kad je taj pozdrav korišten od vojnika koji su dali nemjerljiv doprinos u obrani zemlje. Priznala ga je i SDP-ova vlast koja ga je legalizirala”, zaključno je podsjetio Turudić.

<https://narod.hr/hrvatska/turudic-dobroniceva-izjava-moze-se-povezati-s-titovom-da-se-neki-suci-drze-zakona-kao-pijani-plota>

Kada već spominjem komentare o Dobronićevom veličanju JB Tita obavezno pogledajte i nastup dr. sc. Zlatka Hasanbegovića u 'Bujici' gdje on kao istaknuti hrvatski povjesničar, ali i političar, upozorava kao i sudac Turudić, da Dobronić ne razumije što treba raditi predsjednik Vrhovnog suda:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/28333-bujica-dr-zlatko-hasanbegovic-protiv-radovana-dobronica-zds-zeli-zabraniti-duboka-drzava>

ali i komentar hrvatskog književnika i kolumniste Javora Novaka:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/38250-j-novak-korak-donecanske-zabrane-hos-a.html>

Ali kad već spominjemo JB Tita vidim da i Mladen Pavković piše o njemu pa spominje i mene:

Kao prvo, sramota je da se malo tko od „besmrtnih“ (osim akademika Josipa Pečarića i još ponekog) buni što u svom članstvu imaju iznimno malo onih koji su od 1990.-te bili na braniku hrvatske države ili što ni među „počasnim članovima“ nemaju ni jednog istaknutog hrvatskog znanstvenika, a Tita imaju!

<https://www.tjedno.hr/nakon-30-gonina-besmrtnici-se-probudili-pa-zatrazili-priznanje-hrvatskog-jezika-u-srbiji/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/28306-mladen-pavkovic-i-besmrtni-su-se-probudili>

Pišući predsjednicima u posljednjem 25. pismu o ZDS konstatirao sam:

Meni je npr. bio čudan odnos hrvatskih političara prema listi najvećih zločinaca:

Na desetom mjestu je Josip Broz Tito – u Hrvatskoj je mnogim političarima, i ne samo njima, najdraži političar.

Na tridesetom mjestu je Slobodan Milošević – u Hrvatskoj mnogi vole njegove suradnike i obožavatelje pa su i u vlastima.

Ante Pavelić nije na tim listama – u Hrvatskoj je zato iskorišten spomenuti dokaz i po njemu je on najgori.

A zapravo najgori im je Franjo Tuđman, ali on je stvorio RH pa to pokazuju na svaki mogući način, ali spomenuti dokaz ne smiju (još) javno iskoristiti. Kao jedan mali primjer za to je to što Tuđmana smatraju najvećim revizionistom među Hrvatim, a to podržava stranka koju je stvorio, i vlast u državi koju je on stvorio.

A meni je drago da sam među hrvatskim akademikima uz Tuđmana i ja proglašen revizionistom, ali 'hvalim' se i činjenicom da se mogu usporediti i s JB Titom: Tito je među DESET najvećih zločinaca, a ja sam među DESET s najviše objavljeni matematičkih radova u znanstvenim matematičkim časopisima.

Ali morate razumjeti ove naše dužnosnike na vlasti. Sve su postigla na lažima o tome da je biti deseti svjetski zločinac nešto prekrasno i oni se ponose sa svojim roditeljima koji su bili uz tako velikog zločinca što im je i omogućilo da vladaju u RH.

Istina je da u RH ISTINA NIJE DOBRODOŠLA. Zato oni koji imaju malo hrabrosti preporučam da pogledaju novi nagrađeni film u SAD-u našeg sjajnog redatelja Nikole Kneza:

*OBJAVLJUJEMO FILM O ZAROBLJENIM AMERIČKIM PILOTIMA U
HRVATSKOJ 1941-1945*

25/10/2021

Hrvatski filmski institut predstavio je novi dokumentarni film “Američki piloti u Hrvatskoj 1941. – 1945.” koji je na međunarodnom filmskom festivalu u SAD-u “WorldFest Houston – 2021.” dobio dva Gold Remi priznanja.

Objavljena je knjiga o hrvatskoj povijesti na španjolskom jeziku koju potpisuje argentinska akademkinja, Hrvatica Carmen Vrljićak. “HISTORIA DE CROACIA desde el principio” govori o razdoblju od dolaska Hrvata pa sve do 1914. godine. Carmen Vrljićak, čiji je jedan roman bio bestseller, pisala je mnogo o Hrvatskoj u knjigama i novinama za publiku španjolskog jezika, koja [...]

“Objavljena istina u ovom filmu ne znači samo prokazivanje komunističko-jugoslavenskih laži kojima smo izloženi već punih 75 godina, već donosi i spoznaju pravednosti našeg naroda koja je još jedan od temelja za slobodnu i nezavisnu Hrvatsku državu kroz stoljeća u budućnosti”, rekao je Nikola Knez iz Hrvatskog filmskog instituta.

Knez je istaknuo kako se tijekom Drugog svjetskog rata Nezavisna Država Hrvatska našla pod utjecajem stranih sila te da je u uvjetima borbe za opstanak, obrane i očuvanja svog prirodnog teritorijalnog područja postala nevjerojatan domaćin i zaštitnik gotovo stotinu američkih pilota koji su se srušili iznad hrvatskog teritorija, a zarobili su ih pripadnici oružanih snaga NDH.

Preko osobnih iskaza nekoliko ratnih zarobljenika i mladog američkog svećenika kojeg su vjera i rat stavili u središte svih tih zbivanja, film svjedoči događaje iz prve ruke i daje nam uvid u pravo stanje povijesnih činjenica. Ovaj uradak oslanja se na istraživanje Charlesa Michaela McAdamsa, povjesničara, američkog marinca i prijatelja hrvatskog naroda.

Knjiga Tragedija jednog naroda, autora fra Božidara Benkovića, desetljećima se čuvala u Hrvatskom etničkom institutu. Davno je to bilo! Jesen 1946., prije 75 godina, kada je fra Theodore Božidar Benković tiskao knjigu u Chicagu pod nazivom "The Tragedy of a Nation". Djelo je odmah postalo svjedok. Naime, bijaše to prva knjiga koja je opisala stanje [...]

"Američki piloti preživjeli su, ne slučajno, već zahvaljujući intervenciji i zaštiti koju je ponudio politički i vojni vrh Nezavisne Države Hrvatske kao i vjerski vođe te sami građani u Hrvatskoj. Iako su se svi američki piloti na kraju rata sigurno vratili kućama, to nije bio slučaj velikog broja Hrvata koji su po planu masovno pobijeni od Titovih partizana", dodao je Knez.

Hrvatski zrakoplovni poručnik Dubai (Dubac), koji je pokušao pregovarati s partizanima o premještanju američkih pilota u sigurnu zonu, ustrijeljen je na licu mjesta.

"Kao američki državljani odajemo priznanje i zahvalu hrvatskim političkim, vojnim i vjerskim sudionicima, kao i pojedinim građanima tog vremena za njihovu odlučnost, hrabrost i humanost, punih 76 godina kasnije", zaključio je naš sugovornik.

Zemlja skriva sve tajne. Sve što je na Zemlji došlo je iz zemlje. Kažu nam arheolozi da zemlja čuva tajne povijesti, da je sve negdje zabilježeno. U kamenu su geološka i povijesna sjećanja. Zemlja zna kako stvari funkcioniraju. Zemlja čuva sjećanje o kretanju kontinenata, oceana, stvaranju i topljenju leda, nastajanju i propasti vrsta, o poplavama [...]

*Dokumentarni film "Američki piloti u Hrvatskoj 1941. – 1945." besplatno možete pogledati u uvodnom videu, te ako želite, **kupiti kopiju** to možete učiniti na prethodnom linku.*

Nikola Knez

<https://kamenjar.com/objavljujemo-film-o-zarobljenim-americkim-pilotima-u-hrvatskoj-1941-1945/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/28338-dobronic-jb-tito-i-ja>

PRILOZI

HRVATSKI RADIO PROGRAM 3 ZZZ FM -19 RUJAN 2021 GOD. RAZGOVOR S HRVATSKIM VELIKANOM SVJETSKOG GLASA AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM

Ili kako oni slično kao u slučaju skidanja ploče HOS-ovcima koji su dali svoj život za ovu državu sprovode ono Titovo o tome kako se ne treba držati zakona kao pijan plota, što je sada još jače I od samog Tita jer se radi o državi koja je stvorena protiv volje svjetskih moćnika koji stoje iza naci-fašističke agresije na Hrvatsku koja I danas traje

Poštovano Hrvatsko slušateljstvo, svi smo zabrinuti što se to događa oko nas i diljem svijeta, a posebice u našoj domovini Hrvatskoj, tako i u našoj BiH tisućljetnoj kolijevci Hrvatskog Naroda.

Što je to Dijalektički materijalizam zločinca Lenjina kojeg su studirali u zarobljenom otetom domu Kumrovečkoga bravara Josipa Broza, koji je izgubio dva srednja prsta kad je naučavao bravarski zanat u Sisku od 1907-1910, a ovaj zločinac Walter Tito nije niti znao pričati Hrvatski ,a svirao je opere na glasoviru ... i službeno proglašen nedavno od Francuskih povjesničara da je 10. po redu najveći zločinac u svijetu ... 20. stoljeća ... o toj listi kasnije u programu..

Taj njihov dijalektički materijalizam je zavadi pa vladaj. Postaviti svoje špijune i razbijače u svake pore društva...je li se primjenjuje i danas odlučite sami ... neki ljevičari, pa desničari sve možeš biti samo Hrvat ne možeš, jer lažima nas kolju i danas..

Domoljubno i normalno je samo možeš biti Hrvatski domoljub, bez razlike na vjero isповijest ... to je pokazalo u oslobodilačkom domovinskom ratu. u zajedništvu koje smo iste pobijedili od 1918. god.

Pokazalo se i potvrdilo zavadi pa vladaj ... 1945. i od 2000. godine malo razmislite je li ima ikakve razlike ...

Dokle tkz. Hrvatska vlado ... Eto neki Englez u Borovu selu zapalio Hrvatsku zastavu ... Englez ... ma vidi molim vas ... što je on tamo radio - je su li njegovi koji uživaju u svim dobrotama zaista Englezi ... zamislite da je netko zapalio zločinačku okupatorsku zastavu ... koja je ovih dana bila službeno izvješena i u Hrvatskoj ... ajme meni majko moja..

To bi cijeli svijet znao ... a ovako baš briga ovih – najveće najbolje koalicijske vlade koja sve, samo Hrvatska nije ... neće niti odgovore na pisma koja su im

upućena službeno već 24 puta ... od velikih Hrvatskih domoljuba ... ma to su za njih bezvezna pisma ... ma ništa se tu nije dogodilo..

Što znači da treba zabraniti sve manjinske sabornike ... mogu samo djelovati kroz Hrvatske političke stranke, koje moraju imati predznak Hrvatska isto kao i ovdje u Australiji ... Službeno je dokazano da Aboriđini žive u svojoj domovini Australiji preko 65 tisuća godine, ... pitam vas Je li oni imaju svoje političke stranke na svim razinama ... u Australiji..

Promislite i potražite sami odgovor..

Srpska Pravoslavna Crkva ... pa zar je moguće da takav luksuz imaju okupirati povijesni Crnogorski grad Cetinje ... s Helikopterima dolaze pjevaju svoje domoljubne pjesme ... Svaka im čast...

Ma to nije ništa to se samo obnavlja „najprije učili su nas Makedonija južna Srbija, pa tu je Crna gora, pripada Srbiji...Pa cijela bivša zločinačka država je bila Velika Srbija ... tko je u njoj vladao ... i na kojim mjestima su bili, a nas su proganjali sa svih mjesta..

Zašto se boje istraživanja radnog logora Jasenovac tamo su zločini izvršeni nad nevinim Hrvatskim i drugim narodom od 1945- 1952. Istina pobjeđuje ... pogledajte našeg Igora Vukića i mnoge druge, i sad popis pučanstva ... Vidi zla tamo se nitko ne može upisati Hrvat pravoslavne vjere...niti priznaju Hrvatsku pravoslavnu Crkvu.. a kod nas u Australiji također je bio popis pučanstva ... gdje su postavljena pitanja..

Koje si narodnosti podrijetlom i korijenovi porijekla, koje sam pripadnik vjere, kojim još jezikom pričamo, osim službenog Engleskog..

I na koncu Markelica dolazi u Srbiju Kurtz dolazi u Srbiju u Beograd sretno im bilo..

I dođe mi na pamet ono što mi je naš pokojni Branko Starčević iz Donjeg Pazarišta pričao ... Kad je počeo drugi svjetski rat ... nas mladića oko 60 poslani smo u Njemačku da idemo na podučavanje časnika ... Nikad neću zaboraviti i s tim ću umrijeti Hitlerovi zapovjednici nama Hrvatskim mladićima svaki dan su nam držali predavanje ponavljajući. "Vi ste Hrvati robovska stoka, vi nama ne trebate, mi imamo Beč, Budimpeštu i Beograd ... Ja ga pitam je li to moguće Branko ... E moj Petre ... ima toga još što se neće nikad osvijetliti istina. ... Hitler je surađivao sa Srbijanskom Vladom sve do 1944, a zločinac Walter Tito je do 1943 ... Tko je surađivao sa Musolinijem a tko je ujedinio sve zločince u Jugokomunističku zločinačku Jugoslaviju..

I na koncu postavljam pitanje je li Nacizam – Fašizam i Komunizam potekao iz iste kuhinje ... Jednako su osuđeni..

Analizirajte sami..

I prije što najavim našeg dragog gosta Hrvatskog domoljuba Svjetskog velikana Akademika Josipa Pečarića pročitat ću jednu malu pjesmu koju je napisala –Marija Dubravac.

Čuvaj Bože mudrog Pečarića,
Daj mu vladat mjesto Plenkovića,

Za tri dana evo pravog čuda,
 U Saboru neće biti Juda,
 Već odreda domoljubi pravi-
 ZDS Crven bijeli plavi,
 nek uz njega bude Karolina
 I cvjetat će naša domovina

Pri brzoglasu nas strpljivo čeka naš dragi gost Hrvatski Domoljub Akademik svjetskog glasa i priznanja naš Josip Pečarić.

Dobro jutro poštovani Akademike Joško, i dobro došli na naš i vaš Hrvatski domoljubni program radio postaje 3 zzz fm..

1. Odmah da krenemo sa poslatim službenim pismima 24 puta, o kakvim se pismima radi i je ste li dobili i jedan odgovor ?

Lijep pozdrav i vama u Studiju i Vašim slušateljima.

Radi se o mojim pismima predsjednicima Države, Hrvatskog sabora, Vlade i HAZU. Zapravo počeo sam im pisati kada se u Jeruzalem Postu pojavio tekst australskog pisca i novinara Davida Goldmana Ovo sramotno ismijavanje Holokausta treba odmah prestati. Siguran sam da Vaši slušatelji znaju da je u tom tekstu pokazano kako Srpske laži i laži niza povjesničara iz Hrvatske doprinose da mnogi danas ne vjeruju u holokaust. On izrije kom spominje DROBILICU, zapravo se narugao tako glupoj izmišljotini, a takvih ima još. Najgore je što to vlast u Hrvatskoj odobrava, a očito je da se radi o velikosrpskom interesu. Zapravo podsjetit ću vas da ste prije 20 godina vi Hrvati diljem Australije organizirali tiskanje mojih knjiga o SRPSKOM MITU O JASENOVCU na engleskom jeziku što ste nazvali AKCIJOM STOLJEĆA jer je na vašim radio programima emitirano moje sučeljavanje iz 1998. sa srpskim 'genocidologom' dr. Milanom Bulajićem što je izazvalo sjajna reagiranja. Međutim, kako je 2000. došlo do promjene vlasti tako da je to zataškano u hrvatskoj javnosti, a tom promjenom vlasti 2000. glavni udar na Hrvatsku bilo je sramotnim napadima iz svijeta na Domovinski rat i hrvatske generale pa sam niz knjiga posvetio ZLOČINAČKOM SUDU U HAAGU. Recimo samo njih ČETIRI je o mom prijatelju GENERALU PRALJKU. Trebalo je braniti i Thompsona pa sam pisao knjige i o njemu. Ali nisam prestao komentirati laži o Radnom logoru Jasenovac.

Međutim pojavili su se i drugi istraživači i pisci o Jasenovcu. Sjetite se Pisma HAZU iz 2015. kada su i ti istraživači objavili knjigu o Jasenovcu pa su bili napadnuti. Iza njih i slobode istraživanja stao je ogroman broj hrvatskih intelektualaca, nadbiskupa, biskupa, akademika, sveučilišnih profesora, književnika itd. I sami ste spomenuli Igora Vukića koji je bio jedan od napadnutih autora te 2015.. Moja knjiga s dr. Stjepanom Razumom prevedena je i na engleski. I u njoj smo branili Vukića koji je napadnut zbog knjige "Radni logor u Jasenovcu", a i Karolinu Vidović Krišto jer su je pokušali po drugi put otjerati s HTV-a jer ga je pozvala u emisiju HTV-a. Razum i Vukić

su osnovali i Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac u koje su ušli oni koji su djelovali za razotkrivanje Jasenovačke laži. Vukić je danas sigurno najveći poznavatelj problematike logora Jasenovac i vjerujem da ste gledali njegovo sučeljavanje s Vojislavom Šešeljem na jednoj beogradskoj televiziji kada je ismijao sve njihove laži, pa su na kraju voditelji optužili Šešelja da ne nastupa u srpskom interesu.

Naravno, hrvatskim vlastima takav Igor Vukić nije podoban pa ne biraju njega za ravnatelja JU SP Jasenovca već podobnog dosadašnjeg ravnatelja koji zajedno s Srbima napadaju Jeruzalem post.

I to pokazuje koliko sam bio u pravu kada sam tvrdio kako je veliki uspjeh velikosrpske politike to što njihov Memorandum SANU 2. sprovede vlasti u Hrvatskoj. Vidite da i danas mnogi misle da je najvažnija osoba u Hrvatskoj Milorad Pupovac tj. da preko njega Hrvatskom upravlja Vučić. Zapravo, vjerojatno se mnogi u Melbourneu sjećaju mojih tvrdnji iz devedesetih godina kada sam nešto slično najavljivao već tada, a iz mog prvog kontakta s gospodom Verkićem i braćom Bošnjak ostala je priča o “malom crvenom u glavama nas iz Hrvatske”. To je bilo 1992. A vidite kako to izgleda danas.

Ali tvrdio sam i tada kako se radi o politici svjetskih moćnika. Oni su pomagali i sve učinili da pobjede Srbi u ratu. Tuđman je uspio pobijediti tu njihovu naci-fašističku agresiju na Hrvatsku i zato su morali preći na ovaj neoružani nastavak te agresije koji traje i danas.

2. Ovih dana izvršena je okupacija naše Crne Gore kako vi doživljavate tu okupaciju jer vi ste sa tih nedalekih prostora Boke kotorske ... gdje ste rođeni svaki kamen govori Hrvatski ... Što znači to za slobodnu i demokratsku Crnu Goru..?

I sami ste potpisnik našega Zahtjeva za smjenama na HTV-u kada su na blagdan zaštitnika Hrvatske i hrvatskog Naroda sv. Josipa objavili intervju s patrijarhom SPC Porfirijem, Tada smo upozorili na politiku “Srpskog sveta” pa smo HRT i nazvali Porfirijevom televizijom. Peticiju koju su inicirali generali Tolj, Kapunar i Hebrang, admiral Domazet Lošo, književnici Prosperov Novak i Gavran i akademici Aralica i ja potpisalo je preko 3000 naših ljudi. Poslije agresije SPC na Cetinje tj. zračnog desanta u pratnji srpskih specijalaca u Hrvatskoj se sve više i više prepoznaje SPC kao militantna a ne crkvena organizacija. Za razliku od hrvatskih vlasti koje samo izvršavaju želje svjetskih moćnika koji su na strani naci-fašističkog srpskog ekspanzionizma tome se suprotstavio Milo Đukanović iako je u mnogo nepovoljnijoj situaciji od ove u Hrvatskoj. On je učinio ono što se mnogo lakše moglo učiniti kod nas jer je general Prkačin kao saborski zastupnik uspio da mnogi Hrvati danas znaju da je u SPC u Hrvatskoj nelegalna organizacija koja dobiva ogromna sredstva od hrvatskih vlasti na osnovu ugovora koje je Račan potpisao s nepostojećim tijelima te ‘crkve’. Sve to je poslužilo Srpskim vlastima da ponovo nastave Miloševićevu politiku, a poznata je ona njegova o Srbiji i

Crnoj Gori kao dva oka u istoj glavi, a po uzoru na Hitlerovu tvrdnju o Njemačkoj i Austriji kao dva oka u istoj glavi.

Naravno u cilju sprovođenja politike Srpskog sveta u Hrvatskoj vlast ne želi, ili ako hoćete, ne smiju registrirati Hrvatsku Pravoslavnu Crkvu. Jedno moje pismo poslano predsjednicima je i takav zahtjev. A da sam tako mislio od samih početaka djelovanja HPC može se vidjeti iz intervjua arhiepiskopa Aleksandra od 2. ožujka, 2017. u kome je on naveo moje riječi njemu:

“Zapravo, priznanje Hrvatske pravoslavne crkve od strane RH važnije je za samu hrvatsku državu nego za Vašu Crkvu.” (akad. Josip Pečarić).

<https://hrvatskapravoslavnacrkva.wordpress.com/category/razgovori/page/2/>

Pretpostavljam da danas razumijete poruku iz tih mojih riječi iz 2015. (pogledajte moje pismo arhiepiskopu u Prilozima) i zašto ih je spomenuo arhiepiskop Aleksandar dvije godine kasnije, napisao sam im u tom pismu.

Zapravo tu se radi o mnogo gorim stvarima jer Srbi negiraju Crnogorce kao narod i to su poslije Prvog svjetskog rata radili na izuzetno brutalan način. Crnogorci su u drugoj Jugoslaviji uspjeli dobiti priznanje narodnosti i republiku, ali udarna snaga velikosrpskog naci-fašizma SPC je ostala. Đukanović je imao hrabrosti to pokušati promijeniti, ali politika Srpskog sveta, kada je već osigurala da se u Hrvatskoj nesmetano od vlasti sprovodi, mnogo je lakše uspjela u Crnoj Gori.

Problem je što su njihovi apetiti mnogo veći pa će opet polomiti zube, jer i u Hrvatskoj sve više ljudi razumije o čemu se tu zapravo radi.

3. Zar je moguće na obilježavanju 30 obljetnice pozivaju se svi Srbi ma bilo gdje pribivaju po Hrvatskoj i šire u susjedstvu da izvisе svoje zastave koje su vršili zločine ... a pale se Hrvatske u Hrvatskoj „. Službeno nitko to ne osuđuje taj zločin? Gosp. akademičе Joško kako vi gledate na to?

Da vas podsjetim kako smo nedavno biskup dr. Vlado Košić, general Ivan Tolj, akademik Ivan Aralica i ja uputili i zahtjev da se prestane sa slavljenjem pokolja Hrvata povodom navodnog ustanka u Srbu, a zapravo radi se o stravičnim pokoljima. Slave uz veliku potporu vlasti u RH. A takvih primjera imamo puno. Poslije svetosavskog desanta na Cetinje i vlast u Hrvatskoj mora pokazivati kao nekakvo neslaganje s tim, ali ne dvojim da će se politika Srpskog sveta nastaviti i kod nas.

I o tome sam pisao u tim pismima pa sam im poslao i moju knjigu “Branili smo Stepinca” koja je bila u tom momentu objavljena na portalu dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stepinac3.pdf>

Tada sam im pisao o tri pitanja koja očito odaju slugansku politiku hrvatskih vlasti:

1. Napadi lažima na blž. Stepinca
2. Održavanje lažnog mita o Jasenovcu
3. Napadi lažima na ZA DOM SPREMNI.

4. Da, spominjete Radni logor Jasenovac ... laži nad lažima koje se otkrivaju ... boje se istine gdje je dokazano da tamo nije bio zločinački logor već radni, gdje se izučavali zanati, igrale su se utakmice, i mnoge druge kao što su priredbe kulturni koncerti ... a da bi to osobno potvrdio kad sam išao u osnovnu školu u Čelebić kod Livna. Nas djecu učili su tim lažima, tada moj pokojni otac i ja smo radili na livadi ... njegov bliski prijatelj naš Hrvatski pravoslavac je čuo što sam rekao tad mi je rekao ovo: Zapamti mali da nije bilo radnog logora Jasenovca gdje sam učio zanat, ja danas s tobom i tvojim ćaćom ne bi razgovarao jer mi je on spasio život, kao i mnogim drugima ... Mali to što vas uče u školi to je laž.. samo ne smijem javno govoriti ... noć bi me progutala ... Akademike Joško dokle će sve te tkz. Hrvatske vlade dalje bježati od istine ... a sve više svijetlo iz tunela sjaji..?

Da, Jasenovac je jedna od te tri točke koje pokazuju svjetskim moćnicima koji stoje iza naci-fašističke agresije Srbije da su ovi na vlasti u RH poslušni i da su spremni lagati i raditi sve što se od njih traži da bi ostali u njihovoj milosti. Iako sam vam već puno toga o Jasenovcu rekao ostavio sam nešto najbizarnije, nešto što tako očito prokazuje takvu dodvoričku politiku u RH.

Nedavno je objavljen znanstveni rad dr. sc. Nikole Banića i prof. dr. sc. Nevena Elezovića u uglednom Q1 časopisu (to su najbolji svjetski časopisi u svojim oblastima) u kome su dali znanstvenu metodu kojom su pokazali da je današnji službeni popis žrtava JU SP Jasenovac lažiran. O tom radu smo prof. emeritus dr. sc. Matko Marušić i ja objavili veliki članak koji je objavljen na nizu portala, a osobno smo ga slali i hrvatskim vlastima.

Nisu nam uopće odgovorili, a u medijima se prešućuje taj rad jer ne odgovara politici Srpskog sveta.

5. I na koncu našeg razgovora vaša poruka našem Hrvatskom slušateljstvu..

Zapravo samo da ću ovih dana poslati i 25. pismo:

POLTIČARI – MATEMATIČARI

(POSLJEDNJE 25. PISMO PREDSJEDNICIMA I KNJIGA „HOS“ NA DAR)

To je zapravo pismo-rugalice gdje npr. kažem:

Na kraju moram priznati da vam kao matematičar zavidim i zbog vaših matematičkih ostvarenja, a to - nadam se - i nije malo kada dolazi od nekoga za čijih je 1300 znanstvenih radova prof. Elezović tvrdio da je nešto nevjerojatno, ili što ga kolege iz svijeta, kao npr. bivši predsjednik Švedskog matematičkog društva Lars Erik Persson, nazivaju “kraljem nejednakosti” do onog nedavnog kada je urednik jednog matematičkog časopisa iz Londona mislio da je Zagreb u Rusiji zato što mene danas – na vaše zadovoljstvo – smatraju ruskim znanstvenikom.

Već sam vam o tome pisao pa vjerojatno znate otkud taj moj jal.

Vi ste uvjerali sve u Hrvatskoj i šire da je ČETIRI MANJE OD JEDAN i tako veliko dostignuće u matematici teško tko može nadmašiti. Kao što znate svi vjeruju da je ZA DOM SPREMNI ustaški pozdrav iz NDH jer su ga ustaše koristile JEDNU godinu, a svi ostali ČETIRI. Dakle matematički:

$$4 < 1.$$

Povod je izjava ministra Beroša: „Matematika je egzaktna, ne morate vjerovati meni, vjerujte matematici”. A kriju izuzetan znanstveni rad s matematičkim dokazom i njihovim lažima u Jasenovcu.

Osim laži o Jasenovcu ukazujem na slične laži npr. o pozdravu Za dom spremni.

Naime na tom pozdravu se jasno vidi metoda njihovog izuzetnog ‘znanstvenog’ dokaza:

Zakonom se odredi što je točno, a što nije!

Ili kako oni slično kao u slučaju skidanja ploče HOS-ovcima koji su dali svoj život za ovu državu sprovode ono Titovo o tome kako se ne treba držati zakona kao pijan plota, što je sada još jače i od samog Tita jer se radi o državi koja je stvorena protiv volje svjetskih moćnika koji stoje iza naci-fašističke agresije na Hrvatsku koja i danas traje.

Vjerovali ili ne u tekstu je i dio kojim komentirate u svom uvodnom dijelu ovog razgovora poziciju Tita među svjetskim masovnim ubojicama:

Vidimo da se i do sada primjenjivala ista metoda u dokazivanju samo to nije bilo meni tako očito kao sa ZDS.

Meni je npr. bio čudan odnos hrvatskih političara prema listi najvećih zločinaca:

Na desetom mjestu je Josip Broz Tito – u Hrvatskoj je mnogim političarima, i ne samo njima, najdraži političar.

Na tridesetom mjestu je Slobodan Milošević – u Hrvatskoj mnogi vole njegove suradnike i obožavatelje pa su takvi i u vlastima.

Ante Pavelić nije na tim listama – u Hrvatskoj je zato iskorišten spomenuti dokaz i po njemu je njima on najgori.

A zapravo najgori im je Franjo Tuđman, ali on je stvorio RH pa to pokazuju na svaki mogući način, ali spomenuti dokaz ne smiju (još) javno iskoristiti. Kao jedan mali primjer za to je to što Tuđmana smatraju najvećim revizionistom među Hrvatim, a to podržava stranka koju je stvorio, i vlast u državi koju je on stvorio.

S druge strane iako mi matematičari volimo jednostavne dokaze u matematici pa im često dajemo imena poput elegantan i sl. nisam odmah shvatio ni tu primjenu Titove izjave da se neki sudci drže zakona kao pijani plota. I doista i ja sam mislio da je ČETIRI VIŠE OD JEDAN, pa nisam prepoznao odmah koliko je predsjednik Vlade svojim izjavama da se postupa po onome što znaju, a zakon će kasnije donijeti. Vjerojatno zbog takvih kao što sam ja koji

ne razumiju takvo izuzetno matematičko dostignuće. I ja sam samo Hrvat pa
jal čini svoje, zar ne?

Na kraju veliki pozdrav iz Zagreba i vama u studiji i svima koji nas slušaju.

Poštovani Akademike Joško, velika vam hvala na lijepom razgovoru i na
cijenjeno vaše vrijeme koje ste darivali nama. Želimo vam svako dobro. Lijep
pozdrav.

Poštovano Hrvatsko slušateljstvo bio je to razgovor sa velikim Hrvatskim
domoljubom svjetskim priznatim Akademikom, a koliko je priznat u
Hrvatskoj to je veliko pitanje..

Idemo se malo odmoriti uz Pjesmu Sinovi Hercegovine—Probudi se Hrvatski
narode.

Razgovarao: Petar GELO

<http://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/27844-petar-gelo-razgovor-s-akademikom-jisipom-pecaricem>

MIRA O PISMIMA PREDSJEDNICIMA

Moja draga prijateljica Mira piše mi povodom mog posljednjeg pisma predsjednicima:

Subject: *Re: Fwd: POLITIČARI – MATEMATIČARI, (POSLEDNJE 25. PISMO PREDSJEDNICIMA I KNJIGA „HOS“ NA DAR)*

Date: *Mon, 20 Sep 2021 23:36:12 +0200*

From: *mira*

To: *Josip Pecaric <pecaric@element.hr>*

Valja ih i dalje bombardirati jer na taj način će nešto i saznati i , možda shvatiti.

Koliko jadnika koji upravljaju našim životima!

Laka noć po Arkandelima.

Mira

Draga Mira,

Moram priznati da sam ja mnogo više znanstvenik nego profesor, pa brzo odustanem od podučavanja učenika kada vidim da ga ne mogu ništa naučiti.

Po tome sam trebao odustati mnogo ranije od ovih pisama. Međutim, svojevremeno me biskup Košić pitao kako sam izdržao u pisanju 12 pisama tadašnjem predsjedniku Vlade Milanoviću (pisma *Predložite generala Gotovinu za Nobelovu nagradu za mir*) kada nema nikakvog odgovora. Odgovorio sam mu: „Zapravo pišem onima koje stavljam pod CC.“

Ta su se pisma objavljivala na portalima, ali danas to je drugačije. Oni koji bi ponešto objavili tražili su da promijenim naslov jer njihove čitatelje odbija samo pisanje nepopularnim političarima koji provode Memorandum SANU 2. (čemu se ne mogu usprotiviti jer to i jest pisanje onima kojima je šef Pupovac), a drugi se nisu ni usudili jer sudjeluju u toj politici koju danas nazivaju „Srpski svet“.

Draga Mira, tako o tim pismima predsjednicima govorim na hrvatskom radio programu u dalekoj Australiji, ali u RH ona nisu nikome zanimljiva:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/27844-petar-gelo-razgovor-s-akademikom-jisipom-pecaricem>

Taj razgovor komentirao je moj dragi prijatelj dr. Jure Burić:

Subject: *Re: Petar GELO: Razgovor s akademikom Jisipom Pečarićem*

Date: *Mon, 20 Sep 2021 10:23:11 +0200*

From: *Jure Burić*

To: *Josip Pecaric <pecaric@element.hr>*

Prika!

Izvrstan razgovor. Imali su šta čuti i oni koji Te cijene da bi uživali i oni koji Te ne vole da bi "pukli" od mržnje.

Srdačan pozdrav

Jure

U tom razgovoru sam ponovio usporedbu Miloševićeve politike s Hitlerovom. Na to sam u javnim napisima, člancima i knjigama (jedna to ima implicitno i u naslovu: J. Pečarić, *Živjela nam antifašistička, tj braniteljska Hrvatska*, Zagreb, 2015.) upozoravao tridesetak godina.

Zahvaljujući 'zračnom desantu' Porfirija o tom naci-fašističkom karakteru velikosrpske politike potpomognute od svjetskih moćnika danas se piše (smije pisati?) i u Hrvatskoj- U Prilogu dajem tekst Višnje Starešine:

2 FRANCUSKIH FILOZOFA SPOZNALA SU USRED BEOGRADA SLIČNOSTI PROJEKTA 'VELIKE SRBIJE' I TREĆEG REICHA

<https://narod.hr/hrvatska/staresina-2-francuskih-filozofa-spoznala-usred-beograda-slicnosti-projekta-velike-srbije-i-treceg-reicha>

S druge strane danas je mnogo važnije što sam uz ta pisma slao i linkove na svoje knjige koje danas često objavljujem na hrvatskim portalima (uglavnom dragovoljac.com), pa je danas objavljena i najava moje knjige „HOS“ (i u njoj ima usporedba s Hitlerom iz razgovora na radiju 2 zzz):

Knjiga akademika Pečarića 'HOS'

Objavljeno: Utorak, 21 Rujan 2021 07:07

U vrijeme kada usred utakmice na Poljudu milicija, pardon policija, uhićuje i privodi djeda i njegova unuka zbog HOS-ova šala i pozdrava Za dom spremni na našem portalu možete naći novu knjigu akademika Josipa Pečarića "HOS":

[LINK](#)

U Uvodu knjige akademik Pečarić spominje i naš portal:

UVOD

Na portalu dragovoljac.com znaju dati uz moje tekstove moju sliku s amblemom HOS-a zbog mojih tekstova povezanih s obranom ovog ozakonjenog amblema. Sluganske vlasti u RH napadom na taj znak pokazuju svjetskim moćnicima da su im važnije njihove frustracije što je država hrvatskog naroda stvorena iako su oni pokušavali i srpskom fašističkom agresijom to spriječiti.

Knjiga je sastavljena od nekih tekstova iz mojih knjiga u kojima se govori ili spominje HOS. Kako slobodno možemo reći da su HOS-ovci u stalnoj obrani hrvatske države od početka srpske fašističke agresije do danas kada je unutarnja agresija dobila poseban zamah poslije Memoranduma SANU 2. kada su izloženi napadima vlasti.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/27843-knjiga-akademika-pecarica-hos>

Hrvatske vlasti danas daju potporu Đukanoviću. Ali dokle oni smiju ići, moramo pitati Pupovca, zar ne?

Vidjet ćemo smiju li oni priznati obrambeni karakter pozdrava ZDS zbog kojeg je i nastala knjiga HOS.

Ili ih se mora iznova i iznova podsjećati da je srpski pozdrav s tri prsta nastao u Miloševićevo vrijeme, dakle u vrijeme njegove naci-fašističke politike. I na to smo upozoravali odmah kada su napali Josipa Šimunića i o tome je na puno mjesta pisano u knjizi. Npr. na str. 224-226 pišem:

Koliko je sramotno ponašanje onih koji pozdrav iz Domovinskog rata nazivaju ustaškim pozdravom govori i priča iz slučaja Šimunić.

Naime, u Srbiji su se jako naljutili na izjavu jednog europskog sportskog dužnosnika koji je stavio znak jednakosti između Šimunićeva pozdrava "Za dom" i uzdignuta tri prsta Novaka Đokovića kojim proslavlja pobjedu pa su Večernje novosti zamolile povjesničara Dragana Petrovića neka pojasni što zapravo znači kada Srbin podigne tri prsta. Petrović je podsjetio kako su nekada, prije Drugog svjetskog rata, Srbi polagali prisegu s podignuta tri prsta, ali spojena dok se 80-ih godina uvodi pozdrav s raširena tri prsta. Ovaj srpski znanstvenik se poziva na fotografije od prije Drugog svjetskog rata gdje Srbi prisežu sa spojena tri prsta, ali i da su "tri raširena prsta karakteristična za vojnike nacističke Njemačke i ustaše u NDH". - Bilo koji nacionalni pozdrav može biti dio pažljivo njegovane tradicije, a može vremenom i evoluirati. Tako je bilo i sa srpskim pozdravom. Tri rastavljena prsta kao naš

suvremeni pozdrav je patentiran 1988. u vrijeme okupljanja Srba iz Srijema, Banata, Kosova i Metohije, koji su zahtijevali promjenu Ustava Srbije. To je bio odgovor probuđenog naroda na provokacije Albanaca, Hrvata i Slovenaca, koji su prkosili s dva prsta, što je anglosaksonska viktorija. Srbi su tada počeli pozdravljati s visoko uzdignuta raširena tri prsta, obično s obje ruke i visoko iznad glave.

<https://www.vecernji.hr/vijesti/srbi-ljuti-zbog-izjednacavanja-za-dom-i-tri-prsta-907447>

Da, Srbi znaju kako bilo koji nacionalni pozdrav može vremenom i evoluirati! Ali našim HNS-ovcima Hrvatima ne može evoluirati usklik ZA DOM!

Srbi se ponose što je ovaj njihov pozdrav nastao u Miloševićevo vrijeme. Ali HNS-ovci kažu da su neki njihovi članovi bili branitelji, ali im smeta pozdrav HOS-ovaca i Tigrova, a ne smeta im pozdrav Miloševićevih fašističkih agresora kojim su slavili svoja fašistička divljanja po Hrvatskoj (o njihovim genocidnim radnjama govori i presuda stalnog suda u Haagu, koju ni HNS-ovci, a ni Vlada ne žele ni spomenuti!)

Ali, čak i to što HNS-ovcima smeta to što su Ustaše prve koristile ZDS kao svoj pozdrav svjedoči o velikom žalu HNS-ovaca za Jugoslavijom.

Kako to?

Radi se čak o njihovoj podršci Prve Jugoslavije i fašističke diktature Karađorđevića.

Hrvatski povjesničar prof. Rendić – Miočević nas podučava kako ti promicatelji velikosrpskog fašizma, što u stvari jesu svi oni koji napadaju pozdrav ZDS, koji jeste ustaški pozdrav iz 1932. godine, dakle iz vremena fašističke velikosrpske diktature, nipošto ne pomišljaju da postanak ustaškog pokreta prije nastanka Nezavisne Države Hrvatske tumače u kontekstu oslobodilačke borbe ... popraćene pozdravom Za dom spremni iz 1932. godine. Ta je borba ujedno bila antifašistička jer je bila usmjerena protiv beogradske monarhofašističke diktature (podcrtao JP).

<http://www.hrvsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/46449-vijece-za-suocavanje-s-prosloscu-prilika-za-rehabilitaciju-komunizma>

Treba li podsjećati na atentat u Beogradu u Narodnoj skupštini 1928. i na mnoge druge zločine nad Hrvatima u Prvoj Jugoslaviji koji očito ne smetaju HNS-ovcima?

Vratimo se činjenici kako se Srbi ljute što njihov fašistički pozdrav iz Miloševićevog vremena korištenog u Domovinskog ratu kao prepoznatljiv pozdrav fašističkog agresora poistovjećuju s ustaškim pozdravom iz 1932. godine iz vremena kada je on očito bio znak antifašističkog otpora velikosrpskom fašizmu, a neki u RH im daju za pravo. Iz jednostavnog razloga što velikosrpski fašizam nad Hrvatima HNS-ovcima ne smeta, zar ne?

A logično bi bilo da se Hrvati, a ne Srbi, ljute što se fašistički pozdrav TRI PRSTA izjednačava s antifašističkim pozdravom ZDS.

Pri tome bi normalnim ljudima trebalo biti jedino važno da se on koristio u borbi i pobjedi nad velikosrpskim fašističkim agresorima u Domovinskom ratu. U borbi koja je dovela do slobodne nam Hrvatske.

Ponovit ću kako se slična hajka digla i u Tuđmanovo vrijeme kada je uvedena kuna. Na Tuđmana iz tog vremena i načina na koji je on riješio „problem“ podsjeća ono kako o ploči u Jasenovcu danas govori Hasanbegović:

„... za nas kao za stranku taj slučaj ne postoji. Spomen obilježje poginulim pripadnicima legalne hrvatske ratne postrojbe iz Domovinskog rata ne može biti predmet rasprave – uključujući simbol te postrojbe.“

<http://www.dnevno.hr/uncategorized/hasanbegovic-ploca-u-jasenovcu-ne-moze-biti-predmet-rasprave-1055878/>

Kao što ni Tuđman nije raspravljao s „antifašistima“ o kuni, zar ne?

Da, draga Mira, uskoro ćemo lako na pitanju ZDS vidjeti je li hrvatskim vlastima drag naci-fašizam koji dolazi iz Beograda, zar ne?

Puno Te pozdravljam,

Tvoj

Joško

Analiza / **Jugonacionalizam jučer, danas i, možda, sutra**

ORJUNA REDIVIVA: PORFIRIJEVI POKLONICI I TUĐMANOVI MRZITELJI

S čuđenjem moramo primijetiti kako ideje i sav taj orjunaški stil i u istom književno - novinarskom krugu postoji i dandanas, i to sve snažnije, unatoč činjenici da već trideset godina imamo samostalnu hrvatsku državu

Piše: Josip Jović

Tema jugoslavenstva opterećuje nas čitavo jedno stoljeće, pa još i prije i još i nadalje, još su itekako živi pronositelji te ideje, a i inače iz povijesti tako teško izlazimo. Za razliku od srpskog jugoslavenstva, koje je, od Nikole Pašića preko Aleksandra Rankovića do Slobodana Miloševića, uglavnom homogeno služeći kao pokriće velikosrpskih ciljeva, hrvatsko je jugoslavenstvo heterogeno, ovisno o političkim konstelacijama i prilikama. Postoje barem četiri njegova tipa. Prvo je jugoslavenstvo Supilo-Trumbićeva tipa, koje je zapravo duboko hrvatsko. Čitava plejada intelektualaca, možda svi osim AG Matoša, zanosila se u ono vrijeme tom idejom na idealistički način, tražeći u njoj izlaz iz crnožute monarhije.

Četiri tipa

Jugoslavenstvo Andrije Hebranga ili Savke Dabčević Kučar počiva na ideji federalizma. Jugoslavija je okvir unutar kojega mora postojati nacionalna ravnopravnost temeljena na dosljednom federalizmu. Na tom je konceptu čitav niz hrvatskih antifašista došao u sukob s prevladavajućim jugoslavenskim unitarizmom i bio surovo maknut. Spomenimo, uz već spomenute, Ivana Supeka, Janka Bobetka, Većeslava Holjevca, Ivana Šibla, Ivana Rukavinu, Franju Tuđmana, Miku Tripala, Miroslava Krležu...

No postoji i jedno osobito shvaćanje Jugoslavije i jugoslavenstva, naročito prisutno između dva svjetska rata. Jugoslavenstvo Budislava, Grge i Danka Anđelinovića ili Đure Vilovića je izrazito protuhrvatsko, prorežimsko, a po svojim metodama terorističko. Riječ je, naravno, o Organizaciji jugoslavenskih nacionalista, od kojih će mnogi završiti baš u četničkom pokretu pridružujući se koljačima vlastita naroda. Prof. Ivan J. Bošković objavio je 2006. knjigu *Orjuna-ideologija i književnost* u kojoj je detaljno analizirao književni rad kao i političko djelovanje petorice splitskih književnika i to Nike Bartulovića, Đure Vilovića, Mirka Korolije, Ćire Čičina Šaina i Sibe Miličića. U knjizi se govori i o drugim istaknutim zagovornicima ove ideologije kao što su Ljubo Leontić, Vladimir Čerina, Oskar Tartaglia,

braća Anđelinović i drugi. Svi oni izražavaju odanost kralju i otadžbini, Srbi su im „oslobodioci”, zastupaju ideju jedinstvene nacije, odbacuju svaku ideju hrvatskog državnog prava, a stil im je krajnje isključiv, neprijateljski, propagandistički, bojovnički. Na udaru njihovih batina bili su ne samo klerikalci, frankovci, radićevci i mačekovci, nego i komunisti, čija shvaćanja u to vrijeme nisu bila anacionalna.

Fascinantne sličnosti

Zašto ovo podsjećanje na tako ipak davnu prošlost? Pa iz jednostavnog razloga što s čuđenjem moramo primijetiti kako te ideje i sav taj stil i u istom književno - novinarskom krugu postoji i dandanas, unatoč činjenici da već trideset godina imamo samostalnu hrvatsku državu. Današnje je jugoslavenstvo, koje susrećemo sve češće u brojnih dobro pozicioniranih medijskih i kulturnih djelatnika, fascinantno nalik onom orjunaškom. Ne batinaju oni toljagama nego perom i jezikom, antifašizam im je samo pokriće za odbacivanje „fašističke države“, koja im je promašen projekt. Iz dna duše preziru nacionalne stranke, emigraciju, Hercegovce, Crkvu, branitelje i državu kao takvu. Za razliku od Orjune koja se oslanjala na režim, ovi današnji orjunaši, koji negiraju i hrvatski jezik, oslanjaju se ponajviše na svoj bolesni kroatofobni fanatizam uz potporu određenih domaćih i stranih krugova. Plasirani su u glavnim medijima, u Jutarnjem listu, Večernjem listu, Slobodnoj Dalmaciji i Novom listu. Udarajući glavni ton tim dnevnicima, ne može se reći kako nemaju utjecaja na mase nezadovoljnika koji žive u „dobrim starim vremenima“. Hrvatski nacionalisti često zazivaju „lustraciju“, ne shvaćajući kako su baš oni već lustrirani i kako nemaju pristupa u spomenutim medijima.

Eksplozija starih novih ideja dogodila se baš nakon uspostave nezavisnosti, jer su fanatizirani Jugoslaveni tu činjenicu doživjeli kao izmicanje tla pod nogama, kao gubitak okvira u kojemu su se osjećali ugodno. Nekako osvetnički danas pišu kako se nitko više ne bi borio za Hrvatsku, kako se u Jugoslaviji živjelo bolje, a razdoblje obilježeno vladinom Franje Tuđmana im je mračno razdoblje, sumrak demokracije i ljudskih prava.

Povratak orjunaškim idejama najsnažnije je devedesetih godina obilježilo pisanje splitskog tjednik *Feral Tribune*. Kasnije će udarna pera i urednici ovoga tjednika Boris Dežulović i Viktor Ivančić prijeći u *Novosti*, list i portal Srpskog narodnog vijeća koji po mnogočemu, osobito po huškačkom tonu, podsjeća na *Srbobran* s početka dvadesetog stoljeća. Zanimljivo kako je vladajući HDZ-a, stranka koja je predvodila proces stvaranja države, finansijski pomagala, odnosno pomaže ove tiskovine.

Gljive otrovnice

Čitav je niz istaknutih intelektualaca, književnika i novinara koji djeluju na ovoj ideološkoj crti. Spomenimo, uz Dežulovića i Ivančića, Juricu

Pavičića, Antu Tomića, Ivicu Ivaniševića, Damira Pilića, Davora Krilu, Miljenka Jergovića, Branimira Pofuka, Gorana Gerovca, Zlatka Galla, Dragana Markovinu, Hrvoja Klasića, itd. Njihova je agresivna mržnja neograničena, podsjećaju na napuhane gljive otrovnice, netrpeljivost i uvredljivost su odlike njihova stila, ostavljaju dojam kao da bi ljude koji im ne sviđaju ubijali kad bi mogli. Literarni talent i ambicija nekih među njima posve je utopljena u ideologiju, tako da oni mrze i vlastite likove. Ljudi iz umjetnosti drugačije ideološke orijentacije, prvenstveno oni naglašeno hrvatske osjećajnosti, poput Ivana Aralice, Slobodana Novaka, Kuzme Kovačića, Josipa Botteriija, Jakova Sedlara ili Marka Perkovića redoviti su objekt njihova animoziteta, odbacivanja, negiranja i omalovažavanja. S druge strane, predmet njihova obožavanja „dike ter hvaljenja” su Miljenko Smoje, Rade Šerbedžija, Đorđe Balašević, Momčilo Bajaga... Svi su oni silno idealizirali Tomislava Tomaševića, dok su Miroslava Škoru doslovno sotonizirali, naravno sve opet po svom ideološkom ključu i kriteriju .

Današnja je Hrvatska za sve njih, s malim razlikama, zapravo endehazija, što je samo racionalizacija odioznosti. Uporno se i panično traga za bilo kakvim znakom koji podsjeća na NDH pa bio to ZDS ili prvo bijelo polje na grbu. Hrvatska je izvršila agresiju na BiH, *Oluja* je bila zločinački poduhvat. Jedan od spomenutih autora čak jako zamjera Milanu Martiću što je izgubio rat, otprilike kao što smo ljuti na trenera nogometne momčadi za koju navijamo kad izgubi utakmicu. Uvijek su na strani raznih manjina, bilo nacionalnih bilo seksualnih, koje im služe za destrukciju većine. Jako su angažirani na neograničenom propuštanju migranata, u kojima se vidi moćno sredstvo razvodnjavanja hrvatske nacije.

„Druga otadžbina”

Najeklatantniji primjer (neo)jugoslavenstva je Deklaracija o zajedničkom jeziku koju su potpisali brojni pripadnici spomenute skupine. Ta je deklaracija potpisana pedeset godina i to u istom mjesecu kao ona deklaracija iz 1967. koju su potpisale sve kulturne institucije u Hrvatskoj, a koja je govorila o položaju i nazivu hrvatskoga književnog jezika. Dok je ona Katičić-Brozovićeva izjava značila prosvjed protiv zatiranja hrvatskog jezika (i naroda) , ova iz 2017. upravo je na tragu tog zatiranja.

U Zagrebu je godinama djelovao nekakav Porfirijev kružok na kojemu su se okupljali Ivo Josipović, Tvrtko Jakovina, Hrvoje Klasić, Rada Borić, Dražhen Lalić, Branimir Pofuk, Drago Pilsel Dobroslav Silobrić, Vili Matula i brojni drugi. Da i ne spominjemo Milorada Pupovca i Dejana Jovića. O Porfiriju su govorili kao jedinstvenoj otvorenoj, ekumenskoj, blagoj, obrazovanoj osobi, a on sam je, vidi vraga, Hrvatsku nazvao svojom „drugom otadžbinom”, što se savršeno uklapa u ideju „srpskog sveta”. I sve su se te seanse događale nakon što je bilo poznato kako je taj bivši mitropolit zagrebački i sadašnji patrijarh SPC u nekom četničkom društvu zanosno

pjevao o slavom popu Đujiću i kokardi što se sjaji na njegovi glavi. HTV je s njim, nakon što je postao patrijarhom, u središnjoj informativnoj emisiji objavio veliki razgovor predstavljajući kao mirotvorca. I taj isti Porfirije se sada pojavljuje kao vođa helikopterskog desanta i u pratnji strojnica u akciji okupacije, danas Cetinja i Crne Gore, a sutra još i dalje.

Slobodna je Dalmacija donijela velike afirmativne intervju s autorima filma *Dara iz Jasenovca*, koji je čak i u dalekoj Americi prepoznat kao velikosrpska propaganda. Događaji u Beogradu prate se s najvećom pozornošću i teško je i nepotrebno dalje navoditi sve te primjere podložnosti i odanosti „beogradskoj čaršiji”, kako se jednom izrazio Zoran Milanović.

Zagonetno je kako je formirana i kako se održava i produžava ta srbofilska, projugoslavenska svijest u glavama hrvatskih intelektualaca? Za odgovor na to pitanje valjalo bi poduzeti opsežniju povijesnu, politološku pa i psihološku analizu. Dio uzroka bi valjalo potražiti u povijesnoj poziciji hrvatskog naroda kojim su uvijek upravljali strani upravljači (posljednji oni iz Beograda) i uz pomoć odnarođenih upravljačkih struktura u samom tom narodu. Ti upravljači, logično, bili su u stanju trajne i duboke odbojnosti spram naroda, kao i narod spram njih. Svakako važnu ulogu igra i obiteljsko naslijeđe, miješani brakovi i slične okolnosti. Uza sve to, i aktualna vladajuća politika, na žalost, ohrabruje, pothranjuje i hrani takve mentalitete.

'OKLOPNO PRAVOSLAVLJE'

Iznenadio me tekst na maxportalu:

Srpske Novosti izgadile Porfirija: SPC je leglo zla, a Porfirije vođa

<https://www.maxportal.hr/vijesti/srpske-novosti-izgadile-porfirija-spc-je-leglo-zla-a-porfirije-voda/>

Pomislih: Je li moguće da su shvatili koliko su pogriješili kada im je Igor Vukić nudio da upravo oni počnu objavljivati njegova istraživanja o Radnom logoru Jasenovac što bi i dovelo do sloma velikosrpske politike u RH, ali bi njih u očima Hrvata izjednačio s onim Srbima koji smatraju Hrvatsku svojom domovinom i koji su je branili u Domovinskom ratu od naci-fašističke srpske agresije.

Zapravo, *maxportal* piše o tekstu Viktora Ivančića OKLOPNO PRAVOSLAVLJE:

<https://www.portalnovosti.com/oklopno-pravoslavlje>

Međutim već prva rečenica mi pokazuje da sam pogriješio i da su oni i dalje daleko od Igora Vukića:

Bolje je to jasno reći odmah na početku, kada već nekoliko decenija iskustva ne ostavlja mjesta dvojbi: poput Katoličke crkve u Hrvatskoj, Srpska pravoslavna crkva je leglo nacionalističkog zla, a u figuri patrijarha PORFIRIJA dobila je adekvatnog vođu.

Ostatak teksta je tkav da doista izvrsno opisuje SPC i njenu ulogu kao udarnu pesnicu naci-fašističke srpske politike.

Pa koji je onda interes da oni objave ovakav članak?

Istina mnogi i hrvatski komentatori su primijetili kako su poslije Porfirijevog zračnog desanta na Cetinje mnogi iz RH koji nisu primijetili takvu srpsku politiku u RH sada osuđuju SPC i vjeruju da su svi oni konačno 'progledali'.

Zapravo takvi komentari su me podsjetili na nekadašnji tjednik 'Danas' u vrijeme početaka naci-fašističke Miloševićeve politike. U njemu su glavne kolumnistice bile Jelena Lovrić i Tanja Torbarina koje sam obavezno čitao i mislio da one jednako misle. Sve do trenutka kada je u jednoj svojoj kolumni Torbarina jasno svima stavila do znanja da njih dvije ne misle isto. Shvatio sam da Lovrićka napada Miloševića zato što joj je bilo jasno da Milošević svojom politikom ruši Jugoslaviju, a Torbarina zato što brani svoju Hrvatsku od naci-fašističke agresije koju je očekivala. Kada je Lovrićka postala i član CK SKH sve je to potvrdilo moje uvjerenje i svojim kasnijim pisanjem to je pokazala svima. Svoje mišljenje tada sam na šaljiv način pokazao i na jednom ispitu na fakultetu (Tekstilni fakultet gdje studentima matematika nije 'jača strana'). Na usmenom ispitu došao je student koji se prezivao isto kao Tanja. Rekao sam mu: „Ako se još i zoveš Tanja“ dajem ti odmah DVA.“

Slično Lovrićki tada tako i ovi danas iz Porfirijeva kružoka i svi bliski njima doista jesu progledali, ali ne u tome već u tome što se srušila lažna slika o

Porfiriju i SPC koju su oni godinama gradili u Hrvatskoj pa je takva njihova uloga sve više i više očita mnogim ljudima u RH. A itekako su svjesni da podrška takvoj političkoj organizaciji kakva je SPC prokazuje nositelje veleizdaje u očima mnogih naših ljudi u RH. (Sjetimo se samo kako je reagirao Predsjednik Vlade kada mu je to rečeno u Saboru.)

Tako u današnjem *Hrvatskom tjedniku* u komentiraju izjavu povjesničara Tvrtka Jakovine kako *'Srpski svet' previše podsjeća na Memorandum SANU*: HT: Je li Vam to drago ili krivo, pitanje je sad, oduševljeni polazniče Porfirijevih kružoka?

Podsjetit ću i na djelovanje HTV-a koja je poznata kao PORFIRIJEVA TELEVIZIJA kada je na blagdan ZAŠTITNIKA HRVATSKE I HRVATSKOG NARODA dala razgovor s Porfirijem koji je to iskoristio za napad na blaženog Stepinca i za laži o Jasenovcu. To je nama koji smo pokrenuli Peticiju za smjene na HTV-u tj. Porfirijevoj televiziji bilo slično desantu na Cetinje, ali to nije bilo tako slikovito kao stvarni desant na Cetinje pa vlastima kojima smo se obratili nije ništa značilo ni to što je Peticija imala preko 3000 potpisnika.

Nastavili su 'igrati' kako Pupovac svira.

Tako i danas gledamo 12 (DVANAEST) nastavaka seriju „NDH“ jednog iz Porfirijevog kružoka na Porfirijevoj televiziji. U 'Bujici' sinoć doznajemo da je Porfirijeva televizija platila samo 6 (ŠEST) epizoda, a ostalih šest su dobili na poklon.

O prvoj epizodi te serije s Porfirijeve televizije pogledajte što pišu hrvatski povjesničari:

<https://www.hkv.hr/vijesti/hrvatska/37918-povjesnicar-jareb-o-seriji-ndh-autor-nije-kompetentan.html>

<https://narod.hr/hrvatska/hasanbegovic-o-klasicevom-dokumentarcu-o-ndh-steta-ulozenog-novca-poreznih-obveznika>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/27868-hasanbegovic-o-klasicevom-dokumentarcu-o-ndh-steta-ulozenog-novca-poreznih-obveznika>

Kako je gost 'Bujice' bio Marko Jurić predstavljena je nova knjiga Edicije Velebit: 'Protokoli velikosrpske ideologije – Temeljni dokumenti antihrvatskog pokreta od Načertanija do Memoranduma 2'. Suradnici na ovoj knjizi bili su Tihomir Dujmović, Davor Domazet Lošo, Mato Artuković, Marko Jurić i Slobodan Prosperov Novak.

Spomenut ću samo da nije slučajno što je jedan od koautora jedan od ponajboljih hrvatskih povjesničara znanstveni savjetnik Mato Artuković o kojemu sam napisao i knjigu (*Dr. sc. Mato Artuković*, Zagreb, 2020., str.224.). On je još mnogo prije prvog Memoranduma SANU koji je bio glavni srpski dokument-vodilja za Miloševićevu naci-fašističku politiku pisao o KULTU 'UGROŽENOG SRBINA', koji traje više od 130 godina, a to i jest naslov posljednjeg poglavlja u knjizi.

Čitajući u 'Bujici' velikosrpski MEMORANDUM SANU 2. učinili su da svi gledatelji mogu prepoznati politiku koju provodi koalicija na vlasti u RH, a kojoj je zapravo na čelu Pupovac (tako je jedno – s pravom – tu koaliciji Predsjednik vlade u Hrvatskom saboru nazvao imenom, koji ja od tada koristim, ČETNIČKA KOALICIJA).

Pogledajte samo tekst Marka Curaća u današnjem 'Hrvatskom tjedniku':
Srpski patrijarh Porfirije veliki je manipulator koji vješto barata tehnikama tvrde i meke moći

10.980.504, 48 KUNA LANI JE HRVATSKA IZDVOJILA IZ DRŽAVNOGA PRORAČUNA ZA SPC KOJI PREDVODI VELIKOSRPSKU POLITIKU SRPSKOGA SVETA

O koaliciji piše i bivši Tuđmanov ministar veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec: *Ljubav je pobijedila, koalicija ostaje stabilnom*

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/37906-h-hitrec-29.html>

Izdvojit ću samo Popis pučanstva: ... *Srbi (su se) posvetili popisu i našli da je skrojen baš za njih – jedan će popisati sve u kući i dodati još deset nepostojećih i neboravišnih plus petnaest njih nadošlih s druge strane Dunava s namjerom da ostanu barem godinu dana, je li. Ne moram citirati Dobricu Ćosića, već je dosadno.*

Da, velike su pogodnosti kada je na čelu koalicije Pupovac i kada su sudionicima Porfirijeva kružoka širom otvorena sva vrata svemu u RH, zar ne?

Ako pogledate i tekst *Tv serija za dvije skupine ljudi - zadojene i zaglupljene*
<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/27873-tv-serija-za-dvije-skupine-ljudi-zadojene-i-zaglupljene>

bit će jasno zašto sam vam jučer poslao tekst Josipa Jovića o orjuni. Zato će vam vjerojatno biti zanimljiv i intervju s njim:

<https://www.hkv.hr/razgovori/37905-razgovor-s-j-jovicem-hrvatski-nacionalisti-zazivaju-lustraciju-a-zapravo-su-oni-lustrirani.html>

Već i naslov govori o politici hrvatskih vlasti i svih blagodati takve politike za sve iz Porfirijevog kružoka i njima slična.

Ali u istoj 'Bujici' pokazan je jedan od prvih rezultata Porfirijeva desanta tj. kako prvi put u HDZ-u nisu slijedili Pupovčev zahtjev, a to je nešto što itekako zabrinjava sve ljubitelje samog Porfirija i njegove politike koju su mogli prije Cetinja njegovi učenici provoditi u Hrvatskoj:

Vellka pobjeda nad Pupovcem i ljevicom u Karlovcu: Koranski most ima novo ime: Most specijalne jedinice policije Grom!

Četvrtak, 23 Rujan 2021

Karlovački ratni veterani i cijeli grad Karlovac, rano jutros su odnijeli veliku pobjedu: uspjelo je preimenovanje Koranskog mosta - u Most specijalne jedinice policije Grom!

Preimenovanje su predložili suborci Miše Hrastova, na čelu s predsjednikom Udruge SJP Grom, Josipom Slačanim, a žestoko protiv bili su ekstremna projugoslavenska ljevica, Milorad Pupovac i njegov SDSS. Unatoč pritiscima iz Zagreba, lokalni HDZ je ostao čvrst i zajedno s vijećnicima Domovinskog pokreta tijekom cjelonoćne sjednice, izglasao preimenovanje mosta koji simbolizira otpor Karlovčana velikosrpskoj agresiji 1991. godine.

Osim SDSS-a koji je radio medijsko-politički pritisak na sam vrh Vlade, protiv su bili i vijećnici radikalno lijeve, Tomaševićeve platforme Možemo, a Grbinovi SDP-ovci, nezadovoljni odlukom hrvatske većine, napustili su Gradsko vijeće Karlovca.

Velimir Bujanec

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/27878-vellka-pobjeda-nad-pupovcem-i-ljevicom-u-karlovcu-koranski-most-ima-novo-ime-most-specijalne-jedinice-policije-grom>

Još više ih plaši što se Predsjednik RH Milanović usudio u New Yorku reći: VUČIĆ JE BIO RATNI HUŠKAČ

<https://hrvatskonebo.org/2021/09/21/milanovic-u-new-yorku-vucic-je-bio-ratni-huskac/>

Vučić je, pak, izjavio da Milanović govori takve stvari o njemu, "plitke i niske uvrede"

HRVATSKI predsjednik potom je ponovio u New Yorku da je njegov sadašnji srpski kolega Aleksandar Vučić poticao na rat i da je vjerojatno ponosan na tu ulogu.

Naime, Milanovićeva izjava o ratnom huškaču izgovorena u izlaganju na sveučilištu Columbia izazvala je buru u Srbiji.

"Vi ne možete prijeći preko toga koje uloge su neki ljudi imali na našim prostorima zadnjih trideset godina. Tu se prolijevala krv, palilo se, ubijalo, a neki ljudi su to poticali", pojasnio je danas Milanović. Dodao je da je Hrvatska ipak džentlmenki prešla preko toga, ali i da neće zabijati glavu u pijesak kao što rade mnogi u Srbiji.

<https://www.index.hr/vijesti/clanak/milanovic-vucic-je-ponosan-na-svoju-ulogu-u-ratu/2305494.aspx>

Naravno može se džentlmenki preći preko toga iako je i slijepcima jasno da je politika Srbije i danas huškačka. Problem će vjerojatno i dalje biti ZA DOM SPREMNII jer on danas simbolizira pobjedu u Domovinskom ratu, a u RH nemamo vlast koja bi vodila Tuđmanovu suverenističku politiku ili - ne daj Bože – Kuharićeve riječi:

Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. Izato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakima. (u Predsjedničkim dvorima, 29. rujna 1997.).

Pa zašto se pored takvih vlasti sudionici Porfirijevog kružoka i njima slični uopće trebaju bojati.

Vrlo jednostavno:

Četnička koalicija je takva zato što to od vlasti traže svjetski moćnici. Ali oni mogu uvjeriti gazde da im je teško provoditi takvu politiku u kojoj je očito da im je na čelu Pupovac (bolje reći Vučić) tj. da je mnogo bolje ako oni to rade izravno bez njih.

Zato će i dalje, napadali oni Porfirija i njegove sljedbenike ili ne, pokazatelj njihovog sluganstva biti njihov odnos prema ZDS.

Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/27893-oklopno-pravoslavlje>

FELJTON MR. SC. BLANKE MATKOVIĆ U 'HRVATSKOM TJEDNIKU' (1.)

Moj jučerašnji tekst završio sam riječima:

Četnička koalicija je takva zato što to od vlasti traže svjetski moćnici. Ali oni mogu uvjeriti gazde da im je teško provoditi takvu politiku u kojoj je očito da im je na čelu Pupovac (bolje reći Vučić) tj. da je mnogo bolje ako oni to rade izravno bez njih.

Zato će i dalje, napadali oni Porfirija i njegove sljedbenike ili ne, pokazatelj njihovog sluganstva biti njihov odnos prema ZDS.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/27893-oklopno-pravoslavlje>

Javio mi se dragi prijatelj hrvatski književnik Stijepo Mijović Kočan:

Pratim!

Moj posao je umjetnost, a ne politika. Međutim, umjetničko djelo može biti potaknuto bilo kojom temom.

Zvonin ili sonet ima svoje zakonitosti koje se moraju poštivati. To ograničava, ali ne sprječava kazati istine koje želim reći.

104. zvonin Novoga saziva

Ustaše su samo izgovor pa da se
Sràmoti oslabi hrvatsku državu
Koji tako tvrde posve su u pravu
Državnike truli kompromisi krase

Sabor je Hrvatska ne trinaesto prase
Za Dom spremni znači sačuvati glavu
Braniteljsko pravo to je po Ustavu
Nikakve države nek ne bude zna se

Da smutljivci to baš Saboru predlažu
Za Dom spremni izreći ne smjeti
To izglasovat je posve bez pameti

Tek tada buknut će to je čin izdaje
Konteso srca nas nikada ne lažu
Kad smo napadnuti tad nema predaje (25/8/21)

U tekstu sam dao samo dva podatka iz „Hrvatskog tjednika“ koji su bili zgodni za tu priču o Porfirijevom kružoku i – ja bih ih tako nazvao– Porfirijevim

intelektualcima u RH. Mislim da je to pošteno prema njima kad je već HTV Porfirijeva televizija.

I u tom broju jedinog hrvatskog političkog tjednika u nas ima više tekstova o Jasenovcu. Spomenuo bih samo feljton povjesničarke mr. sc. Blanke Matković. U ovom četvrtom nastavku posebno mi je bio zanimljiv dio u kome je 'oprala' dugogodišnjeg voditelja projekta o žrtvama Drugog svjetskog rata pokazujući kako on iako je profesionalni povjesničar zanemaruje arhivske izvore. On naime u članku objavljenom u Časopisu za suvremenu povijest broj 2 iz 2020. godine u *tablici Broj žrtava logora Jasenovac prema*: broj od 7000 pripisuje njoj umjesto Bogdanu Zlatariću, dakle pripisao je njoj nešto što su više od 20 godina prije njenog rođenja priredili jugoslavenski popisivači. Radi se o brojevi o 7000 žrtava.

Spomenut ću moje sučeljavanje s dr. Milanom Bulajićem koje sam objavio u tri knjige na hrvatskom i dvije na engleskom u kome sam rekao osnivaču Muzeja žrtava genocida u Beogradu:

Vi tvrdite da je Tuđman govorio o 20.000 žrtava Jasenovcu na stranicama 33, 65, 119, 127, 161, 169, 180, 201. Na strani 181 tvrdite da je Tuđman rekao 28.000 žrtava, na strani 119, a od 30.000 do 40.000 na stranicama 47, 48, 116. Također tvrdite da obilato koristi podatak popisa od 1964., dakle 49.874. Znači vi najviše puta u knjizi kažete 20.000, ali govorite i druge podatke.

Zapravo meni je posebno draga ta brojka od 7000 o kojoj piše naša povjesničarka jer je – vjerovali ili ne – i ona povezana s Tuđmanom, ne u javnim istupima ili publikacijama već u jednoj priči koju mi je ispričao jedan od studenata iz 1971. koji je s Tuđmanom bio govornik na jednom od tadašnjih skupova.

Po završetku skupa mladog i žestokog govornika Tuđman je zagrlio i savjetovao ga da ne bude tako žestok jer mora voditi računa o sebi u državi kakva je bila tadašnja Jugo. Student ga je tada zapitao koliko on misli da je bilo žrtava u Jasenovcu, a Franjo mu je odgovorio: Od 5000 do 7000.

Spomenuti članak u Časopisu za suvremenu povijest je objavljen na stranicama 517-587. Kako je iz teksta očito da je autoru ljubav prema vlastitom narodu tj. nacionalizam nešto loše možda je to razlog zašto nije spomenuo hajku iz 2015. godine koja je vođena protiv autora knjige koju su napisali Vladimir Horvat, Igor Vukić, Stipe Pilić i sama Blanka Matković (ona je za autora članka u „Časopisu za suvremenu povijest“ UZDANICA HRVATSKIH NACIONALISTA) „Jasenovački logori – istraživanja“ koju je izdalo „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“ 2015. vjerojatno zato što su braneci autore tada pisali Akademiji slijedeći 'nacionalisti':

akademik Josip Pečarić
prof. dr. sc. Matko Marušić
akademik Andrej Dujella
dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić
akademik Marin Hraste
akademik Andrija Kaštelan
dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski
prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu
prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
Ante Ivas, biskup šibenski
akademik Stanko Popović
akademik Žarko Dadić
akademik Ivan Aralica
prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a
akademik Frano Kršinić
dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski
mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski
akademik Stjepan Gamulin
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management
prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u Mostaru
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
prof. dr. sc. Ivan Malčić
doc. dr. sc. Dubravko Jelić
doc. dr. sc. Ivan Bokan
prof. dr. sc. Srećko Kovač
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj
Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru Filozofski fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić

dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pećnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peaković-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš
mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za
istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća
dr. Tomislav Djurasović, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr. art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb

prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Vladimir Horvat
doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwert
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti profesor u trajnom zvanju
dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist i kolumnist
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Šimun Križanac
dr. sc. Niksa Krstulović
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čiviljak
dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljić
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj Pokreta krunice za obraćenje i mir)
prof. dr. sc. Šime Vučkov

prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr. sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Mladen Petracić
prof. dr. sc. Ivan Bodrozic
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović
prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić
doc. dr. sc. Ante Periša
Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik HKV-a
Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski zastupnik u miru
dr. sc. Ante Matana, dr. med
prof. dr. sc. Milan Nosić
don Anđelko Kačunko
dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus
prof. dr. sc. Mile Dželalija
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić
prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan
Potporu su im pružili i drugi.

Valjda zbog toga u takom velikom tekstu se ne navodi knjiga:

J. Pečarić. *Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!*, Zagreb, 2015. pp.406.

Dva pisma iz naslova knjige su Peticija ZDS i Pismo HAZU.

Zanimljivo je da je komentirana knjiga o hajci na Igora Vukića:

J. Pečarić, S. Razum, *Razotkrivena Jasenovačka laž, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac*, Zagreb 2018.

On uopće ne spominje događaj koji sam opisao i u toj knjizi, a i u nizu prethodnih (npr. u knjizi J. Pečarić, *Trijumf tuđmanizma*, Zagreb, 2003.):

Pretpostavljam da i ne znaš, mada sam o tome pisao više puta, da sam davno pokušao nešto slično organizirati u Akademiji u vrijeme kada Saborska Komisija za žrtve rata i poraća još nije bila ukinuta, premda joj je rad bio onemogućen. Vladimir Žerjavić je želio da Akademija izađe u javnost sa svojom brojkom žrtava Jasenovca. Predsjednik Akademije je organizirao sastanak u HAZU na kome smo uz Žerjavića bili akademik Bilandžić i ja. Žerjavić i Bilandžić su predlagali da u tome sudjeluju i Goldsteini i predstavnici SUBNORA. Naravno, prijedlog mi je bio potpuno neprihvatljiv pa sam inzistirao da se sastanu svi koji se bave žrtvama.: dr. Josip Jurčević, znanstvenici iz Hrvatskog instituta za povijest, Kazimir Sviben i Vice Vukojević iz Saborske komisije za žrtve rata i poraća, ali i predstavnici domobranskih udruga kada su već trebali biti pozvani i oni iz SUBNOR-a. To je prihvaćeno i poziv je trebao sastaviti ing. Žerjavić. Ne samo da je to bilo logično nego i važno jer je kroz razgovor postala jasna njegova želja da taj broj bude njegov broj, tj. želio je potvrdu Akademije za svoje brojke. Poslije nekog vremena akademik Bilandžić mi je rekao da Žerjavić nije dao tekst poziva. Žerjavić je tvrdio suprotno. Zamolio sam ga da tekst ponovi, kako je i sugerirao Bilandžić. Žerjavić me je nazvao poslije nekoliko mjeseci i kazao da je tekst preveden i da ga trebam samo potpisati. Iznenadio sam se. Prijevod poziva za okrugli stol!? To, naravno, nije bio poziv već završni tekst. Naravno, odbio sam potpisati tako nešto. Jasno mi je bilo da bez nazočnosti dr. Jurčevića, ljudi iz Hrvatskog instituta za povijest, Saborske komisije i domobranskih udruga u tekstu može biti broj koji korespondira broju Draže Mihailovića, a koji promiču i Goldsteini ("oko 80 000 do 90 000 žrtava za cijeli jasenovački kompleks"). Žerjavić je došao do brojke od nekih 70.000 i tvrdio je kako je povećavao brojke iz pijeteta prema žrtvama, ali mu Goldsteini u svojoj knjizi spočitavaju da su one za Židove - premale.

A danas imamo i znanstvenu matematičku metodu dr. sc. Nikole Banića i prof. dr. sc. Nevena Elezovića objavljenju u priznatom Q1 svjetskom časopisu u kome je pokazano da je službena brojka JU SP Jasenovac LAŽNA.

Taj rad hrvatska vlast a i mnogi povjesničari pa i oni za koje se ne može tvrditi da su Porfirijevi povjesničari NE SPOMINJU.

Zato ću završiti ovaj tekst s riječima Davora Dijanovića iz spomenutog broja „Hrvatskog tjednika“:

Vrijeme je da prestane manipuliranje žrtvama i jasenovačka industrija laži. Svaka žrtva zaslužuje pijetet, a oni koji su lagali i krivotvorili zaslužuju jedino izgon iz znanstvene zajednice i odlazak u ropotarnicu povijesti, a prije svih uprava JU SP Jasenovac.

Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/27903-feljton-mr-sc-blanke-matkovic-u-hrvatskom-tjedniku>

PRILOZI

PREDSTAVLJENA KNJIGA 'JASENOVAC I POSLIJERATNI JASENOVAČKI LOGORI': 'MANIPULACIJE BROJEM ŽRTAVA – SASTAVNI DIO VELIKOSRPSKE PROMIDŽBE'

25.09.2021.

Nova knjiga Blanke Matković i Stipe Pilića „Jasenovac i poslijeratni jasenovački logori - Geostrateška točka velikosrpske politike i propagandni pokretač njezina širenja prema zapadu“ predstavljena je u petak 24. rujna u Dvorani sv. Ivana Pavla II. u sisačkom Velikom Kaptolu.

u Jasenovcu je stradalo 7133 osoba, ne računajući muške osobe između 14 i 70 godina, koje u tom popisu nisu popisane. Jugoslavenske vlasti provele su 1964. istraživanja o broju ratnih žrtava na području cijele bivše Jugoslavije, a ne računajući one za čiju su smrt odgovorni partizani, Jugoslavenska armija, Komunistička partija i jugoslavenski režim. Broj žrtava iznosio je 597 323, što je manje čak i od imaginarne brojke jasenovačkih žrtava.

Knjigu su predstavili autori čiji je znanstveni rad na početku prikazala doc. dr. sc. Vlatka Vukelić istaknuvši veliku požrtvornost kod nastajanja knjige koja donosi široku sliku jasenovačkog područja.

Knjiga je objavljena u travnju, a na 640 stranica donosi brojne, do sada javnosti, nepoznate dokumente, fotografije, zemljovide i grafikone, koje obuhvaćaju razdoblje od početka 19. stoljeća do danas s naglaskom na Jasenovac i jasenovačke logore, odnosno njihovu ulogu u velikosrpskoj ideologiji i protuhrvatskoj propagandi.

Kako se moglo čuti, knjiga je utemeljena na iscrpnom istraživanju i argumentiranju građe koju čuvaju arhivi i muzeji u Hrvatskoj, Sloveniji, Bosni i Hercegovini i Ujedinjenom Kraljevstvu, a s ciljem utvrđivanja stvarne brojke stradalih u Jasenovcu, ali isto tako i da se osvijesti činjenica da je logor Jasenovac bio aktivan ne samo do 1945. nego i nakon toga pod komunističkom vlašću.

Autorica Matković pojasnila je kako je u knjizi znatno proširen njihov izvorni znanstveni rad o poslijeratnom logoru Jasenovac koji je objavljen 2014. godine. Tu su prije svega novi arhivski dokumenti kojima dokazuju da je taj logor, odnosno zavod za prisilni rad, djelovao znatno duže nego li se prethodno mislilo. Istaknula je i kako je povijesna istina jedna jedina, a vrlo su često potrebna desetljeća da se otkrije što to ona stvarno je.

Govoreći o istraživačkom projektu koji je pokrenula 2006. godine, naglasila je kako je njegoa početna točka bila logor Jasenovac kao jedna od najkontraverznijih tema suvremene hrvatske povijesti i društva. Autorica je donijela i brojne primjere manipulacije brojem žrtava posebno istaknuvši kako je u Hrvatskom državnom arhivu pronašla dosje Ante Pavelića u kojemu se nalazio popis osoba ubijenih u logorima Jasenovac i Stara Gradiška. Prema tim podacima

U nastavku rekla je kako je upravo Njemačka zbog reparacija prisilila Jugoslaviju da napravi popis žrtava Jasenovca, a on je zbog velikog odstupanja od dotadašnjih brojki proglašen tajnom i ostao nepoznat javnosti sve do 1989. godine, kada je u tjedniku Danas objavljen podatak da je u Jasenovcu stradalo oko 60.000 ljudi. Prve neslužbene ekshumacije na jasenovačkom području izvršene su 1961., a službena forenzična istraživanje 1964. godine, ali niti jedno od tih iskapanja nije potvrdilo teoriju o stotinama tisuća žrtava jasenovačkog logora. Matković je upozorila i kako je moguće da su pronađeni ostaci pripadali i prognanicima, hrvatskim vojnicima i civilima koji su se povlačili iz zemlje u svibnju 1945. godine.

Na kraju ustvrdila je i kako su manipulacije brojem ratnih žrtava, posebno onih jasenovačkih, bile sastavni dio velikosrpske promidžbe uoči i za vrijeme Domovinskog rata, ali i nakon rata. Hrvatska suvremena povijest nesustavno je istražena i obrađena, a u mnogočemu ispolitizirana, posebice razdoblje Drugoga svjetskog rata i poraća. Srpska historiografija ne odustaje od preuveličanih brojki jasenovačkih žrtava koje se kreću i do milijuna ubijenih samo Srba, a hrvatska historiografija pak ne pronalazi prave načine znanstvenoga suprotstavljanja toj mitomaniji. Što više, ne otvara se prostor ne samo pobijanja srpskih laži nego se sve čini kako bi se zaustavila nastojanja za istraživanje Jasenovca kao poslijeratnoga logora.

Predavanje je zaključila riječima hrvatskog velikana Ante Starčevića, poručivši nazočnima da će sav trud istraživača biti uzaludan ne budu li ljudi čitali, razmišljali, pamtili i prenosili ovo znanje budućim generacijama, s konačnim ciljem uspostave istinske hrvatske samostalnosti i državnosti.

<https://narod.hr/kultura/predstavljena-knjiga-jasenovac-i-poslijeratni-jasenovacki-logori-manipulacije-brojem-zrtava-sastavni-dio-velikosrpske-promidzbe>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/27923-predstavljena-knjiga-jasenovac-i-poslijeratni-jasenovacki-logori-manipulacije-brojem-zrtava-sastavni-dio-velikosrpske-promidzbe>

ZAKLJUČAK KNJIGE J. PEČARIĆA, *SRPSKI MIT O JASENOVCU / SKRIVANJE ISTINE O BEOGRADSKIM KONC-LOGORIMA*, HRVATSKI POVIJESNI INSTITUT, ZAGREB, 1998.

Bulajićeva knjiga s dva naslova: *Nezavisna država Hrvatska - JASENOVAC - Sistem ustaških logora smrti - Tuđmanov Jasenovački mit*, odnosno: “Jasenovački mit” Franje Tuđmana - Genocid nad Srbima, Jevrejima i Ciganima, jest velikosrpski odgovor na knjigu dr. Franje Tuđmana, *Bespuća povijesne zbiljnosti - Rasprava o povijesti i filozofiji zlosilja*, Nakladni zavod Matice hrvatske, Zagreb, 1990. Naravno, dr. Bulajić, ne može polemizirati s takvom knjigom kakva je knjiga dr. Tuđmana jer mu nedostaje znanje i kultura dijaloga. Zato se Bulajić zaustavlja, uglavnom, samo na pitanju broja žrtava, posebice žrtava u Jasenovcu. Prema uobičajenoj velikosrpskoj maniri, on koristi neistine u najvećoj mogućoj mjeri, pa zna tvrditi da je Tuđman rekao nešto čega nema u njegovoj knjizi. Zaista, školski primjer velikosrpskog korištenja laži jest primjer u kojem on tvrdi da je dr. Tuđman “ustvrdio da je

netačan broj jevrejskih žrtava holokausta 5,1 milion, već 'samo' oko 900 hiljada", iako je lako provjeriti da dr. Tuđman citira Raula Hilberga (str. 156 Tuđmanove knjige) koji "navodi da je od 5,100.000 žrtava evidentirano 900.000, a isti autor kaže "broj od šest milijuna neki smatraju krajnje 'pretjeranim', navodeći milijun žrtava kao 'nepristranu prosudbu'." Poput ove Bulajićevske interpretacije brojki od 5,100.000 i 900.000 i sve je ostalo u njegovoj knjizi.

Slična je i Bulajićevska interpretacija broja žrtava rata u Jugoslaviji, i s tim u svezi broja žrtava logora Jasenovac! Zato iznesimo osnovne podatke u svezi s tim brojkama. Godine 1947. Vladeta Vučković, tada student druge godine matematike i zaposlen u Demografskom odjeljenju Saveznog statističkog ureda Jugoslavije, od direktora Dolfe Vogelnika i njegova pomoćnika Alojza Debevca, dobio je zadatak da izračuna gubitke u ratu. Ovi su taj posao dali početniku zato što nije bio obavljen popis pučanstva, koji bi bio prijeko potreban za takvu računicu. Tako je Vučković izračunao brojku od 1,700.000 demografskih gubitaka. Međutim, želeći izboriti što veću ratnu reparaciju od Njemačke, i želeći uvećati doprinos Jugoslavije pobjedi Saveznika, na konferenciji u Parizu Jugoslavija je izašla s tvrdnjom o 1,706.000 žrtava rata (E. Kardelj)! Kad je 1948. bio obavljen popis pučanstva, Vogelnik je morao opravdati brojku koju je E. Kardelj iznio u Parizu, pa je u Statističkoj reviji 1./1952. objavio članak prema kome su demografski gubici u Jugoslaviji najvjerojatnije 3,250.000, a da donja granica ostaje 2,900.000. Na taj "znanstveni" članak reagirao je već u idućem broju Statističke revije (2./1952.) Ivo Lah, koji je konstatirao da je prema računici dr. Vogelnika prosječni godišnji priraštaj od 1941. do 1948. iznosio 2,13, a sigurno 1,86 posto, što Jugoslavija nije nikad imala. Naime, u razdoblju 1921. do 1931. bio je priraštaj 1,5 posto, a nakon 1931. taj je postotak stalno u padu, te je 1939. bio samo 1,1 posto.

Dvije godine kasnije u Američkom birou za popis stanovništva izračunali su da je broj žrtava rata u Jugoslaviji bio 1,067.000 (P. Mayers i A. Campbell). U tadašnjoj državi bilo je poslije toga jasno da se ne može od Njemačke zahtijevati ono što je izneseno na konferenciji u Parizu. Tako je već do 1963. godine Vlada Jugoslavije revidirala svoj zahtjev Vladi Njemačke, smanjivši broj žrtava od prvotnih 1,706.000 na 950.000. Međutim, Vlada Njemačke nije prihvatila ni taj zahtjev nego je zahtijevala varijabilne podatke, te je 1964. obavljen popis žrtava rata koji je dao brojku od 597.323 žrtve rata.

Primijetimo da je razlika između brojke od 950.000 na koju je Jugoslavija već do 1963. godine revidirala broj žrtava rata i brojke koja je dobivena popisom iz 1964. godine jednaka ukupnim žrtvama koje je Velika Britanija imala u Drugom svjetskom ratu!

Nema dvojbe da je popis iz 1964. bio od izuzetnog značenja za tadašnju državu, pa je besmisleno i pomisliti da on nije dobro napravljen. Brojka je izazvala paniku, i problem je "riješen" idućom formulacijom: "*Popisom je*

stvarno obuhvaćeno 597 hiljada poginulih žrtava rata, što znači 56-59 posto od onih koje je trebalo obuhvatiti popisom." Lako je provjeriti kako broj 597.323 jest nešto iznad 59 posto od broja 950.000 koji je već bio dostavljen Njemačkoj, ali i približno 56 posto brojke do koje su došli Mayers i Campbel. Popis je dao i broj žrtava Jasenovca - 49.874! Podaci su skriveni od javnosti! Naravno, budući da je dr. Bulajić bio zaposlen u Ministarstvu vanjskih poslova Jugoslavije, on je, vjerojatno, sve ovo znao, za razliku od drugih istraživača, jer je problem unutar zemlje riješen tako da se o ovome do dana današnjeg ne bi znalo da nije bilo Bulajićeve knjige. Upravo njegovo prikrićivanje brojke od 950.000, koja je do 1963. godine dana Njemačkoj, ukazalo je na njezinu važnost!

Već pri kraju Titova života u Srbiji je uzelo maha ostvarivanje velikosrpskog projekta. Tako je postalo jasno čemu je dovela odluka o primanju četnika u partizanske redove, iako su i srpski komunisti također bili bliski velikosrpskom projektu. U tom je projektu Jasenovac i broj žrtava u njemu trebao imati značajnu ulogu, i prirodno je da u tome glavnu ulogu ima onaj tko je znao nešto što drugi nisu mogli znati - dakle, čovjek iz Saveznog sekretarijata za inostrane poslove SFRJ - dr. Bulajić. Budući da je za ostvarivanje velikosrpskog projekta došlo do konsenzusa najvažnijih srpskih čimbenika: komunista, vojske i Srpske pravoslavne crkve, logično je bilo, kad je riječ o korištenju logora Jasenovac, u dokazivanju genocidnosti hrvatskog naroda, a u cilju izazivanja pobune srpskog pučanstva u Hrvatskoj, koristiti istovjetnu politiku iz Drugog svjetskog rata. Kao i u Drugom svjetskom ratu, to je trebao biti i važan promidžbeni korak, kojem smo svjedoci i današnjih dana!

Kako je to izgledalo u Drugom svjetskom ratu?

Logori su postojali i u Srbiji, gdje praktično od kraja 1941. do kraja rata nije bilo nikakvog otpora pučanstva. U Hrvatskoj ih je sigurno moralo biti više, gdje je bio stalni otpor NDH, a pogotovo stoga što su četnici popa Đujića i drugi odmah počeli sa zvjerstvima nad Hrvatima, što je izazivalo isti takav odgovor. Zato se pojavljuje lažno pismo bivšeg ministra i jugoslavenskog unitarista dr. Prvislava Grisogona zagrebačkom nadbiskupu Alojziju Stepincu, u kojem se spominju užasni zločini u NDH. Ti se zločini i opisuju, a opisi se podudaraju sa zločinima koje su srpski četnici radili u svim ratovima u ovom stoljeću, vjerojatno i ranije, jer su dio srpske narodne epike.

Pismo je umnožavano i raspačano među hrvatskim Srbima, s očitom namjerom i znanim učinkom, a i u inozemstvu. I sam Bulajić u ovoj će knjizi reći *"od manjeg je značaja pitanje autorstva"*, što je i točno - pismo je odigralo svoju ulogu! Ali takva tvrdnja, ponovno puno govori!

Druga karakteristika velikosrpske propagande tijekom Drugog svjetskog rata bila je umnožavanje broja srpskih žrtava u NDH. Tako je prema njima već krajem 1941. godine spominjana brojka od 382.000, više od 518.000 krajem

veljače 1942., zatim 600.000 u listopadu 1942., pa 800.000 tijekom 1943., da bi do kraja rata taj broj iznosio više od milijun.

Slične podatke koristila je SPC. Srpskoj pravoslavnoj crkvi ovo je bilo potrebno da bi skrenula pažnju s činjenice da su najviši crkveni krugovi i srpska intelektualna elita kolaborirali s Nijemcima i sami propagirali nacističku politiku i vjerovali u mogućnost stvaranja Velike Srbije u sklopu Hitlerova poretka. Tako je episkop žički Nikolaj Velimirović (danas “sveti Nikolaj” u SPC) još 1935. u knjižici “Nacionalizam Svetog Save” tvrdio da je Sveti Sava preteča Hitlera, a ni drugi visoki dužnosnici ove crkve nisu puno zaostajali za njima.

S Nijemcima nisu kolaborirali samo oni, nego najveći dio srpskog naroda. Tako je 13. 8. 1941. godine 545 Srba, uključujući i neke od najistaknutijih i najutjecajnijih osoba zemlje izdalo “Apel srpskom narodu”, koji poziva na lojalnost nacistima i osuđuje partizanski pokret kao nepatriotski. Prva tri potpisnika Apela jesu tri episkopa SPC! Kasnije je 28 tih potpisnika postalo članovima SANU, a poznata je uloga ove Akademije (Memorandum SANU) u pripremi rata 1991.-1995.

Veliki problem SPC bila je i činjenica što je ponašanje visokih crkvenih krugova Katoličke crkve u Hrvatskoj bilo potpuno drukčije, pa je nadbiskup zagrebački Alojzije Stepinac dizao svoj glas protiv nacističke i rasističke politike, pomagao i spašavao i židove i Srbe, i bio poznat kao “židovski prijatelj”.

Komunistička lažna optužba o Stepincu kao ratnom zločincu zato odgovara velikosrpskoj politici jer skreće pogled i s nečasnog ponašanja Srpske pravoslavne crkve. Tome cilju trudi se dodati svoj doprinos i dr. Bulajić, pa u ovoj knjizi izgovara optužbu kojoj po besmislenosti vjerojatno nema premca u povijesti - Stepinac je učinio zločin veleizdaje jer je (misleći o dobrobiti svog naroda i njegovoj težnji za slobodom, prihvatio stvaranje hrvatske države) prekršio “svečanu zakletvu na vjernost Njegovom Veličanstvu”.

S brojkama žrtava Drugog svjetskog rata, sličnim onim iz velikosrpske propagande tijekom Drugog svjetskog rata, kreće se i u pripremi za rat 1991.-1995. Tako Srpska pravoslavna crkva zastupa mišljenje da je samo u Jasenovcu stradalo “ako ne više ne manje od 700.000”, a Jasenovac nazivaju “najveći srpski grad pod zemljom”! Zapravo, velika priča o Jasenovcu skreće pogled s beogradskih logora Sajmište i Banjica, bolje reći s logora Beograd. A kad govorimo o samom Sajmištu, važno je istaći da je to jedini konclogor u Drugom svjetskom ratu koji je bio logor isključivo za Židove, jedini “judenlager” u svijetu, i iz koga niti jedan Židov nije izašao živ (kao uostalom ni iz Banjice). Međutim, smaknuća logoraša izvođena su i na ulicama Beograda, korištenjem mobilnih plinskih komora, a i grobišta su bila na raznim mjestima na području grada! Tako je Beograd zapravo jedini glavni grad jedne države koji je bio i konclogor u Drugom svjetskom ratu! I sve to pred očima cijeloga grada.

Pozivajući se na brojku od 59 posto, koja je zapravo bilo jugoslavensko opravdanje pred Nijemcima, za nemogućnost potvrde dane brojke žrtava rata, dr. Bulajić, tvrdeći suprotno, kreće u dokazivanje da je SPC u pravu, znajući da je popis iz 1964. bio itekako dobro urađen jer su interesi bili veliki. Tvrdnja da će se točniji popis moći utvrditi kasnije daleko je od svake logike, ali vidjeli smo već da je dr. Bulajić spreman koristiti sve značajke velikosrpske politike - neistinu u prvom redu. A ni logika mu nije jača strana.

Naime, ako i prihvatimo tvrdnju da je popis žrtava iz 1964. g. zaista obuhvatio 59 posto svih žrtava, dakle da je točna brojka od 950.000 žrtava Drugog svjetskog rata na području Jugoslavije, izlazi da je prema Srpskoj pravoslavnoj crkvi, prema Bulajiću i općenito prema velikosrpskoj propagandi oko 74 posto svih žrtava stradalo u Jasenovcu. A ako koristimo brojku koju je dao sam popis žrtava iz 1964. godine, izlazi da je u samom Jasenovcu ubijeno preko 100.000 ljudi više nego na području cijele Jugoslavije, uključujući i sam Jasenovac.

Kako tako nešto mogu tvrditi ljudi iz jedne crkve, koji bi trebali biti moralni autoritet sredine u kojoj djeluje? Tako nešto toliko je besmisleno da su toga bili svjesni i autori te besmislice. Međutim, vješto krijući podatak o tome da je Jugoslavija već do 1963. godine, u svojim zahtjevima za reparacijom, Njemačkoj dostavila brojku od 950.000 žrtava, velikosrpska politika upravo je ovako besmisleni tvrdnju koristila za mobilizaciju srpskog pučanstva za rat 1991.-1995. i srpski genocid u njemu.

Uvidjevši, da upravo tome i vodi takva politika, jedan Srbin, dr. Bogoljub Kočović, i jedan Hrvat, inž. Vladimir Žerjavić, neovisno jedan od drugoga, kreću u ponovno istraživanje gubitaka Drugog svjetskog rata. Srpski je demograf izračunao 1,014.000, a hrvatski 1,027.000 žrtava. Primijetimo da je broj žrtava dobiven popisom iz 1964. točno 58,9 posto od Kočovićeve brojke, dakle, veoma blizu "famoznih" 59 posto, "famoznih" zato jer je smiješno poslije izvršenoga popisa znati točan postotak "onih koje je trebalo obuhvatiti popisom", a koji nisu popisani.

Podaci Kočovića i Žerjavića potvrđuju procjene koje su vrijedile i ranije i s kojima je Jugoslavija izašla pred Njemačku, ali koje nije mogla potvrditi popisom iz 1964. Istraživanja koja vjerojatno opravdavaju djelovanje dr. Bulajića u šezdesetim, nepovoljna su za dr. Bulajića osamdesetih i devedesetih godina! On se zato "obračunava" (samo) sa Žerjavićevim rezultatima, uspoređujući njegove procjene za BiH (316.000) s onim što tvrdi 1989. Predsjedništvo Republičke konferencije SSRN (453.877). Kako je to Predsjedništvo 1989. godine moglo znati točniju brojku od brojke koja je dobivena popisom iz 1964. (177.045 bez kolaboracionista) nije poznato, ali zato će Bulajić tvrditi: "Važno je napomenuti da ni broj od 453.877 ne predstavlja konačan broj žrtava na području Bosne i Hercegovine." On naravno "dokazuje" i navodnu netočnost popisa iz 1964., navodeći podatke za sela Veliko Nabrđe, Uštica, Zemun, ne navodeći odakle mu sada točni "mesni

podaci”. Ali i ti podaci samo potvrđuju Kočovićeve i Žerjavićeve procjene. Naravno, on to ne “vidi”, nego smatra da je dovoljno reći da su njihovi rezultati netočni te stalno ponavljati brojku od 700.000 žrtava u Jasenovcu, dakle brojku koja je više od 70 posto od brojke koju je Jugoslavija dostavila Njemačkoj još do 1963. godine!

Pri svemu tome, dr. Bulajiću nije važno da prema takvom njegovom računu izlazi da su Srbi tijekom Drugog svjetskog rata morali imati mnogo, mnogo veći natalitet nego u predratnim i poslijeratnim godinama! Bez obzira što rata u Srbiji nije bilo od kraja 1941. do kraja rata, tako nešto je teško (i žalosno) obrazložiti. Važno je ponavljati kao papiga brojku od 700.000 pobijenih u Jasenovcu, vjerojatno i zato što prave brojke pokazuju da je više žrtava bilo u beogradskim logorima nego u Jasenovcu.

Rezultati ovakve politike doveli su do stravičnih rezultata u ratu 1991.- 1995. Recimo samo neke podatke o ratu u Hrvatskoj. Još 1990. JNA je zauzela Baranju, općinu Beli Manastir (sa samo 25,5 posto Srba), u kolovozu 1991. napadnuti su Vukovar (37,4 posto Srba) i dijelovi općina Osijek i Vinkovci. Pored zauzetih 11 općina s većinskim srpskim pučanstvom, zauzeli su općine Petrinja (44,6 posto Srba), Pakrac (46,4 posto), Podravska Slatina (35,8 posto), dio općine Nova Gradiška (21,8 posto), Slunj (29,8 posto), Drniš (21,3 posto), dio općine Otočac (32,2 posto), dio općine Karlovac (26,6 posto). Grad Vukovar potpuno je razoren, a i mnoga mjesta naseljena ne samo Hrvatima. Sve vrijeme Srbi su granatirali slobodna područja, stambena naselja, tvornice, crkve, škole, bolnice, pa su čak minirali i razorili branu na hidrocentrali Peruća.

Na okupiranom području i u neposrednoj blizini potpuno ili djelomično porušeno je više od 140.000 stambenih objekata, 120 tvornica, 1023 sakralna objekta (crkava, kapela, samostana i župnih dvora), oko 50 škola, 20 bolnica, 60 mostova na cestama i prugama, električni i telefonski vodovi. Na okupiranom području Hrvatima je oduzimano gotovo sve. Protjerano je ili izbjeglo

180.000 ljudi. Iz BiH je izbjeglo oko 200.000 Muslimana i 160.000 Hrvata, iz Vojvodine 45.000, iz Srbije 15.000, sa Kosova 7.000 i iz Crne Gore oko 500 Hrvata. Jedno vrijeme Hrvatska je imala više od 600.000 izbjeglica i prognanika. Najgore od svega velik je broj izgubljenih života, invalida rata i unesrećenih obitelji. A da ne govorimo kakvi su podaci za BiH!

Umjesto svega toga, nekima je i nadalje važnije manipulirati žrtvama Drugog svjetskog rata, poglavito žrtvama Jasenovca. Time oni najviše govore o sebi samima!

ODGOVOR DR. SC. MIRKU VALENTIĆU

Dragi kolega Valentiću,

Zahvaljujem Ti se na Tvom e-mailu i komentarima Otvorenog pisma koje je Mario Filipi uputio novoizabranom Predsjedniku Vrhovnog suda:

Subject: RE: Mario Filipi Otvoreno pismo Dobroniću

Date: Wed, 27 Oct 2021 12:22:34 +0200

From: Mirko Valentic

To: 'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Poštovani kolega, zahvaljujem na Vašoj dobroti da ste mi poslali vrlo vrijedan i zanimljiv prilog kojeg je napisao Mario Filipi, na veliku temu – pitanje našeg odnosa prema uzviku, uskliku „Za dom spremni“, a kojeg se danas veže isključivo za ustaše, kao navodno njihov, ili još točnije: samo njihov pozdrav!. To može biti privlačno samo onim pojedincima koji, da li zlo namjerno ili iz nekih drugih motiva, vežu ovaj usklik isključivo uz Drugi svjetski rat i njegovu ustašku sastavnicu.

I ja sam primijetio u Večernjem listu obraćanje predsjednika vrhovne sudbene vlasti u nas dr. Dobronića narodu s njegovom zastrašujućom izjavom. Zastrašujućom najprije zbog toga jer pokazuje potpuno nepoznavanje materije a objavljuje kao čovjek s najvišeg sudbenog mjesta. Kada sam prvi put čitao prilog dr. Dobronića prva pomisao bila je da li je ovo poziv na kažnjavanje i linč , tj. na progon jednog starog iliavnog usklika koji je u različitim inačicama poznat čak u pučkoj tradiciji. O čemu gospodin Mario Filipi progovara s toliko senzibiliteta da me upravo njegov tekst potakao da vam se javim i zahvalim da ste mi skrenuli pozornost. Čovjeku preostaje tek da se sa starim Rimljaninom čudi i pita: „O tempora o mores Senatus (...). Kako se lako može izgubiti autoritet, tj . vjerodostojnost, kada se nepoznavanjem materije zaplovi nemirnim vodama političkog diskursa.

Mario Filipi je još jedan u nizu izuzetnih Hrvata. Rođen je u Zagrebu 24. 03. 1950. godine. Prvu zagrebačku gimnaziju završio je 1968. godine, a 1972. Fakultet političkih znanosti (u to vrijeme nauka) u Zagrebu. Budući da od samog početka zbog katoličkog odgoja nije želio ući u tadašnju partiju zvanu Savez komunista, bilo kakav rad na bolje plaćenim radnim mjestima bio mu je onemogućen zbog nedostatka specifične osobine zvane “moralno-politička podobnost”.

Kao gimnazijalac bio je fanatično odan veslanju provodeći svo slobodno vrijeme u društvu s veslima i čamcima. Velika volja i rad donijeli su rezultate, pa je dvojac s kormilarom u kojemu su uz njega bili još partner **Jurica**

Rakamarić i kormilar **Zlatko Milinković** bio 1968. pobjednik na probnom prvenstvu svijeta za juniore u Amsterdamu.

Zbog teških životnih prilika daljnja sportska karijera mu nije bila uspješna. Ponekad je poduzimao po malo bizarne sportske pothvate, kao što je utrka na 100 km ili plivački maratoni koje je plivao već kao invalid. Sport je neprestano dio njegovog života kao eliksir koji kroz napetost mišića održava zdravlje.

Nekoliko godina za vrijeme studija, a onda još gotovo dva desetljeća radio je kao novinar u raznim redakcijama, a onda je došao rat. Bio je svjedok svakodnevnog slijetanja helikoptera na heliodrom bolnice Rebro s dramatičnim teretom – teško ranjenim hrvatskim vojnicima. U tom trenutku donio je odluku dragovoljno otići na mjesta gdje je najgore – na istočnu bojišnicu. I u ratu je koristio svoje mirnodopsko znanje koristeći ponajviše kameru i foto-aparat.

Boraveći na najopasnijim mjestima, sve je vjerojatnije bilo da će i sam stradati. Kobni trenutak stigao je u nedjelju, 13. listopada 1991. kada se je našao na krivome mjestu u krivo vrijeme. Između sela Nuštar i Marinci, na domak Vukovaru, granate iz srpskog tenka ubile su deset hrvatskih vojnika, a Filipi je teško ranjen. Ipak, sportsko srce iz mladih veslačkih dana i čvrsta vjera u Boga i pravednost borbe svog naroda pomogli su mu preživjeti i svoj život nastaviti bez ruke i noge, u društvu s protezama.

Vremena koja su došla kasnije pokazala su da je rat protiv Hrvatske prestao samo u smislu pucnjave, ali ostao je rat riječima, ekonomijom i propagandom, a na kraju i medicinom, točnije biološkim ratom. Zato se je sve više posvetio pisanju. Ovo je treće izdanje njegove prve knjige s istim naslovom, ali nadopunjena novim saznanjima. Kasnije je objavio knjigu svojih ratnih svjedočanstava u riječi i fotografijama pod naslovom „Na istočnom pragu Domovine“, a kasnije i zbirku vlastitih pjesama pod naslovom „Od mira do rata i natrag“.

A koliko je talentiran Mario Filipi govori i njegova najnovija Stand up komedija „Kako glumiti normalnog čovjeka“.

Naravno, sramotni odnos prema hrvatskim braniteljima i Domovinskom ratu bio je dodatni motiv da nastavi svoj novinarski rat. Evo jednog od niza njegovih tekstova na tu temu nama posebno zanimljivog jer je to njegovo izlaganje na 6. Hrvatskom žrtvoslovnom kongresu:

M. Filipi: Postupanje institucija prema hrvatskim braniteljima

23. lipnja 2013.

TUĐINCI U VLASTITOJ KUĆI

Kada smo se vraćali iz bolnica nakon ranjavanja, mislili smo da je naša žrtva svetinja koju se nikada nitko ne će usuditi dirnuti. Ali, uskoro je domoljublje

"izišlo iz mode", zatim se je Domovinski rat pretvorio u "građanski", onda smo ušli u "region" i na kraju nas je "nagazila" vlast iz 2000.g.

Medijska laž o braniteljima

Vladajućima su se pridružili i mediji koji su stvorili lažnu predodžbu o nama. Postali smo privilegirani nasilnici, pijanci, narkomani, prolupali ljudi koji siju strah po obiteljima, tuku djecu, maltretiraju žene i ne rade ništa.

Za nas su rezervirane naslovnice i velike slike ako počinimo zločin ili skrivimo nesreću. Ako isto učini netko drugi, naslovi su manji, a ako je netko iz "osjetljivih skupina", onda se pišu sitni inicijali. Hrvatski branitelji većinom su istisnuti iz hrvatske vojske i policije, mnogi otjerani u mirovinu, a neki i u bijedu odakle gledaju kako domaći i svjetski "hohštapleri" rastaču voljenu Domovinu.

Vrijedimo manje nego divlje svinje

Gotovo svatko od nas došao je do strašnog zaključka: "Nisam se borio za ovakvu državu". Mnogi su postavili pitanje: "Je li to imalo

.smisla?", a onda i: "Ima li smisla živjeti?" Cijela jedna brigada pala je u ponor samoubojstva. Željeli su tim strašnim činom probuditi nečiju savjest. Ali bili su u zabludi. Neki ljudi nemaju savjest. Za njih smo teret, pa svaki umrli predstavlja samo problem manje.

Nitko ne zna koliko ima samoubojstava branitelja. Do kraja 2006. g. bilo 1.751. Koliki je taj strašan broj danas nitko ne zna, jer nitko ne broji. Neki se nisu ubili, ali su zbog nepravdi postali žrtve poroka, a neki su naprosto umrli od tuge. Svi su oni žrtve arogancije karijerista koji su zgazili njihovu žrtvu da sebi prigrabe moć, novac, vlast i sl. Najčešće su to bezvrijedni tipovi, kukavice, dezerteri ili muljatori svih vrsta.

Da je negdje uginulo 2.000 medvjeda, jelena ili divljih svinja, odmah bi se cijela država digla na noge. A za sudbinu stvaratelja države nikoga nije briga.

Svi zajedno, uključujući i ona četiri koji su bili najteži invalidi, vrijedimo mnogo manje od divljih životinja. Kada sami pokušamo učiniti nešto u svoju korist, kao kada je prije nekoliko godina udruga 100% invalida povela je akciju da se adaptira jedan stari hotel u kojemu bi se takvi ljudi mogli odmarati, institucije šute. Ni podrška NATO-a nije pomogla.

Ignoriranje je glavno oružje

Budući da smo većinom suprotni od matrice o branitelju nasilniku, moćni mediji nas ignoriraju. Ako hrvatski branitelj slika, piše knjige, pleše, pjeva, bavi se znanostu, ili radi bilo što drugo lijepo i dobro, to se "ne događa". Hrvatski branitelj nema pravo biti dobar, pametan i plemenit. Možda ne bismo ni "postojali" da se ne pojavljujemo na misama i svečanostima, ponekad i u odori hrvatske vojske. Ali i tada smo samo kulisa koja se ni ne spominje.

Ignoriranje je doživio čak i Darko Kralj, paraolimpijski pobjednik iz Pekinga u bacanju kugle, koji je u jednom danu pet puta oborio svjetski rekord, što je nezabilježeno u svijetu sporta igdje i ikad. Mediji su rekorde "preskočili", a zlato je osvojio "hrvatski predstavnik". Da je on junak Domovinskog rata, jedan od prvih koji je u ratu ostao bez noge, i to je ispušteno. Priča o njemu objavljena je tek kada više nije bila aktualna.

Stvorena je izokrenuta stvarnost. Hrvatski branitelji postaju marginalci, a "slavne osobe" su bezvrijedni likovi kao bogataši sumnjive prošlosti,

izoperirane "ljepotice" koje se za njih "kače", glazbenici bez talenta, pjevači bez glasa, radio-spikeri s govornom manom, stare i debele tv-voditeljice, razne vrste LGBT osoba i sl., dakle oni koji su prirodno marginalci.

Za svaki važniji državni problem moćni mediji pitaju svoje političke "miljenike", "Jugoslovene" koji redovito "pljuju" po svojoj Domovini, njezinim vrijednostima i poštenim ljudima. Hrvatski branitelji nemaju riječ, jer smo "ruralni tipovi", "seljačine", iako među nama ima pravnika, politologa, doktora znanosti i profesora. Osobno sam politolog.

Hajke na ljude

Za one koji su se u nečemu istakli vrijedi druga taktika –hajka. Tu najgore prolaze najuspješniji ratni zapovjednici. Zatvaraju se bez dokaza, osuđuju na temelju smušenih proturječnih svjedočenja, "gule" zatvor, izlaze na slobodu, ali ostaje ljaga na njihovom časnom imenu.

Mirko Norac, Branimir Glavaš, Dario Kordić i Tihomir Blaškić samo su najpoznatija imena nedužnih koji robijaju ili su robijali. Vrhunac sadizma je kada zlikovci zatvaraju onoga koji je "kriv" jer se je branio, kao Veljko Marić, uznik u Beogradu. Oni, međutim, koji su se istakli nekim drugim djelovanjem, žrtve su druge vrste hajke. Njima se lijepi etiketa nacizma, čime se bave čak i tako daleki časopisi kao što je "Jerusalem Post" čija tema je Marko Perković-Thompson, dok mu se u Domovini "pakiraju" drugi "specijaliteti".

Hajka i na sitne ribe

Manje istaknuti ljudi izloženi su drugoj vrsti hajke. Molim vas da mi ne zamjerite što sebe uzimam kao primjer. Moj rad, narav i aktivnosti nikako se ne uklapaju u matricu o nasilnom prolupalom pijancu. Zato moja djela i ***Inverzija** Stvorena je izokrenuta stvarnost. Hrvatski branitelji postaju marginalci, a "slavne osobe" su bezvrijedni likovi kao bogataši sumnjive prošlosti, izoperirane "ljepotice" koje se za njih "kače", glazbenici bez talenta, pjevači bez glasa, radio-spikeri s govornom manom, stare i debele tv-voditeljice, razne vrste LGBT osoba i sl., dakle oni koji su prirodno marginalci.* aktivnosti "ne postoje", ali ja postojim i evo na koji način i tko sve mi zagorčava život.

HEP me tuži od 2003. godine do danas tražeći da platim paušale za električnu energiju na lokaciji na kojoj me nema već 18 (osamnaest) godina. Komunalno poduzeće "Ponikve" Krka podiglo je protiv mene do sada četiri tužbe (čekam petu) tražeći da plaćam paušale za vodu koja je isključena i vodomjer odnesen jer sam odbio platiti poskupljenje cijene vode za 1.700%. Do sada su sve tužbe dobili i iz moje mirovine prisilno naplatili preko 7.000 kuna.

Tuži me čak i Državna uprava da "dugujem" blizu 50.000 kuna (s kamatama i mnogo više), jer su mi navodno godinama isplaćivali preveliku naknadu za tuđu njegu i pomoć. Istovremeno uopće nemam rješenje iz kojeg bih vidio moja prava. I oni su dobili spor u prvom stupnju.

Najviše me boli postupanje policije, jer sam ranjen u društvu hrvatskih policajaca koji su oko mene ginuli, a preživjeli me po cijenu života spašavali. Sada neki njihovi kolege nasrću na mene bez ikakvog razloga i povoda, oslovljavaju me na ponižavajući način, pitaju kuda putujem (čak slovenski i mađarski policajci), zaustavljaju i "prevrću" mi auto u Bavarskoj, Danskoj, Švedskoj i Francuskoj, činim "prekršaj" jer u Bosnu i Hercegovinu želim ući s osobnom iskaznicom, progone me s parkirališta, odvoze mi auto "paukom", a u zapisnik pišu lažno mjesto događaja.

Moj obiteljski mir više ne postoji, jer stalno primam pisma s povratnicom. Do sada sam primio toliko kuverti da njima mogu popločiti skoro cijelu kuhinju. Poštar je najnepoželjniji gost na mojim vratima – ni kriv ni dužan.

Koraci unatrag s ortopedskim pomagalima

Ortopedska pomagala su nama ključ normalnog života, ali država na njima štedi. Nekada je problem bio čak i jednokratni kateter za paraplegičare, jer je "kvrgavi" bio osam puta jeftiniji od oblog. Tada smo predlagali nekim doktorima i političarima da jeftini kateter uguraju u svoj penis kako bi shvatili zašto ga dečki ne vole.

Danas se pojavljuje visoka tehnologija – kompjutorski upravljana i hidraulična pomagala. Njihov razvoj teče sporo, a cijene rastu munjevito. Srednja klasa je slabe kvalitete, a sofisticirana potpuno nedostupna. Kada bih mogao do-biti vrhunsku protezu ruke i noge, na ruci bih nosio BMW-a na nozi "Mercedes", dok vozim "Peugeot" koji je jeftiniji od oba ta pomagala.

Zaključak

Stav nekih državnih i paradržavnih institucija, domaćih i stranih, prema hrvatskim braniteljima, osobito najtežim invalidima, je neprimjeren, nečovječan i ponekad neciviliziran. O tome bi se moralo razgovarati na parlamentarnoj razini i to i u Zagrebu i u Bruxellesu.

Mario Filipi

6. Hrvatski žrtvoslovni kongres

<https://www.hkv.hr/domovini/branitelji/15456-m-filipi-postupanje-institucija-prema-hrvatskim-braniteljima.html>

G. Filipi je i kolumnist na portalu dragovoljac.com. Evo njegovih najčitanijih kolumni:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/mario-filipi/2839-odlucujuca-bitka-za-pljacku-hrvatske-vodi-se-rusenjem-predsjednice>
<https://www.dragovoljac.com/index.php/mario-filipi/6894-predsjednica-je-do-kraja-prerezala-granu-na-kojoj-sjedi>
<https://www.dragovoljac.com/index.php/mario-filipi/6701-tito-je-psihopatski-hladnokrvno-isplanirao-proveo-i-nadzirao-pokolj-ljudi-koje-je-zvao-hrvatski-smrad>
<https://www.dragovoljac.com/index.php/mario-filipi/22127-kako-je-ubijena-hrvatska-pravoslavna-crkva>
<https://www.dragovoljac.com/index.php/mario-filipi/3217-trumpofobija-ELITNE-gerijatrije>
<https://www.dragovoljac.com/index.php/mario-filipi/7027-pojavio-se-je-novi-patuljak-ovaj-bi-nas-sve-strpao-u-bajbokanu>
<https://www.dragovoljac.com/index.php/mario-filipi/8222-eto-vam-hibridnog-rata-glupanderi-29-novembra-opet-se-ubija-hrvatska>
<https://www.dragovoljac.com/index.php/mario-filipi/4846-zelis-li-zaustaviti-domoljuba-reci-mu-da-je-populist>
<https://www.dragovoljac.com/index.php/mario-filipi/4228-kada-bi-i-postojao-zajednicki-jezik-mogao-bi-se-zvati-jedino-hrvatski>
<https://www.dragovoljac.com/index.php/mario-filipi/3608-srpsko-stablo-je-zlocudna-prijetnja>

Marijeva pisma meni sam znao komentirati stavljati u svojim knjigama. Inače, ovaj Mariov tekst su mnogi zapazili. Tako je nastupio u 'Bujici', a moj dragi prijatelj i veliki hrvatski domoljub Stanko Šarić ga je stavio na svom facebooku i kaže mi da je bilo jako puno komentara.

Puno Te pozdravlja Tvoj prijatelj
Josip Pečarić

LILI BENČIK O DOBRONIĆU, JB TITU I IDS-u (DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 4.)

Četvrtak je pa DRŽAVOTVORNI Hrvati čitaju *Hrvatski tjednik*. Na naslovnici Dobronić nova zvijezda vladajuće Četničke koalicije u RH uz tekst;

ORWELLOVSKI KLAUN JUGOSLAVENSKOG TIP

Dno dna: Milanović i HDZ na čelo Vrhovnoga suda doveli čovjeka koji s velikosrpskih pozicija govori o pozdravu Za dom spremni i Zavnohu, vrijeda hrvatske branitelje i staje na stran agresora, nije ni pročitao Ustav, ima problem s logikom, a nije bio sposoban ni ponoviti riječi prisege u Saboru Možemo slobodno reći: jezgrovit opis same Četničke koalicije u RH, zar ne? A izbor Dobronića je velika pobjeda Četničke koalicije jer su joj se pridružili i neki za koje se vjerovalo da su državotvorni Hrvati (recimo Fah idiot tjedna u *Hrvatskom tjedniku*). Tako je za Hrvatsku bilo 2,5% zastupnika! To bi moglo poslužiti Daliboru Pausu, predsjedniku IDS-a da 'dokaže' kako nije jedan od fah idiota. Naime 2,5% spada u statističku pogrešku, pa drug Paus ima pravo smatrati da su svi za četništvo u RH.

O novoj zvijezdi Četničke koalicije Dobroniću pišu u svojim tekstovima jaka pera *Hrvatskog tjednika*:

Karlo Kralj, *Hoće li Radovan Dobronić stopirati izručenja udbaških likvidatora;*

Josip Jović, *Jedan izabran silom, drugi pod prisilom;*

Ivica Marijačić, *Milanović predsjednik koji je još daleko od državnika;*
i Damir Pešorda. *Akademija, Dobronić, Toše...*

Za moj komentar bitan je drug Paus. Podsjetio me na jedan moj boravak u Istri prije 12 godina, a izravno se nadovezuje na moj prethodni tekst:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/28338-dobronic-jb-tito-i-ja>

Evo kako sam zabavljao prijatelje pričajući o tom posjetu Istri:

Nikad se nisam toliko isprepadao kao tada. Vodili su me i pokazivali prelijepa istarska mjesta. Uživao bih sve do trenutaka kada bi sjeli u kafićima. Sjedili bi, pijuckali svoja pića, a onda bih se ja okrenuo i prestravio. U svim mjestima u kojima smo bili ti kafići su bili u ulicama i trgovima koja su nosili imena jednog od najvećih zločinaca u svjetskoj povijesti. Strašno, zar ne!

Vjerojatno vam je čudno da sam se ja prestravio kada se obično hvalim kako smo i JB Tito i ja među deset u svijetu: on kao ubojica, a ja po broju matematičkih radova. Stvar je u tome što me ne bi upozorili da sjedimo u takvoj ulici ili trgu, pa je šok bio strašan.

A o takvoj Istri i Dobroniću nitko nije pozvaniji pisati od Lili Benčin, zar ne? Evo njenog teksta:

LILI BENČIK: IDS VELIČA I SLAVI KOMUNISTIČKE ZLOČINCE, A TRAŽI DA SE ZABRANI ZA DOM SPREMNI?!

27 Listopad 2021

I naravno odmah se na tu temu nalijepio, tko će drugi nego IDS, sa novim predsjednikom, ali istom licemjernom politikom.

Zabranili bi oni i ime Hrvatsko, i vratili Jugoslavensko, odmah promptno, samo da mogu.

U IDS-u ništa novo! Promijenjeno je samo ime predsjednika stranke! Iste floskule, isto ideološko lamentiranje, da se zamagli kriminalno, nesposobno i ideološki neprimjereno upravljanje Istrom.

Sva sreća da nisu više na vlasti u Puli, pa se puno lakše diše, bez njihove političke, medijske i ine podobnosti i blokade javne riječi.

Tek je novoimenovani sudac Dobronić sjeo na stolicu predsjednika Vrhovnog suda, odmah se kao najvažnija tema pojavi Za dom spremni! Ništa drugo nije važnije u Hrvatskoj od tog pozdrava?!

I naravno odmah se na tu temu nalijepio, tko će drugi nego IDS, sa novim predsjednikom, ali istom licemjernom politikom.

Zabranili bi oni i ime Hrvatsko, i vratili Jugoslavensko, odmah promptno, samo da mogu.

„Taj je prijedlog završio negdje u ladici i namjerno nikad nije upućen u proceduru. Ovim putem najavljujem da ćemo ovih dana taj prijedlog ponovno uputiti u saborsku proceduru. Taj pozdrav treba zabraniti i tu priču završiti jednom zauvijek“, naglasio je Paus (novi predsjednik)

Ma dajte, a koga to drug Paus i IDS predstavljaju ? Koliki dio stanovništva Hrvatske predstavljaju ,da ćete oni određivati koju priču treba završiti jednom zauvijek?

Neka stranka ima, negdje sam pročitala oko 8 000 članova, dobili su potporu na lokalnim izborima od 33 337 glasova što ukupno iznosi 41 337 glasova, uz pretpostavku da je svaki član stranke glasovao U odnosu na ukupno biračko tijelo u Hrvatskoj od 3 859 487 to je svega 0, 1 %. IDS bi sa 0,1 % „zabranjivao pozdrav Za dom spremni i tu priču završio jednom za svagda“ !? Ma nemojte me nasmijavati!?

E „junačine“ iz IDS-a, zašto ne uklonite „jednom za svagda“ komunističke zločince iz javnog života, njihove oznake, nazive ulica, trgova, parkova i pozdrav „Smrt fašizmu, sloboda narodu“ kada su komunisti = fašisti= nacisti, isti zločinci!?

A ja bih da se mene pita, a ne pita me se, kao ni vas , sve vas čelnike IDS-a jednom za svagda strpala u pržun, oduzela vam svu imovinsku korist, za svo zlo što ste učinili istarskom narodu, u 30 godina koliko ste na političkoj sceni! Nacistima, fašistima , ustašama i jednom djelu četnika koji nije prešao u partizane i kokardu zamijenio titovkom sa crvenom zvijezdom, suđeno je poslije rata. Suđeno i presuđeno, uglavnom na smrtne kazne, dok komunističkim zločincima nitko nikada nije sudio, a kamoli presudio za masovne zločine koje su počinili.

„ZDS, istaknuo je, ne može više biti tema koja se svako toliko baci u eter kako bi se odvušla pažnja od pravih tema, niti cijela zemlja može godinama biti "taoc šake radikala"

Nažalost Hrvatska je talac ne „šake radikala“ nego djece komunizma koji nisu vidjeli i proživjeli njegovo poslijeratno lice, nego zadnji stadij prije propasti, kada je bio olabavio stisak diktature i terora.

A zašto se kao glavna tema ne pojave komunistički zločini i njihov pozdrav „Smrt fašizmu, sloboda narodu“!?

Zašto ne traže zabranu tog pokliča!?

Da nije razlog zato što su njihovi očevi, djedovi ili bake sudjelovali u stvaranju Jugoslavije, koja je stvorena na zločinu prema Hrvatima i hrvatskom narodu!? Za usporedbu zadnja udbina žrtva ubijena je 1989.godine u Njemačkoj. Neki su ubijeni na brutalan način kao što su ubijani Hrvati i domoljubi po cijeloj Hrvatskoj po završetku ratnih operacija 1945.godine.

IDS je stranka koja slavi i glorificira komunističke zločince, ali je prva za osudu i zabranu Za dom spremni!

IDS se predstavlja kao proeuropska stranka lijevo orijentirana, ali gle čuda, veliki Europljani, koji su htjeli čak i Euroregiju Istru, ne prihvaćaju europske vrijednosti, Rezolucije Vijeća Europe, ni Rezolucije Europskog parlamenta o osudi komunizma.

Istra je 30 godina talac IDS-a politike rashrvaćivanja, talijanizacije i uvođenja dvojezičnosti!

Za samo 6.03 % Talijana naspram 68.33 % Hrvata, dvojezičnošću je obuhvaćeno 67 % stanovnika Istre.

Ne samo talijanizacije, nego i istrijanizacije u kontekstu rashrvaćivanja. odnosno proglašavanje istarskih Hrvata Istrijanima.

Istrijanima, kojih na ovom popisu stanovnika nema! Nema jer nisu ni narod, ni narodnost, nego IDS-ova promašena nacija!

Po IDS-u komunistički zločini su u redu, zločinci mogu imati ulice, trgove, parkove, obale, ali glavni problem je njih Za dom spremni!?

Ništa IDS-u ne znači Rezolucija Vijeća EU 1481/2006 o osudi komunizma, po Crnoj knjizi komunizma po kojoj je komunizam pobio stotinjak milijuna ljudi!

Ništa ne znači ni Rezolucija EU Parlamenta od 19.rujna 2019.godine, koja po zločinima izjednačuje fašizam, nacizam i komunizam i u kojoj piše:

5. poziva sve države članice EU-a da provedu jasno i principijelno preispitivanje zločina i djela agresije koje su počinili totalitarni komunistički režimi i nacistički režim;

18. napominje da u javnim prostorima nekih država članica (parkovima, trgovima, ulicama itd.) i dalje postoje spomenici kojima se veličaju totalitarni režimi, što otvara put iskrivljivanju povijesnih činjenica o posljedicama Drugog svjetskog rata i propagiranju totalitarnog političkog sustava

https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2019-0021_HR.html

Upravo sadržaji iz članka 18, rašireni su po cijeloj Istri.

U Puli postoji Titov park. U Fažani se održavaju Titovi dani. Natpisi TITO po cijeloj Istri, na brdu iznad Raše, u masliniku kraj Poreča, obale maršala Tita

...

Nikada se IDS-ovci i komunisti nisu zapitali kako se osjeća rodbina ljudi koje su ubili ili dali ubiti Titovi komunisti? Nikada, jer za njih postoje dvostrukoga mjerila po kojima su komunistički zločini –opravdani!

To je nevažno, glavni zločin je pozdrav Za dom spremni!?

A HOS-ovci i hrvatski branitelji, koji su se borili i ginuli u Domovinskom ratu pod amblemom Za dom spremni, upravo protiv tih jugoslavenskih, komunističkih i četničkih zločinaca nisu „dopustivi u bilo kojoj prilici“

Znači da danas nisu prihvatljivi ljudi koji su pod tim insignijama život dali za slobodnu Hrvatsku? Sramotno i kukavički! To ionako nije bio IDS-ovcima njihov rat.

Mario Sandrić tada izjavljuje” Nas Istrane neka puste na miru, jer nam rat nije potreban (...) Zato upućujemo apel Hrvatima, Slovencima i Jugoslaviji da nam našu djecu vrate doma. Nisu djeca zaslužila da se bore, ginu i ožalošćuju svoje majke, sestre i braću za nečija nacistička opredjeljenja“

Za IDS-ovce Domovinski rat nije bio njihov rat! To je bio rat za „nacistička opredjeljenja“. Tada na početku velikosrpske i JNA agresije još su bili “Istrani”. Kasnije je Sandrić talijanizirao svoje prezime u Sandri.

27.siječnja 1998 .godine pojavio se Ivan Pauletta sa inicijativom Zemlja Istra, koju je javno podupirao jedan dio istarske dijaspor (Australija). Projekat Zemlja Istra počinje rečenicom da je :

”Neupitno i neotuđivo pravo građana Istre na samoodređenje, pravo da samostalno odlučuju o svojoj sudbini” Konkretno “pravo na samoupravnu autonomiju ” i domete “Ograničenje odrediti će sami građani Istre” Precizirano bi to bilo” Da svako služenje vojnih ,policijskih i drugih službi izvan Istre, građani čine na vlastitu odgovornost” jer da je “necivilizacijski i ponižavajuće za istarske mladiće da sudjeluju u nazadnim i kriminalnim nacionalističkim ratovima” Zamislite, to se zbilo nakon Oluje 1995, godine! Obilježava se obljetnica Titove smrti, slavi ga se u Labinu , pa labinska IDS-ova vlast, vraća i natpis Tito, na vrh rudarskog šohta, što je potpuno u suprotnosti sa člankom 18. Rezolucije EU Parlamenta od 19.rujna 2019.godine

Josip Hrvatin, predsjednik Društva Josip Broz Tito iz Labina, blago rečeno priča nebuloze i bedastoće, a ustvari pokazuje svoje veliko neznanje i nepoznavanje ne tako davne prošlosti bivše, propale Jugoslavije:

Osvrnuo se Hrvatin i na nedavnu odluku HVIDRE Labin da više neće s predstavnicima grada sudjelovati u obilježavanju važnih događaja. Hrvatin je ponovio da ovdje nikada nije bilo komunizma nego se u bivšoj državi gradio socijalizam te da će labinsko Društvo i dalje obilježavati sve važne događaje iz naše povijesti.

„Čini mi se da Tito sve više dobiva na značaju s obzirom kakva je ekonomska situacija u Hrvatskoj. Sve više ljudi uviđa koliko je u njegovo doba njegova politika bila pravedna za narod. Mi smo nekad od dosta razvijene zemlje došli na začelje Europe. Neshvatljivo je da se izmišljaju stvari o Titu koji je dao veliki doprinos ne samo u Jugoslaviji i za Jugoslaviju nego i za cijeli svijet kroz pokret nesvrstanih. Mi u Hrvatskoj više ne znamo za nesvrstane, odmah smo ih odbacili a mogli smo puno profitirati kroz suradnju sa nesvrstanimi i iskoristiti taj pokret. Tito je cijenjen svugdje u svijetu tako da smo mi i danas ponosni na našeg Tita, rekao je između ostalog Hrvatin istaknuvši da treba točno ustanoviti broj žrtava u svim režimima i događajima, jer prema podacima koje se iznose za Bleiburg ispada da je tamo bilo i više od milijun žrtava a to bi značilo da kada bi se zbrojile sve žrtve koje navode desničari Hrvatska bi imala prije Drugog svjetskog rata blizu deset milijuna stanovnika“
<https://www.glasistre.hr/istra/u-labinu-obiljezena-godisnjica-titove-smrti-josip-hrvatin-steta-sto-hrvatska-nije-iskoristila-pokret-nesvrstanih-718819>

Mogu se samo nasmijati i reći „blago onima koji žive u neznanju“, njihov je cijeli svijet, po njihovu nepoznavanju povijesnih činjenica.

I ne samo to nego sa prijezirom gledaju na one koji im ukazuju na njihovo neznanje, jer ne žele prihvatiti istinu u svom ideološki ispranom mozgu!

Zamislite „ neshvatljivo je da se izmišljaju stvari o Titu“ !?

Izmišljaju, povijesni revizionizam za isprane mozgove, naravno da je neshvatljivo, jer ne mogu logično i objektivno razmišljati.

Pa da njega i javnost malo podsjetim na povijesne činjenice: i to logičnim slijedom:

1. Tko je vodio Narodnooslobodilačku borbu 1941-1945.godine?

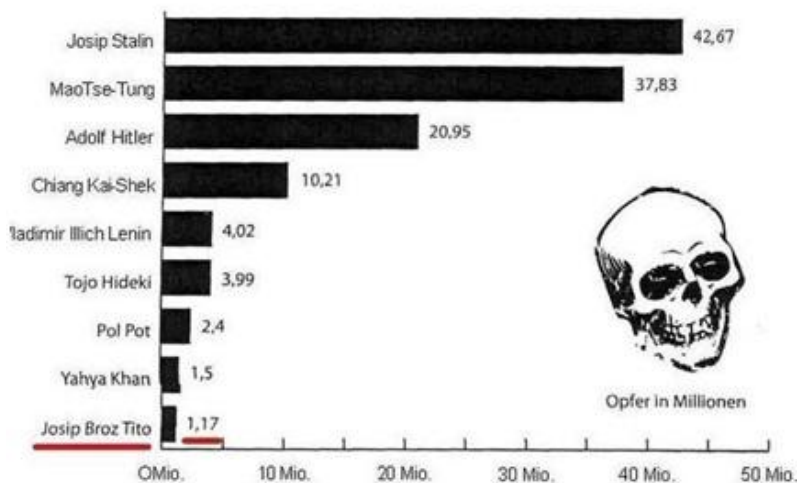
Komunistička partija Jugoslavije

2. Tko je vodio Komunističku partiju Jugoslavije?

Josip Broz Tito

3. Tko je bio predsjednik Jugoslavije?

GENOCID U 20. STOLJEĆU

Diktator	Zemlja	Vremensko razdoblje	Žrtve (u milijunima)
Josip Stalin	SSSR	1929.-1953.	42,672
MaoTse-Tung	China VR	1923.-1976.	37,826
Adolf Hitler	Njemačka	1933.-1945.	20,946
Chiang Kai-Shek	Kina	1921.-1948.	10,214
Vladimir Illich Lenin	USSR	1917.-1924.	4,017
Tojo Hideki	Japan	1941.-1945.	3,990
Pol Pot	Kambodžia	1968.-1987.	2,397
Yahya Khan	Pakistan	1971.	1,500
Josip Broz Tito	Jugoslavija	1941.-1978.	1,172

izvorik: R.J. Rummel, Death by Government
New Brunswick-London 1996, S. 8

Josip Broz Tito

4. Tko je bio vrhovni zapovjednik Jugoslavenske vojske JNA?

Maršal Josip Broz Tito

Tko je vladao u Jugoslaviji, koja stranka?

Komunistička partija Jugoslavije, sa predsjednikom Josipom Brozom Titom

5. Koji društveni sistem je vladao u Jugoslaviji?

Komunistički sa Komunističkom partijom na čelu.

6. Što je bila Narodnooslobodilačka borba?

Oslobodilački rat i komunistička revolucija za novo komunističko društveno uređenje.

Komunistička partija Jugoslavije, je 1952.godine promijenila ime u Savez komunista Jugoslavije! Nije u Savez socijalista, nego Savez Komunisti Jugoslavije.

Time sam u potpunosti opovrgnula riječi Josipa Hrvatina, da u Jugoslaviji nikada nije bilo komunizma, nego da se gradi socijalizam. On javno obmanjuje najprije samog sebe, pa onda čitatelje širenjem netočnih povijesnih činjenica.

O pokretu nesvrstanih neću trošiti riječi, jer je nebitan u svjetskim razmjerima i nema nikakav značaj u svjetskoj politici. Služio je samo kao Titova samopromocija po trećem svijetu siromašnih zemalja, da se kočoperi, kao car i sa jahtom putuje po svjetskim morima, naravno sve plaćeno iz državne kase „Tito je cijenjen svugdje u svijetu“, baš da se uvjerimo koliko je cijenjen, na desetom mjestu masovnih svjetskih ubojica.!

Ekonomska i sveukupna situacija u Hrvatskoj je upravo takva kakvu proizvode nasljednici komunizma koji od osamostaljenja vladaju Hrvatskom! To nema veze sa desnicom, ni ljevicom, već sa njihovom nesposobnošću da bilo koji problem riješe pozitivno i uspješno.

O zločinima komunista u Istri g. Josip Horvat čisto sumnjam da nema saznanja, ali ponoviti ću čitateljima:

Prof. dr. sc. Ivan Milotić javno i razgovjetno nabraja zločine koje su komunisti počinili u Istri.

Po kapitulaciji Italije 8.rujna 1943.godine, talijanska vojska povlačila se u rasulu, odmah su počeli masovno nestajati ljudi u jamama, što nije prošlo nezapaženo u svijetu.

Istru i Julijsku krajinu titova vojska „oslobodila“ je u svibnju 1945, i stigla sve do Trsta.

U samo 40 dana koliko je bila u Trstu, titova vojska, umjesto da čuva ljudske živote, jer rat je završio, pobila je 15 000 stanovnika, nenaoružanih ljudi, jer talijanskih fašista nije bilo od rujna 1943.godine. Tada su se punile jame, kao na pr. Bazovica i ostale nazvane fojbe. Zločine su počinili pojedinci, ali u okviru politike jugoslavenskog zločinačkog političkog režima. Kako su u krvavom žaru likvidacija titovi partizani neselektivno pobili i nekoliko Engleza, nakon toga Englezi su istjerali titovu vojsku iz Trsta i Pule .

Masovne likvidacije nije počinio narod, nego režim, komunistički režim. Evo Josipu Horvatu da u Jugoslaviji nije nikada bilo komunizma!?

<https://youtu.be/pl67vOFveA>

Naročito je na udaru bilo istarsko svećenstvo, jer Partiji je Crkva bila najveći neprijatelj. Zamislite stanovništvo već tisuću godina vjeruje svojim svećenicima i moli se Bogu, a ne komunističkoj partiji i njenome „Bogu“ krvavoj crvenoj zvijezdi.

U Istri su komunisti ubili 15 svećenika i 3 bogoslova.

Bl. Miroslav Bulešić je zaklan 24.kolovoza 1947. godine u Lanišću
Bl. Francesco Bonifacio nakon što su družu došli po njega, nestao je i nikada mu tijelo nije pronađeno.

Pobijeni su svi istaknuti istarski narodnjaci, a među njima i otac od biskupa u miru Ivana Milovana

Uz svećenike koji su bili ubijeni, ili oni koji su bilo progonjeni, osuđivani i zatvarani, nalazi se dovoljno neistraženi dio istarskih narodnjaka, sakristana i drugih koji su mučenički bili ubijeni od strane komunističke vlasti. Uglavnom su bili likvidirani pod tezom da su surađivali s okupatorom, bez ikakvih dokaza. Vjerojatno je još koji sakristan i zvonar doživio sličnu sudbinu, ali je teško doći do njihovih podataka. Ljudi još uvijek o tome nerado govore.

U jame –fojbe bačeno je 2 000-4 000 ljudi , brojke su sporne što je veliki prijemor između talijanskih i hrvatskih povjesničara.

Fojbe IDS ne spominje , to nije bitno!?

Svakako je bitno, jer svaki ljudski život je bitan, jedan jedini neponovljiv! Sve zločine treba osuditi i zločince kazniti, a ne selektivno „jednom za svagda“ samo njima nepodobne!

Međutim IDS-ovcima nije , važno je samo da se “jednom za svagda „ riješi pitanje Za dom spremni! Pitam se samo zbog čega?

Istra nije bila u sastavu NDH, nego pod Italijom, tako da se u Istri nije moglo čuti „Za dom spremni“, a IDS-ovcima strašno smeta: Vjerojatno zato što njima sve hrvatsko smeta!

Lili Benčik/hrvatskepravice

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/28324-lili-bencik-ids-velica-i-slavi-komunisticke-zlocince-a-trazi-da-se-zabrani-za-dom-spremni>

A o zločincu JB Titu piše i Šime Letina:

GLAS IZ WASHINGTONA ŠIME LETINA: NACIONALNO

PORIJEKLO, ZASLUGE I ZLOČINI JOSIPA BROZA TITA

<https://hrvatskonebo.org/2021/10/26/glas-iz-washingtona-sime-letina-nacionalno-porijeklo-zasluge-i-zlocini-josipa-broza-tita/>

Ali vratimo se Lili Benčik. U Prilogu vam dajem njen najnoviji tekst, zapravo pitanje Dobroniću.

Josip Pečarić

PRILOG

GOSPODINE PREDSEDNIČE VRHOVNOG SUDA ZAŠTO NISTE 19.SIJEČNJA 1992. GODINE HRVATSKIM BRANITELJIMA U POŽEGI KOD POLAGANJA PRISEGE OBJASNILI DA ZA DOM SPREMNI NIJE DOPUSTIV NI U KOJOJ PRILICI!?

28 Listopad 2021

Za dom spremni nedopustiv !?

Na svečanosti prisega 123 brigade Hrvatske vojske 19.siječnja 1992.godine u Požegi, znači nakon svjetskog priznanja samostalne Republike Hrvatske, orilo se Za dom spremni!

Suče Dobronić zašto niste onda istupili pred hrvatske branitelje u Požegi i rekli im da Za dom spremni nije dopustiv ni u kojoj prilici, pa ni u obrani svog doma, svoje domovine i svoje obitelji?

Zašto niste u rujnu, listopadu i studenom 1991.godine otišli u Vukovar i HOS-ovcima objasnili da ne koriste Za dom spremni ni u obrani Vukovara, da ne bi slučajno povrijedili „osjetljive četničke dušice“ jer taj poklič nije dopustiv ni u kojoj prilici!?”

A četnici su pjevali tako dopuštene pjesme: Aoj Sloba šalji nam salate, bit će mesa, bit će mesa, klat ćemo Hrvate...“ i tako su dopušteno Velikosrpski osvajači na grad ispalili više od 6,5 milijuna projektila. Srušili su vukovarsku ratnu bolnicu i brojne civilne objekte, pretvorili grad u ruševine, a za to do danas nitko nikad nije odgovarao, nikoga hrvatsko Pravosuđe nije optužilo!? Tako su dopušteno velikosrbi bez kazne i osude, pobili 402 djece, a hrvatsko pravosuđe što jest nedopustivo, nikoga za to nije optužilo, ni osudilo.

Hrvatski branitelji „nedopustivo“ polažu prisegu uz poklič Za dom spremni (od 17,41 minute do 17,48 minuta) uz odobrenje hrvatskog državnog vrha i građana Požege, a vi kažete da nije dopustivo ni u kojoj prilici!?

A vi gdje ste vi bili tada kada je hrvatski narod krvario?

Kada su hrvatska djeca ginula?

Kada je hrvatski grad Vukovar izgledao kao Hirošima?

Suče Dobronić po vašoj biografiji imali ste tada 31 godinu, i niste sudionik Domovinskog rata, a sudili biste i presudili ljudima koji su ne štedeći sebe i svoj život bili spremni za obranu svog doma i život dati?

Četiri brata Šoljić dala su život Za dom i domovinu u kojoj ste vi sada izabrani za predsjednika Vrhovnog suda, ali ne da njima sudite, nego da pravedno sudite neprijateljima hrvatske države.

Ma „bravo gospodine suče po meni imate crveni karton!“

Jer umjesto da sudite komunističkim zločincima vi sudite hrvatskim braniteljima koji nemaju nikakve veze sa NDH, već su se borili upravo protiv jugoslavenskih i velikosrpskih agresora.

Hrvati su se referendumom 19.svibnja 1991.godine ogromnom većinom od izašlih 83,56 posto birača, njih čak 94,17 posto izjasnili za samostalnu i neovisnu Republiku Hrvatsku.

Hrvatski je sabor dana 8. listopada 1991. godine jednoglasno donio Odluku o raskidu svih državnopravnih veza Republike Hrvatske s ostalim republikama i pokrajinama SFRJ.

To znači da u Hrvatskoj prestaju važiti sve jugoslavenske vrednote ili jugoslavenski sustav vrijednosti, i na snagu stupa hrvatski sustav vrijednosti, koji je definiran Ustavom RH i zakonima koji se na njega nadovezuju.

-na povijesnoj prekretnici odbacivanja komunističkog sustava i promjena međunarodnog poretka u Europi, hrvatski je narod na prvim demokratskim izborima (godine 1990.), slobodno izraženom voljom potvrdio svoju tisućgodišnju državnu samobitnost.

– u novom Ustavu Republike Hrvatske (1990.) i pobjedi hrvatskog naroda i hrvatskih branitelja u pravednom, legitimnom, obrambenom i oslobodilačkom Domovinskom ratu (1991. – 1995.) kojima je hrvatski narod iskazao svoju odlučnost i spremnost za uspostavu i očuvanje Republike Hrvatske kao samostalne i nezavisne, suverene i demokratske države.- NN 85/2010

Kao pravnik vi to svakako znate i bolje od nas laika, da je Domovinski rat temelj na kojem je nastala samostalna hrvatska država!

Da se taj rat vodio protiv jugoarmije i velikosrba, koji su silom htjeli uništiti hrvatski narod, njegovu vjeru rušenjem crkvi, njegovu kulturu, rušenjem i paljenjem škola i knjižnica i njegovo postojanje kao naroda masovnim likvidacijama.

Svemu tome razoružan i goloruk hrvatski narod, herojskom i nadljudskom voljom i snagom obranio je svoj dom i svoju domovinu upravo sa tim poklicem Za dom spremni.

Zabranom koju najavljujete, nastavljate jugo i velikosrpsku agresiju na hrvatski narod i poništavate Domovinski rat što je ustvari protuustavno!

„U Ustavu RH i Zakonima nigdje ne stoji da je Ustavni sud proglasio pozdrav ZDS „neustavnim“ i da stoga svaka uporaba tog pozdrava, neovisno o okolnostima slučaja, mora biti kažnjiva. I ta je teza potpuno pogrešna. Istina, Ustavni sud je u nekoliko slučajeva u povodu ocjene ustavnosti određenih akata tijela javne vlasti (nazivi ulica) i odlučivanja o tužbama zbog navodnih povreda određenih ustavnih prava i sloboda (slučajevi Šimunić i Miljak) jasno izrazio svoj stav o zločinačkom karakteru NDH i pozdravu ZDS kao ustaškom pozdravu i ustvrdio da su ustaška ideologija i praksa nespojive s temeljnim vrednotama hrvatskog Ustava.

Kako uopće neki pozdrav može biti neustavan?

To međutim nikako ne znači da je Ustavni sud proglasio ZDS ili bilo koji drugi pozdrav „neustavnim“ (kako bi uopće neki pozdrav mogao biti „neustavan“?) i da je time redovne sudove obvezao da beziznimno kažnjavaju svakog tko na javnome mjestu koristi pozdrav ZDS, neovisno o okolnostima svakog slučaja posebice.“

<https://www.telegram.hr/politika-kriminal/vesna-alaburic-zasto-nisu-u-pravu-oni-koji-napadaju-posljednju-odluku-suda-o-za-dom-spremni/>

Ovdje se radi o Domovinskom ratu, koji nema nikakve veze sa NDH. Tu tezu da je Za dom spremni koji je korišten u Domovinskom ratu ustaški pozdrav koriste velikosrbi i yugofili, koji se ni nakon 30 godina ne mogu pomiriti sa postojanjem samostalne hrvatske države, pa je blate i stigmatiziraju na taj način!

Zar vi suče Dobronić spadate u ovu kategoriju velikosrba i yugofila, kada kažete da ZA DOM SPREMNI nije dopustiv ni u kojoj prilici?

Pa vi time kršite Ustav RH!

Za komunističke zločine hrvatsko pravosuđe nikoga nije osudilo, što je nedopustivo u svakoj prilici.

Jugoslavenski komunistički režim bio je zločinački, totalitaran, represivan i diktatorski režim, izjednačen po zločinima sa ostalim totalitarnim režimima fašizmom, nacizmom i ostalim oblicima bliskim tim režimima.

Po završetku 2.svjetskog rata pripadnicima tih vojski i političari, fašizma, nacizma, ustaštva i četništva, koji nisu pred kraj rata zamijenili kokardu sa kapom partizankom, bilo je suđeno i presuđeno većim djelom smrtnom kaznom.

Za masovne komunističke zločine i likvidacije Hrvata, nitko nikada nije suđen, ni osuđen, ni u Jugoslaviji, što je razumljivo, ali ni u Hrvatskoj.

Hrvatsko Pravosuđe u 30 godina nikoga nije osudilo za komunističke zločine, ali je bilo brzo i promptno u progonu i osuđivanju hrvatskih branitelja, što dokazuje njegov karakter kao protivnika samostalne države Hrvatske.

Hrvatske branitelje tereti se ovrhama za presude u korist agresorskih vojnika, koji su iz Srbije došli na hrvatsko tlo ubijati Hrvate, a Srbija ne želi ni čuti o plaćanju odštete, čak ni ne priznaje postojanje logora na teritoriju Hrvatske gdje su zatočili, mučili, silovali i ubijali ne samo hrvatske branitelje, nego djecu i starce. Kakvo je to Pravosuđe suče Dobronić? Hrvatsko nije!

I umjesto da Pravosuđe postavite kao hrvatsko, da sudite udbašima i komunističkim zločincima, koji su ubijali Hrvate, što vi radite?

Sprečavate da im se sudi u Njemačkoj, sprečavate i Njemačku da radi vaš posao, koja kada nećete vi istraživati i suditi za ubojstva Hrvata, radi ona za one Hrvate koji su ubijeni na njenom tlu.

Kako je rekao saborski zastupnik Zlatko Hasanbegović, po programu str.11, kandidata (vas) kvalificira za nastavnika ONO ili političara, a nikako za predsjednika Vrhovnog suda.

<https://youtu.be/xingOw3i1Yg>

Evo popisa Hrvata koje je jugoslavenska tajna služba UDBA poubijala van granica Jugoslavije, na području jurisdikcije drugih zemalja:

01. Ivan Protulipac 1946 Italija
02. Ilija Abramović 1948 Austrija
03. Dinka Domančinović 1960 Argentina
04. Rudolf Kantonci 1962 Argentina
05. Anđelko Vučina 1966 Kanada
06. Mate Miličević 1966 Kanada
07. Marijan Šimundić 1967 Njemačka
08. Jozo Jelić 1967 Njemačka
09. Mile Jelić 1967 Njemačka
10. Petar Tominac 1967 Njemačka
11. Vlado Murat 1967 Njemačka
12. Anđelko Pernar 1967 Njemačka
13. Hrvoje Ursa 1968 Njemačka
14. Đurp Kokić 1968 Njemačka
15. Mile Rukavina 1968 Njemačka
16. Krešimir Tolj 1968 Njemačka
17. Vid Maričić 1968 Njemačka
18. Ante Znaor 1968 Italija
19. Josip Krtalić 1968 Italija
20. Nedjeljko Mrkonjić 1968 Francuska
21. Pere Čović 1968 Australija
22. Mirko Čurić 1969 Njemačka
23. Nahid Kulenović 1969 Njemačka
24. Vjekoslav Luburić 1969 Španjolska
25. Mijo Lijić 1970 Švedska
26. Mriko Šimić 1971 Njemačka
27. Ivo Bogdan 1971 Argentina
28. Maksim Krstulović 1971 Velika Britanija
29. Drago Mihalić 1972 Njemačka
30. Josip Senić 1972 Njemačka
31. Dr. Branko Jelić 1972 Njemačka
32. Stjepan Ševo 1972 Italija
33. Tatjana Ševo 1972 Italija
34. Rosemari Bahorić 1972 Italija
35. Stjepan Crnogorac 1972 Slovenija
36. Ante Miličević 1972 Jugoslavija
37. Josip Buljan-Mikulić 1973 Njemačka
38. Mate Jozak 1974 Njemačka
39. Ilija Vučić 1975 Njemačka
40. Ivica Miošević 1975 Njemačka

41. Nikola Martinović 1975 Austrija
42. Matko Bradarić 1975 Belgija
43. Vinko Eljuga 1975 Danska
44. Stipe Mikulić 1975 Švedska
45. Nikola Penava 1975 Njemačka
46. Ivan Tuksor 1976 Francuska
47. Ivan Vučić 1977 Njemačka
48. Jozo Oreč 1977 Južnoafrička Republika
49. Bruno Bušić 1978 Francuska
50. Križan Brkić 1978 USA
51. Jozo Miloš 1979 Njemačka
52. Marijan Rudela 1979 USA
53. Zvonko Štimac 1979 USA
54. Goran Šećer 1979 Kanada
55. CvitkoCicvarić 1979 Kanada
56. Nikola Miličević 1980 Njemačka
57. Mirko Desker 1980 Njemačka
58. Antun Kostić 1981 Njemačka
59. Mate Kolić 1981 Francuska
60. Petar Bilandžić 1981 Njemačka
61. Ivan Jurišić 1981 Njemačka
62. Mladen Jurišić 1981 Njemačka
63. Stanko Nižić 1981 Švicarska
64. Ivo Furlić 1981 Njemačka
65. Đuro Zagajski 1983 Njemačka
66. Franjo Mikulić 1983 Njemačka
67. Milan Župan 1983 Njemačka
68. Stjepan Đureković 1983 Njemačka
69. Slavko Logarić 1984 Njemačka
70. Franjo Mašić 1986 USA
71. Damir Đureković 1987 Kanada
72. Ivan Hlevnjak 1987 Njemačka
73. Ante Đapić 1989 Njemačka

Nestali Hrvati

01. Zlatko Milković 1949 Francuska
02. Zvonimir Kučar 1963 Francuska
03. Geza Pašti 1965 Francuska
04. Alija Koso 1971 Brazil
05. Ante Medolić 1973 Brazil

Ubijeni samo zato što su Hrvati, jer hrvatska državotvorna ideja bila je nespojiva sa yuvrijednostima.

Neki od njih ubijeni su na brutalan način, Stjepan Đureković udarcima sjekirom po glavi, obitelj Ševo kada je ubijena i devetogodišnja djevojčica:

„Obitelj Ševo i ubojica odatle su, sporednom cestom, krenuli u pravcu Venecije. Ševo je vozio; do njega je sjedila Tatjana; a otraga ubojica i mala Rosemarija. U jednom zavoju, kad je Ševo usporio, ubojica mu je ispalio tri hica u zatiljak. Ševo je na mjestu bio mrtav. Automobil se zanio i sletio u jarak. Tatjana, premda vezana pojasom za sigurnost, zgrabila je ubojičin revolver i otrgla prigušivač zvuka. Ubojica je ispalio više hitaca prema njoj i smrtno je ranio. Nakon toga je ispalio dva hica u glavu devetogodišnjoj Rosemariji i trenutačno je usmrtio. Prilikom napuštanja automobila ubojica je vidio da je Tatjana još živa, pa je stavio novi šaržer u revolver i čitavog ga ispucao u već polumrtno Tatjanino tijelo. Nakon toga je, pod zaštitom gustog mraka, pretrčao vinograd i sjeo u automobil koji ga je tu čekao te nestao u pravcu Trsta. U blizini zločina nalazila se talijanska vojarna. Dočasnik Francesco Lombardi i vojnik Salvatore di Garbo, koji su čuli pucnjavu i potrčali prema mjestu odakle se čula, kasnije su izjavili: "Iako smo vojnici, kad smo došli na mjesto zločina, bili smo potreseni i ostali smo bez riječi. Prizor je bio jeziv". Nakon ubojstva obitelji Ševo, Sindičić je pobjegao u Jugoslaviju. Nastavio je raditi za Udbu - pod novim pseudonimom "Pitagora". Pročitajte više na: <https://blog.vecernji.hr/zvonimir-despot/ubojstvo-obicelji-stjepana-seve-9612> - blog.vecernji.hr

„Ubojstvo u Titovo ime“ - tajna odreda smrti u Njemačkoj naslov je 45-minutnog dokumentarnog filma o seriji ubojstava u režiji jugoslavenske tajne službe protiv političkih neistomišljenika - hrvatskih emigranata na njemačkom teritoriju, koji se emitirao na 1. programu njemačke državne televizije, a potom i na Bavarskoj televiziji i Deutsche Welleu.

Sjećate se kakav skandal je izbio prije samog ulaska Hrvatske u EU 2013.godine?

Tadašnji predsjednik Vlade a sadašnji predsjednik države Zoran Milanović bio protiv izručenja udbaških šefova Josipa Perkovića i Zdravka Mustaća Njemačkoj za brutalno ubojstvo Stjepana Đurekovića.

Europski uhidbeni nalog (skraćeno EUN) nalog je nadležnog pravosudnog tijela države članice EU za uhićenje i predaju osobe koja se zatekne u drugoj državi članici u svrhu kaznenoga progona ili izvršenja zatvorske kazne ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode. EUN postoji od 13. lipnja 2002. kao "Okvirna odluka o europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica"

"Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije" zakon je kojim je implementiran europski uhidbeni nalog u pravni poredak Republike Hrvatske. Kroz ovaj zakon Hrvatska je dužna izručivati svoje državljane na osnovi europskog uhidbenog naloga koji se

izdaje zbog postojanja sumnje da je osoba počinila zločin na području druge države članice Europske unije. Zakon je u ljeto 2013. godine u hrvatskim medijima prozvan Lex Perković zbog izmjene napravljene 28. lipnja 2013.godine, kojom je odlučeno da će Hrvatska izručivati samo osobe koje se terete za zločine počinjene na području drugih članica Europske unije poslije 7. kolovoza 2002.godine Time je pokušano spriječiti izručenje Josipa Perkovića Njemačkoj koji se sumnjičio za ubojstvo hrvatskog disidenta Stjepana Đurekovića koji je ubijen 1983. godine.

Jasno je što se zbiva sa predsjednikom Vrhovnog suda i zašto je odmah krenuo sa napadom na Za dom spremni. To je zamagljivanje spašavanja od izručivanja udbinih ubojica Njemačkoj, po EU uhidbenim nalogima.

Ponavlja se scenario Lex Perković samo ovaj puta u ulozi predsjednika Vrhovnog suda koji bi izručenja trebao spriječiti. Zato se predsjedniku Milanoviću žurilo taj problem riješiti. Radovan Dobronić uzeo je za pomoćnicu Zlatu Đurđević. Pretpostavlja se po stilu pisanja da je ona vama suče Dobroniću pisala program što se tiče zastare EU uhidbenog naloga i zabrane Za dom spremni.

Zlata Đurđević bila bi po tome veza između predsjednika Milanovića, bivšeg predsjednika Josipovića, udbaša Perkovića, Mustača, Nobila i Manolića...

Dva nova europska istražna naloga Njemačka je poslala za Tomislavom Mičićem i Brankom Bradvicom. Sumnjiče ih da su sudjelovali u ubojstvu Joze Miloša daleke 1979.godine za račun Udbe kako bi sakrili trag koji je vodio prema ubojici Brune Bušića, javlja Nacional.

<https://www.nacional.hr/njemacka-trazi-dna-dvojice-osumnjicenih-za-ubojstvo-emigranta-joze-milosa-iz-1979/>

Znači cijela lakrdija oko izbora predsjednika Vrhovnog suda osmišljena je da se spriječe daljnja izručenja udbaša Njemačkoj za udbaška ubojstva hrvatskih emigranata koji su ubijeni na teritoriju Njemačke.

Ovakvo hrvatsko Pravosuđe im neće nikada suditi, i sada ih još treba zaštititi da im Njemačko pravosuđe ne sudi! Pa do kada!

Zar zločin nije zločin, ma tko ga počinio?

Evo što je na tu temu izjavio predsjednik Milanović, ponižavajući hrvatske žrtve:

„Posljedica tog nesretnog lexa Perkovića i izručenja ove dvojice Tuđmanovih udbaša (Perkovića i Mustača, op. ž.p.), k vragu, ne tak je, imaju i oni neke zasluge za hrvatsku državu, zbog nekakvog emigranta (Stjepana Đurekovića) kojeg smo počeli izjednačavat s Brunom Bušićem - a oni su nebo i zemlja - ta dva čovjeka, rezultira time da Hrvatska već osam godina izručuje svoje državljane šakom i kapom. Dakle, nastavit ću ovu priču. Ljude koje ne bi trebalo izručiti za nekakva djela koja su u zastari, džepare - ne ubojice. To su naši državljani. Nisu najbolji među nama. Mi ih izručujemo. I nitko drugi u Evropi. Jer je ta praksa postavljena tada zbog ove dvojice koji su sad u zatvoru. Ja ih pomilovat neću, ne kanim kao ni ikoga. Ali hrvatski ljudi, možda ne

najuzorniji građani, kao zadnji tanki ćumur iz Bosne, idu u vagonima a drugi nama odbijaju. Osam godina to traje da bi se štitila stražnjica nekolicine sudaca koji su u toj zavjeri sudjelovali. Dosta je. Ukinite to više! Država koja ne štiti svoje građane, pa i barabe, nije država.“

Država Hrvatska štiti udbaše, ubojice Hrvata! To je cilj! Njih sačuvati od osude! A u isto vrijeme zabranjivati Za dom spremni koji ne može biti neustavan, (kako bi uopće neki pozdrav mogao biti „neustavan“?)

Zašto se predsjednik Milanović ne potruži zaštititi hrvatske državljane, hrvatske branitelje od Srpskog zakona o univerzalnoj jurisdikciji i natjerati Srbiju da ga ukine?

Od 2003. godine u Republici Srbiji na snazi je Zakon o univerzalnoj jurisdikciji koji omogućava srbijanskim sudovima da primijene nacionalno kazneno pravo na počinitelja — stranca koji je počinio kazneno djelo u inozemstvu, protiv stranca ili strane države, i ne nalazi se na teritoriju države u kojoj mu se sudi.

Srbija je to pravo iskoristila kada je na 12 godina zatvora optužila hrvatskog državljanina Veljka Marića, a na optužnicama se nalaze i drugi hrvatski građani koji nisu upoznati s činjenicom da je za njima raspisana tjalica i kojima prijeti opasnost od uhićenja pri ulasku u Srbiju. Tako su srbijanske vlasti nedavno na graničnom prijelazu Bogojevo uhitile hrvatskog branitelja Zdravka Hlobika kojeg su zamijenili za njegovog imenjaka, za kojim je raspisana tjalica zbog optužbe za terorizam u Domovinskom ratu.

Ovim zakonom Srbija se proglasila „mini Haagom“, uspostavivši pravo da sudi bilo kome. Zakon o univerzalnoj jurisdikciji odstupa od pravnih standarda koji postoje u Europskoj uniji i da predstavlja kamen spoticanja u pregovorima Republike Srbije i Europske unije.

Samostalna država Hrvatska dopušta da se njenim građanima sudi u drugim zemljama!? To samo pokazuje koliko nam je neučinkovito, neuređeno i nepravedno Pravosuđe!

Kakvu pravnu sigurnost država Hrvatska pruža svojim građanima pokazuje hrvatsko pravosuđe koje ju je pretvorilo u zemlju pravnih apsurd, nepravde, kriminala i korupcije!

Lili Benčik/hrvatskepravice

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/28337-gospodine-predsjednice-vrhovnog-suda-zasto-niste-19-sijecnja-1992-godine-hrvatskim-braniteljima-u-pozegi-kod-polaganja-prisege-objasnili-da-za-dom-spremni-nije-dopustiv-ni-u-kojoj-prilici>

SKEJO, DOBRONIĆ I DVA JOSIPA (DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 5.)

Prije objavljivanja knjige "HOS" poslao sam je dragom prijatelju Marku Skeju, ratnom zapovjedniku slavne IX. bojne HOS-a "Rafael vitez Boban". U knjizi se nalaze i fotografije iz Čavoglava na kojima smo dr. sc. Josip Stjepandić, predsjednik HAZUDD-a i ja sa Skejom, Thompsonom i drugim HOS-ovcima koji su ove godine na Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja bili u Čavoglavama.

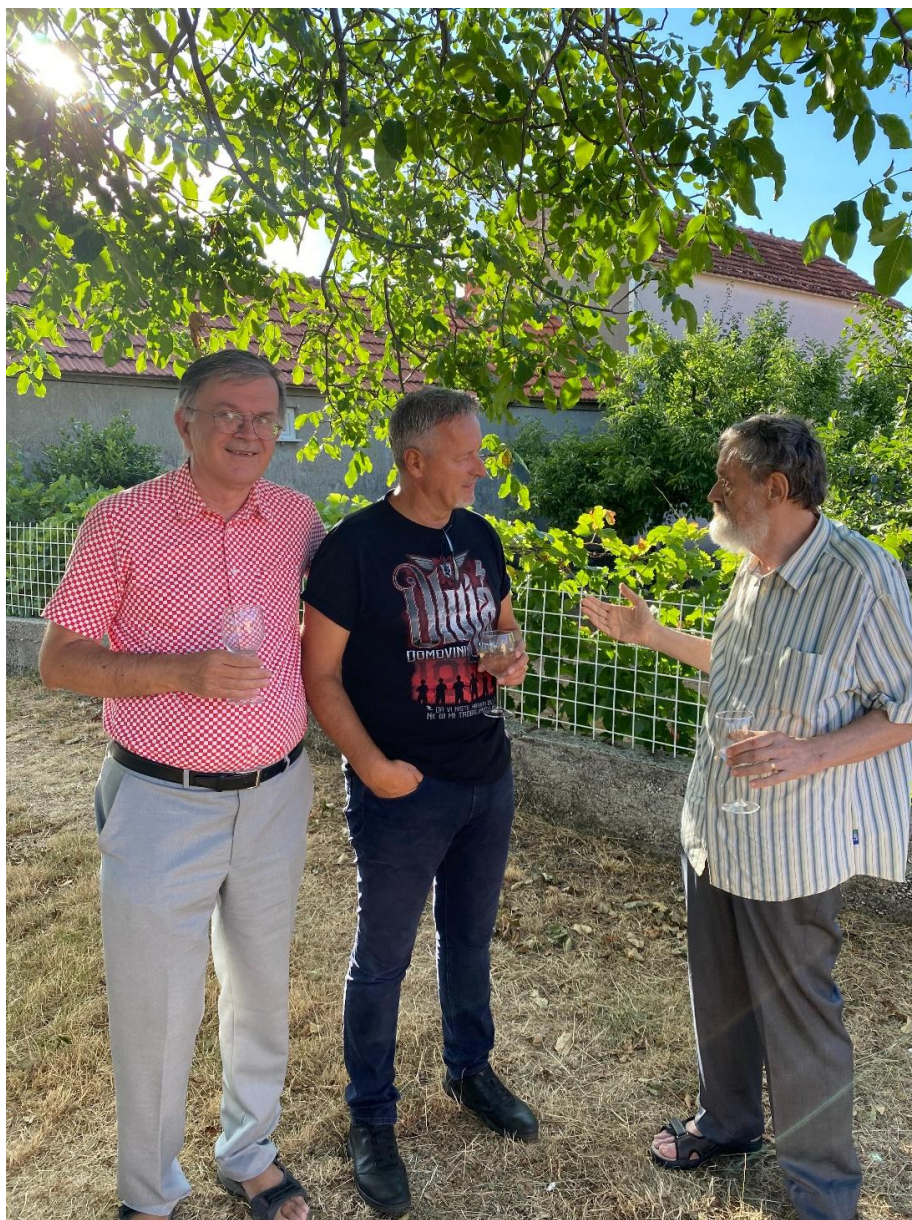
Dva Josipa sa Skejom i njegovim HOS-ovcima

Dva Josipa sa Skejom

Dr. Stjepandić je naš istaknuti znanstvenik u Njemačkoj, gdje je dobio 4 nagrade za inovaciju. Iako radi u privatnoj firmi, u kojoj je mali dioničar, objavio je skoro 200 znanstvenih radova i 13 knjiga. Urednik je u velikom broju međunarodnih časopisa. Najbolji od njih (Journal of Industrial Information Integration) najbolji je u svijetu u dvije kategorije. Već više godina se dopisuje s njemačkim dopisnicima iz jugoistočne Europe. Posljedično oni više ne objavljuju ružne članke o Hrvatskoj, kao što su to činili u vrijeme vlade Tihomira Oreškovića ili svjetskog nogometnog prvenstva 2018. Puno putuje. Po vlastitim riječima provede svaki dan u prosjeku dva sata u automobilu. Uz Thompsonovu glazbu. Od svake pjesme stihove znade napamet.

Ja sam i po najnovijem istraživanju Sveučilišta Stanford na listi najutjecajnijih znanstvenika u svijetu. I ove godine sam s najviše radova među znanstvenicima iz RH. To u RH nitko neće objaviti, ali za razliku od prošle godine ove godine me se ipak spominje. Moji matematičari - tko bi drugi? Naime, fakulteti i sveučilišta se hvale sa takvim dostignućima svojih znanstvenika. Tako mi o tom najnovijem istraživanju akademik Andrej Dujella koji je i sam na toj listi javlja tko sve obavještava o tome:

Dva Josipa s Thompsonom

PMF Zagreb:

http://www.pmf.unizg.hr/math/izdvojeno?@=1mm2s#news_117200

<http://e.math.hr/vijesti/211025hrvatski-matematari-na-listi-2-najcitiranijih-znanstvenika>

PMF Split:

<https://www.pmfst.unist.hr/damir-vukicevic-medu-2-najutjecajnijih-znanstvenika-u-2020-godini/>

Hrvatsko katoličko sveučilište:

<https://www.unicath.hr/profesorica-livia-puljak-s-hks-a-u-1-znanstvenika-na-svijetu-s-najvecim-utjecajem-citiranosti-za-2020-godinu>

Sveučilište u Splitu

<https://www.unist.hr/novosti/znanstvenici-sveucilista-u-splitu-me%C4%91u-2-posto-najcitiranijih-u-svijetu-u-2020-godini>

FESB Split

<https://www.fesb.unist.hr/2021/10/28/znanstvenici-fesb-a-medu-2-posto-najcitiranijih-u-svijetu-u-2020-godini/>

Slobodna Dalmacija:

<https://slobodnadalmacija.hr/split/znanstvenici-sveucilista-u-splitu-postigli-zapazen-uspjeh-nalaze-se-medu-najcitiranijima-i-najutjecajnijima-u-svijetu-u-2020-godini-1138665>

FSB Zagreb:

<https://www.fsb.unizg.hr/index.php?fsbonline&novosti&id=35350>.

Kolega Dujella je našao i: Niš se pohvalio s jednim svojim:

http://gaf.ni.ac.rs/_news/news.htm

Naravno ni Stjepandić ni ja ne moramo biti dodvorice hrvatskim vlastima niti se dodvoravati svjetskim moćnicima koji su i danas, kao i za vrijeme naci-fašističke agresije Srbije na Hrvatsku na strani naci-fašističkih agresora, pa se ponosimo s prijateljstvom i sa Skejom i s Thompsonom.

Naravno, svatko tko voli svoj narod i svoju domovinu voli hrvatske branitelje. Dok vlast i hrvatski dužnosnici „pljuju“ po braniteljima, a posebno po HOS-ovcima, dok uklanjaju spomen-obilježje poginulim HOS-ovcima jer tako traže oni Hrvati koji, kako reče veliki Šegedin STRASNO MRZE SVOJ NAROD, odnosno to traže pripadnici naci-fašističkog agresora, nas dvojica s ponosom polažemo vijenac na spomenik našim HOS-ovcima u Splitu

Uvjeran sam da bi i kolegi Stjepandiću i meni nešto najstrašnije bilo vidjeti da Marko Skejo misli o nama ono što misli o Dobroniću i onima koji vladaju Hrvatskom:

MARKO SKEJO U BUJICI PORUČIO MILANOVIĆU, PLENOVIĆU, DOBRONIĆU I SVIMA ONIMA KOJI ŽELE ZABRANITI ZDS

28 Listopad 2021

“Dok je hrvatska sirotinja ginula, današnja vladajuća kasta školovala se na sigurnom, iako su imali dovoljno godina da brane dom!”

Najgori ljudi u hrvatskoj su hrvatski jugoslaveni, koji još dan, danas, nisu prežalili što smo im porazili njihovu, “treću armiju” u Europi i srušili Jugoslaviju. Takvima najviše smeta pozdrav ‘ZDS’, a ne smeta im četnička kokarda i zvijezda petokraka

– izjavio je u ekskluzivnom razgovoru za Bujicu, na Z1 televiziji, Marko Skejo, ratni zapovjednik IX. bojne HOS-a: - Uvjeren sam da 85 posto našeg naroda nema ništa protiv pozdrava pod kojim je poginulo 753 dragovoljca Hrvatskih obrambenih snaga! HOS je bio rasadnik Hrvatske vojske i uvjeren sam da će jednoga dana naše oružane snage i službeno pozdravljati hrvatski stijeg sa ‘ZDS’...

“Godine 1991. kad se počela stvarati Hrvatska država, kad je bio košmar u svemu i kad je predsjednik Tuđman poveo naš narod, ti isti koji se danas protive pozdravu ‘ZDS’ bili su punoljetni i mogli su dati svoj doprinos u obrani države, međutim, njihovi su ih roditelji sklonili van, da se školuju i da budu na pozicijama na kojima jesu i da kritiziraju nas, koji smo ratovali,” govori Skejo o Dobroniću, Milanoviću, Plenkoviću i svima ostalima koji bi zabranili pozdrav HOS-a: “Hrvatska sirotinja otišla je u rat, krvlju natopila zemlju i napravila pobjedničku vojsku, stvorila Hrvatsku državu. A oni koji su mogli biti ratnici, a nisu, danas su zaštićena kasta, mi smo im za to stvorili preduvjete, a nas se pljuje, ignorira i konstantno ponižava.”

PUKOVNIK SKEJO PROZVAO GENERALSKI ZBOR: “SRAMITE SE!”

“Sramite se, generali,” poručio je pukovnik Skejo pojedinim članovima tzv. Generalskog zbora, koji podupiru progon HOS-ovaca: “Dok su HOS-ovci žestoki boj bili i svojom krvlju natopili hrvatsku zemlju, Pavo Miljavac, kojeg smatram salonskim generalom, gledao je rat na televiziji i debljao se! Luka Džanko govori da je bio zamjenik Gotovini i da ne zna u kojim je akcijama sudjelovao HOS... Kakav je to zamjenik, koji nije imao pojma gdje nas je sve slao general Ante Gotovina, u najtežim trenucima?! Umjesto da pljuje po bojovnicima HOS-a, bolje nek’ kaže javnosti kako su ga naši momci skinuli s transporterata JNA u Dugopolju!”

Oni nas zatajivaju, a samo moraju reći; ta postrojba, IX. bojna HOS-a, napravila je to i to. I točka. Nemojte dirati te momke jer su ljudi izginuli – uputio je poruku Generalskom zboru Marko Skejo, a na pitanje zašto šute o

doprinosu HOS-a u Domovinskom ratu, odgovorio je: - Šute najvjerojatnije jer je netko negdje zaposlio sina, netko je dobio neki nadzorni odbor, itd... Neki od njih još uvijek glancaju petokraku u svome džepu! Bili su s nama, ali im je uvijek ostala u srcu Jugoslavija! Bivši oficiri JNA koji su nam se priključili, ne mogu podnijeti da smo i mi iz naroda, ljudi bez visokih vojnih škola, nadigrali njihovu bivšu vojsku i stvorili Hrvatsku državu.

ČETNICI MU SPALILI KUĆU...

Skejo je u rat otišao s 35 godina, imao je troje djece, razvijen biznis i bio dobro situiran, jer je osamdesetih sa suprugom, preko jedne njemačke kompanije, radio na izgradnji autocesta u Libiji: - Prije rata sam imao svoj obrt, četiri auto mješalice, mikser, dvije beton pumpe i dvije betonare. Nisam bio bogat čovjek, ali sam bio itekako situiran. Možda je sada to smiješno reći, ali u ono vrijeme, prije rata, vozio sam Kawasaki 1000 RX i SL Mercedesa, a oni koji nisu imali ni fiću danas su na pozicijama i voze se u crnim limuzinama. Mi smo njima u ratu stvorili preduvjete da budu to što jesu i minimum pristojnosti od njih bio bi da nas ne diraju, jer državu koju oni danas vode, mi smo stvorili. Marko Skejo je iz Ružića kod Drniša, a njegovu rodnu kuću četnici su spalili odmah na početku velikosrpske agresije: - Drniški kraj je kompletan bio okupiran, naši su ljudi bili u izbjeglištvu, a sela spaljena. Moja kuća je bila druga u cijeloj drniškoj općini koju su spalili.

46 POGINULIH HOS-ovaca IZ SKEJINE BOJNE

Na početku rata Skejo je bio u pričuvnom sastavu MUP-a i sudjelovao je u oslobađanju vojarni tzv. JNA, nakon čega se kao dragovoljac, priključio HOS-u: - Saznao sam da se oformila IX. bojna HOS-a, otišao sam u njihovo zapovjedništvo i vidio oznaku na kojoj piše 'ZDS'. Rekao sam sam sebi – ja tu pripadam! Spreman sam braniti svoj dom. Pogledaj se, Marko, u ogledalo, ti si hrvatski vojnik tako dugo dok se ne stvori i oslobodi Hrvatska država.

Marko Skejo je bio treći po redu zapovjednik IX. bojne HOS-a: - Za zapovjednika me postavio Paraga 01. lipnja 1992. godine. Bili smo u dobrim odnosima, on je bio zadovoljan, a ja sam mu rekao – vi ste politika, a ja sam vojnik. Dogovarali smo sve konsenzusom, u postrojbi sam napravio jedan vid reforme i išli smo dalje...

S HOS-ovcima je Skejo prošao mnoga bojišta – od drniškog, preko Svilaje, Stolova, Popova polja, Škabrnje, do livanjskog bojišta, akcije Zima '94. i Ljeto '95. pa sve do Oluje: - Kroz IX. bojnu HOS-a je kroz cijeli rat prošlo više od 2.600 ljudi. Tristotinjak ih je bilo ranjeno, 46 ratnika je poginulo.

SKEJIN NAJTEŽI RATNI TRENUTAK: "Kad materi i ćaći u sanduku nosiš sina..."

IX. bojna HOS-a bila je tijekom Domovinskog rata u sastavu 114. brigade HV-a: - Ljuti smo boj vodili. Lako je danas razglabati po kafićima i

restoranima, ali u to vrijeme ti su momci vidjeli smrt u očima, a imali veliko junačko srce. Nismo mi bili toliko pametni, koliko nas je srce nosilo i Bog čuvao...

Na pitanje koji trenutak iz rata pamti kao najteži, Skejo je odgovorio: - Najteži ratni trenutak je kad nosiš sina mater i ćaći u sanduku kući...

GENERAL ADEMI POHVALIO HOS!

HOS je u svojoj knjizi posebno pohvali general Ademi, a Skejo je otkrio i o čemu se, konkretno rati: - Ademi nas je spomenuo u svezi jednog briljantnog napadnog djelovanja... General Gotovina i general Roso tražili su upravo IX. bojnu HOS-a. Mi smo tada bili na pravcu Trebinja, na Popovu polju a general Klanac nas je na zahtjev Ante Gotovine preusmjerio na Livanjsko polje. Dobili smo da od Rujana krenemo prema Sajkoviću i Grahovu. Bila je to najbolje izvedena akcija od strane 114. brigade, odnosno IX. bojne HOS-a. Na tom pravcu smo imali fantastične uspjehe i tu smo dobili veliko povjerenje našeg zapovjednika, kojeg ja izuzetno cijenim, Ante Gotovine. Uvijek kad je zatrebalo, general Gotovina pozvao bi IX. bojnu HOS-a jer je imao povjerenje da ćemo mi u svom dijelu opravdati ono što je on zapovjedio.

Na opasku voditelja, da su se Srbi tada žalili na HOS, jer im je nanio enormne gubitke, pukovnik Skejo oprezno odgovara: - Slušajte, mi smo se držali ratnih pravila. To je bio žestoki sukob nas i srpskih postrojbi. Mi smo ih samljeli! Probili smo crtu i napravili ono što smo napravili. To znaju i general Gotovina i general Ademi jer su bili naši zapovjednici.

MARKO SKEJO ODGOVORIO 'KAPETANU DRAGANU': "Majka ih je iz Škabrnje čađave u naramku odnijela!"

ZAPOVJEDNIK HOS-a POHVALIO ULEMEKA LEGIJU: "Cijenim ga kao vojnika!"

Marko Skejo je u Bujici posebno prokomentirao izjavu srpskog ratnog zločinca Dragana Vasiljkovića, koji je na Balkan info, potpuno neočekivano, iskazao poštovanje prema ulozi HOS-a tijekom bitke za Škabrnju, gdje su poražene elitne srpske jedinice, predvođene Miloradom Ulemekom: - Legiju izuzetno cijenim jer se vidi da je to vojnik od glave do pete! No, moram napomenuti da su kroz IX. bojnu HOS-a prošla 33 legionara i da ni mi nismo po pitanju edukacije i spremnosti ni za kim zaostajali... To je priznao i njihov 'Kapetan Dragan'... Međutim, nije on sve rekao! Nije rekao da su dobili takvu lekciju da se Legija sa svojom postrojbom morao pokupiti i otići za Srbiju. 'Kapetan Dragan' kaže da su imali sedam poginulih, no, više je njih tu kleknulo! Njihove smo dokumente pokupili i predali u zapovjedništvo kod generala Gotovine. Oni znaju točno što im se dogodilo, a ja neću sad ništa govoriti. Tu se bio ljuti boj i majka ih je čađave u naramku odnijela!

O MILANOVIĆU I PLENKOVIĆU...

Na upit voditelja kako to da jedan 'Kapetan Dragan' govori s poštovanjem o HOS-u tijekom akcije Maslenica, kada su bili kod Škabrnje, a hrvatski predsjednik Zoran Milanović zbog HOS-a nije htio doći na obljetnicu akcije, Skejo diplomatski odgovara: - Ne mislim ja toliko loše o njemu, koliko on misli loše o nama. Nismo to zaslužili od njega. Ako već nema nikakve emocije prema nama, trebao bi barem imati prema mrtvima i roditeljima, koji i danas tuguju, zavijeni u crno. I ne odnosi se to samo na njega, već na sve one koji govore protiv HOS-a.

"Više od Plenkovića, zamjerim našim ljudima iz rata koji su na visokim pozicijama i koji donose odluke, a odriču nas se i vode krivu politiku, ne verificiraju istinu," nastavio je: "Nama zabranjivaju i hvataju nas na Dan pobjede 05. kolovoza u Kninu, oni koji nisu imali petlje držati pušku u ruci kad se pobjeđivalo!"

O PUPOVCU...

Na Pupovčevu inicijativu za kazneni progon 'ZDS', koju sada uvelike olakšava javno iskazani stav novoizabranog predsjednika Vrhovnog suda RH, Radovana Dobronića, Skejo se samo kratko osvrnuo: - Pupovcu ne zamjeram ništa, jer dobro znam koga on predstavlja, ali zato zamjeram onima koji ga drže na vlasti, odobravaju njegove postupke i oglašuju se na njegove izjave.

SKEJO I THOMPSON – ROĐACI I HOS-ovci

Marko Skejo nije zaboravio spomenuti niti svog suborca i imenjaka Thompsona: - Mi smo čak i daljnji rođaci jer je moja majka iz Čavoglava. Marko Perković Thompson je bio u HOS-u. Njegova postrojba kasnije se priključila 142. brigadi HV-a. Više je on dao za Hrvatsku državu i promovirao je nego svi ministri vanjskih poslova zajedno! Na njegovim je koncertima 95 posto mladih i kad on pozdravi 'Za dom', svi mladi iz nožnog palca viknu 'spremni'. K'o dva prsta im žila skoči na vratu, koliko od srca to kliču!

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/28358-marko-skejo-u-bujici-porucio-milanovicu-plenovicu-dobronicu-i-svima-onima-koji-zele-zabraniti-zds>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/28373-skejo-dobronic-i-dva-josipa>

TAKMIČENJE ZA PRVOG SLUGU U HRVATA (DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 6.)

Biskup dr. Vlado Košić i u najnovijoj propovijedi upozorava: Domovinski rat trebao bi biti zlatnim slovima upisan u sjećanje svakog Hrvata:

<https://narod.hr/kultura/biskup-kosic-domovinski-rat-trebao-bi-bit-zlatnim-slovima-upisan-u-sjecanje-svakog-hrvata>

Samo u Hrvatskoj mora na to upozoravati veliki HRVATSKI biskup, zar ne? Hrvatskim političarima Domovinski rat služi kao lopta u utakmici za poziciju prvog sluga među Hrvatima - sluga onima koji nisu željeli Hrvatsku i imaju nečasnu ulogu u naci-fašističkoj agresiji na Hrvatsku. Naglašavam ono „među Hrvatima“ jer je jasno da je glavni u tome i njihov nadređeni dr. sc. Milorad Pupovac. Glavni je iz jednostavnog razloga što je naci-fašistička agresija Srbije na Hrvatsku trebala svjetskim moćnicima, a kako su poraženi u Domovinskom ratu na djelu je i osveta i jedinom HRVATSKOM Predsjedniku Franju Tuđmanu i hrvatskim braniteljima. Osveta je utoliko veća što stranka koju je osnovao Tuđman mora ponizno izvršavati naređenja poraženih naci-fašističkih agresora tako u svim ideološkim pitanjima odlučuje Vučić preko Pupovca. Zato su oni koji služe svjetskim moćnicima srpske sluga.

Više puta sam napisao da su tri pitanja oko kojih se sluga svjetskim moćnicima ne smiju previše razlikovati:

1. Laži o Stepincu
2. Laži o Jasenovcu
3. Laži o ZDS

Laži o Stepincu

HDZ kao navodno demokršćanska stranka ne može izravno napadati hrvatskog sveca. Ali zato imaju Porfirijevu televiziju kojoj daju punu podršku. Znamo da ta televizija na blagdan zaštitnika Hrvatske daje intervju sa patrijarhom SPC koja je imala jednu od najvažnijih uloga u srpskoj naci-fašističkoj agresiji na Hrvatsku da bi odmah potom dovela i jednog od 'istoričara' iz Hrvatske. Kada je preko 3000 Hrvata - skoro 20 generala HV-a - tražilo od svih vodećih institucija u RH odgovornost za to vlast ih je ignorirala. S druge strane spomenuti povjesničar izgleda postaje kandidat Predsjednika države za veleposlanika:

POTENCIJALNI VELEPOSLANICI

**MILANOVIĆEVA LISTA Predlaže kompromitirane i islužene političare,
jedan je čak u uredu istaknuo Tita**

<https://direktno.hr/domovina/milanoviceva-lista-evo-koja-su-cetiri-imena-potencijalnih-veleposlanika-sporna-plenkovicu-248853/>

Milanović bi za veleposlanika profesora koji nimalo diplomatski viče na ljude?

<https://narod.hr/hrvatska/milanovic-bi-za-veleposlanika-profesora-koji-nimalo-diplomatski-vice-na-ljude>

Grlić Radman o Milanovićevim kandidatima: Jedan od njih dok je bio veleposlanik u sobi je držao Titovu sliku

<https://narod.hr/hrvatska/grlic-radman-o-milanovicevim-kandidatima-za-veleposlanike-jedan-od-njih-dok-je-bio-veleposlanik-u-sobi-je-drzao-titovu-sliku>

Obrana predloženog veleposlanika samo govori o projugoslavenskoj poziciji današnjeg HDZH-a:

Goldstein: 'Točno je da sam u veleposlaničkom uredu držao Titov portret, vidio ga je i Plenković'

<https://narod.hr/hrvatska/goldstein-tocno-je-da-sam-u-veleposlanickom-uredu-drzao-titov-portret-vidio-ga-je-i-plenkovic>

Laži o Jasenovcu

Naš 'istoričar'-veleposlanik je poznat po izmišljotinama o Jasenovcu. Drugi njegov kolega koji je također poznat po izmišljotinama o Jasenovcu, odnosno po tome da se nije usudio pojaviti na toj televiziji i sučeliti se sa stvarnim stručnjakom dobiva seriju od 12 epizoda na istoj televiziji iako je poznato da je njegov rad na tome na razini partijskih pamfleta, Pogledajte kako su hrvatski povjesničari ocijenili tu njegovu seriju (Hrvatski tjednik od 28. 10. 2021.):

Doc. dr. sc. Zlatko Begonja, povjesničar na zadarskom sveučilištu:

Klasić je branitelj nametnutih mitova;

Igor Vukić, istraživač, publicist i najbolji poznavatelj Jasenovca:

Nema znanja pa mu serija vrvi glupostima;

Dr. Tomislav Jonjić, povjesničar i odvjetnik:

Nedoučeni hohštapler;

Dr. Stjepan Lozo, povjesničar iz Splita:

Doživljam ga kao biće s traumom;

Dr. sc. Blanka Matković, povjesničarka na sveučilištu Warwick:

Klasić je produkt truloga i nakaradnog društva;

Dr. sc. Mato Artuković, povjesničar:

Nosi masku koju su mu nabili, a maska nosi njega;

Prof. dr. Josip Jurčević, povjesničar:

Grubi izvršitelj provokacija.

Po hrvatskim portalima mogu se naći i druga slična reagiranja hrvatskih povjesničara. Spomenut ću sljedeća:

Povjesničar dr. sc. Mario Jareb o seriji 'NDH':

Autor nije kompetentan, sljedeće epizode bit će 'zanimljive', ali ne na čast i slavu historiografije

<https://direktno.hr/direkt/povjesnicar-jareb-o-seriji-ndh-autor-nije-kompetentan-sljedece-epizode-bit-ce-zanimljive-ali-ne-na-cast-i-slavu-historiografije-245115/>

Dr. sc. Ivica Granić:

Ono dr. sc. pokraj imena Hrvoja Klasića izgleda kao čista sprdnja
<https://www.maxportal.hr/kolumne/dr-ivica-granic-ono-dr-sc-pokraj-imena-hrvoja-klasica-izgleda-kao-cista-sprdnja/>

Dr. sc. Zlatko Hasanbegović:

Šteta uložena novca, srednjoškolska filmska radionica bi s manje sredstava isporučila kvalitetniji sadržaj

<https://direktno.hr/direkt/hasanbegovic-komentirao-klasic-ev-dokumentarac-steta-ulozenog-novca-srednjoskolska-filmska-radionica-245211/>

Spomenut ću mojih 25 pisama predsjednicima Države, Sabora, Vlade i HAZU povodom izmišljotina kandidata predsjednika države za veleposlanika koji su ismijani u The Jerusalem Post-u. Valjda je taj prijedlog Predsjednika za autora izmišljotine o drobilici u Jasenovcu za veleposlanika nekakav odgovor na ta moja pisma.

Laži o ZDS

Jasno je da je svjetskim moćnicima najveći problem izgubljeni Domovinski rat u kojemu su nadigrani i poniženi od HRVATSKOG predsjednika. Teme Stepinca i Jasenovca su zato korisne, ali Domovinski rat i činjenica da je sam Milošević svoje vojnike u srazu s hrvatskim braniteljima usporedio sa zečevima. Zato laži o ZDS su njihov napad na Domovinski rat.

U ovom momentu je još uvijek zanimljivo takmičenje između Predsjednika države i Predsjednika Vlade jer čelni čovjek „Možemo“ još nije toliko jak da bi gazde mogle otpisati jednu od te dvije jugoslavenske opcije okupljene oko Plenkovića i Milanovića.

Pojedini okršaju su krajnje komični. Npr. takav mi je okršaj oko pitanja tko je vrhovni zapovjednik HV: Onaj koji jeste Vrhovni zapovjednik, ili je Vrhovni zapovjednik onako koji zapovijeda samo u ratu, a po zakonu je – tvrde – u miru samo formalni vrhovni zapovjednik. Danas ako su u HDZ-u onda to zastupaju i neki generali bliski ili članovi te stranke, a 2015. je bilo obrnuto. Ima naravno i onih koji su isto mislili i tada i sada:

ADMIRAL DOMAZET LOŠO ZA NAROD.HR: MILANOVIĆ JE VRHOVNI ZAPOVJEDNIK I ON JE TAJ KOJI ZAPOVIJEDA

<https://narod.hr/hrvatska/admiral-domazet-losa-za-narod-hr-milanovic-je-vrhovni-zapovjednik-i-on-je-taj-koji-zapovijeda>

<https://direktno.hr/direkt/podsjetimo-sto-su-2015-govorili-milanovic-i-kotromanovic-premijer-i-ministar-obrane-248831/>

Gledajući neke nastupe Milanovića ne bi me iznenadilo da kaže da izgleda ovi iz HDZ-a misle da su SDP-ovci te 2015. bili u pravu, pa kako su oni na tom pozicijama djeluje kao i on tada kada je bio čelni čovjek HDZ-a. Ili može samo posjetiti na svoju davnu tvrdnju da je Plenkoviću mjesto u SDP-u a ne u HDZ-u.

S druge strane Možemo može jednostavno pokazati svjetskim moćnicima da su oni ti koji će napasti u potpunosti Domovinski rat što su pokazali s muralima u Zagrebu,

Milanović preko Dobronića pokazuje da je što se tiče ZDS spreman ići dalje od Plenkovića. Istina Plenković je uklonio spomen-obilježje poginulim HOS-ovcima zbog od hrvatske države odobrenog amblema ali se njegova Komisija za obranu zvijezde petokrake nije usudila predložiti potpunu zabranu ZDS, dakle pozdrava pod kojim je branjen Vukovar, ali su i od agresorskih vojnika pravljene zečevi. Kao što znamo Dobronić je za potpunu zabranu tog pozdrava zbog kojih se od vojnika koje su svjetski moćnici poslali na Hrvatsku pravljene ti zečevi. Kako sam u nizu tekstova već pisao o tome, dat ću raščlambu Dijane Majhen o tome:

POČETAK KONAČNE KRIMINALIZACIJE DOMOVINSKOG

30 Listopad 2021

Kada se birao predsjednik Vrhovnog suda, nitko tko hrvatski diše nije imao nikakav izbor. S jedne strane Mrčela, koji je osudio jednog od najzaslužnijih branitelja na temelju iskaza osuđenih četničkih zločinaca, da bi nakon osude bio promptno unaprijeđen, što prije toga nije uspijevaao. S druge strane Dobronić, protivnik lustracije, ljubitelj tita i petokrake te prema mom mišljenju, mrzitelj hrvatske vojske. Dva zla, od kojih ne znaš koje je gore. Stoga ovo što Dobronić radi nije ni malo neočekivano. On poslušno odrađuje što mu je naložio onaj koji ga je i predložio za funkciju. I usput provodi i svoja osobna uvjerenja.

Nisu prošla ni dva dana od njegovog imenovanja a on je jasno pokazao kako nije tu da se bavi pravom, nego ideologijom. U biti, kako je tu da kriminalizira do kraja Domovinski rat.

Kažem do kraja, jer ta kriminalizacija traje godinama i godinama. A počela je još u vrijeme kada ona golubica nije poletjela. Da bi se nastavila bezbrojnim suđenjima i trpanjima u zatvor hrvatskih branitelja, kako bi cijeli svijet vidio da je hrvatska vojska bila zločinačka.

Još smo se mi nekako i držali, usprkos crvenim hordama koje su polako, milimetar po milimetar zauzimale sva važna mjesta u državi, odakle su mogli djelovati. Držali smo se usprkos Račanu, Milanoviću, lopovskom vođi lopovske družine Sanaderu, čija je stranka HDZ u biti i pokrenula pitanje zabrane ZDS. Ne komunjure, nego HDZ, to ne smijemo nikada zaboraviti.

No, dolazak briselskog namjesnika i ljubitelja četnika Plenkovića sve je to ubrzao.

Ne zaboravimo, Pupovac je najavio zabranu ZDS puno prije nego je Dobronić izabran. To ne bi mogao uraditi da nije imao Plenkovićevu podršku. I pri tome ne treba puno kriviti Pupovca. On samo provodi svoju velikosrpsku politiku, dok Plenković izdaje svoj narod.

A misli li netko kako će zabranom ZDS sve to stati, ljuto se vara.

Ne muči se Pupovac i ne trguje ovako kako bi kriminalizirao samo HOS. Nakon HOS-a, bit će malo zatišja. A onda su na redu sve postrojbe hrvatske vojske, jer, svakoj će se naći nešto. Tako dugo dok svi branitelji ne budu proglašeni ratnim zločincima, Domovinski rat bude proglašen građanskim, a Srbiju se ne opere od bilo kakve agresije, kako bi na miru ponovno mogla smišljati 'istine' o 1000000000 poginulih srpskih civila u ratu. Samo nastavak priče o Jasenovcu.

To je konačni Pupovčev cilj. A Plenković protiv toga nema ništa, jer on je ipak bježao dok se ratovalo, ova zemlja nije njegova zemlja nego samo odskočna daska za daljnju karijeru a do Hrvatske i Hrvata mu je stalo kao do lanjskog snijega. On će na sve pristati samo da bi zadržao manjinske ručice, taman da nas sutra počnu vješati po banderama.

ZDS je naša posljednja crta obrane. Iza toga nema ništa osim konačne kapitulacije prohrvatskih snaga,.

Stoga je od primarnog značaja upravo ZDS. Možemo mi govoriti o ekonomiji, demografiji i ostalim stvarima koje svakako jesu bitne. Ali sve to skupa neće značiti ništa ako do kraja izgubimo državu. A izgubit ćemo ju prođe li zabrana ZDS.

Ova pandemija korone odlično služi vladajućoj srpsko-hrvatskoj trgovačkoj koaliciji. Zabrana masovnog okupljanja, čitaj, zabrana prosvjeda. Kako pogodno za vladajuću elitu, zar ne? I čini se kako će trajati vječno, kako narod ne bi mogao izaći na ulice i reći što misli.

Da se ja pitam, svi bi izašli na ulice i itekako prosvjedovali. Svi sa majicama na kojima piše ZDS pa neka nas sve pohapse. Ako mogu.

Oni koji nam bacaju prašinu u oči govoreći kako prošlost nije bitna, kako ZDS nije bitan, ne žele dobro ni Hrvatima ni njihovoj djeci. Njima je potpuno svejedno hoćemo li ponovno biti tuđe sluge a ne svoji u svojoj zemlji. I živo im se fućka za to što ta djeca sve više odlaze van jer ne mogu podnijeti sve nepravde, korupcije i političke trgovine u zemlji za koju osjećaju da je sve manje njihova.

Nema budućnosti bez ispravno napisane prošlosti.

Pa tako, nema budućnosti za zemlju koja se odriče najboljih među nama, onih koji su umirali, krvarili i borili se do zadnjeg daha kako bi nam sačuvali zemlju.

Ako se njih odrekemo, odrekli smo se svega.

A kukavice i ne zavređuju imati svoju zemlju. Oni su tu da služe, ne da vladaju.

Do sada se pokazalo da služe odlično.

Ne dopustimo tim kukavicama da nam otmu zemlju. Previše je hrvatske krvi prosuto po njoj da bi nam briselski namjesnici i četnici određivali što na njoj smijemo, a što ne smijemo raditi.

Ovo nam je posljednja šansa za usprotiviti se i pokušati dobiti svoju zemlju natrag.

Propustimo li ju, za sve će biti prekasno.

Diana Majhen

<https://www.dragovoljac.com/index.php/diana-majhen/28336-diana-majhen-pocetak-konacne-kriminalizacije-domovinskog-rata>

A što o Dobronićevom prilogu takmičenju za prvog slugu u Hrvata još jednom je govorio Mario Filipi:

MARIO FILIPI: ZA DOBRONIĆA BI NAJPAMETNIJE BILO DA
ODMAH PODNESE OSTAVKU

31. listopada 2021.

U emisiji 55 minuta kod Željke gostovao je hrvatski branitelj, novinar i autor monodrame „Kako glumiti normalnog čovjeka“, Mario Filipi.

Progovorio je o tome kako je otišao braniti Hrvatsku u Domovinskom ratu, o pozdravu Za dom spremni, veslačkoj karijeri u kojoj je bio svjetski prvak i uklanjanju BBB-ovog murala po nalogu Grada Zagreba.

O sloganu Za dom spremni

Pokušao sam osobno gospodinu Dobroniću dati do znanja ono što ja znam, a možda on ne zna o pozdravu Za dom spremni, koliko je taj pozdrav zapravo star. Stavio sam naglasak na ono što većina Hrvata ne zna, a niti sam ja znao dok nisam pročitao knjigu Rade Žica Mikulina: „Putom Sunca – crveni bojovnici iz Horezma“ u kojoj je zabilježena himna hrvatskih srednjovjekovnih mornara, koji su na svojim brodovima zvanim ormanice dominirali Jadranom. U svojoj himni spomenuli su pozdrav „za dom spremni“ na puntarskoj čakavici. U toj je pjesmi sadržan politički i vojni program hrvatskog naroda – da će onome tko se usudi ući s napadačkim indicijama u Hrvatsku, biti „probijen brod“ i da će izaći poražen iz Hrvatske.

Mnogi ne znaju da su Hrvati, odnosno hrvatski knez **Porga** s papom Agatom, sklopili sporazum da Hrvati neće nikada napasti drugoga nego da će čuvati svoju granicu, neće ratovati izvan svoje države. Budući da je to tako, a svi napadaju Hrvatsku – od Franaka pa do Saracena, Turaka i ostalih, zadnje sad u Domovinskom ratu. **Dok se braniš, nikoga ne napadaš i u toj stalnoj**

obrani Hrvatima je dom postao svetinja za koju vrijedi umrijeti i od te ideje nastao je taj pozdrav.

U 106. brigadi, gdje su dečki sebe zvali Vod smrti, bio sam nekad u akcijama. Ljudi su se preko Motorole dozivali i provjeravali je li sve u redu. **I u centrali je jedan rekao: Za dom, a odgovor drugog s druge strane bio je: Spremni. Dakle, to je bio način na koji se komuniciralo.**

Niti smo Europljani, niti Hrvati, nismo ništa ako je Za dom spremni civilizacijsko pitanje. Očito je da to nije tako, da smo mi vrlo stari narod, sa svojom kulturom. Ako gospodin Dobronić tako misli njemu bi bilo najpametnije da sad odmah podnese ostavku. **Ako sad nastavi, a nastaviti će, napraviti će veliko zlo,** a kad bude morao otići, bit će mu puno gore.

Kakav je to sudac koji sudi o povijesti? Sudac pravnik – svaki pravnik bi trebao biti ovisan isključivo o činjenicama, o dokazima. Bez dokaza nema presude. Međutim, vrijeme će pokazati i presuditi njemu.

O tome kako je otišao u rat

Otišao sam dragovoljno na istočno bojište i ostavio ženu i dvoje djece kod kuće – osmogodišnjeg sina i trogodišnju kćer. Bilo je i onih koji su ostavili i petero djece. Na ratnom radiju Nova Gradiška, objasnio sam zašto sam došao baš na istok države, a iz Zagreba sam. Rekao sam: Moj otac je, zbog okolnosti, bio partizan. Nakon rata su ga prevarili i smjestili na 50 godina ropstva. Ja ne želim to ponoviti. Da mene kune moja unučad zato što nisam obranio državu, bolje je poginuti. Najprije sam bio član stožera saniteta, odnosno ratnog saniteta, tad sam još bio novinar i tražio sam da me šalju na teren.

Neki me dan danas znaju pod imenom: Novinar. To mi je bilo kodno ime u to doba. Ali za razliku od novinara išao sam s dečkima u akciju, ne samo na konferencije za tisak. Trudio sam se biti tamo gdje je zanimljivo. Odnosno, tamo gdje se gine. Čuvenog 13. listopada u Nuštru, bio sam teško ranjen i odveli su me u Brod. Bilo je pravo čudo što sam preživio jer mi srce nije stalo ni onda kad sam izgubio puno krvi, poslije su mi dva dečka dala krv. Kasnije sam ih tražio da im zahvalim ali ih nisam uspio pronaći.

Nakon tri dana prevezeni smo u Austriju. Bilo je smiješnih scena jer je bolnica bila napravljena od nekakvog armiranog betona i sve se čulo. Kad bi se zalupila vrata bilo gdje u bolnici sve bi se čulo. Kad bi se bilo gdje snažno zalupila vrata od vjetra to je djelovalo kao kad pada minobacačka granata i onda bi se svi stresli. Pa se netko sjetio i rekao: Idiote, niste u ratu, ovo je Austrija.

O ustašama i izbjegavanju otvaranja određenih pitanja

Kad desničarima, koji se nađu ispred kamera kao ja, netko spomene ustaše onda se on zajapuri i krene pravdati – da nije bio ustaša i nema s time ništa. Međutim, nažalost, to nije istina – mi svi imamo veze i s NDH i s ustašama jer **preko NDH i preko ustaša oni nama uništavaju Domovinski rat.** Dakle,

snimljen je film o Dvoru u kojem je prikazano da je 12 ili 13 duševnih bolesnika ubijeno i za to je okrivljena postrojba koja je oslobodila Dvor, a koja je prije toga spašavala srpske civile koji su bježali pred srpskim tenkovima. Nakon toga, kad su ušli u Dvor, pronašli su mrtve ljude. Dakle, **naša kinematografija, financirana hrvatskim novcem poreznih obveznika prihvati srpsku laž – i lažno optuži hrvatsku vojsku.** To je čisti primjer kako nam žele promijeniti povijest. A mi koji smo živi svjedoci svega toga – pred našim očima mijenjaju našu povijest.

To su radili u 2. svjetskom ratu. **Kad se spominje moje pismo i kad se spomenu ustaše ne žele otvarati i to pitanje.**

Partizanski je mit da je u Jasenovcu ubijeno 700.000 ljudi. Istraživači Igor Vukić i Roman Leljak otkrili su, pregledavajući dokumente u Zagrebu i Beogradu, da je u Jasenovcu umrlo 1700 ljudi i to većinom od tifusa. Masovna ubojstva se zapravo sastoje od strijeljanja osoba koje su osuđene na smrt presudom ratnog suda i to samo za teška masovna ubojstva civila. To su bili komandanti četnički i partizanski.

Još jedan partizanski mit je vezan uz Šaranovu jamu koju komunisti zovu Jadovno gdje je navodno je bačeno 40.000 ljudi. Bio sam tamo i pročitao da je u nju bačeno 475 ljudi iz Grubišnog Polja koje je 300 kilometara udaljeno od njega, a pročitao sam podatak da je u ratu poginulo oko 300 ljudi iz Grubišnog Polja. Manje ih je poginulo ukupno nego ih je bačeno u Šaranovu jamu. To je glupo. A zapravo kad su ljudi ušli u Šaranovu jamu i **snimili ju kamerom iznutra, ta je snimka dostupna, vidjelo se da tamo nema ni jedne ljudske niti životinjske kosti.** Nitko nije bačen u Šaranovu jamu!

Treći mit je da su 12.000 djece s Kozare poubijali krvoločni ustaše. 12.000 djece s Kozare je bilo gotovo mrtvo jer su ih partizani ostavili u šumi i pobjegli. Ta su djeca dovezena u Sisak i u Jastrebarsko u jezovitom stanju ali liječnici su uspjeli spasiti oko 85% djece. Umrlo je 1150 djece koje se nije moglo spasiti. I nikome nije palo na kraj pameti ubiti dijete.

I ta tri mita su srušena i raskrinkana.

I što je tu necivilizacijski?

Ako se, slikovito rečeno, zločini mjere veličinom i brojem onda su komunistički zločini – partizanski i oni poslije rata veliki kao kamion, četnički su veliki kao kombi, a ustaški kao dječji autić za igru. Mora se znati razmjer, ali i druge stvari – uzrok, posljedica, tko je započeo ali je važno reći da je na listama najvećih masovnih zločinaca Tito je 10. ili 14. kako koji časopis objavljuje. Ali na listama nema Ante Pavelića. I nitko o tome ne priča!

Bojim se da Dobronić i oni slični njemu nisu sposobni primiti novo znanje jer imaju ideološki opran mozak i čim čuje neki podatak koji se njemu ne sviđa samo kaže da to nije bilo tako.

<https://narod.hr/hrvatska/mario-filipi-za-dobronica-bi-najpametnije-bilo-da-odmah-podnese-ostavku>

TAKMIČENJE ZA PRVOG SLUGU U HRVATA 2. (DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 7.)

Možda ste povjerovali da točnost naslova prvog nastavka mog teksta (<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/28402-takmicenje-za-prvog-slugu-u-hrvata>) potvrđuje nitko drugi nego prof. dr. sc. Žarko Puhovski:

PUHOVSKI: 'MILANOVIĆ JOŠ SAMO DA PROGUTA ZDS I BIT ĆE
APSOLUTNI ŠAMPION OD CENTRA NADESNO'

<https://kamenjar.com/puhovski-milanovic-jos-samo-da-proguta-zds-i-bit-ce-apsolutni-sampion-od-centra-nadesno/>

Točnost je samo u tome da je čak i Puhovskom jasno da je u svemu tome najbitniji odnos dvaju predsjednika prema ZDS. Zapravo bi bilo dobro da je u pravu Puhovski a ne ja jer bi to značilo da je jedan od njih spreman „progutati“ i glavni zahtjev svjetskih moćnika a to je da prvi sluga među Hrvatima MORA biti protiv ZDS. Kad se to osigura onda se može ići na potpunu kriminalizaciju i Domovinskog rata koje je djelo genocidnog hrvatskog naroda, Moram odati priznanje prof. Puhovskom jer on – očito – vjeruje da je Milanović taj koji može pokazati svjetskim moćnicima da ne voli biti sluga, jer je danas on poznatiji po nadimku DRUKER koji mu je dao Predsjednik Milanović, (o tome vidjeti knjigu:

J. Pečarić, Druker, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>).

Istina dobrom analitičaru nije teško uvidjeti da je u tom dvoboju prednost na strani Milanovića čak i simbolički jer su svjetski moćnici potvrdili da je Tuđmanu bio hrvatski narod iznad svega tako da mu nisu došli na sprovod jer ih nije slušao, a Plenkovićeva poslušnost je obilježena onim njihovim odnosom prema njegovoj stražnjici što je svima pokazano. Zato mi je smiješno kad neki istinski hrvatski intelektualci hvale Plenkovića jer on ne voli to što radi ali mora. Odmah se sjetim da je to mudra politika kneza Miloša, koja se može svesti na jednu poznatu anegdodu. Kada bi knez slao poklisare u Istanbul da iskamče malo više samostalnosti od Porte, on bi im govorio: Turčin voli pare i dupe; mi para nemamo.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peorda-damir/38414-d-pesorda-akademija-dobronic-tose.html>

U našem slučaju to je unaprijeđeno pa je stražnjica u hrvatskoj priči ona od Predsjednika.

Moram priznati da mene zato zabavlja ovo prepucavanje između Predsjednika RH i Predsjednika Vlade RH i ljudi oko njih oko poštivanja zakona RH, jer su i jedni i drugi pokazali koliko im je stalo do zakona RH svojim odnosom

prema legalnom amblemu HOS-a, odnosno svojim odnosom prema legendarnim hrvatskim braniteljima čiji je amblem u pitanju.

Nisam primijetio da su ministri branitelja i vojske podnijeli ostavke kada su se uklanjala i omalovažavala spomen-obilježja poginulim braniteljima zbog tih obilježja zato što je na njima od hrvatske države odobren amblem ili zbog napada na HOS-ovce zato što imaju amblem koji je odobren u RH. A toliko su im važni zakoni kada misle da su njih povrijedili. Oprostite ali mene zabavljaju. Vas?

Na isti način ne razumijem riječ 'usprkos' u naslovu:

MURAL BBB POSVEĆEN VUKOVARU PONOVRNO NA LANIŠTU USPRKOS MOŽEMO I TOMAŠEVIĆU

<https://narod.hr/sport/mural-bbb-posvecen-vukovaru-ponovno-na-lanistu-usprkos-mozemo-i-tomasevicu>

Meni je to (za sada) pobjeda a ne poraz Tomaševića. Pobjeda je vraćanje svih murala jer napadi su zabilježeni i u samom Vukovaru i u Sisku...

'Možemo' je napao murale koji simboliziraju samu ideju otpora srpskom naci-fašizmu (Boban), hrvatsku najveću žrtvu tom otporu (Vukovar) i jednog od najvećih Hrvata u povijesti (general Praljak). Poslije očekivanih napada kažu nam: Ok, nama je dovoljno što smo uklonili mural jednom od najvećih Hrvata koji je to postao zbog Domovinskog rata generalu Slobodanu Praljku. O njemu smo general dr. sc. Miroslav Međimorec i ja napisali Četiri knjige (ili šest jer prva knjiga ima i prošireno izdanje, koje je i prevedeno na španjolski):

1. M. Međimorec, J. Pečarić, General Praljak, Zagreb, 2017. Str. 375.
2. M. Međimorec, J. Pečarić, General Praljak, drugo prošireno izdanje, Zagreb, 2017. str. 451.
3. M. Međimorec, J. Pečarić, El General Praljak, “¡Jueces, El General Praljak no es criminal de guerra. Con desprecio rechazo vuestra sentencia !“ Portal dragovoljac.com.
4. M. Međimorec, J. Pečarić, General Praljak II. U obrani hrvatskog naroda, Zagreb, 2018.
5. M. Međimorec, J. Pečarić, General Praljak III. S prijezirom odbacujem Vašu presudu, Zagreb, 2018.
6. M. Međimorec, J. Pečarić, General Praljak IV. S prijezirom odbacujem Vaše podaništvo, Zagreb, 2018.

Podsjetimo se da je Domovinski pokret jasno stavio do znanja da to nema veze sa hrvatskim zakonima:

DOMOVINSKI POKRET: NE POSTOJI AKT PO KOJEM SE MURAL S LIKOM GENERALA PRALJKA MOŽE ZABRANITI

30/10/2021

“Haška osuda generala Slobodana Praljka može imati određene društvene konotacije otvorene za osobnu interpretaciju, ali u ovom trenutku u hrvatskom zakonodavstvu ne postoji akt po kojem se mural s likom generala Praljka može zabraniti jer je “neprimjeren””, ističe u petak Domovinski pokret.

Ne jenjavaju reakcije oko uklanjanja murala posvećenog Vukovaru, Domovinskom ratu i generalu Praljku. Mural je uklonjen s trafostanice HEP-a prema nalogu Grada Zagreba zbog prijave koju je podnio predsjednik Gradske četvrti Novi Zagreb – Zapad Tomislav Vukoja, inače član ekstremno lijeve opcije Možemo. Prethodno su gradonačelnik Tomašević i njegov zamjenik Korlaet nastojali krivnju prebaciti na HEP, a lažno su navodili da su prijavu podnijeli “građani”.

Prenosimo reakciju i priopćenje za javnost Domovinskog pokreta.

“Povodom jučerašnjeg sramotnog brisanja domoljubnih murala sa zidova trafo-stanice u Savskom Gaju, Domovinski pokret Grada Zagreba želi širu hrvatsku javnost upoznati sa sljedećim činjenicama:

– Gradonačelnik Tomislav Tomašević i njegovi najbliži suradnici obmanjuju zagrebačku i hrvatsku javnost kada kažu kako su “u HEP-u zbog dojave građana donijeli odluku o tome da preboje trafostanicu”.

Mural s likom generala Slobodana Praljka nisu prijavili “građani”, već jedan od čelnika platforme Možemo, Tomislav Vukoja, koji je u njihovo ime i predsjednik Gradske četvrti Novi Zagreb – Zapad, a spomenutu prijavu Vukoja je podnio samostalno, sa službenog maila, bez suglasnosti bilo kojeg tijela lokalne samouprave, čime je svjesno zaobišao volju građana.

Pravi stav građana, o kojima Vukoja i Tomašević toliko brinu, mogao se vidjeti jučer u večernjim satima kada se, posve spontano, okupilo više stotina građana Savskog Gaja i okolnih naselja, u znak potpore domoljubnim muralima.

– Haška osuda generala Slobodana Praljka može imati određene društvene konotacije otvorene za osobnu interpretaciju, ali u ovom trenutku u hrvatskom zakonodavstvu ne postoji akt po kojem se mural s likom generala Praljka može zabraniti jer je “neprimjeren”.

Ta “neprimjerenost”, kako smo to imali prilike jučer vidjeti, ne postoji u očima građana Savskog Gaja, već samo u glavama Tomislava Vukoje, gradonačelnika Tomaševića i ostalih članova platforme Možemo, koji zlorabe trenutne političke pozicije za nasilno promicanje svojih osobnih svjetonazora.

– Gradonačelnik Tomašević i njegovi suradnici svoj su stav prema hrvatskim braniteljima jasno obznanili i prije izbora, kada toj društvenoj skupini u svojem izbornom programu nisu posvetili gotovo niti slova, premda je stopa samoubojstava zagrebačkih branitelja među najvišima u Europi uopće.

Po dolasku na vlast odmah su ukinuli samostalnost Ureda za hrvatske branitelje pri Gradskom poglavarstvu, a Tomašević osobno, otkako je sjeo u gradonačelničku fotelju, izbjegava susrete s hrvatskim braniteljima i više je

svojem vremenu do sada posvetio azilu za kućne ljubimce, nego ljudima koji su obranili grad Zagreb i Hrvatsku.

Domovinski pokret odavno je ukazivao na pravo lice Tomislava Tomaševića i njegove radikalne političke opcije koja se skrivala iza fasade aktivizma, a kojoj je strano sve što se može vezati uz domoljublje i poštovanje spram žrtava koje su dane za našu (i njihovu) slobodu.

Vrlo brzo došlo je i vrijeme da Tomašević i njegovi sljedbenici, pored posvemašnje nesposobnosti i neznanja u procesima upravljanja kompleksnim sustavima kakav je Grad Zagreb, javno pokažu i svoj prijezir prema Domovinskom ratu, navijačkim skupinama i hrvatskim svetinjama, kao što je grad Vukovar.

Jučer se u Savskom Gaju jasno moglo vidjeti da hrvatski narod više neće tolerirati takvo blaćenje uspomena na Domovinski rat, a Domovinski pokret službeno će zatražiti ostavke odgovornih za ovaj skandal, počevši od predsjednika Gradske četvrti Novi Zagreb – Zapad, Tomislava Vukoje”, stoji u priopćenju.

<https://kamenjar.com/domovinski-pokret-ne-postoji-akt-po-kojem-se-mural-s-likom-general-a-praljka-moze-zabraniti/>

Na čelu vladajućih je Milorad Pupovac pa oni ne reagiraju iako imaju knjigu pok. prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana „Haški krivolov - Analiza dokaza o ciljevima zajedničkoga zločinačkog pothvata u predmetu IT-04-74“, 2019.. Nakladnici su joj: Zagreb Hrvatska sveučilišna naklada, Zagreb i Hrvatski dokumentacijski centar Domovinskog rata u BiH, Mostar.

Neobično jer se oni pozivaju na Tuđmane kada im odgovara, ali recimo kada prof. Tuđmana nisu godinama izabrali za profesora emeritusa nisu učinili baš ništa.

Istina prof. Tuđman nije samo napisao tu knjigu. On je generalu Praljku posvetio jedan broj svog međunarodnoga časopisa *National Security and the Future* kada su se HDZ-ova vlast preko noći odrekle velikog generala čim su im malo zaprijetile njihove gazde. A Tuđman je unatoč tomu i predstavljao spomenute knjige o Praljku. Njegov govor PRESUDA JE MEĐUNARODNA NEPRAVDA ALI I OBMANA MEĐUNARODNE JAVNOSTI

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/29040-m-tudman-presuda-je-medunarodna-nepravda-ali-i-obmana-medunarodne-javnosti.html>

objavljen je u našoj četvrtoj knjizi o generalu Praljku.

To koristi Milanović pa reagira napad na Praljku:

MILANOVIĆ O PRALJKOVU SUICIDU: IMAM NEKI RESPEKT PREMA NJEMU

30 Listopad 2021

Praljak je na kraju, umjesto da služi još par godina, sebi oduzeo život. Iako je bio u punoj snazi i ne tako star. Pa ja imam neki respekt prema tome.”

Predsjednik Zoran Milanović danas je govorio i o muralu posvećenom Vukovaru koji je u Zagrebu prefarban zajedno s onim posvećenim generalu Slobodanu Praljku.

“Postoji niz površina u Zagrebu koje su podatne za murale, grafite koje Hrvatska ima. To je emocionalna stvar i prije nego što to ideš uklanjati, pogledaj, raspitaj se. Osiguraj prostor. Ima tih prostora u Zagrebu, Zagreb je sva sreća zapušten da ima tih prostora”, rekao je predsjednik.

“Praljak nije problem. Razgovarao sam i s bošnjačkim političarima, pitao sam kako mogu uspoređivati Praljka i Mladića. Oni kažu da je komplicirano. Oni su osuđeni, ali nije svaki prijestup i kazneno djelo isto, pa ni svaki krivac nije isti”, rekao je.

Kazao je da svaki zločin u ratu nije isti.

“Kao što ni svako kazneno djelo nije isto, tako ni krivci nisu isti. Svaki zločin u ratu nije isti. Jel' Mile Petković ratni zločinac? Mogu ga osuditi deset puta, Mile Petković nije ratni zločinac”, rekao je.

Potom je prešao na Praljka. “Slobodan Praljak? Ja bih volio da vam srce otvore bošnjački političari, posebno iz SDA, da vam kažu ovo što govore meni. Ali nikad vam neće reći da ovi krvoloci iz Republike Srpske, u koje, opet kažem, Dodik ne spada, nikad neće reći da je to isto.

Praljak je na kraju, umjesto da služi još par godina, sebi oduzeo život. Iako je bio u punoj snazi i ne tako star. Pa ja imam neki respekt prema tome.”

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/28368-milanovic-o-praljkovu-suicidu-imam-neki-respekt-prema-njemu>

<https://hrvatskonebo.org/2021/10/30/milanovic-o-generalu-praljku-volio-bih-da-vam-srce-otvore-bosnjacki-politricari-posebno-oni-iz-sda-da-vam-kazu-ovo-sto-govore-meni/>

<https://hms.ba/milanovic-volio-bih-da-vam-srce-otvore-bosnjacki-politricari-posebno-oni-iz-sda-da-vam-kazu-ovo-sto-govore-meni/>

Istina Milanović reagira blago, ali reagira.

Podsjetit ću da nikada nismo dr. Međimorec i ja dobili odgovor na ponudu Predsjedniku RH da otkupe 1000 primjeraka proširenog izdanja prve knjige o generalu Praljku po cijeni koju sami odrede (valjda je najmanja moguća jedna kuna ili čak i jedna lipa) i pošalju na razne adrese. Mogli su je tako poslati i Tomaševiću i njegovim talibanima, Zar ne? To sam nedavno dao kao u *Pismu Predsjednicima*, 16. koje dajem u Prilogu. (Samo pismo s tom ponudom sam objavljivao i ranije, ali izgleda i nije bilo primijećeno jer ga je npr. Stjepan Tuđman tek tada vidio.)

Ali na drugu knjigu (*General Praljak II. - U obrani hrvatskog Naroda*) podsjeća me i odgovor Zorana Čapalije – Čaplje: *Halucinacije protiv Hrvatske nacije* od 1. studenoga 2021.

(<https://hrvatskonebo.org/2021/11/01/zoran-capalija-caplja-halucinacije-protiv-hrvatske-nacije/>) jer je u tekstu i njegova pjesma koju smo mi objavili i u toj našoj knjizi:

“KIP NACIJE”

Pogleda čvrsta poput kamena,
bistrog i žarkijeg od plamena,
jezika oštrijeg od svakog mača,
dok čast svoju životom plaća.

Čuvat će povijest tvoje ime,
dičit će se naraštaji njime,
ti mili sužnju zbog Kroacije,
ostat ćeš zauvijek kip nacije.

(6. prosinca 2017.) – generalu Praljku

Reagirala je i hrvatska književnica Nevenka Nekić:

CRNI GAVRANOVI ROJE I DANAS

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/m-o/nekic-nevenka/38416-n-nekic-mozemo-ali-ne-dokle-hocemo-ili-mozete-ali-ne-dokle-hocete.html>

A i ona je sudjelovala u predstavljanju naših knjiga o generalu Praljku (onom istom na kojemu je sudjelovao i prof. Tuđman). U četvrtoj knjizi je dan naslov NAVUCITE ZASTOR! Na portalu HKV-a je naslov: SLOBODAN PRALJAK, NAŠ LEONIDA:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/m-o/nekic-nevenka/29020-n-nekic-slobodan-praljak-nas-leonida.html>

I veliki hrvatski književnik je reagiraju u svojoj kolumni na portalu HKV-a: *Tako dolazimo i do zagrebačkoga Laništa, gdje se uoči Svih svetih taj povijesni rotor pokazao u najočitijem mračnom svjetlu. Jazavcima koji ondje žive uz zgrade prepune branitelja, zasmetao je mural s Vukovarom, hrvatskim grbom i slavnom brigadom, pa su ishodili da sve to (sveto) bude prebojano, da ne gledaju što im nije drago, našla se družba koja će im želju ispuniti u za sada neutvrđenom lancu – gradski ured - komunalne službe - HEP više od struje. A onda posipanje pepelom, nisam ja, nisam ja. Jedino za što su se još mogli uhvatiti je Slobodan Praljak, onaj koji je branio njih i Zagreb u Sunji, a za drugi dio ratnoga puta u zavičaju proglašen u Haagu ratnim zločincem, jer je tužiteljstvo trebalo nekako nadoknaditi svoj fijasko s Hrvatskom, pa se za odmazdu okomilo na hrvatske zapovjednike u BiH. Oh, kako to klateži dobro zvuči. Ratni zločinac. Ma svi su oni ratni zločinci, govore jazavci među sobom, svi koji su bili u ratu, a tako nam je bilo dobro. Doduše, vele, i sada nam je dobro, bolje nego njima, ali su nam duše nemirne bez Jugoslavije, hej*

Slaveni, a ti hrvatski branitelji još su nemirniji od nas, malo-malo pa čujemo pucnjeve, sebe ubijaju. Vukovar treba prebrisati, prebojati, prefarbati, Vukovar je onaj grad daleko od Zagreba, na Dunavu čak, da ondje nije bilo hrvatskih fanatika, ne bi bilo ni te tragedije, četnici i jugoarmija bi ušetali, malo klali i stali, sigurno ne bi bilo toliko žrtava.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/38413-h-hitrec-35.html>

A zaključit ću s kolumnom velikog kolumniste Zvonimira Hodaka:

LIJEVOM NAŠOM

KAKO JE MURAL POSVEĆEN VUKOVARU I PRALJKU RAZOTKRIO MOŽEMO! I NJIHOVU NEMOĆ U ZAGREBU

Autor

Zvonimir Hodak

Korona divlja i ruši rekorde. Izgleda da bi trebalo pozvati natrag turiste pa da se korona opet smiri. Valjda je to jedini način da se riješimo korone.
01.11.2021.

Međutim, ima jedan drugi hrvatski problem koji nije tako jednostavno riješiti. Kako se riješiti ultraljevičara? Za početak, možda, da im pošaljemo poruku "džaba ste krečili"! Holanđani su navodno 1672. ubili i pojeli svog premijera i njegovog brata jer su krali i loše vodili državu! Mi se, srećom, zadovoljavamo samo time da već dugo jedemo - govna. Započelo je to prilično davno, još od vremena kad smo pognuli glave nad time da su nam "ratni gubitnici" ušli u vladajuće strukture. Stoga nije ni čudo da kao gljive poslije kiše niču diljem Lijepe njihove spomenici partizanima koji predstavljaju zahvalu "oslobodiocima" koji su mnoge 1945. oslobodili života i imovine. Množe nam se i ulice te trgovi u znak zahvale čovjeku koji je "iskopao" 750 jama koje je zatrpao živim i mrtvim Hrvatima. Vratila nam se i zvijezda petokraka na Riječki neboder kao što su napravljeni i novi murali te mauzolej u Borovom selu koljaču **Vukašinu Šoškočaninu**. Sve je to liberalna demokracija. Obilujemo starim okamenjenim komunjarima i liberalnom demokracijom.

Ovih dana Zagreb je "zdrmao" mural posvećen Vukovaru, 204. gardijskoj brigadi i generalu **Slobodanu Praljku**. Revolucionarni građani iz Mjesnog odbora u Novom Zagrebu jasno su zatražili od "Možemo" da makne murale

Praljka i 204. gardijske. Valjda zato jer oni su "Možemo". Skupilo se nekoliko HOS-ovaca, Radeljak, na fejsu se javio dr. **Herman Vukušić**, došli su i BBB-i i hrabri su jugonostalgicari odmah skinuli hlače. Zapravo same su im pale. Ipak je završilo tako da "ne-Možemo". Cijelu tu kašu oko murala zakuhao je naravno kuhar. Drug **Tomislav Vukoja**, kuhar u Studentskom centru. Skuhao je "supu" i sebi i svojim. Prvi se javio Tomašević s porukom "izvinite", drugovi, "desila se greška". Onda su se ultralijevi u Možemo, na čelu s Vukojom, branili kako je narodu i narodnostima smetao samo mural "ratnog zločinca" Slobodana Praljka, ali su drugovi iz HEP-a nehotice izbrisali sve.

Slušat će Luka iz Možemo još mnogo puta Thompsonovu 'Lijepa li si'

"Moš' mislit'!" rekla bi **Tanja Torbarina**. Javio se i "ideolog", zamjenik gradonačelnika, **Luka Korlaet** i objasnio radnom narodu, BBB-ima, HOS-ovcima, Dikanu, dr. Vukušiću kao i slučajnim prolaznicima "da oni nisu tako mislili" nego HEP... Naravno, nisu uopće mislili. Da su promislili ne bi nam grad bio zatrpan glomaznim otpadom. Naš dogradonačelnik Luka Korlaet javio se još 2019. s porukom kako se nešto strašno "desilo" njegovom sinu prilikom obvezatnog posjeta školaraca Vukovaru: "Priča mi sin kako su u obaveznom posjetu Vukovaru djeca morala ustati i bez iznimke revat(!) onu Thompsonovu paradržavnu herceg bosno srce ponosno (namjerno sve pišem) malim slovima. Činjenica da su bili prisiljeni ustati i pjevat bilo što, a kamoli to smeće, me potpuno izbezumilo! Netko mora odgovarati". Ne šizi Lukica! To je lijepa hrvatska pjesma. Čut ćeš je još mnogo puta jer je ljudi vole slušati. Stoga se skuliraj, naruči "pivce za živce" i drži se svog posla u Gradu. Odgovorili su ti BBB-si i nekolicina prolaznika. Ti, i oni koji misle kao ti, ostajete sve usamljeniji, jadni i nezaštićeni.

*"Greška, Ante..." nekad je pjevala Severina. Kad smo već kod Seve, **Renato Mišetić** javlja na Fejsu: "Zaljubljena Severina ne odvaja se od srpskog producenta Filipa. Zlobni pak **Boris McGrić** komentira vijest: "Naslagala ova više Srba od IV. gardijske..."*

E sad, ne moraš imati maštu **Urše Raukar**, **Ivane Kekin**, Rade, **Anke Mrak**, **Vilija Matule** ... i ostalih progresivnih drugova pa da skužiš kako oni sanjaju san o zabrani ZDS. Kad bi drugovima uspjelo da ishode zabranu ZDS-a, simbol pod kojim smo zgazili agresore u Domovinskom ratu, koja bi "izvinjenja" tek tada padala. Tada bi se oglasili oni koji su pod tim pozdravom izvjesili zastavu na Kninsku tvrđavu, a to bi "strefilo" osjetljive internacionalne dušice zadrtih kriptokomunista do kraja. Za sada je to tek zgodna tema za Krausa, Goldsteina i orjunaše kako bi se u javnosti čulo za njih i dalo do znanja Sorosu da se na brdovitom Balkanu pojavila dugo očekivana iskra "slobode". Ista ona koja se pojavila 8. svibnja 1945. Jedino što vam za utjehu mogu poručiti je: drugovi, nikada ne odustajte od svojih snova!

Moj frend Roman B. povjerio mi se u subotu na špici: "Sanjao sam da nemam ni prebijene pare i čim sam se ujutro probudio san mi se ostvario". Zato, nikada ne treba odustati od svojih snova.

Kad je ujesen 1991. trebalo uzeti lovačke puške i obući tenisice, "rigidni desničari, ognjištari i nacionalisti, koji nisu željeli čekati da Sava potekne uzvodno, krenuli su, k'o Škorin Mata, u rat protiv treće armije Evrope". Pobornici Jugoslavenske demokratske inicijative, taloga iz Yutela, tražili su tada da se sve riješi "demokratskim dijalogom" s Miloševićem. Valjda onako kako je to 1971, za vrijeme Hrvatskog proljeća, rekla njihova heroína **Latinka Perović**: "Vodićemo demokratski dijalog sve do konačnog obračuna". Taj "demokratski dijalog" upoznali su Hrvati u ubavom razdoblju od 1945-48. "Konačni obračun" je zbroj onih koji su otišli u onih 750 jama diljem Hrvatske i Slovenije.

Sjetih se, ne znam zašto, Saladina, etničkog Kurda na dvoru sultana Nur ad Dina. Obranio je svoje carstvo od upada križara Rikarda Lavljeg Srca i osvojio Jeruzalem. Nakon te bitke Saladin je dao pravo prolaska kršćanskoj vojsci kroz svoje zemlje unatoč nemilosrdnim pljačkama kršćanskih vojnika u njegovim zemljama. I Dante ga je u svojoj Božanstvenoj komediji uvrstio u "čestite ljude Limba". Usporedimo Sultana Saladina, rođenog 1138. u Iraku i našeg "sultana", ljubičice bijele, rođenog u Hrvatskom Zagorju. Saladin je pobijedio križare, pomilovao ih i pustio da odu. Zato ga je opjevao i Dante. Naš Joža je poubijao svoje neistomišljenike, ali je također opjevan i to tako da se nalazi između 10. i 12. mjesta najvećih zločincima XX vijeka. Usput rečeno, **Slobodan Milošević** je na 30. mjestu. Tito nije nikoga pomilovao, osim četnika koji su mu se pridružili pred kraj rata. Pitat ćete se čemu ovaj "izlet" u 1193. kad je Saladin umro? Samo zato da oni koji me čitaju ne nasjednu jeftinoj demagogiji potomaka onih koji su, nakon "pobjede" 1945. godine 1416 osuđenika na smrt žive zazidali u zloglasnoj Hudoj jami. Jeste li čuli ili čitali da su ikada Kraus, Goldstein, Klasić, Jakovina, Markovina ili netko od tih jugo-nostalgičara spomenuli Hudu jamu ili neko drugo stratište Hrvata nakon Drugog svjetskog rata? Niste! Ali zato stalno, dosadno, uporno i neargumentirano zapomažu kako treba zabraniti "ustaški" pozdrav ZDS. Njima je plakanje oko ZDS-a dimna zavjesa iza koje nastoje sakriti i zamagliti mega zločine kojih bi se legendarni Saladin sramio. Zato njih nema u nekom modernom umjetničkom djelu koje će živjeti kroz vjekove kao što živi Božanska komedija. Njih mogu glorificirati samo razni potomci njihovih suistomišljenika kao što su Klasići, Jakovine, Markovine...

Jim Elliot je napisao: *"Nije lud onaj koji se odriče onoga što ne može zadržati da bi stekao ono što ne može izgubiti".*

Marcel Holjevac je stavio na fejs pravi "mural": *"Tito vrati se, napuni jame"*. Revolucionarni građani iz Mjesnog odbora nisu u ovom slučaju pokazali očekivanu budnost. Ni Tomislav Vukoja, ni dogradonačelnik Lukica, ni sektaši iz "Možemo". Potomci onih koji su nakon ustaša "naslijedili" židovske

stanove u strogom centru Zagreba sretni su i zadovoljni. Sretni i zadovoljni jer je Zagreb napokon postao glavni grad bivše Jugoslavije.

U centru Zagreba nitko ne reve Thompsonovu "Lijepa li si..." Kad nas razveseli Lepa Brena i napuni Arenu ne trebaju joj obožavatelji iz Knina, Plaškog i Borova sela. Zagrebački jugovići su u stanju napuniti Arenu za dvodnevni koncert s 40.000 tisuća "naših". Ti sada žele preko "Možemo" prefarbati mural s likom Slobodana Praljka kao i slati pozive Maršalu da se vrati i napuni jame. Umjesto da se bave komunalnim temama, Možemo otvara stalno nove i nove ideološke. Naravno, kad ne možeš ili ne znaš kako nešto stvarno promijeniti da bude bolje u Zagrebu, najjednostavnije je isprovocirati neku ideološku aferu. Pitanje samo do kad...

Nedavno je jedan instruktor ronjenja ostao zabezeknut kada mu je neki polaznik ronilačke škole skresao pred svima: "Ne želim nositi masku, ne želim sudjelovati u tome gdje nas tretiraju kao ovce! I mi smo ljudi".

Zar su zaboravili kako je Šerbedžija snimao film Dezerter u okupiranom Vukovaru?

Branimir Pofuk je blago začuđen. Pomalo i uvrijeđen pa kaže: "Koliko je to kilometara i koliko dana širok krug oko Vukovara i 18. studenog u kojem ne smije pjevati **Rade Šerbedžija**? I zašto baš on?" Brane prosto "ne može da veruje". On je stari jugo-demokrat. On je protiv svih zabrana, osim kad je u pitanju Thompson. Da ga ne zabranjuju, Thompson bi pjevao i pjevao te trovao našu naprednu mladež od Triglava do Đevđelije!

Gledam TV seriju "Kako je obranjena Hrvatska". Rat je počeo davne 1991. Izbjeglice iz Iloka sa svojom sirotinjom pune zagrebačke hotele. Počelo je povijesno klanje po istočnoj Slavoniji. Tenkovi, posuti belim lalama, grme prema Vukovaru. Od Slobe se traži salata. Rade Šerbedžija se baš u to vrijeme povukao na rezervni položaj, u Srbiju. Zaobišao je "grad svoje mladosti" Vinkovce i produžio prema "gradu njegove starosti" - Beogradu. Godine 1992. Radiša snima "antiratni" film u Vukovaru pod nazivom "Dezerter". Naivni bi mogli pomisliti kako je Rade možda snimao autobiografski film. Ali ne, uz Radu je u filmu glavni glumac bio i **Radoš Bajić** koji je izjavio: "Film je sniman u Vukovaru dok je ustaški snajper još uvijek tukao u njemu". Mene čudi zašto se on još danas čudi zašto ga u Hrvatskoj mnogi izvan vlasti i ljevičarskih krugova primaju s rezervom.

No, vratimo se još na trenutak filmu "Dezerter". Film pokazuje kadrove iz okupiranog Vukovara. Međutim to ne smeta Pofuku da film veliča kao "antiratni". Što misli Pofuk, gdje su tada bili Vukovarci? Boli njega ona stvar jesu li Vukovarci tada ležali u podrumima, branili se pred koljačima s druge strane Drine ili bili zarobljeni i batinani u srpskim batinaškim logorima. Njemu je jedino važno da je njegov Rade tada snimao "antiratni" film o srpskim pobjednicima.

Njega ne zanimaju ni Ovčara, ni bolnica, ni 60.000 tisuća logoraša, ni što se događalo na Veleprometu, ni u Stajićevom, kao ni ono što su Srbi kasnije radili zarobljenicima u Nišu, Sremskoj Mitrovici i drugdje. Njega iz tog vremena zanima samo "um(j)etnički" angažman našeg Rade u razrušenom i okupiranom Vukovaru. Kakva "gnjusna hrvatska hipokrizija" pisao je Krleža još davne 1938. u svom djelu "Na rubu pameti". I sad bi Rade u Vinkovcima i okolici, neposredno pred dan sjećanja na klanje 18. studenoga, počastio narod svojim koncertom. Na sreću to mu neće uspjeti jer su neki, možda više iz sigurnosnih razloga negoli iz pijeteta prema vukovarskim žrtvama, odlučili otkazati Radin koncert. Taj "bezočni" čin izbezumio je ljevičare i jugo-nostalgicare: "Gde su vam, drugovi, demokratski standardi?" Možda se Radin koncert mogao relocirati na Ovčaru. Tamo su, valjda, u antiratnom raspoloženju, strijeljali 16-togodišnjake iz "ustaških" obitelji.

Na predstavi rock opere "Isus Krist superstar" glavni je glumac dobacio nezadovoljnoj publici: "Svatko svoj život upropasti onako kako misli da je najbolje!"

Malo Večernjakovih vijesti iz kulture. U Oslu je otvoren najveći muzej na svijetu posvećen samo jednom slikaru, autoru "Krika", Norvežaninu **Edvardu Munchu**. Istodobno je u Zagrebu u Meštrovićevom paviljonu na bijenalu slikarstva otvorena izložba na kojoj izlaže sto slikara 1350 portreta narodnih heroja NOB-a. Jadni li su ti ljubitelji slikarstva u Norveškoj. Od svih skandinavskih zemalja Norveška je pružala najveći otpor Hitleru, a najveći norveški muzej posvećen je slikaru koji čak nije ni "narodni heroj". Zato mi imamo čak 1350 "narodnih heroja". Još nije znanstveno i povijesno utvrđeno koje su zasluge tih 1350 za nastanak 750 jama u sjeverozapadnoj Hrvatskoj i Sloveniji, kao i za 500 tisuća ubijenih nakon rata bez suda, suđenja i presuda. Oduševljena **Maja Car** javlja da su prvi puta u konkurenciji i murali uličnih umjetnika. Možda misli i na one Slobodana Praljka i Vukovarskog vodotornja...

Najnovije poskupljenje vode daje naslutiti da ćemo u siromaštvo ući i vodenim putem.

<https://direktno.hr/kolumne/kako-je-mural-posvecen-vukovaru-i-praljku-razotkrio-mozemo-i-njihovu-nemoc-u-zagrebu-248954/>

Da, Hodaka treba uvijek pročitati, zar ne?

Josip Pečarić

ODGOVOR ĐURU VIDMAROVIĆU (TAKMIČENJE ZA PRVOG SLUGU U HRVATA 3.)

Dragi Đuro,

Zahvaljujem Ti na komentaru mog jučerašnjeg teksta iako me je rastužilo:

Subject: *Odg: TAKMIČENJE ZA PRVOG SLUGU U HRVATA,, 2.
(DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 7.)*

Date: Tue, 2 Nov 2021 12:29:04 +0100

From: Djuro Vidmarovic

To: 'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Poštovani kolega Joško,

divim Ti se kako imaš živaca pisati sve ove nacionalno zabrinute, ali tako strašno razvojem situacije emocijama nabijene tekstove? Ja nemam snage, a treći infarkt mi nije neophodan. No, tužan sam, zbunjen, frustriran... Nekome je u interesu da ovaj narod što više zavadi i podijeli, da se što više mladih obitelji iseli... Morati ću sve to malo studioznije pogledati kako bih došao do suvislog zaključka. Jer ovo što neki ljudi rade, ova svađa na vrhu, izjave ovoga sudca, pisanje „Novosti“, TV propaganda, titoistički revival ispada apsurdno i neubrojivo. A bojim se kako u tom ludilu ima sistema. Nastojim biti umjeren, smiren, djelovati pomirbeno na crti Tuđmanovog učenja, a onda se sve sruši jer neki političari djeluju destruktivno i huškački .Bojim se za budućnost svojih unuka. Ponekad bih volio umrijeti.

A jasno je da me je rastužilo zbog Tvoje završne rečenice. Nadam se da nisam i ja malo doprinio tome. Ljetos kada si autobusom došao u Tisno na jedan dan iako znamo za Tvoje udare da bi (sjajno) predstavljao moje knjige. U razgovoru sam Ti rekao da je odnos vlasti prema Tebi gori nego prema meni jer Ti doista djeluješ tako kako si napisao, a je - nadam se žestoko - napadam vlast. A ta vlast tj. vladajuća stranka koju si stvarao, jednako se sveti i Tvojoj i mojoj obitelji. Istina kada vidim koliko nastupaš po Lijepoj našoj (nagrada generalu Ivanu Tolj, knjiga biskupa dr. Vlada Košića i generala Ivana Tolja) čini se da im itekako smetaš. Ti bi trebao znati da političari ne razumiju da netko iz njihovih stranaka može imati za prijatelja nekoga koji ih napadaju. Kada kažem 'nadam se žestoko' to je obaveza koju mi je ostavio Dragutin Tadijanović jer je posljednja rečenica koju mi je rekao bila: SAMO TI NJIH ŽEŽI. Tome bih dodao i riječi jednog predsjednika DHK koji je pišući predgovor mojoj knjizi napisao:

Nakana ovog predgovora nije podržavati stavove akademika Pečarića, jer njemu obrana nije potrebna, niti ju on želi, već je nakana obraniti, ma koliko

to zvučalo patetično, pravo slobodnog i nezavisnog intelektualca na javni diskurs. U našoj stvarnosti takvo pravo odviše često dobivaju protivnici, pa i neprijatelji Hrvatske, njezini osporavatelji, svi oni koji pod firmom slobode i umjetnosti pljuju po ovome narodu i svim njegovim vrijednostima. Ako ništa drugo, onda ovakvoj kohorti, radi pristojnosti i političke ravnoteže, treba suprotstaviti domoljubno i suverenističko javno razmišljanje. Akademik Pečarić ima hrabrosti nositi na svojim leđima teret ove slobode. Što više, on se bori i za slobodu drugih. Ti drugi su svjesni kako akademika štiti njegova svjetska slava i članstvo u HAZU, jer bi drugi, nakon izrečenih misli davno potonuli ili bili gurnuti u ponor. Ako on prizna poraz, slijedi šutnja mnogih, zapravo strah. A strah ukida slobodu.

Taj Predsjednik DHK zvao se Đuro Vidmarović!

I u tome što si napisao u prvoj rečenici pokazuje da je točno kako Ti djeluješ *pomirbeno na crti Tuđmanovog učenja o pomirbi*. Današnji predsjednik stranke koju je Tuđman osnovao ta 'Tuđmanova' pomirba je pomirba NAPADNUTIH Hrvata i pripadnika naroda naci-fašističkog agresora koji sprovode tzv. Politiku 'srpskog sveta' što se svodi na podršku naci-fašističkom agresoru. Zato Predsjednik Vlade svoje viđenje politike pomirbe definira u najnovijem sukobu:

MILANOVIĆ NE BIRA RIJEČI, IZ VUKOVARA PORUČIO: STIEROV DJED BIO JE UBOJICA, A OTAC GRLIĆA RADMANA KOMUNJARA
<https://direktno.hr/domovina/milanovic-ne-bira-rijeci-iz-vukovara-porucio-stierov-djed-bio-ubojica-otac-grlica-radmana-komunjara-249068/>

Milanović kaže:

"Ovaj treći je držao Titovu sliku u uredu. Ja to ne preporučujem, ali kako nekome uzeti to pravo kad je Tuđman deset godina držao Titovu bistu", rekao je Milanović te dodao da je riječ o prozivkama na račun Ive Goldsteina koji bi navodno trebao biti veleposlanik u Grčkoj.

"Kako to da uzmeš nekom Goldsteinu? To je vrlo nisko, pokazuje da se prema ljudima ponašaju kao prema čunjevima. Ne radi se tu o Goldsteinu, on je ugledni profesor, s njim se mnogi neće složiti, u nekim stvarima ni ja", kazao je predsjednik države i nastavio: "Da bi se napakostilo nekome jer je držao Titovu sliku doveden je u pitanje i Stier koji je uređivao ustaške novine. Ja sam mu bio šef u Ministarstvu vanjskih poslova, predložio sam njegovo promaknuće, nisam ga pitao što mu je bio deda. Znam što mu je bio deda. Čepinski ubojica, ratni zločinac. To više nije bitno. Preko toga pokušavam prijeći. Da bi mi onda Grlić, čiji je otac bio istaknuta komunjara, direktor Kafilerije koju su privatizirali kao obitelj, predsjednik partije lokalne, držao lekcije o Titu. A to koordinirao Plenković za koje znamo koje je sorte. To je takvo licemjerje, to uništava društvo."

7. Prvo je smiješno uspoređivati djelovanje državnika Tuđmana koji promiče i ostvaruje pomirbu djece partizana i ustaša koji se bore za Hrvatsku

u vrijeme kada nije bilo ni rezolucija o osudi svih totalitarnih režima s djelovanjem veleposlanika u vrijeme kada je već bilo poznato da je Tito jedan od deset najvećih ubojica. Čini mi se da Stier kao starac koji je uređivao USTAŠKE novine jako mladoliko djeluje. Ili su možda iseljeni Hrvati USTAŠE i Milanoviću, kao što su to svi Hrvati koji su za nezavisnu Hrvatsku Srbima i svim srpskim slugama u RH. Vjerojatno Predsjednik države ne zna što je PPP pa bi bilo dobro da pogleda doista uglednog znanstvenika Davora Pavunu u 'Bujici' ili moju knjigu o 'ustašama' tj. Hrvatima izvan Hrvatske: *Pronađena polovica duše / Deset godina s Australskim Hrvatima*, Zagreb, 2002.

Meni je posebno draga pohvala Milanovića ministru Gordanu Grlić-Radmanu iako mi izgleda da on toga nije svjestan. Naime sve ovo o čemu pišem pokazuje kako je on – za razliku od Milanovića – doista shvatio bit Tuđmanove pomirbe. Tome bih dodao da je ministar Radman za istinu o Jasenovcu jer danas znamo mnogo mnogo više o tome, mada je Tuđman u cilju pomirbe i borbe za Hrvatsku u to uključio i Jasenovac prijedlogom da on bude spomen mjesto za sve hrvatske žrtve. To su tada spriječili žestokim reagiranjem oni u Hrvatskoj koji su zaslužni za laži o tom radnom logoru u NDH a koji danas moraju zbog zahtjeva njihovih gazda održavati oba kandidata u borbi za čelno mjesto slugе svjetskim moćnicima.

Tada sam i napisao svoj prvi tekst objavljen u *Hrvatskom slovu* podržavajući mišljenje Javora Novaka.

Zanimljivo je da on i ja i danas slično mislimo:

RAZNIJET ĆE HRVATSKU

Gdje je kraj šamaranjima?

Bilo je samo pitanje vremena kad će nam savršeno nezrela ekipa političara u vrhu države dokazati da to stvarno i jesu te svima pokazati kako se razaraju državne institucije i to one najvitalnije poput vojske. Zalutali u vlast, Izbavitelj i Milanče, ni ne znaju drugačije. Njihov ego raste u nebesa i ni ne pada im napamet da sjednu za stol te napokon prestanu puniti skandal-stupce u domaćim (i stranim) medijima. Njima još nije došlo do mozga da upravo ovakav scenarij sa svađama, čak s uvlačenjem i Hrvatske vojske, fašističkoj Srbiji najviše odgovara. Njima još nije došlo do svijesti da dok se oni prepucavaju i razaraju državu, da dok se oni bave samima sobom, pljačkaši i mrzitelji Hrvatske grabe trčecim korakom i raznose ju. Možemo samo pretpostavljati što o nama misle u inozemstvu, nakon ovakvih gafova najviše vlasti u RH. Gdje je kraj ovoj sramoti? Ne bi me začudilo da Milanoviću i Plenkoviću uruče opomenu iz NATO-a jer ovo je prevršilo svaku mjeru i ruši vjerodostojnost našeg partnerstva u NATO-u. Ovakav partner nikome ne treba. Čini se da je V. Šeks imao potpuno pravo kad je tražio opoziv predsjednika Milanovića. Samo, sada je isto tako očito, da taj pravni zahvat treba proširiti i na sve Plenkovićeve ministre, baš kao i na njega samog.

Za dom spremni

Vidim da je moja kolumna prošloga tjedna izazvala veliko zanimanje i zapalila cijelu paletu dežurnih polutana koji su zapjenjeno, i po zadaći, grizli. Uključila se cijela omrežna prosrpska bojna iz RH i iz tzv. republike srpske. Treba odmah reći da nijedna država, pa tako ni Hrvatska, baš nikome nije kriva što oni nemaju zavičaj, nacionalnu pripadnost, rodoljubni osjećaj ili patriotizam kako se to često (s ponosom!) naziva na Zapadu. Zato ću citirati Mažuranića i ponoviti citat kojim se svojevremeno poslužio veliki Dubravko Horvatić: “mišad grize ali po tlih gmiže”.

Naime, apatridi nas s neke kvazi antifašističke platforme žele uvjeriti kako su ustaše izmislile pozdrav Za dom spremni. Kako je to lijepo pokazao i skrenuo nam pozornost novinar i politolog, cijenjeni g. Mario Filipi kao hrvatski branitelj i junak, stopostotni ratni vojni invalid te inače i poznati veslač, omladinski prvak svijeta te intelektualac s ljubavlju za hrvatsku povijest - auktori Leonard Eleršek, pukovnik OSRH iz Zadra i liječnik prim. dr. sc. Rado Žic Mikulin iz Punta na Krku, predložili su nam dokaze o porijeklu tog pozdrava u svojoj knjizi „Putom Sunca – Crveni bojovnici iz Horezma” (izdanje: Ogranak Matice hrvatske u Zadru, 2019.). Hvala svima uključenima u taj značajan projekt. No, ono za što nema baš nikakvih dokaza, osim pjene na ustima, jest da srbijanska četnička kokarda, pod kojom se klalo po Hrvatskoj najmanje od 1918-te do 1995-te, je neki progresivan simbol. A on, zločinački kakav je, u RH još nije zabranjen! Štoviše o njemu se uopće i ne govori. Muti se istina a optužbe zabadaju u junački ZDS a ne u genocidne četničke kokarde.

Isto tako, krvava petokraka, simbol komunističkih zločina počinjenih po cijelom svijetu; Titova petokraka, pod kojom je (u Titovim poslijeratnim gulazima) život izgubilo više od 500.000 ljudi; ta koljačka petokraka s Bleiburga i Križnih putova (po jednom od izvršitelja klanja Simi Dubajiću); ta petokraka, koja je iseljenim Hrvatima po svijetu glave razbijala sjekirom; ta petokraka koja je Vukovar sravnila sa zemljom i napunila groblja čak i sa strijeljanim ranjenicima iz Vukovarske bolnice, da ne govorimo o stradalim civilima – ta petokraka se ne zabranjuje! I još nam neki novopečeni suci, koji su popili brojne jugo-velikosrpske-mitove trabunjaju o “civilizacijskim tekovinama”!

Ne postoji službena zabrana u RH četničke kokarde i velikosrpske petokrake. Zato i postoji cijela klika razmiljelih apatrida i mrzitelja Hrvatske koja urla protiv HOS-ova pozdrava Za dom spremni. No, kome ti polutani mažu oči? Ma boli njih jedna stvar za povik legitimnih jedinica Hrvatske vojske, njima je do rušenja Hrvatskog obrambenog rata. Njima smeta obranjena Hrvatska. Njih boli hrvatska pobjeda i što su u njoj potučeni do gležnja. Njih peče što ih je njihov vlastiti vožd, fašist Slobodan Milošević proglasio zečevima. Zečevima koji su se kukavički razbježali u samo dva dana. To bi ova ekipa samozvanih antifašista željela poništiti, okrenuti naopačke i vratiti se na poziciju u kojoj su bili privilegirani, podmazani. Oni bi na poziciju Saveza

boraca, gdje su određivali i naređivali. Sudovi su samo bili njihov servis. Etnički su biznismeni tek puki mrzitelji svega hrvatskoga. Inkasatori hrvatskih kuna. Drečeći prosjaci, koji bi da im se da još i više.

Zbog toga se tako pjene, ma kakav pozdrav... Jasenovac, ZDS, razne izmišljene jame, pervertirano izokrenuti antifašistički ustanci, u stvari klanja hrvatskoga naroda i okretanja na žaru katoličkog svećenika, elementi su njihova trajna etničkog biznisa. Oni od toga žive i od sramnog negiranja da su pobili tolike fratre od Lepe Bukve i Maclja do dubrovačkog Jakljana, i Dakse, i Orsule do Širokoga Brijega... Oni se upinju na stražnje noge ne bi li nas zatrpali svojim lažima, ne bi li svoja zločinstva pripisali hrvatskome narodu, HOR-u, Hrvatskoj vojsci, HOS-u.

Oni plaću za Ukrajincem Titom, jednim od 10 najvećih zločinaca svijeta jer njima je pod njim bilo na sve načine - odlično. Savjesti nisu imali pa je tako nemaju ni dan danas. Oni venu za Titom a ne znaju da je jedna od njegovih glavnih porola sustigla i njih same: "Nema povratka na staro!" E ali oni bi upravo to htjeli. I kad u tome ne bi za njih bilo obrta i masnog novca, nikada se oni ne bi bavili Jasenovcem ili ZDS-om. Više se niti ne bune protiv kune, dapače: što više kuna da im je. A to je inače ustaška kuna? Ma kakva povijest. Oni imaju svoju, nepromjenljivu, te kao takvu punu negaciju znanosti o povijesti. Njima povijest počinje 08. svibnja 1945.

Prije koju godinu na Hvaru, za naš stol sjeo je neki lokalni SDP-ovac i stao iz čista mira hvaliti Račana, Tita, NOB-e. Poznavao je naime mog znanca. Upitao sam ga a što ćemo s Golim otokom? Što s Bleiburgom i Križnim putovima? Jako se zblenuo pa zatim uzrujao i zapjenio. Rekao sam mu da se smiri ako želi razgovarati ali da će morati iznijeti protuargumente. Malo je lupao po stolu, pa kad je vidio da od toga nema koristi, ispalio je svoj argument: "To su bile legitimne poslijeratne operacije! Obračun s neprijateljima Jugoslavije!" – Super, dodao sam mirno: Znači predsjednik Tuđman i Hrvatska vojska isto su tako imali pravo, doduše nisu ga iskoristili, na legitimne poslijeratne operacije. Obračun s neprijateljima Hrvatske, ne? Sve vas, po vašoj logici, trebalo je znači pobiti? Iskočio je iz kože i uskoro vičući i vrijeđajući pobjegao. To su ti "argumenti" takvih tipova, drvenih advokata Titovih zločinstava: "Mišad grize ali po tlih gmiže".

(...)

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/38420-j-novak-raznijet-ce-hrvatsku.html>

Dragi Đuro,

Ti znaš koliko se ponosim s činjenicom da sam ja bio jedini koautor našem prijatelju pok. Akademiku Dubravku Jelčiću kome sam posvetio knjigu i kome je svojevremeno Sanader prebacio prijateljstvo sa mnom:

J. Pečarić, Akademik Dubravko Jelčić. Portal dragovoljac.com.

Slično smo planirali Horvatić koga spominje Novak. O tome vidjeti:

J. Pečarić, Dubravko Horvatić, Portal dragovoljac.com.

Zato me i ne čudi odnos prema Tebi zbog našeg prijateljstva. Uostalom i sam često pogriješim i zamijenim Sanadera i Plenkovića. A o toj sličnosti piše i Nenad Piskač:

NENAD PISKAČ: SANADEROV UPUTNIK O ZABORAVU I
OKRETANJU DOSLJEDNO SE PROVODI

<https://hrvatskonebo.org/2021/11/02/nenad-piskac-sanaderov-uputnik-o-zaboravu-i-okretanju-dosljedno-se-provodi/>

Meni je doista duhovit Piskačev komentar o Dobroniću i ZDS:

Na čelo vrhovne sudbene vlasti došao je za dom nespreman sudac.

Dragi Đuro,

Svakim danom sve više i više će ljudi razumjeti moju tvrdnju da je prema nečijem odnosu prema ZDS najjednostavnije prepoznati tko radi protiv interesa hrvatskog naroda.

U borbi za prvog slugu u Hrvata Milanoviću (njegov kandidat je postao predsjednik VS i odmah donio prednost Milanoviću). Vladajući odmah uzvraćaju:

KAJTAZI GLEDE ZABRANE ZDS-A TVRDI: SVE ĆEMO SE
DOGOVORITI, MANDAT TRAJE JOŠ TRI GODINE

<https://narod.hr/hrvatska/kajtazi-glede-zabrane-zds-a-tvr-di-sve-ćemo-se-dogovoriti-mandat-traje-jos-tri-godine>

PROZVALI I PLENKOVIĆA I MILANOVIĆA

MALENICA ODBIO PRODULJITI REGISTRACIJU UDRUGE
BOJEVNIKA HOS-A JER NISU IZBRISALI POZDRAV 'ZA DOM
SPREMNI' IZ STATUTA

<https://direktno.hr/domovina/malenica-odbio-produljiti-registraciju-udruge-bojevnika-hos-jer-nisu-izbrisali-pozdrav-dom-spremni-i-249079/>

A da to o važnosti uče i suverenisti vidi se iz reagiranja njihovog predsjednika:

PAVLIČEK KOMENTIRAO POTEZ MALENICE ZBOG POZDRAVA
'ZA DOM SPREMNI': JOŠ JEDNA SRAMOTA U NIZU AKTUALNE
HRVATSKO-SRPSKE KOALICIJE

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/28419-pavlicek-komentirao-potez-malenice-zbog-pozdrava-za-dom-spremni-jos-jedna-sramota-u-nizu-aktualne-hrvatsko-srpske-koalicije>

Srdačno Tvoj,
Joško

KAKO POSTATI 'UGLEDNI PROFESOR'?

Predsjednik Milanović je ovih dana objasnio tko je za njega 'ugledni profesor'. Srećom ja više nisam profesor pa ne mogu biti ni ugledan. Ali i da sam prihvatio biti profesor emeritus na Zagrebačkom sveučilištu ne bih volio biti tako ugledan kako to vidi Predsjednik RH.

Mnogo mi je draže što sam na listama najutjecajnijih 2% znanstvenika u svijetu iako nisam među hrvatskim znanstvenicima o kojima se danas piše u RH:

<https://www.vecernji.hr/vijesti/ugledni-svjetski-casopis-objavio-popis-najutjecajnijih-znanstvenika-medu-njima-i-niz-hrvata-1535384>

<https://www.index.hr/vijesti/clanak/livija-puljak-suradnica-indexa-medju-1-najutjecajnijih-znanstvenika-svijeta/2315515.aspx>

Ako pogledate te liste vidjet ćete da imam više objavljenih rado od svih iz RH s te liste, odnosno da samo troje ima više od polovine mojih radova:

Pečarić, Josip	RUDN University	rus	750
Kurjak, Asim	University of Zagreb School of Medicine	hrv	524
Trinajstić, Nenad	Institute Ruder Boskovic	hrv	422
Demarin, Vida	International Institute for Brain Health	hrv	397

Predsjedniku RH je očito biti ugledan kada si poznat pa te i nazivaju po najvećem pronalasku, a njegovog 'uglednog profesora' nazivaju Drobilica. Ili da si glavni po hrvatskim medijima, a iz istog kruga uglednih profesora kao i ovaj predsjednikov 'ugledni', a Tvoje kolega o Tebi kažu: *branitelj nametnutih mitova, nema znanja pa mu serija vrvi glupostima, nedoučeni hohštapler, biće s traumom, produkt truloga i nakaradnog društva, grubi izvršitelj provokacija, nije kompetentan, dr. sc. Pokraj (njegovog) imena izgleda kao čista sprdnja, ...*

Naravno tako nešto može se govoriti o 'istoričarima' koji po zahtjevu političara nameću u RH jugo-komunističku, bolje reći prosrpsku paradigmu u povijesti. Razumijem Predsjednika jer mi je jasno i već sam puno puta napisao kako su tri pitanja oko kojih se sluge svjetskim moćnicima ne smiju previše razlikovati, a po kojima će se lako prepoznati te sluge:

1. Laži o Stepincu
2. Laži o Jasenovcu
3. Laži o ZDS

Jasno je da oni koji političarima pomažu u tome oni i jesu 'ugledni profesori'.

Naravno cijela 'istorija' koji oni nameću Hrvatskoj mora biti takva. Otud i takve riječi njihovih kolega. A isto misle i mnogi drugi i otud naziv Drobilica za Milanovićeva 'uglednog profesora'.

Nadimak je povezan sa čuvenom glupošću o Jasenovcu tog 'uglednog profesora'. Od hrvatske javnosti se krije da su dr. sc. Nikola Banić i prof. dr. sc. Neven Elezović objavili znanstveni rad u Q1 časopisu kako je popis žrtava u Jasenovcu, a koji zagovara Milanovićev 'ugledni profesor' izmišljen kao i njegova drobilica.

Ovih dana vjerojatno su mnogi, zahvaljujući Mariju Filipiju, doznali da je ZDS iz himne hrvatskih mornara star možda tisuću godina. A puno govori i sam naslov teksta Ivice Marijačića iz *Hrvatskog tjednika* od 4. 11. 2021.:

Kampanja protiv ZDS krenula je prije desetak godina kad se pojavio

Memorandum 2 i traje do danas

ZA DOM SPREMNI SMETA SAMO

O lažima o Stepincu da ne govorim (pogledajte npr. moju knjigu: *Branili smo Stepinca*, Portal dragovoljac.com).

Naravno istinski znanstvenici to ne misle kao Predsjednik RH. Tako sjajna mlada docentica dr. sc. Vlatka Vukelić kaže

“Meni je na osobnoj i profesionalnoj razini žao da Filozofski fakultet u Zagrebu većemo isključivo uz profesora Goldsteina. Tamo radi jako puno dobrih i kvalitetnih hrvatskih znanstvenika koji su zbilja demokratski orijentirani i afirmativni u svom znanstvenom djelovanju. Međutim mediji konstantno ističu samo nekolicinu tih ljudi sa Filozofskog.

<https://narod.hr/hrvatska/dr-sc-vukelic-o-novom-goldsteinovom-kolegiju-to-je-politicka-zloporaba-i-zloporaba-pojmova>

Meni je zbog dr. sc. Vlatke Vukelić posebno zanimljiva spoznaja o Brezovici. Ono što je ona otkrila hrvatskoj javnost o Brezovici podsjeća me na:

OTVORENO PISMO PREDSJEDNICIMA DRŽAVE, SABORA I VLADE RH

Poštovani g. Predsjedniče RH,

Poštovani g. Predsjedniče Hrvatskog sabora,

Poštovani g. Predsjedniče Vlade RH,

Željeli bismo Vas upozoriti na besmisao današnjeg obilježavanja “antifašističkog ustanka” u Srbu. To je na žalost postao službeni događaj u RH jer tu predstavu u Srbu svakog 27. srpnja podupire i plaća naša država, a na njoj sudjeluju i predstavnici Vlade RH i Hrvatskog sabora. Naime prije točno 80 godina u Srbu, Borićevcu, Brotnji i okolnim selima u Lici, a onda i u Drvaru i Grahovu u BIH, isključivo Srbi pobili su najmanje 400 isključivo Hrvata civila. Ubojice su bili četnici i komunisti koji su trebali u dogovoru s talijanskim fašistima “očistiti” te krajeve od hrvatskog stanovništva. Ubili su i dva katolička svećenika Waldemara Maksilijana Nestora i Jurja Gospodnetića, a poznato je da su u tom krvavom pohodu stradali i svi članovi

obitelji Ivezić, među kojima i mala djeca. I kako se to može nazvati antifašizmom? Pa to je bio doslovno pravi fašistički pokolj. I zar to treba slaviti?

Poštovani, učinite nešto da se zabrani ovo veličanje zločina.

Ovim potpisivanjem zajedničkog pisma na najviše adrese u državi u tu svrhu želimo svrnuti pozornost odgovornih i sveukupne naše javnosti na besmisao ovog okupljanja u Srbu. Mislimo da je došlo vrijeme da se stane na kraj svim lažima i konačno sva naša hrvatska tragična povijest istinito predstavi sadašnjim i budućim naraštajima.

S poštovanjem

Ivan Aralica, akademik

Josip Pečarić, akademik

Vlado Košić, sisački biskup

Ivan Tolj, general HV

SUPOTPISNICI:

Andrej Dujella, akademik

Kuzma Kovačić, akademik

dr. sc. Vinko Grubišić, Dopisni član HAZU

dr. sc. Mato Artuković, povjesničar

prof. dr. sc. Marin Čikeš

dr. sc. Ante Čuvalo

prof. dr. sc. Neven Elezović

dr. sc. Slavko Kovačić, umir. sveuč. prof.

dr. sc. Stipe Kutleša

dr. sc. Davor Pečnjak, Institut za filozofiju, Zagreb

prof. dr. sc. Ivan Petrović

dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjestničar

dr. sc. Darko Richter, Donji Laduč

dr. sc. Josip Stjepandić, predsjednik HAZUDD-a

prof. emer. dr. sc. Zvonimir Šeparović

dr. art. Ivana Tanovitski

red. prof. art. Đuro Tikvica

dr.sc. Ivica Veža, professor emeritus

(...)

Zašto?

O Brezovici sam pisao još 19. 01. 2021.:

U RH SE SLAVI „DAN KOKOŠARA“

Poštovani Predsjedniče RH,

Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,

*Poštovani Predsjedniče Vlade RH,
Poštovani ministre znanosti RH,*

U Prilogu vam šaljem tekst o šokantnim spoznajama a u svezi s državnim blagdanom 22. lipnja. Naime, dr. sc. Vlatka Vukelić docentica s Fakulteta hrvatskih studija objasnila je hrvatskoj javnosti u „Bujici“ da je to državni blagdan kada se zapravo slavi kokošarstvo:

O 22. LIPNJU: “KOMUNISTI SU SE SKRIVALI PO VRBICIMA OKO ŽABNOG I KRALI LJUDIMA KOKOŠI!”

Vlatka Vukelić je iz Siska pa se posebno zainteresirala za 22. lipnja 1941. godine, koji se u Hrvatskoj naziva 'Danom antifašističke borbe': - Riječ je o danu do kojeg komunisti i nacisti imaju sporazum o nenapadanju. Nakon 22. lipnja i napada Njemačke na SSSR, komunisti u Hrvatskoj ne znaju što dalje, jer nemaju jasne upute od svojih komunističkih nalogodavaca, od Kominterne, iz Moskve – pa bježe iz Siska... Tek nakon što je Njemačka napala SSSR, oni se povlače u vrbike u okolici Siska. Nema govora o tome da su uopće išli prema šumi Brezovica. Oni su se, zapravo, povukli prema Žabnu, a to je jedno selo prema Zagrebu, gdje je domaće stanovništvo bilo bogatije, pa su znali da će kod njih lakše doći do hrane... Oni tamo odlaze kako bi čekali informaciju iz Moskve, što činiti dalje, a dokumenti govore o tome kako su se skrivali po vrbicama i domaćim ljudima krali kokoši!

“Tek nakon mjesec dana, kada im je lokalno stanovništvo poručilo da ih više neće tolerirati, oni se prebacuju prema Brezovici,” nastavlja dr. Vukelić, uz napomenu da “Klasić nije u pravu.”

Naime za razliku od mlade doktorice znanosti koja je istinska znanstvenica (sjajno je vidjeti da u RH postoje i fakulteti gdje se povjest tretira kao znanstvena, a ne pamfletska disciplina). Ona se narugala „otkriću“ dokumenta prof. dr. sc. Hrvoja Klasića o pronalasku dokumenta u kome se u NDH reagiralo na dojave o kokošarima i to mu je kao dokaz da blagdan koji i vi slavite doista jest ono što se mislilo u trenutku kada se u Saboru izglasalo da se kokošarenje treba proglasiti državnim praznikom.

Nadam se da će te njene riječi o „stručnjacima“ kakav je 'istoričar' Klasić shvatiti i kao kritiku vašeg odnosa prema istinskoj znanosti u RH:

“Ne treba nas čuditi što Hrvoje Klasić danas javno štiti određene društvene strukture koja su mu pomogle da živi relativno lagodan život,” nastavila je u istom, ironičnom tonu, dr. Vukelić: “Ja možda nisam toliki stručnjak kao

Hrvoje, možda nisam tako dobar povjesničar i istraživač, možda nemam tako atraktivne teme kojima se bavi on, iako, zapravo, ne mogu imenovati niti jednu od njih... Međutim, ja nemam pristup HTV-u, ne mogu napraviti dokumentarac na HTV-u i ne mogu biti komentator svih mogućih emisija od dnevno-političkih do povijesnih i kulturno-društvenih. To, za sada, ima još uvijek samo odabrana struktura u hrvatskom društvu, a ja se nadam da ćemo takve tendencije jednom mijenjati."

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26676-bujica-u-novinarskom-domu-nastao-je-kaos-sandra-bencic-se-digla-i-otisla-hrvoje-klasic-ostao-u-soku-a-ivo-goldstein-nasrnuo-je-na-starca-sa-stapom>
(...)

Međutim, opet zahvaljujući dr. Vukelić i njenom gostovanju u emisiji Laudato televizije doznajemo da bi još bilo dobro da se radi o Danu kokošara. Naime ona je u toj emisiji upozorila na 5000 Hrvata koji se nalaze u masovnom grobištu na Brezovici:

Dr. sc. Vlatka Vukelić: *...Na primjer na području šume Brezovice gdje se znakovit obilježava dan antifašističke borbe samo tamo je oko 5 000 žrtava, dakle upravo u šumi Brezovici, na području neobilježenog grobišta koje je jedino simbolično označeno uz bijeli križ istine i to u nedavnoj prošlosti. Tako da imamo ogroman broj tih masovnih grobnica koji broji nekoliko tisuća žrtava.*

Nada Prkačin: *Dakle samo kad se sjetim 22.6 i spominjanja nekakvog ustanka a zapravo nedaleko od tog mjesta su žrtve tih takozvanih ustanika kojih u to vrijeme tamo nije ni bilo.*

Dr. sc. Vlatka Vukelić: *Apsurdno je da onaj spomenik koji simbolizira taj neki prvi partizanski odred i to sve što bi trebalo predstavljati antifašizam je spomenik defakto na kostima nevinih ljudi koji su likvidirani tamo negdje u razdoblju od svibnja do rujna '45 samo zato što ih se prokazalo kao pomagače okupatorima, pripadnicima kvinslišnih postrojbi itd. međutim mimo bilo kakvog sudskog procesa. Čak taj minimum koji bi trebao biti po svim nekakvim međunarodnim konvencijama on je bio izuzet.*

<https://laudato.hr/emisije/domaci-program/moja-hrvatska/masovna-grobista-vlatka-vukelic-i-roman-leljak>

Dakle svi oni koji svake godine idu tamo ne slave nešto čega nije bilo već slave ubijanje 5000 Hrvata.

A akademik Aralica, biskup Košić, general Tolj i ja u našem pismu nismo ni riječ rekli o takvom slavljenju ubijanja Hrvata.

Da, i za to trebaju povjesničari koji su 'ugledni profesori'. Doista su onima koji lažima ostvaruju želje svojih gazda 'ugledni profesori' takvi koji im pomažu u tome, a neki tamo s nekakvih lista sa Sveučilišta u Stanfordu, ili oni kojima je

bitna istina kao što je dr. sc. Vlatka Vukelić. Kakva korist od istine ako ona ne odgovara gazdama?

Da mnogo su bolji 'ugledni profesori' od profesora znanstvenika, zar ne?

Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/28450-kako-postati-ugledni-profesor>

MARIO FILIPI U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA

**M. KOVAČEVIĆ I J. PEČARIĆ, THOMPSON U
OČIMA HRVATSKIH INTELEKTUALACA – BILO
JE I TO JEDNOM U HRVATSKOJ,
FORTUNA, ZAGREB, 2008.**

HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA

U Hrvatskoj je počelo zabranjivanje koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Prihvatanje zabrane ovih nastupa značilo bi dopustiti Hrvatsku u kojoj se ne smije pjevati. Hrvatski narod vjekovima iskazuje svoju radost, bol, vjeru i nadu pjesmom. Hrvatska glazba daje ljepotu našem životu i dostojanstvo našem narodu.

Žele zabraniti naše snove i naše pjesme!

Prošli smo bolna iskustva zabrane i suđenja javne riječi. Hrvatsko sjećanje je puno ponosa na one koji nisu prihvatili zabranu slobode misli, riječi, pisma i okupljanja.

Nemojmo dopustiti zabranu pjesme!

Mi smo odgovorno iskazali hrvatskoj javnosti da “nastupi Marka Perkovića Thompsona pobuđuju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam koji iz ravnodušja i rezignacije podiže mnoštvo ljudi”. S prezirom gledamo na zabrane njegovih koncerata i pozivamo i cijelu Hrvatsku da,

Ne prihvati i ne dopusti zabranu hrvatske pjesme - zabranom koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Zagreb, 18. 07. 2008.

Prof. dr. sc. Nediljko A. Ančić
Akademik Ivan Aralica
Davor Aras, prof.
Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik¹
Olga Asić, domaćica
Akademik Smiljko Ašperger
Dipl. ing. Nenad N. Bach, skladatelj
Mile Balen, književnik
Ivan Balić, ekonomist
Katica Balog, politologinja novinarka
Dalibor Barić, konobar
Akademik Slaven Barišić
Prof dr. sc. Borna Bebek
Ante Beljo, Hrvatski Informativni Centar
Vladimir Benić, dirigent
Nikola Bičanić, mr.sc
Dr. Ivanka Bilić, spec. opće medicine
Nikola Bilić, dipl. inž.
Prof. dr. sc. Ivan Biondić
Dr. Boris Blašković, specijalist opće medicine
Akademik Rafo Bogišić
Mons. dr. Mile Bogović, biskup
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu
Vinko Brkan, član HVIDR-e Hrvatske i dogradonačelnik Trogira
Joso Brkljačić, trgovac
Nada Brkljačić, službenica
Dr.sc Paško Bubalo, zastupnik Hrvatskog državnog sabora u mirovini
Prof. dr. sc. Nikola Buble
Mr. sc. Vinko Burazer, odvjetnik
Željko Crnolatac, umirovljenik
General Miljenko Crnjac
Zdravko Curkan, umirovljenik
Vinko Cuzzi, županijski sudac
Joško Čelan, novinar i publicist
Emil Čić, glazbeni kritičar i publicist
Jozo Čikeš, predsjednik Pasionske baštine

¹ Od svega srca podpisujem podršku Marku Perkoviću Thompsonu. Pravi neprijatelji Hrvatske su hrvatske jugoslavenčine. Valjda će se ovaj narod opametiti i to shvatiti. A jednom mora i to biti. Hvala Ti na obavijesti i trudu jer znam da sigurno Ti ovo uporno vodiš. Ja malo nešto radim na području udžbenika. I to je važan front.

Tomislav Čolak, prof.
 Mirko Čondić, pukovnik HV u m.
 Prof. dr. sc. don Josip Čorić²
 Branko Čulo - dragovoljac i hodočasnik
 Jadranka Čuljak Duvnjak, odvjetnica
 Josip Čuljat, dipl. oec., nosilac Partizanske spomenice 1941.
 Prof. dr. sc. Ante Čuvalo, predsjednik Association for Croatian Studies/ACS
 Prof. Ikica Čuvalo
 Mate Ćavar, hrvatski pjesnik i publicist
 Mate Ćavar, umirovljenik
 Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj
 Prim.dr.sc Egidio Ćepulić, dr. med.
 General Ljubo Ćesić Rojs
 Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat. misija u Švicarskoj³
 Prof. dr. sc. Ante Ćorušić

² I u intervjuu prof. Čorića u «Slobodnoj Dalmaciji» od 27. rujna 2008. bilo je riječi o Thompsonu:

BRANITELJ THOMPSONA

- **A jeste li čitali komentare da ste vi svećenik desničar jer, citiram, stalno javno zagovarate lik i djelo Marka Perkovića Thompsona i njegov veliki navijač!?**

- Nisam navijač nego - Thompsonov branitelj! Branim ga od suludih napada zločestih ljudi, kao što bih branio svakoga drugog nevinoga U svoje vrijeme sam to činio, pod rizikom gubitka slobode, braneći Vicu Vukova Thompsonovu glazbu ne slušam često, ali ne dam na nj, on naprosto nije kriv Zamjeraju mu onaj stih. na ljutu ranu ljutu travu! Da je to ustaški stih!? A meni je čača govorio kako je njegov pradjed znao reći na ljutu ranu ljutu travu! Puno, puno godina prije nego što se Ante Pavelić začeo To su obične budalaštine Sad ću malo karikirati, ali zar se ne može reći neću jesti kruh, jer bi me mogao tko optužiti zbog ustaštva. Kruh je, naime, jeo i Ante Pavelić!.

- **Moram priznati: ovu vašu usporedbu baš i ne razumijem! Ali Thompsonu zamjeraju zbog ustaških kapa na njegovim koncertima... •**

- To su još veće budalaštine Onoj maloj što je kupila ustašku kapu i nosila je na Thompsonovu koncertu, ja, don Josip Čorić. dao bih dvije po ušima. skinuo joj je i rekao. "Ajde kući, šta ti imaš s ustašama, šta ti znaš o njima, kome su oni donijeli sreće!? Hrvatskoj sigurno nisu!" Ali,. što Thompson ima s njima!?! Zar će on skakati s pozornice i gledati tko u publici ima kakvu kapu!? To je posao nekoga drugoga, policije! Nije on kriv što mu na koncerte dolaze budaletine s ustaškim kapama. I gotovo!

³ Dragi Josipe,

eto jos jednom odgovaram da i mene staviš u to časno društvo potpisnika...

Prijateljski,

fra Šito

Prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik
Josip Čuljat, dipl. oec., nosilac Partizanske spomenice 1941.
Mira Ćurić, novinar
Vlado Dadić, prof.dr.sc
Akademik Žarko Dadić
Dr. dr. h. c. Nikola Debelić, dirigent, sveuč. prof. i hrv. veleposlanik u m.⁴
Ivan Debeljak, dipl. iuris
Zlata Derossi, prof.
Julije Derossi, književnik
Ivan Devčić, mornar
Prof. dr. sc. Goran Dodig
Admiral Davor Domazet Lošo
Željko Dorotić, gospodarstvenik
Dubravka Dragaš, dipl. Arheolog
Tomislav Dragaš, tapetar
Mate Drmić, prof.
Branka Dundović, umirovljenik
Vladimir Dundović, umirovljenik
Dr. sc. Tomislav Dragun⁵
Anđelka Dražić, njegovateljica
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik Hrvatskog lista
Prof. Malkica Dugeč, hrv. pjesnikinja⁶
Prof. dr. sc. Andrej Dujella
Prim.dr.Josip Dujella, spec.patolog
Stipe Ćipa Dukić kat. Svećenik
Josip Dukovac, dipl.ek
Marko Dumančić, odvjetnik
Radoslav Dumančić, pravnik
Ante Duvnjak, gospodarstvenik
Drago Duvnjak, dipl.ing

⁴ Debelićev tekst o Thompsonu dan je u slijedećem poglavlju.

⁵ Sa zadovoljstvom potpisujem Vaše pismo tj. potporu Marku Perkoviću Tompsonu. Ispunjava me ponosom da se hrvatski intelektualci hrabro izjašnjavaju i dostojanstveno brane pravo na istinu, ljudsko dostojanstvo i pravo na Hrvatsku ljudskoga lica.

⁶ Za Hrvatsku sam u kojoj nema Straha od riječi ni od djela, Za Hrvatsku u kojoj su sve pjesme prošle i sve ljubavi dobrodošle!!! "Kroz zvonke pjesme Marka Perkovića Tompsona svi se učimo voljeti svoju Domovinu i opredjeljujemo se samo za Istinu!

Vrlo poštovani gospodine Pečarić!

Sa zadovoljstvom potpisujem Vaše pismo tj. potporu Marku Perkoviću Tompsonu. Ispunjava me ponosom da se hrvatski intelektualci hrabro izjašnjavaju i dostojanstveno brane pravo na istinu, ljudsko dostojanstvo i pravo na Hrvatsku ljudskoga lica.

Marko Duvnjak, profesor
Dr. Ivo Dužević, psihijatar-psihoterapeut
Josip Elez, službenik
Marija Elez, nastavnik u m.
Petar Elez, nastavnik u m.
Alena Fazinić dr.sc
Mario Filipi, novinar
Ante Filipović, brigadir u m.
Milan Fjaka Lelas, umirovljeni pilot
Ivan Gabelica, odvjetnik
Juraj Galac, umirovljenik
Marija Galac, umirovljenica
Zoran Galić, odvjetnik
Sandra Galiot, umirovljenica
Slavko Galiot, prof, dipl. arheolog, pred. Udruge oboljelih branitelja
Dunja Gaupp, Baden, Švicarska
Osvin Gaupp, Baden, Švicarska
Milan Glibota, predsjednik Matice hrvatske Imotski
Mate Gogić, umirovljenik
Marija Seka Golac, umirovljenica
Martin Golac, umirovljenik Tomislav Grahovac, odvjetnik
Dr. sc. Mario Grčević
Josip Dodo Grospić, umirovljenik
Ljuba Grospić, agronom
Milan Grospić, dr. veterine
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Prof.dr. Petar Gugić
Rajka Gugić, pravnica
Ivana Haberle, predsjednica udruge «Žene u Domovinskom ratu – Zadar»
Josip Hećimović Nikšić, dipl. inž.⁷
Mate Herman, ugostitelj
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Prof. dr. sc. Alojzije Hobljaj
Fra Mladen Hrkač
Mr. sc. Dubravko Hunjet
Srećko Ilić, odvjetnik

⁷ Pridružujem se svojim potpisom u prosvjedu protiv napada zagrebačkih četokomunista na pjevača Marka Perkovića. Još jednom ponavljam da je sva ta halabuka uvod u likvidaciju, ubojstvo Marka Perkovića. Treba on sam uzeti 24-satno osiguranje. Nije se šaliti s Milanovićima i njegovom handžar divizijom (jeste li ikada pogledali izraz lica Ranka Ostojića?? - u usporedbi s Ostojićevim lice Ratka Mladića je više nalik na lice Majke Tereze).

Mons. Ante Ivas, biskup
Ilija Ivezić, glumac
Lovro Ivin, prof. povijesti
Kornelija Ivos, službenica
Dr. sc. Borka Jadrijević, docentica
Dr. sc. Krešimir Jakić, sveučilišni profesor u m.
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
Akademik Dubravko Jelčić
Jakov Jelić dr.sc.
Vinka Jelić, prof.
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, gl. urednik Političkog zatvorenika
Josip Jović, kolumnist i publicist
Juraj Jug, umirovljenik
Zdenka Jug, umirovljenik
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
Marko Jurić, novinar
Ante Jurić, predsjednik Australian Croatian Association Melbourne
Ing. Zrinko Jurić, tajnik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu
Fra Karlo Jurišić, prof.dr.sc
Dr. sc. Hrvoje Kačić
Don Anđelko Kačunko, novinar i publicist
Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije
Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije
Pajo Kanjižaj, književnik
Prof. dr. sc. Ivan Karlić⁸
Akademik Andrija Kaštelan
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Pavao Slavko Keserović, dip. ing.⁹
Dr. Dragan Klarić, liječnik

⁸ Hvala Vam da ste mi i ovom prigodom poslali ovaj dopis! Sa velikim zadovoljstvom pridružujem se Vama i ostaloj gospodi u izrazu podrške gospodinu Marku Perkoviću – Thompsonu. Radosna srca stavljam na raspolaganje sebe, odnosno u ovom slučaju svoj potpis potpore.

Poštovani gospodine akademice,

Slažem se s Vama da previše šute i oni koji bi baš morali dizati svoj glas; dakako da bi nam bilo zasigurno drugačije da smo glasniji i složniji. Ipak, i noćas sam još jednom razaslao e-poštu na 20-ak adresa svojih kolega, zamolivši da reagiraju što prije. Neki su vjerojatno na godišnjem odmoru, no jedan dio već noćas i jutros mi je odgovorio i podržao inicijativu; vjerujem da su i Vama poslali svoj pristanak da ih se uvrsti na popis ...

⁹ Molim Te ubaci me u listu Protivnika Zabrane Domoljublja (nisam znao kako da se prijavim). Mislim da me dobro poznas' - tako da me možes' uvijek uvrstiti u liste domoljubnog smisla i za to imas moju punu punomoc'.

Jakov Klarić, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Stanislav Kliment
Josipa Kliment, ekonomistica
Mate Knezović, odvjetnik
Prof. dr. sc. Pavle Knezović
Zdravko Komšić, predsjednik udruge logoraša Vukovara
Prof. dr. sc. Ivan Kordić¹⁰
Ljerka Koren, službenik-lektor
Vazmoslav Koren, geometar u mirovini
Zvonimir Kos, profesor
Prof. dr. sc. Manja Kovačević
Prof. Kuzma Kovačić, akad. kipar
Fra Ljubo Krasić, ravnatelj Hrvatskog Instituta, Chicago¹¹
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Prof. dr. sc. Šimun Križanac
Dr. sc. Mario Krnić, docent
Katarina Kronja, viša laborantica u m.
Ankica Krpina, dipl. iur.
Radoslav Krpina, ing. šumarstva
Stanko Krpina, dipl. ing. kemije
Vjekoslav Krsnik, novinar
Dr. Petar Kružić, stomatolog, predsjednik Hrvatskog Kršćanskog pokreta
Stuttgart
casna sestra Aurelina Kutleša, Pakoštane¹²
Dragan Kwiatkowski, akademski kipar
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Pepica Lebar, nastavnica u mirovini
Dr. sc. Damir Letinić, pedijatar

¹⁰ Naravno da potpisujem, punim imenom, prezimenom i titulom: prof. dr. sc. Ivan Kordić!

I moram Ti reći da sam pomalo deprimiran. Nevjerojatno je da nam trenutačna, posttuđmanovska politika veleizdajnika i pljačkaša Hrvatske želi određivati i što smijemo, a što ne smijemo pjevati.

Ovo je gore nego poslije Hrvatskog proljeća! Samo ne hapse, dakle, ne zlostavljaju tijelo, ali ubijaju dušu. Uvijek sam posjedovao kršćanski optimizam, ali se sada pomalo bojim da ni on nema šanse. Ne znam zašto o Thompsonu šuti službena Crkva. A progon Thompsona progon je Vjere, Ljubavi i Domovine. A to je gore nego "antidiskriminacijski" (zapravo diskriminacijski) zakon.

¹¹ Podupirem umjetnicke, dostojanstvene i profesionalne koncerte M.P. Thompsona, kao i njegove pjesme i pjevanje puno vjere i zdrava rodoljublja.

¹² Veliki Markane kako ga od milja svi zovemo. Hvala bogu da sa svojom ljubavi za naše svetinje: Boga, domovinu, obitelj! Rodoljubima dižeš duh a onoma koji ne vrijede i trebaju da su našim redovima!

Nevena Letinić, dipl. ing. arh.
Grozdana Leskošek, umirovljenik
Dr. sc. Inga Lisac, sveučilišni nastavnik u m.
Prof. Ive Livljanić, hrv. veleposlanik u m.
Vladimir Loknar, dr.med. i publicist
Dr. Stjepan Lončarević
Jadranka Lučić, tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Prof. dr. sc. Branimir Lukšić¹³
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Ante Madunić, odvjetnik
Jadranko Madunić, prof.
Ante Tonko Mađerić, umirovljenik
Nikola Majnarić, prim.dr.
Dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u m.
Dr. Radoslav Marić, M. D.,¹⁴
Vladimir Marić, odvjetnik
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik «Hrvatskog lista»
Adalbert Marković, prof. dr.
Željko Maršić
Hrvoje Marušić, gradski vijećnik u Splitu
Prof. dr. sc. Matko Marušić
Marica Mataija, nastavnik u m.
Vlatko Mataija, nastavnik u m.
Prof. dr. Marko Matić
Mate Matić, odvjetnik
Petar Matić, dipl.iur
Akademik Slavko Matić
Mr. sc. Dražen Matijević, odvjetnik
Miroslav Međimorec, redatelj, publicist i umirovljeni diplomat
Dr. sc. Nedjeljko Mihanović, član suradnik HAZU

¹³ **Je li Istra Hrvatska?**

Prilikom izglasavanja Zakona o sprječavanju diskriminacije u Hrvatskoj saborski zastupnik Kajin je glasovao za taj zakon. Neposredno nakon toga on traži da se vrši diskriminacija prema Thompsonu i da mu se zabrani koncert u Istri. Je li Istra Hrvatska?

¹⁴ Bio sam na putu u Kanadi. Pokopali smo mog brata Ljubu koji je pobjegao preko granice jos 1953. godine, i pokazao komunistickim zlocincima da oni nisu gospodari cijelog svijeta.

Molim vas uvrstite i moje ime u vas popis podupiratelja Marka Perkovica Thompsona. Ovom listom podupiratelja treba bombardirati sve novine i tv postaje svaki dan! I oni to moraju objaviti po svojoj sluzbenoj duznosti informiranja. Siguran sam da se lista otvori hrvatskom narodu da bi ju potpisali velika vecina, a ne samo jedna cetvrtina, koliko ih je glasovalo na predsjednickim izborima!

Vlasta Mihavec, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Alka Mihelić-Bogdanić
Dr. Martin Mikecin, neuropedijatar
Vanja Mikecin, prof.
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Ivan Milinković, električar
Mirjana Milinković, službenica
Marko Milinković, privatni namještenik
Nada Milinković, učiteljica u mirovini
Nikola Milinković, mehaničar
Josip Miljak, predsjednik Hrvatske Čiste Stranke Prava
Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
Ana Močnaj, profesor
Ratimir Močnaj, dipl. ing.
Jadranka Modrić, dipl.iur.
Marija Mrakovčić, prof.
Dragica Mršić – Petričević, prof.
Jozo Mršić, književnik
Tvrtko-Andrija Mursalo, diplomat u m.
Prof. dr. sc. Josip Mužić
Nevenka Nekić, književnica
Prof. dr. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva
Napredak Mostar
Tomislav Nürnberger, dipl. ing. matematike
Željko Olujić, odvjetnik
Ivan Pandža - Hvidra Zagreb
Josip Papković, mr.sci
Marija Papković, dipl.iur
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik-Robek, prof.
Prof. dr. sc. Mladen Parlov
Ana Pašalić, dipl.iur
August Pavičić, farmer
Ivanka Pavičić, domaćica
Josip Pavičić, književnik i nakladnik
Mladen Pavković, novinar i publicist
Ing Berislav Pavlović, Predsjednik Društva M. Hrvatske,
Vancouver, Canada Pero Pavlović, književnik
Prof. dr. sc. Davor Pavuna
Marija Peakić-Mikuljan, književnica

Slavko Pecirep, liječnik¹⁵

Akademik Josip Pečarić

Šimun Penava, zamjenik predsjednika Hrvatskog žrtvoslovnog društva

Zvonimir Penović, književnik

Kaja Pereković, bivša predsjednica Društva hrvatskih političkih zatvorenika

Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić

Stipan Perić, dipl.oec, predsjednik obrtničke komore HBŽ

Marija Perković, nastavnica u m.

Rade Perković, glumac

Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor

Miro Petry, umirovljeni saborski zastupnik

Domagoj Ante Petrić, novinar

dipl.ing Zlatko Pintarić

Nenad Piskač, književnik

Mr. sc. don Bernardo Pleše

Luka Podrug, dipl. iur.

Prof. Jasenka Polić Biliško¹⁶

Nada Pomper, književnica

Stjepan Pomper, slikar

Akademik Stanko Popović

Mons. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

J. Ivan Prcela, urednik i publicist¹⁷

¹⁵ Puna potpora Marku Perkoviću Thompsonu. nećemo dozvoliti da niti jedan pjevač ili umjetnik, a pogotovu domoljub završi u ignoranciji jednogumlja kao što se dogodilo vrsnom pjevaču Vici Vukovu. Znamo tko je Kajin, znamo tko je Mesić, živio Thompson.

¹⁶ Javljam se s molbom da me uvrstite na popis osoba koje prosvjeduju zbog zabrane održavanja koncerta hrvatskom branitelju i sigurno trenutno najpopularnijem pjevacu, osobito pjevaču hrvatskih domoljubnih i religioznih pjesama - Marku Perkoviću Thompsonu. Vrijednosti o kojima pjeva i koje svojim nastupima promovira su vrijednosti na kojima počiva i na kojima je stvarana stoljećima hrvatska kultura i sreća je što u ovoj kulturnoj pustoši i anarhiji Thomson postoji.

Ujedno Vas molim da me redovno obavještavate o akcijama koje poduzimate. Mislim da bi trebali prosvjedovati protiv mnogih poteza hrvatske vlade, a osobito predsjednika, koji to ustvari i nije. Svakako bi trebalo prosvjedovati protiv privatizacije Brijuna osobe koja je podržavala srpsku agresiju na Hrvatsku - Šerbedija - kao i koncerata svih takvih, npr Lepe Brene.

Molim Vas, mozda mozete saznati kojiko stipendista Titovog fonda radi na visokim i odgovornim položajima, na Sveučilištu, u Zagrebu, odnosno u Hrvatskoj?

¹⁷ Mnogo cijenjeni akademiče Pečariću,

Uvelike cijeneći i Vaš vjersko-patriotski idealizam i taj isti idealizam Marka Perkovića Thompsona, pridružujem se i ja Vašoj plemenitoj akciji podupiranja toga našega najpopularnijega pjevača. U njemu nam progone i ono malo preživjelih herojskih branitelja naše vječne Hrvatske, dok slave i zaštićuju one koji u vrijeme

Darko pl. Prebeg mr. stroj. ing.¹⁸
Dr. Antun Predanić, ginekolog
Gordana Primižić, prof. u m.
Zlatko Prtenjača, odvjetnik
Davor Prtenjača, odvjetnik
Dipl.Ing. Franjo Radošević, Predsjednik internacionalnog savjetodavnog
poduzeća
Mr. sc. Jakov Radovčić, paleontolog
Ozana Ramljak, profesor
Toni Ramljak, dipl. oec.
Prof. Markica Rebić, general u mirovini
Danijel Rehak, predsjednik Hrvatske udruge logoraša
Ivica Relković, publicist
Domagoj Rešetar, odvjetnik
Bojnik Mladen Rogić, dopredsjednik UHDDR-a grada Zagreba i Zagrebačke
županije
Miljenko Romić, akademski slikar
Mladen Roth, eur.ing
Marko Roša, dipl.ek
Nedjeljka Roša, dipl.ek
Fra Nikola Mate Roščić
Vedran Rožić, gradonačelnik Trogira i saborski zastupnik
Božidar Ručević, dipl. inž.¹⁹
general-bojnik Željko Sačić
Martin Sagner, glumac

Titove Strahovlade poklaše skoro cijeli moj naraštaj. Ovome svome POKLANOM naraštaju posvetio sam cijeli svoj život i uvijek mu ostajem vjeran.

J. Ivan Prcela, Urednik-autor OPERATION SLAUGHTERHOUSE i HRVATSKOG HOLOKAUSTA

¹⁸ Dižem svoj glas za Marka Perkovića Thompsona.

¹⁹ Iz ovog u narodu hrvatskom svepodržavajućeg članka, akademika Pečarića, istinitog, pravednog i odlučnog - treba proizaći i pitanje: "Kada će Javno tužilaštvo pokrenuti postupak protiv hrvatskog sabornika Damira Kajina, jer je, mišljenja sam, teško povrijedio regule zakona o izazivanju međunacionalne mržnje povrijedivši sve stanovnike glavnog grada svih Hrvata Zagreba, jer da se u njemu može vikati o ubijanjima nekog etnosa, a u Umagu ne!? Nasuprot tome, ne suprostaviti se najjavama da u Istri mogu pjevati Bajaga i/ili Brena, proširuje uvredu i na većinsko hrvatsko istarsko stanovništvo, a što razotkriva lik i djelo tog, izgleda, vrlo pokvarenog čovjeka.

Takvi su se nekada bojali Vice Vukova i pjesme "To je tvoja zemlja... tu sagradi dom...!" - takvi isti se danas u slobodnoj Domovini boje Marka Perkovića i pjesme "Lijepa li si...!" Na taj sramotni i uvredljivi čin šute mnogi novinari i mnogi mediji, a da li će i pravna država u neovisnoj i slobodnoj Republici Hrvatskoj!? Pitanje je sad?

Do tada podpisujemo i dalje!

Iur. Darko Sagrak, predsjednik udruge «dr. Milan Šuflay»
Prof. dr. sc. Marko Samardžija
Jakov Sedlar, redatelj
Draško Semren, odvjetnik
Višnja Serdar, umirovljenik
Vlatko Serdar, umirovljenik
Dr. sc. Marina Skrobica, dizajner²⁰
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić²¹
Stjepan Sraka, dr.stom.
Ivan Stamać, akustičar i skladatelj, izumitelj zvukovnog sustava Morskih
orgulja u Zadru
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jummy Stanić, estradni umjetnik
fra Miljenko Stojić, književnik i novinar
Ivan Stržić, književnik
Jaroslav Stučka, umirovljenik
Ivka Šaban, dipl.ing
Josip Šaban, mr.sc
Matilda Šaban, nastavnik u miru
Milan Šaban, nastavnik u miru
Elizabeta Šajatović, prof. u m.
Petar Šale, odvjetnik
Tamara Šarić, domaćica
Tomislav Šarić, ribar
Petar Šarinić, primarijus dr.med
Ivan Šarolić, književnik
Dr. Danica Šćukanec Predanić, stomatolog
Prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i
umjetnosti
Branko Šerić, odvjetnik
Barbara Šešelj, M.A., knjižničarka
Stjepan Šešelj, književnik
Tvrtko Šešelj, računovođa
Tomislav Šimičević, dipl. ing. građevinarstva
Jasminka Šimičević, dipl. ing. građevinarstva, prof.
Renato Šintiće, profesor u mirovini
Božo Škorić, dipl.ing

²⁰ Oprostite, nisam razumijela način na koji se šalje podpora. To sve nije bitno. Glavno da je moje ime tamo skupa s imenima onih koji još uvijek vjeruju u slobodnu, čvrstu hrvatsku domovinu. Puno Vam hvala na svemu što radite u tom smislu.

²¹ Čestitam na inicijativi. Potpisujem. Ja bi dodao neka se policija pobrine da pronadje one najvjerojatnije provokatore koji na koncertima izvikuju "Ubij Srbina". I to je izgovor Mesiću da kritizira organizaciju takvih koncerata.

Kristina Škorić, umirovljeni prof.
Mr. Ljubomir Škrinjar
Branko Šoštar, ing
Adela Šubić, umirovljenica
Prof. dr. sc. Marijan Šunjić
Dr.sc Dragutin Taboršak
Ante Nadomir Tadić Šutra, pjesnik
Tuga Tarle, prof. filozofije
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Ana Tomljenović, publicist
Zora Trek-Čižek, upravni pravnik
Akademik Nenad Trinajstić
Zvonimir Trusić, utemeljitelj dragovoljaca Domovinskog rata, ravnatelj
Hrvatskog dokumentacijskog centra
Damir Tučkar, dipl.ing
Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Aron Varga dipl. inž.
Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
Damir Vidović, student
Ljilja Vokić, profesor
Dr. sc. Vladimir Vratović, sv. profesor u m.
Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu
Prof. Vera Valčić Belić
Damir Vidović, student
Boris Vinčić, odvjetnik
Zlatko Vitez, glumac
Zdravko Vladanović, dipl. pravnik, brigadir u m.
Mr. sc. Božena Volarić, sveuč. nastavnik u m.
Rudolf Vouk, prof. dr. sc
Stanko Vrnoga, svećenik
Dr. sc. Petar Vučić
Vlč. Tomislav Vučur, upravitelj Župe Crnac
Dr. sc. Ante Vukasović
Grozdana Vukić, domaćica
Ivan Vukić, građevinski tehničar
Marija Vukić, medicinska sestra
Tomislav Vukić, mornar
Antun Vuković, umirovljenik
Petar Vulić, pjesnik, tajnik Udruge umirovljenih branitelja
Miroslav Zemljak, dipl. inž.
Prof. dr. sc. Ivan Zulim

Prof. dr. sc. Tomislav Živković
Fra Pavao Žmire, prof.dr.sc
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

**DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA
HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB,
2015.**

DR. SC. JOSIP STJEPANDIĆ

**MENTALNI BLJESAK I TEKSTOVNA OLUJA ZA
ISTINU I PRAVDU**

Nekim svojim prirodnim slijedom, početkom svakog semestra izlazi sljedeća nova knjiga akademika Josipa Pečarića, iako nije prvenstveno namijenjena niti studentima, niti akademskoj zajednici. Tako ni ova knjiga nije nikakvo iznenađenje, možda samo njezin opseg, koji zorno pokazuje čime se autor najviše bavio tijekom proteklog ljeta. Budući sam njezino nastajanje pratio iz neposredne (virtualne) blizine, a i doprinio s nekoliko stranica teksta, meni je pripala rijetka čast da napišem predgovor.

Što nam donosi najnovija knjiga? Tu su sabrani dnevnički zapisi, dokumenti i reagiranja tijekom kasnog proljeća i ljeta 2015. godine, koja otprilike tisuću odabranih primatelja primaju u redovitim, katkad dnevnim „mail poslanicama“ akademika Pečarića, a šire čitateljstvo djelomično na međumrežnim portalima. U žiži autorova zanimanja nalaze se kao i uvijek istina i pravda. Ovaj puta povod su dva pisma iz pera akademika Pečarića i njegovih prijatelja upućena visokim dužnosnicima, koja su čim su objavljena zadobila puno istomišljenika i supotpisnika na jednoj strani, te izazvala buru i posvemašnje skidanje maski na drugoj, suprotstavljenoj strani.

Kao i u svim ranijim knjigama, tema je domoljublje, kontekst politika, srž logika, komunikacijska metoda polemika u ozračju gotovo totalitarne netrpeljivosti. Današnja je Hrvatska na žalost država s “tvorničkom pogriješkom”, teškim strukturnim problemom koji potječe od nikad provedene lustracije. Slijedom toga, protivnici hrvatske države iskočili su iz svojih zaklona, čim je oružje zašutjelo, te nastavili tamo, gdje su godine 1990. stali. Posljedica je, da danas mnoge ključne pozicije u državi čvrsto drže neprijatelji hrvatske države, koji ne propuštaju priliku da napakoste državi koja ih hrani, što se može uočiti po apsurdnim postupcima u skoro svim sferama javnog života. Na političkoj pozornici malo je sudionika koji su spremni suočiti se i razotkriti takve postupke, što se najbolje vidjelo po njihovu mlakom držanju prema bivšim predsjednicima, koje je Hrvatsko nacionalno etičko sudište u

međuvremenu osudilo za veleizdaju. Takvih apsurdna svjestan je naravno akademik Pečarić, te ih razobličuje i razara svojom ubitačnom logikom. Pritom ne šteti ni truda ni vremena, ne ustupajući niti pred “medijskim vučjim čoporom”, koji je u međuvremenu postao najjača orjunaška falanga.

U prvom slučaju (“Pismo HAZU”) skupina povjesničara i njihovih podupiratelja iz drugih zanimanja utemeljila je udrugu građana “Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac”, preskačući pritom poneku podmuklu administrativnu prepreku. Da su osnovali društvo za istraživanje kamilice, smilja i drača, sve bi bilo u najboljem redu i vjerojatno bi dobili kakvu državnu potporu. Jasenovac??? Ne, to nikako ne ide, jer je jednom već odlučeno da je Jasenovac najveći srpski grad, što bi se dalo razumjeti da tamo počiva više od 1,200.000 žrtava, koliko Beograd ima stanovnika! I svake godine ih je sve više, onako kako broj žitelja Beograda raste. Dogma se mora slušati, na zapovijed svemoćne Partije! Mene su sedamdesetih godina prošlog stoljeća u školi najprije učili da je u Jasenovcu bilo 700.000 žrtava. Dok sam završio studij, ta je brojka po srbijanskim izvorima već bila narasla na 1,300.000 žrtava, da bi poslije bila korigirana na 80.000 žrtava, što bi trenutačno bila službena brojka u Republici Hrvatskoj. Zašto bi netko, tko je doživio takvu jugokomunističku i velikosrpsku propagandu u njezinu najsurovijem originalu, vjerovao da je uopće postojao neki logor, a pogotovo ogroman broj žrtava u njemu, koji nije dokazan tijekom neovisnog istraživanja? Kao što su čitatelji prošle knjige akademika Pečarića „Živjela nam antifašistička tj. braniteljska Hrvatska“ ili Hrvatskog tjednika mogli pročitati, postoje ozbiljne, utemeljene sumnje, da je ova posljednja brojka od 80.000 žrtava također prenapuhana. Da bi se tomu stalo na kraj, povijest logora Jasenovac mora se temeljito istražiti, koristeći najmodernije znanstvene metode umjesto dosadašnje partijske dogme, a da se pritom ishod istraživanja naravno ni u kojem obliku ne prejudicira. Tko zna, možda se na koncu dokaže da je u Jasenovcu bilo puno više žrtava, nego što se dosad mislilo!?

Ta skromna ambicija, da novoosnovana udruga pokrene istraživanje, koje dosad nisu pokrenule moćne i skupe državne institucije poput ministarstava, akademija, instituta itd, iako su imale mnogo razloga za to, izazvala je žestoke negativne reakcije upravo kod onih, koji su tu inicijativu – vjerojatno iz ideoloških razloga – sami propustili pokrenuti.

Da se “antifašisti” bune, može se interpretirati njihovom željom da se makar do njihove smrti možda sakrije neki mračni dio njihove prošlosti, koji bi mogao nesmotreno izviriti na svjetlo dana. Ali “mlade i mlađe zvijezde povijesne znanosti”, udruge civilnog društva, “*documentirani* centri za suočavanje s prošlošću” i ostali nesalomljivi zaštitnici ljudskih prava!? Lijepo li stoji na međumrežnoj stranici: “Žrtve su predugo čekale. Žrtve nisu brojke. One imaju ime i prezime, ali i bližnje koji su ih voljeli. Pomozite nam u stvaranju jedinstvenog poimeničnog popisa žrtava rata.” Zašto su *oni* protiv?

Pa upravo to trebamo: poimenični popis svih žrtava, koji se ne će više moći manipulirati! Novo bi istraživanje bilo izvrstan povod da se *oni* pokažu kao perjanice istine i pravde, te da se još čvršće stisnu uz državnu, a možda i briselsku sisu.

U takvoj situaciji logično je da netko širu javnost podsjeti na temeljne zasade demokratskog društva, primjerice slobodu znanstvenog istraživanja. Tu časnu misiju preuzeli su profesori Marušić i Pečarić, napisali pismo HAZU sa zahtjevom da ova donese Deklaraciju o slobodi znanstvenog istraživanja, sakupili potpise te ga uputili primatelju. Koliko mi je poznato, akademik Zvonko Kusić, predsjednik HAZU, najavio je da će se Predsjedništvo Akademije očitovati o njemu. Dosad mi nikakvo očitovanje niti odgovor Akademije nije poznat.

Dok se u prvom slučaju na povod gleda sa sedamdesetgodišnjim odmakom, pa malo koji suvremenik može govoriti o tome u svojstvu svjedoka, u drugom slučaju povod je tu među nama, dokumentiran na video i audio vrpcama, digitalnim medijima i međumrežju. Usprkos tomu, *oni* (da isti *oni* !) pokušavaju zaniijekati činjenicu da su tri riječi (za, dom, spremni) u tom redosljedu u Domovinskom ratu korištene u različitim sastavnicama Hrvatske vojske, te da su kao pozdrav ili poklič ovjekovječene u pjesmama i drugim djelima. Kako je Domovinski rat ne samo odlukama hrvatskih institucija, nego i rezolucijama Ujedinjenih naroda, te presudama dvaju međunarodnih sudova, utvrđen kao pravedni, legalni, oslobodilački rat, logično bi bilo da se njegova ostavština preuzme u hrvatsku tradiciju. U svojoj najboljoj vjeri hrvatski pjevač Marko Perković Thompson uživo ili s nositelja filma i zvuka uveseljava svoje gledatelje i slušatelje pjesmom "Bojna Čavoglave" koja započinje upravo tim pokličem. Slijedom toga, Thompsonov koncert postao je dijelom tradicije obilježavanja Dana domovinske zahvalnosti i hrvatskih branitelja, te Dana pobjede.

Taj koncert iz godine u godinu prolazi u najboljem redu, u što sam se ove godine osobno mogao uvjeriti: zajedništvo kao na hodočašću. Nikakvog izgreda, kojeg bi pažljivi promatrač mogao uočiti s tribine kninskog stadiona punog besposlene interventne policije. Ali ne, to *nekome* smeta, pa se oko Thompsona svake godine u isto vrijeme plete mreža laži, podvala i ucjena. Režimski su mediji ove godine stvarali ozračje da bi milicija konačno trebala postupati protiv Thompsona.

Ta neugodna spoznaja bila je tema u društvu koje je 5. kolovoza popodne slavilo blagdan na OPG Paje Tošića u Oklaju, u kome se rodila ideja da se takvom ocrnjivanju Domovinskog rata i hrvatskih branitelja može stati na kraj jedino ako se pozdrav „Za dom spremni“ uvede u službenu uporabu u Hrvatsku vojsku, gdje je tijekom Domovinskog rata bio u širokoj uporabi, kako će nas kasnije poučiti Mario Filipi, dragovoljac Domovinskog rata i sam zagovornik ovog pozdrava.

Ideju koju je formulirao Branko Borković Mladi Jastreb akademik Pečarić je uz pomoć nas nekoliko pomagača pretočio u pismo upućeno predsjednici Republike Hrvatske Kolindi Grabar Kitarović te predsjedniku HDZ-a i vjerojatnom budućem predsjedniku Vlade Republike Hrvatske Tomislavu Karamarku.

Ako je prvo pismo izazvalo buru, onda je reakcija na drugo pismo bio tropski uragan. Kao po zapovijedi, započelo je nabacivanje blatom na nas potpisnike, pri čemu su pale (skoro) sve maske. Akademik Pečarić više je puta bio optužen za “ustašluk”, tako da je onako jadan i bijedan mogao pomisliti ili da su ga u snu bez njegova znanja vratili u Beograd ili da su oni njegovi “prijatelji” iz Beograda došli u Zagreb, da mu malo uljepšaju život. Kako mu je bilo u Beogradu, opisao je u jednom poglavlju ove knjige. Za mene je sve to bilo jako zabavno s jedne strane, kako su se nizale teorije urote, jer je bilo očigledno da su protivnici potpuno zanemarili što u pismu stoji, da ih to zapravo uopće ne zanima. S druge strane bilo je vrlo zabrinjavajuće, kako su nas pored svih orjunaških medijskih batinaša primjerice dva sveučilišna profesora s istog fakulteta, „potpuno neovisni“ kolumnisti u dvije naoko suprotstavljene novine, gotovo sinkrono “počastili” komplimentima o našoj tobožnjoj intelektualnoj ograničenosti i iznimnoj pokvarenosti. Dobro je da nisu pozvali miliciju da nas pohapsi ili pak spremi u ludnicu!

Posebno zanimljivo bilo je postupanje prema biskupima Košiću i Pozaiću, te mnogim svećenicima, koji su potpisali peticiju. Slijedom nepisanog partijskog zakona, da iza društvenih događaja koji se ne dadu objasniti, sigurno stoji Crkva tj. klerofašisti, odmah je krenuo juriš, ultimativni zahtjev za očitovanje i sankcije protiv dvojice biskupa. I tu se pokazala visoka razina koordiniranog agresivnog suglasja, tako da je nadbiskup Puljić, predsjednik Hrvatske biskupske konferencije, na koncu javno zapitao stoji li iza takvih orkestriranih napada neki medijski dirigent.

Ovaj prikaz ne bi bio potpun, kad bi se preskočile reakcije „dobrohotnih“ čitatelja peticije, koje bi se mogle sažeti u dvije rečenice: „Jeste li vi normalni, što će na to reći NATO, EU, svijet? Oni tako nešto nikad ne će dopustiti!“ Kao da se nekog tiče da li Hrvatska pozdravlja sa ZDS ili s „ja uzduž – ti poprijeko“ odnosno ima li kunu ili talar za valutu.

Primatelji našeg pisma o njemu su se nekako nevoljko očitovali. Predsjednica je preko svog suradnika jednom izrazito orjunaškom portalu poručila da je peticija neozbiljna i na razini provokacije, dok je HDZ priopćio na međumrežju da službenih pozdrava ima dovoljno, te da je potrebno rješavati goruće probleme. Ni jedno ni drugo nisu se pak očitovali o tome, da li Marka Perkovića Thompsona treba proganjati zbog pozdrava ZDS i kako će policija postupati dogodine, kad HDZ bude obnašao vlast, ako Bog da i hrvatski birači tako izaberu. Da o ubogim hosovcima, koji su krvarili svuda gdje je trebalo, ne govorim. Sad bi se i njih tobože trebalo staviti izvan zakona!

Uzgred budi rečeno, u Njemačkoj, gdje živim, člankom 17 Ustava propisano je pravo da se svatko smije obratiti obnašatelju vlasti ili predstavničkom tijelu, što dugi niz godina intenzivno koristim i uvijek dobijem odgovor. Za primatelje peticija u Njemačkoj vrijedi jednostavno pravilo: nema neozbiljne ili provokativne peticije, nego samo odmjereni odgovor!

U uvjerenju, da je dominantno razdoblje u hrvatskoj povijesti bilo od 1991. do 1995. godine, pa prema tome zaslužuje posebnu pažnju u njegovanje hrvatske tradicije, autori se nisu osvrtni na podmetanja, da se peticijom pokušava rehabilitirati „nacistički/fašistički pozdrav“, u čemu je prednjačila „državna“ Yugovizija. Bilo je zanimljivo slušati uspijene „političke analitičare“, povjesničare, profesionalce i amatere, kako se zaklinju, da ZDS nikada, na časnu skojevsku riječ zbilja nikada (!!!) nije bio u uporabi prije 1941. godine. To je izazvalo reakciju mnogih domoljuba koji su imaju posve druge informacije (zato smo ga i nazvali „starim hrvatskim pozdravom“), od kojih bih posebno istaknuo neumornog Miru Banovića, koji je iskopao vrijedne informacije. Ovdje ću navesti podulji izvadak iz lista „Virovitičan“, broj 45 iz srpnja 1921. godine, u kojem se s istim ushićenjem izvješćuje o velikoj sreći, da je kraljević Aleksandar izbjegao atentat, te o zabavici društva „Okrilje“, na kojoj su školska djeca u svome igrokazu slavila za dom i rod spremni:

„Čovjeku stane pamet nad viješću, da je neki krvolok bacio na Vidovdan u Beogradu bombu u kola kraljevića Aleksandra, koja je na veliku sreću cijele Jugoslavije zapela o žicu u zraku, te eksplodirala, tako da su kola s regentom prošla i on ostao neozlijeđen, dok je više njih od pratnje teško ranjeno.

...

Hvaleći svevišnjem što nam je očuvao na životu kraljevića regenta kličemo iz dna duše:

Živio kraljević Aleksandar!

Zabavica „Okrilja“

Društvo „Okrilje“ ima svrhu odijevati siromašnu školsku djecu u Virovitici i nabavljati im školske knjige, pisaće i risaće stvari, da im se omogući polaziti osnovnu školu i u njoj napredovati....

...Nastojanjem učiteljstva virovitičkih škola stupila su dne 26. lipnja o.g. javno pred općinstvo školska djeca za svoje siromašne sudruge, što ima zamašnu uzgajnu i oblikovnu (?) vrijednost, koji po đače, koje javno govorom, pjesmom, sviranjem djeluje, toli po slušatelje. Siromašno je đače izgovorilo jezgroviti proslov s označenjem što im je „Okrilje“ darovalo, lijepo se zahvalilo i za daljnu potporu preporučilo.

...

Cijeli igrokaz vrlo je poučan, laganim i shvatljivim vezanim slogom sastavljen. U njem se ponavlja na bajoslovni način zemljopis. U prizornom

smislu pripovijedaju očevidci, ovdje lastavice, što su doživjeli i vidjeli u preletenim (?) dalekim krajevima, spominju se slavni stari hrvatski književnici iz Dalmacije. Ističu se na više mjesta i domoljubni osjećaji:

Ne valja, braćo, zaboraviti brata,
A pomoć brza vrijedi poput zlata,
Za brata ginuli su uvijek baš Hrvati,
Za rod i dom spremni život dati...

Svako je dijete svoju ulogu shodnim prikazivanjem razgovijetno i razumljivo izgovorilo....”

Ako su djeca u Virovitici 1921. godine pjevala “Za rod i dom spremni život dati”, možemo si zamisliti što su onda pjevali odrasli? Gdje bi bila Hrvatska, kad bi se njezini sveučilišni profesori povijesti bavili poučnim igrokazima iz 1921. godine, a ne jugokomunističkom, protuhrvatskom propagandom?

Na koncu ovog predgovora moram se kratko osvrnuti na onu drugu, profesionalnu, „matematičku“ stranu akademika Josipa Pečarića. Kada sam prije nekoliko godina čuo tvrdnju da je objavio 1.000 (tisuću!) radova, najprije nisam mogao povjerovati, pa sam išao gledati u međumrežje i znanstvene baze podataka poput Scopus-a. Broj radova je doista tako veliki, da je puno vjerojatnije da je akademik neke radove zaboravio staviti na popis, nego da je nadodao naslove, koji tamo ne pripadaju.

Nekakvu “top listu” najplodnijih znanstvenika po mojim skromnim saznanjima nitko u svijetu ne vodi. Sama pomisao, da bi jedan hrvatski znanstvenik mogao biti pri ili čak na samome vrhu svjetske liste, nije mi dala mira, pa sam ga nagovorio da se registrira u otvorenoj bazi podataka researchgate

(https://www.researchgate.net/profile/Josip_Pecaric), koja podatke popunjava automatskom pretragom na međumrežju. Tamo je s trenutačno 1634 registrirana objavljena rada prvi na listi najplodnijih znanstvenika u svijetu, dok je drugoplasirani na toj ljestvici negdje pri 1250 radova. S takvim opusom u nekoj drugoj zemlji Pečarić bi imao sve pogodnosti, a njegovo ime bi krasilo trgove, ulice i škole. Mnogi napadači na akademika Pečarića primaju plaću od Sveučilišta u Zagrebu, koje polako i sigurno klizi na dolje na popisu najboljih svjetskih sveučilišta. Kako i ne bi kad „zdrave snage“, koje bi akademika Pečarića najradije najurile iz Akademije, kad bi mogle, gotovo nemaju nikakve međunarodno relevantne radove: Ivo Banac (3 rada u Scopus-u), Neven Budak (2), Ivo Goldstein (2), Tvrtko Jakovina (2), Hrvoje Klasić (0), Žarko Puhovski (1). Sigurno neću pogriješiti, ako ustvrdim, da bi ovi drugovi morali postati besmrtni, ako bi u svome budućem radu svojim sveukupnim zajedničkim naporima htjeli dostići znanstveni opus akademika Pečarića.

Za usporedbu navest ću gospodu Isamu Akasaki, Hiroshi Amano, Shuji Nakamura, koji po Scopus-u (685, 680, 645) imaju više objavljenih radova

nego akademik Pečarić (554). Ta trojica fizičara dobili su naime skupno Nobelovu nagradu za fiziku za godinu 2014. Slijedom toga, sigurno nisam u krivu ako tvrdim da bi naš akademik bio ozbiljan kandidat, da se daje Nobelova nagrada u matematici.

Veselim se da je dragi Bog podario Hrvate takvim darom. Još kad bi to moji Hrvati shvatili i malo više slušali akademika Pečarića, pogotovo u ovo predizborno vrijeme!

Dr. sc. Josip Stjepandić, Bensheim, 24. rujna 2015.

MARIO FILIPI

LJULJAJU SE STUPOVI LAŽI

Prošlost i to ona iz Drugog svjetskog rata posljednjih mjeseci dominira u medijima, pa i među ljudima općenito. Na prvi pogled izgleda čudno. Narod koji ima „pun kufer“ problema u sadašnjosti brine o nečemu što je odavno završeno. Ipak, nije tu ništa čudno. Hrvati su među vrlo rijetkim narodima koji su gotovo 100 godina živjeli u zarobljeništvu laži o samima sebi.

Zarobljenišтво laži bilo je popraćeno tako surovim režimima, da je istina bila doslovno ubijana iz dana u dan, a u „boljem“ slučaju zatvarana u tamnice. Već samo spominjanje istine dovodilo je do strašnog zla. Zato je otkrivanje istine o vlastitoj prošlosti nama Hrvatima uzbudljivo poput otkrivanja nekog novog kontinenta.

Danas imamo kakav-takav demokratski sustav i koliko-toliko nezavisnu državu, iako smo svjesni da je i ova današnja „nezavisna“ otprilike kao i ona u vrijeme Drugog svjetskog rata. Ona je bila pod dominacijom Hitlera, a ova Europske unije, masona, iluminata i kojekakvih drugih svjetskih „meštara“.

Ali ono što nas veseli jest činjenica da za javno iznošenje činjenica, pretpostavki ili samo mišljenja nitko ne ide na robiju, iako biva izložen cijeloj lepezi drugih pritisaka. Istina, ista demokracija koja Hrvatima omogućuje novo otkrivanje istine, omogućuje i mrziteljima Hrvatske bezgranično „pljuvanje“ po našim svetinjama. Ali istini uvijek odgovara sloboda. Kroz nju istina prolazi i ostaje, a verbalno smeće nestaje.

ČETIRI STUPA „ZATVORA LAŽI“

Može li se cijelo stoljeće jedan narod u cjelini držati u uvjerenju o vlastitoj bezvrijednosti a da nitko ne progleda? Na žalost može i mi smo prvi primjer za to. Cijeli sustav temeljio se na vrlo jednostavnoj poruci: „Ako pisneš, pojest će te noć“. Na toj jednostavnoj balkanskoj prijetnji počivao je mrak laži toliko dugo. Onoga časa kada je nestalo te prijetnje, istina se je počela probijati.

Da bi se Hrvatima „začepila usta“ godinama su bila dovoljna četiri stupa laži:

1. Alojzije Stepinac
2. Za dom spremni
3. Jasenovac
4. Ustaše

Tih stupova se grčevito drže i danas svi komunisti, jugosloveni, velikosrbi, plaćeni prodavači Domovine i slični. Kada dođu na tanak led, osobito prilikom nastupa u medijima, kada im „zagusti“, uhvate se za jedan od tih spasonosnih stupova. Nekada su ti stupovi bili čvrsti i pomoću njih su lako potapali protivnike. No vremena su se promijenila i sva četiri stupa se ljuljaju.

KANONIZACIJA ALOJZIJA STEPINCA „POD RUČNOM“

Povijest je puna nedužno osuđenih Hrvata. Ipak, među brojnim pravednicima visoko strši skromni i samozatajni lik kardinala Stepinca. Nakon silnih godina nevjerovatnih optužbi na koje nitko nije smio odgovoriti, činjenice su provalile poput bujice i za vrlo kratko vrijeme sve te optužbe postale su smeće.

Stepinac je cijeli svoj život bio svjedok istine i borac protiv zla. Na toj je bojišnici i umro svjedočeći za istinu, jer jedino tako se može slijediti Isusa. Kada je to postalo kristalno jasno ne samo kod nas nego i u Vatikanu, pedantni Bavarac papa Benedikt XVI. zaključio je njegovu kauzu i trebalo je još samo odrediti datum njegovog proglašenja svetim.

Ali vremena se mijenjaju, pa novi papa Franjo, želeći biti u dobrim odnosima sa Srpskom pravoslavnom crkvom, odgađa kanonizaciju Stepinca, ne bi li srpski popovi rekli „svoju istinu“, iako su to mogli i ranije učiniti. Ujedno u Hrvatskoj stalno traje neko „predizborno vrijeme“, pa bi kanonizacija mogla biti shvaćena kao mijesanje u domaće izbore. Zato Stepinac čeka na pragu ali pred još uvijek zatvorenim vratima. Ipak, mit o Stepincu zločincu je stup koji je istrunuo i nitko pametan se za njega više ne hvata.

PANIKA OKO „ZA DOM SPREMNI“

Kada je 1991. godine tada još nepoznati Marko Perković Thompson lansirao pjesmu „Bojna Čavoglave“ koja započinje baš s tim usklikom, nikome nije bilo na kraj pameti prigovarati mladom branitelju zbog toga. Razloga je bilo više. Protivnici Hrvatske bili su duboko u mišjim rupama i u njihovom kukavičjem srcu nije bilo ni trunka snage za bilo kakvu manifestaciju vlastitoga stava. Osim toga, Thompson je tim usklikom na početku pjesme posvjedočio da se je tako pozdravljalo na bojišnicama širom zemlje, na mjestima gdje si bio siguran jedino da si živ tog trenutka. Niti pet sekundi života unaprijed nije se moglo predvidjeti. Bio je to pozdrav na svim bojišnicama i u svim postrojbama, ne samo u HOS-u. Nije to bio službeni pozdrav proklamiran na nivou države, nego spontana manifestacija otpora na prvoj crti, među nitima mreže smrti, kao poruka neprijatelju. „Čekaju te oni koji su za dom spremni umrijeti“.

S vremenom su jadne kukavice – novinari, politolozi, povjesničari, srpski propagandisti i slični, izišli iz mišjih rupa i počeli najprije polako, a onda sve jače napadati taj stari hrvatski poklič. Ali nakon što im je pred nosom pao mit o zločestom Stepincu, uhvatila ih je panika. Ako padne i drugi stup, lako bi mogla pasti i cijela kuća laži, a oni sami postali bi ono što već odavno jesu – otpad. Zato su podigli neviđenu hajku na sve nas koji svjedočimo da je poklič „Za dom spremni“ nerazdvojivi dio hrvatskog naroda i zato je neuništiv.

Sada međutim dolazi na red posljednji adut. Ako je Za dom spremni nerazdvojivi dio hrvatskog naroda, onda je to dokaz da su Hrvati doista zločinački i genocidni narod. A za dokazivanje takvih tvrdnji još im stoje na raspolaganju preostala dva strupa.

JASENOVAC – BALON KOJI SE JE ISPUHAO

Što sve nije napisano o Jasenovcu? „Znanstvene“ rasprave, pjesme, poeme, radio-drame i filmovi nizali su se kao na traki, a nitko nije smio pisnuti ni riječ protiv. Brojevi su na početku bili koliko-toliko umjereni. Englezi su broj žrtava Jasenovca procijenili na oko 20.000. Pogodili su približni broj, ali to je bio broj onih koji su ušli kao zatočnici u logor (oko 18.000). Velika većina ih je preživjela.

Kasnije su za potrebe ratnih reparacija, a kasnije i za potrebe što većeg blaćenja Hrvata, te brojke krenule na put prema svemiru – najprije na 50.000, a onda dalje sve do 2.000.000. Kasnije su se smanjivale, ali balon je ostao djelomično napuhan. Čak je i sam dr Franjo Tuđman došao do broja od oko 80.000 žrtava. Na tome uprava Jasenovca inzistira i danas iako svi znaju da je u taj broj ubrojen golem broj žrtava s raznih strana, pa čak i onih koji uopće nisu ničije žrtve nego su živjeli još dugo nakon rata, a ima i danas živih.

A što je doista istina? Potpuno preciznu istinu zna samo Bog. Međutim, Savezni zavod za statistiku objavio je 1966. godine da su u Jasenovcu od 1941 – 1945. godine od svih uzroka umrle 262 osobe i još 141 osoba u Staroj Gradiški. Te podatke je tadašnja vlast zatajila, a otkrio ih je tek 20 godina kasnije stari šef OZNE Jefta Šašić. U vrijeme svoje dugotrajne vlasti Titov režim je istraživao oko 200 mogućih grobišta, od kojih je u samo desetak njih bilo ljudskih ostataka čiji broj ukupno nije prešao 1.000. Ali među tim žrtvama bilo je i žrtava partizanskih zlotvora. U svojoj knjizi „Jasenovac brojke“ Mladen Ivezić objavio je i mnoge druge zanimljive podatke i sve dokumentirano podacima o izvorima. Tako se je opasno zaljuljao i treći stup te čudovišne „kuće laži“.

USTAŠE – POSLJEDNJA SLAMKA SPASA

Ustaše kao posljednji stup izgledao je čvrsto još do pred koju godinu. Čak i „najdesniji“ političari branili su se od optužbi da su poput ustaša: „Ne, nisam ja ustaša“. „Drug Tito“ i njegovi pajdaši već su 1945. godine definirali ustašu kao „zvijer u ljudskom obliku koji ne zaslužuje zvati se čovjekom“. Razni mrzitelji Hrvatske „zaljubili“ su se u tu definiciju i čuvaju je duboko zamrznutu u svojim lažljivim umovima.

No malo po malo na svjetlost dana dolaze knjige o ustaškoj vojnici (vojsci), oružništvu (žandarmeriji), ali i o ustašama kao politički opredijeljenim ljudima. Svaki redak u bilo kojem dokumentu u bilo kojoj arhivi sve više razotkriva debelu laž iz Titovih usta, pa njegova definicija ustaše sve više postaje otpad.

Ipak, zbog medija, a i trenutne vlasti koja je u cijelosti prožeta mržnjom prema svemu Hrvatskom, istina o ustašama još nije krenula u javnost. No i same knjige, iako zanemarene i prešućene, već su same za sebe zaljuljale i posljednji stup laži. Bliži se čas kada će sve izići na vidjelo. Tek tada ćemo moći reći da

smo oslobodili Hrvatsku, ili kako bi rekao naš prvi predsjednik – „Imamo Hrvatsku!

Mario Filipi/dragovoljac.com

JE LI KATEDRA ZA POVIJEST FF-A SRAMOTA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU?

O sramotnoj Izjavi (navodno cijele) Katedre za povijest Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu pišu i ovaj tjedan u *dnevno.hr* njihovi sjajni kolumnisti Zvonimir Hodak i Marko Ljubić. Hodak piše:

Oni su bili zauzeti svetom borbom Filozofskog faksa protiv krucijalnog problema RH – pokličem ZDS. Povijesničari s Filozofskog fakulteta ističu u svom proglasu da bi potpisnike peticije ZDS znanstvenike, sveučilišne profesore i akademike trebale ocijeniti nadležne institucije. Vjerojatno su se sa sjetom sjetili partijskih čelija, gradskih komiteta, SUBNORA i kaznenih sudova bivše Juge. Drugovi se dingoše na zadnje noge! K'o u idilično doba, recimo, sedamdeset i prve godine. Kažu drugovi: "U ovom slučaju to bi značilo da su potpisnici ove peticije trebali podastrijeti primjere uporabe ovog ustaškog pozdrava prije pojave ustaškog pokreta. Budući da to nisu učinili, odstupili su od temeljnih načela znanstvenog rada i time doveli ne samo svoj ljudski nego i znanstveni kredibilitet u pitanje. U tom ćemo smislu predložiti njihovo isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara". Kako iza ovog ljevičarskog pamfleta nije stao prof. dr. Ivo Banac, za očekivati je da će prijava protiv njega ići izravno vojnom sucu Ivanu Fumiću, a ostale potpisnike trebalo bi "prevaspitati". Bože! 2015. g., a recidiv komunizma je galvaniziran u glavama "hrvatskih povjesničara." Radi se o 30-ak profesora na čelu s predstojnikom Odsjeka za povijest dr. Tvrtkom Jakovinom i glavnim režiserom hajke Hrvojem Klasićem. Evo ljudi koji, zahvaljujući nikad provedenoj lustraciji, još žive u sferi javne i svake druge osude svih onih koji ne misle kao oni. Dr. Damir Agić, dr. Neven Budak, dr. Ivo Goldstein, dr. Ivica Prlender, dr. Borislav Grgin, dr. Iskra Iveljić, dr. Bruna Kuntić Makvić, dr. Mirjana Matijević-Sokol, dr. Nenad Moččanin, dr. Drago Roksandić, dr. Mario Strecha, dr. Božena Vranješ-Šoljan i da ih ne nabrajam baš sve. Nije sporno što drugovi i drugarice imaju svoj stav. Skandalozno je što ljevičarske perjanice s jednog u suštini neokomunističkog faksa odmah traže isključenje neistomišljenika iz svih strukovnih udruga te dovode u pitanje kako njihov znanstveni tako i ljudski kredibilitet. To su nasljednici i sljedbenici Mladena Zvonarevića koji je sedamdeset i prve javno, zajedno s Jožom Horvatom i Gustavom Krklecom, tražio zatvaranje studenata i svih onih koji su potpisali Deklaraciju o nazivu i položaju hrvatskoga književnoga jezika. Za razliku od tih idiličnih vremena, danas kriptokomunisti mogu pucati samo na osobni i znanstveni kredibilitet te tražiti: "van s njima iz svih strukovnih udruga". I tako drug do druga, eto nam povijesna udruga! Na veličanstvenom skupu povodom Dana antifašističke borbe na Trgu žrtava fašizma, nisu dominirali antifašistički borci već antifašistički specijalci.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/i-hitler-nas-je-gledao-829552>

Ljubić piše:

U tim odgovorima ne može ostati nejasno, hoće li hrvatska država u ime hrvatskoga naroda plaćati desetine i stotine navodnih znanstvenika na sveučilištima RH, koji dnevnom ritmikom, krivotvorinama onečišćuju hrvatski identitet, otvoreno zagovaraju velikosrpske i ine ciljeve i interese i prijete svakome tko im se usudi javno i argumentirano suprotstaviti. Mora se znati, hoće li takvi tipovi, kao u aktualnom zahtjevu povjesničara s Filozofskog fakulteta u Zagrebu, lustrirati Hrvatsku ili će Hrvatska lustrirati njih? Karamarko i HDZ nemaju izbora – ili će lustrirati ili biti lustrirani.

U tim odgovorima ne može ostati nejasno je li Katolička crkva opasnost za hrvatsko društvo, a njeni progonitelji – njegova budućnost i ulaznica za nekakav napredni svijet i nova vremena.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/marko-ljubic/kako-postati-karamarkov-ne-otici-od-milanovica-829804>

U svezi s Ljubićevim upitom HDZ-u i njegovim ponašanjem povodom očekivanog dolaska na vlast treba spomenuti i tekst Gojka Borića, *Gebelsići, vanjski i unutarnji / Klasić – neznanica, provokator i jugoslavenski komunist bez znanja i morala*, Hrvatski tjednik, 03. 09. 2015., Naime u njemu Borić raščlanjuje djelovanje prof. dr. sc. Hrvoja Klasića, za koga Hodak kaže da je *glavni režiser hajke*, i kroz Borićevu raščlambu neznanja i morala stalno se provlači čuđenje kako netko takav može biti profesor na Zagrebačkom sveučilištu. (Ja bih samo ovdje iznio sumnju da je intelektualni kapacitet kao Klasić u stanju biti bilo kakav režiser, jer je uočljivo već i po Borićevoj analizi njegovoga znanstvenoga djela, da je on postao to što jeste upravo na modelu bespogovornoga služenja autoritetima koje mora slušati i provoditi njihove zamisli, pa i teško se kompromitirati kako u javnosti tako i u znanstvenim krugovima kojima po svemu nikada i nije pripadao. Otprilike po narodnoj – budali i šamar odgovara!) Spomenut ću zato samo jednu meni najstrašniju: Klasiću je Domovinski rat bio "građanski", a čak je i Sud u Haagu u presudi tužbe za genocid govorio o genocidnim radnjama u agresivnom ratu Srbije u cilju stvaranja Velike (i homogene) Srbije. Ako se sjetimo i sličnih izjava Teršeličke u Beogradu, koju ogromnim novcima plaća RH, jasno je da se njihovi stavovi poklapaju sa stavovima vlasti i da je njima itekako važno da se ona ne promjeni. Drugo je naime pitanje, kako netko tko nosi zvanje doktora znanosti u bilo kojoj znanosti, smije suvereno javno promovirati stavove koji se ne mogu potkrijepiti ni jednim znanstvenim uporištem, a pogotovo na području pravnih i politoloških znanosti, koje Klasiću očito nisu bitne, jer je dužan odraditi prljavi posao, makar se, kako sam već naveo potpuno kompromitirao. Za Teršeličku čovjek može naći čak i opravdanje, jer

njena misija nije u Hrvatskoj nikada bila – misliti, nego blatiti po zadatku, a nije odgovorna štititi znanstveni integritet.

Zato je Ljubićev upit Karamarku itekako važan. Da hoće li se u tom pogledu išta promijeniti osim same promjene vlasti?

Tu treba posebno ukazati na sjajni tekst Maria Filipija (novinar, publicist, dragovoljac, 100% HRVI) LJULJAJU SE STUPOVI LAŽI u kome on spominje četiri stupa laži:

1. Alojzije Stepinac
2. Za dom spremni
3. Jasenovac
4. Ustaše

Evo njegovog teksta oko ZDS:

PANIKA OKO „ZA DOM SPREMNI“

Kada je 1991. godine tada još nepoznati Marko Perković Thompson lansirao pjesmu „Bojna Čavoglave“ koja započinje baš s tim usklikom, nikome nije bilo na kraj pameti prigovarati mladom branitelju zbog toga. Razloga je bilo više. Protivnici Hrvatske bili su duboko u mišjim rupama i u njihovom kukavičjem srcu nije bilo ni trunka snage za bilo kakvu manifestaciju vlastitoga stava. Osim toga, Thompson je tim usklikom na početku pjesme posvjedočio da se je tako pozdravljalo na bojišnicama širom zemlje, na mjestima gdje si bio siguran jedino da si živ tog trenutka. Niti pet sekundi života unaprijed nije se moglo predvidjeti. Bio je to pozdrav na svim bojišnicama i u svim postrojbama, ne samo u HOS-u. Nije to bio službeni pozdrav proklamiran na nivou države, nego spontana manifestacija otpora na prvoj crti, među nitima mreže smrti, kao poruka neprijatelju. „Čekaju te oni koji su za dom spremni umrijeti“.

S vremenom su jadne kukavice – novinari, politolozi, povjesničari, srpski propagandisti i slični, izišli iz mišjih rupa i počeli najprije polako, a onda sve jače napadati taj stari hrvatski poklič. Ali nakon što im je pred nosom pao mit o zločestom Stepincu, uhvatila ih je panika. Ako padne i drugi stup, lako bi mogla pasti i cijela kuća laži, a oni sami postali bi ono što već odavno jesu – otpad. Zato su podigli neviđenu hajku na sve nas koji svjedočimo da je poklič „Za dom spremni“ nerazdvojivi dio hrvatskog naroda i zato je neuništiv.

Sada međutim dolazi na red posljednji adut. Ako je Za dom spremni nerazdvojivi dio hrvatskog naroda, onda je to dokaz da su Hrvati doista zločinački i genocidni narod. A za dokazivanje takvih tvrdnji još im stoje na raspolaganju preostala dva stupa.

<http://glasbrotnja.net/vijesti/hrvatska/ljuljaju-se-stupovi-lazi>

Odavno je Thompson i njegove pjesme nadrastao čovjeka Marka Perkovića, odavno su upravo njegove pjesme i golemo nacionalno oduševljenje koje izazivaju na svakome mjestu, postale vrlo opasan simbol nacionalnoga otpora

nasilnome skretanju hrvatske slobode u naručje dojučerašnjih i novih gospodara. Zbog toga je Thompson stup ovoga društva, zbog toga je toliko napadan, zbog toga je opasna njegova pjesma do te mjere da se čak i na košarkaškom turniru u Zagrebu ni na jednoj utakmici nije smjela pustiti okupljenome narodu – Lijepa li si. To je jedna od tisuća sitnica koje ukazuju mudrome čovjeku da ništa nije slučajno i da se sve događa po minuciozno pripremljenom scenariju zatiranja svega hrvatskoga.

Dodajmo ovome još samo kako je poznati hrvatski znanstvenik Josip Stjepandić, koji živi i radi u Njemačkoj, a jedan je od glavnih organizatora Peticije ZDS, posebno naglasio kako je samo onaj prvi spot "Bojna Čavoglave" u zadnje dvije godine na Internetu vidjelo nekih 1,500,000 ljudi. (<https://www.youtube.com/watch?v=cUbCp2WgkYw>)

Ova snimka preuzeta je 1.490.061 puta u posljednje 2 godine s komentarom: "Famous war song from Croatia about a pissant village which was supposedly defended by these guys.")

A kad vidimo tko su ti kojima je to strašno iz opisa Maria Filipija, jasno je da je to njima doista strašno, zar ne?

A meni kao profesoru na Zagrebačkom sveučilištu zapravo je najstrašnije vidjeti toliku glupost (kako tvrde) cijele jedne Katedre na tom istom sveučilištu. Oni pripisuju potpisnicima Inicijative ZDS ono što i malo dijete vidi da je rekao Mladi Jastreb ("starohrvatski pozdrav"), dakle Thompsona i Bojnu Čavoglave povezuju s Drugim svjetskim ratom (Stjepandić piše Bancu ono što setako odnosilo na CIJELU katedru: *"Ako ste čitali tekst peticije, a bilo bi očekivano jer je danima već dostupna javnosti, a i zbog toga što odgovoran čovjek kojemu je karijerni biljeg znanost ne komentira niti zauzima stavove o nečemu što ne poznaje, sigurno ste uočili da povijest u njoj počinje najranije 1991. godine. Kao povjesničar morali biste znati da se ZDS kao simbol koristio u više postrojbi Hrvatske vojske u Domovinskom ratu, te da jedna vrlo popularna pjesma započinje tim pokličem."*)

Je li cijela Katedra za povijest Sveučilišta takva da im Bojna i hrvatski branitelj Thompson nije dio Domovinskog rata!? Što bi se drugo tada mogli reći osim: Jadne li Katedre. Ali i jadnog li Fakulteta na kojoj je ona i jadnog li sveučilišta koji šute o tome!

Zapravo, sramotno pismo je postalo poznato javnosti zahvaljujući dr. Bancu pa sam ga ja već komentirao na osnovu onoga što je on napisao. Čak se i sam naslov teksta, poslanog Jutarnjem listu koji ga, očekivano, nije objavio odnosi na njih TKO SU ČOSIĆEVI SLJEDBENICI U HRVATSKOJ? Tekst završava ovako:

Dakle, slažu pa skupljaju potpise vjerujući da će tako njihova laž postati istina! *"A što drugo reći nego citirati Dobricu Čosića koji za one kojima služe dvije povjesničarske strukovne udruge kaže:*

„Mi Srbi lažemo da bismo obmanuli sebe, da utješimo drugog; lažemo iz samilosti, da nas nije strah, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju i tuđu bijedu... Laž je vid našeg patriotizma... Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno.“

Bit će zanimljivo vidjeti tko su Ćosićevi sljedbenici u Hrvatskoj, zar ne?"

Doista je li moguće da je cijela Katedra za povijest Filozofskog fakulteta sastavljena od sljedbenika Dobrice Ćosića? Srećom nije. Ivo Banac pojašnjava:

"U vezi s izjavom povjesničarskih udruga o kojoj sam pisao prošlog tjedna, Novi list (6. rujna) objavio je članak novinara L. Tomičića u kojemu se tvrdi da sam jedini na Odsjeku za povijest bio protiv ove izjave. Činjenica je da je uz izjavu od oko 35 anketiranih (u nekim mailovima ima ih više, u nekima manje) 17 bilo za, dodatna 3 s rezervama oko pojedinih točaka, 1 protiv, a 15 se nije izjasnilo. Kao uvijek, poluinformacije su specijalitet ideologiziranih medija i njihovih suflera.

<http://www.jutarnji.hr/kako-unistiti-palmiru/1414740/>

Ipak, možemo samo ponoviti ono što je još uvijek zanimljivo jer pismo Katedre za povijestFF-a s potpisnicima nije objavljeno:

To su Ćosićevi sljedbenici u Hrvatskoj?

ZDS I KUKAVIČLUK: OD THOMPSONA DO THOMPSONA

Naslov odgovora Marcela Holjevca (7Dnevno, 18. 09. 2015.) „*Ne ići glavom kroz zid nije kukavičluk*“ bio mi je doista simpatičan. Podsjetio me je na još jednu beogradsku priču. Naime, profesor Borelli koji je bio voditelj Hidro odsjeka na Građevinskom fakultetu i bio dopisni član JAZU (danas HAZU) jednom mi je rekao:

„*Mislio sam da sam ja najtvrdoglaviji čovjek na svijetu, ali Tebi Pečariću skidam kapu.*“

Ali kada sam počeo čitati nisam mogao vjerovati svojim očima. Holjevac misli da sam ja tvrdio da nisam autor peticije. Zar je moguće da njemu nije jasno da sam se, kao znanstvenik kome je itekako važno pitanje autorstva, ograđivao od svake primisli da je PRIJEDLOG moj.

Pa zar netko uopće može ne razumjeti što znači rečenica iz Peticije ZDS:

„Zato od vas štovana Predsjednice RH i štovani predsjedniče HDZ-a tražimo da usvojite sugestiju Mladog Jastreba (podcrtao JP) i predložite izmjene zakona o hrvatskoj vojsci tj. da se pozdrav ZA DOM - SPREMNI uvede u službenu vojnu uporabu.“

Pa zar netko uopće može pomisliti da autorstvo Peticije ZDS pripisujem Mladom Jastrebu, a on tu Peticiju nije ni potpisao.?

Ili to samo Holjevac i dalje ustrajava na ono što je već napisao – ja sam onaj gluplji!

Zapravo mi se itekako sviđa biti u društvu s biskupima Pozaićem i Košićem i mnogim drugima koji su potpisali Peticiju, a kako nas netko doživljava ne govori o nama nego o njemu! Zato priznajem, ako je ovo njegovo pametno – glup sam!

Dobar dio njegovog teksta je prihvatljiv, ali onda opet kreće s onim što je po meni blago rečeno kukavičluk:

„*Bitno je kako će takav potez, kao što je uvođenje tog pozdrava u HV, biti protumačen u redovima NATO pakta, EU-a, naših prijatelja i saveznika poput Njemačke. Time bismo, naročito Angelu Merkel i druge političare koji podržavaju HDZ kojem ste se obratili, i koji su članovi EPP-a, doveli u vrlo neugodnu situaciju.*

Hrvatska bi bila izložena diplomatskom pritisku, a dobit nam od toga ne bi bila nikakva. To nije, dakle, stvar kukavičluka, već jednostavno procjene je li nam to u interesu, treba li nam to i koja je cijena toga. Politička cijena koju bi Hrvatska platila

bi svakako bila prilična, a što bismo dobili time? Jedno veliko ništa. Što bi Srbi dobili? Argument više da mogu iz svoje zemlje, koja je valjda uzor demokracije i ljudskih prava, lamentirati o "ustaškoj" Hrvatskoj.“

Doista nisam političar pa me doista ne zanima koje bi probleme imali te osobe koje su dopuštali i proganjali hrvatske generale zato što je tim stranim političarima, a vjerojatno i njima, oslobađanje okupiranih područja svoje domovine bio Udruženi zločinački pothvat. Ono što je po Meronu nerazumno, ti političari se nisu usuđivali niti se danas usude spomenuti. Možda bi kolega Holjevac, koji po prirodi svoga posla mora pratiti što Ti političari rade i govore, mogao podsjetiti me kada su oni na ove „Srpske dobitke“ spomenuli da je i u presudi za genocid jasno rečeno da je izvršena (fašistička – kolega Holjevac bi barem trebao pročitati tekstove prof. Tomca u tjedniku za koji piše) agresija na Hrvatsku u cilju stvaranje homogene Velike Srbije uz niz genocidnih radnji. Tomac kaže:

Drugo mišljenje je da je slogan „Za dom spremni“ u Domovinskom ratu potpuno odvojen od NDH, Pavelića i ustaške politike, da je on spontano nastao u borbi protiv četničko fašističke agresije kao odgovor branitelja da su spremni obraniti svoj dom i svoju domovinu. Dakle, to mišljenje, koje i osobno zastupam (podcrtao JP uz nadu da i prof. Tomac neće biti uvršten među nas gluplje), jer sam kao potpredsjednik Ratne vlade se svakodnevno suočavao s tim problemom, potpuno je odvojeno od ustaškog pozdrava „Za Pavelića i dom spremni“ i nema nikakve veze s ustaštvom.

Politički ciljevi Tuđmana i Ratne vlade jasno su definirani stvaranjem demokratske antifašističke Hrvatske nasuprot NDH. Umjesto totalitarne NDH Tuđman i Vlada u novom Ustavu utvrdili su Hrvatsku kao demokratsku višestranačku državu sa najvišim ljudskim pravima. Donijeli smo i ustavni Zakon o pravima manjina, koji je na najvišoj razini jamčio manjinska prava, a posebno srpske manjine.

Pozdrav „Za dom spremni“ je nastao u borbi protiv novog srpskog fašizma, koji je osporavao i dom i domovinu. I zato je bio tako masovno prihvaćen. Dakle, nisu u pravu oni koji tvrde da u Domovinskom ratu nije dan novi sadržaj pozdravu „Za dom spremni“. Zato ima osnove i prijedlog da se taj pozdrav u Domovinskom ratu rehabilitira kao izvoran i potpuno različit od ustaškog pozdrava jer su se branitelji borili za potpuno drukčiju Hrvatsku od ustaške Hrvatske.

Tomac po običaju sjajno pokazuje kako je mnogim Hrvatima važniji Domovinski rat od onog prije. Od Holjevca kao vrsnog kolumniste očekivao sam da svojim tekstovima razbija kukavičluk hrvatskih političara, a ne da ih podržava u tome (mogao bi negdje naći i ono što je kardinal Kuharić govorio o klečanju na koljenima pred velikima). I ovaj njegov odgovor pokazuje kako nije shvatio osnovnu poruku našeg pisma: NIJE BITNO samosvjesnim Hrvatima danas, hoće li ZDS biti pozdrav u HV ili neće, već je presudno bitno da SMIJE BITI te da ta odluka ovisi ISKLJUČIVO od hrvatskoga naroda, a ne od nametnutih stereotipa koji su ga držali i još uvijek drže u okovima.

Nije bitno nadalje, što Srbija misli, bitno je ONEMOGUĆITI njene operativce u Hrvatskoj da hrvatskome narodu nameću njeno mišljenje, a neka ona, figurativno rečeno laje iza granice koliko i što hoće.

A da je bio blizu razumijevanju toga pokazuje ono što dalje piše:

„Tko su ta gospoda kojima smeta Marko Perković i njegova pjesma "Čavoglave" da

bi njima itko iz Hrvatske trebao bilo što dokazivati ili se za bilo što pravdati? Pa i dokazivati da mi imamo pravo vikati "Za dom spremni"? Da, ako smo demokratska država, ako postoji sloboda govora, imamo. Da, ako je Marko to pjevao za rata i nitko se nije usudio buniti se, neka se ne bune gospoda "srpski dragovoljci, banda, četnici", ni sad. No, trebamo li mi stoga svoje prijatelje i saveznike dovoditi u neugodnu situaciju?“

Sad već ne znam javlja li mi Holjevac da potpisuje Peticiju ZDS.

Ili nije pročitao da ona počinje rečenicom:

“Najavljeno je kako će šibenska policija kazniti (podcrtao JP) pjevača Marka Perkovića Thompsona zbog uzvikivanja pozdrava ZA DOM SPREMNI na velikom koncertu u Kninu, Pozdrav je dio Thompsonove pjesme BOJNA ČAVOGLAVE koju on izvodi već 25 godina. SVATKO u bilo kojoj demokratskoj sredini smije pjevati i recitirati stihove te pjesme sve dok ona nije službeno ZABRANJENA.

Pjesma, nastala u vrijeme kada je Hrvatska bila razoružana, a UN joj je zabranio naoružavanje tj. prepustio je velikosrpskoj agresiji, dizala je moral naroda.

Može li i smije li netko kažnjavati, zabranjivati ili prekrajati riječi te pjesme koja je dio povijesti hrvatskog naroda?“

Meni je nemoralno kad Holjevac piše što je napisao o Bojni Čavoglave, a ne smeta mu najava kažnjavanja zbog toga! Zato mi je i drago što i nije, ako nije, pročitao Pismo.

Ako jest izgleda mi kao da je Holjevac samo prespavao ovih zadnjih petnaestak godina. Naime, veliki napadi na pozdrav *Za dom spremni* počeli su s promjenom vlasti početkom ovog stoljeća. Odmah se počelo s napadima na Thompsona i Bojnu Čavolave koja počinje s tim pozdravom. Kako svjedoči Mario Filipi *tako se pozdravljalo na bojišnicama širom zemlje, na mjestima gdje si bio siguran jedino da si živ tog trenutka. Niti pet sekundi života unaprijed nije se moglo predvidjeti. Bio je to pozdrav na svim bojišnicama i u svim postrojbama, ne samo u HOS-u. Nije to bio službeni pozdrav proklamiran na nivou države, nego spontana manifestacija otpora na prvoj crti, među nitima mreže smrti, kao poruka neprijatelju. „Čekaju te oni koji su za dom spremni umrijeti“*. To su prepoznali mnogi u Hrvatskoj pa smo pisali otvorena pisma i knjige (vidjeti npr. M. Kovačević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.; J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012. J. Pečarić,

Propade im crvena Hrvatska, Zagreb, 2015. pp.372). Narod je masovno odlazio u Čavoglave.

Bilo je očito da s takvim napadima nisu imali uspjeha. Prije bi se reklo izazvali su suprotno od očekivanog.

Zatim su počeli s policijskim gonjenjem onih koji bi se usudili izgovoriti ZDS.

Je li Holjevac shvatio da smo zbog najave kažnjavanja Thompsona zbog pjevanja Bojne Čavoglave u Pismu i upozorili na oslobađajuće sudske presude u svezi s pozdravom ZDS?

Zar nije logično na prijetnje kažnjavanjem odgovoriti s ukazivanjem na takve presude?

Na portalima se o tome piše i danas:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/sud-utvrdio-pozdrav-za-dom-spremni-je-stari-hrvatski-pozdrav-827566>

Obično se spominje i druga takova presuda: Presuda Prekršajnog suda u Zagrebu, 23. 12. 2009.

Postoji i treća koju dajem u prilogu.

Političarima to nije bilo dovoljno. Baš njih briga za sudske presude. (Njima se tresu koljena pred stranim činovnicima nižeg ranga., zar ne?) Nastavili su s pritiscima na pravosuđe. Policija je morala i dalje prijavljivati one koji koriste taj vlastima nepoćudan pozdrav. O tome se raspisala Slavica Lukić u Jutarnjem:

JUTARNJI ISTRAŽUJE Zna li koliko je ljudi kažnjeno zbog ustaškog pozdrava 'Za dom spremni'? Rezultati su poražavajući!

<http://www.jutarnji.hr/na-sudu-od--2010--samo-13-kazni-za-uzvik--za-dom-spremni-/1413042/>

Nju naravno ne zanima zašto se ljudi i dalje proganjaju unatoč sudskim presudama. I još se zgraža što sudci, očito pritisnuti od političari, nisu dosljedniji u svojoj poslušnosti prema političarima pa dosuđuju minimalne kazna.

Evo kako joj se u istom broju 7Dnevno narugao sjajni kolumnist Zvonimir Hodak (čita li ga g. Holjevac?):

Slavica Lukić je provela u Jutarnjem listu empirijsko istraživanje o neprogresivnom odnosu pravosuđa prema starohrvatskom pozdravu ZDS. Zgrožena, Slavica je uzela kao bazičnu godinu 2010. g. Naslov "Istraga : kako sudovi tretiraju ustaški pozdrav". Kaže naša Slava: "Na sudu od 2010. g., samo 13 kazni za uzvik 'Za dom spremni'". Zamislite, u tih 13 kazni nema čak nijedne doživotne robije. Nema ni smrtne kazne. Nema ni statistike koliko je "zločinaca" oslobođeno. Ni empirijska istraživanja nisu što su nekad bila.

Spomenimo samo dio njenog teksta:

„Državno odvjetništvo dosad ni u jednom slučaju, pa ni u onom reprezentativca Josipa Šimunića koji je "Za dom spremni" uzviknuo pred

punim stadionom i televizijskim gledateljima, taj poklič nije tretiralo kao kazneno djelo.“

Vidite kako oni koji sprovode velikosrpsku politiku u RH, koriste i njihove metode („Laž je Srbima najviše pomogla u povijesti“). Svi znamo da je Joe uzviknuo: ZA DOM. A tridesetak tisuća ljudi je uzvratilo: SPREMNI!

A da je ZA DOM stari hrvatski usklik, valjda ni većina staljinista s Katedre za povijest FF-a ne bi negirala (osim Klasića, kako je to nedavno G. Borić u Hrvatskom tjedniku), zar ne?

Druga je stvar, što mnogi od nas smatraju da se uz ZA DOM podrazumijeva i SPREMNI, i da samo postoje inačice jednoga te istoga. Naime, „bilo koji nacionalni pozdrav može biti njegovanje tradicije, ali može i napredovati“, kako je srpski povjesničar Dragan Petrović objasnio to što Srbi koriste pozdrav s tri raširena prsta kojim su slavili sva zvjerstva u Domovinskom ratu i koji je „napredovao“ u Miloševićevo vrijeme! A to naši političari ne smiju reći stranim političarima kada ih optuže zbog ZDS. Holjevac ima pravo misliti da to nije kukavičluk, ali meni jest i to i mnogo toga drugoga.

Holjevac svoj tekst završava ovako:

ZDS u pjesmi je jedno, ZDS na službenim dokumentima nešto posve deseto. To je onda službena politika, pa će se tako i tretirati.

Međutim, predsjednik HČSP-a Josip Miljak me je upozorio na sljedeće:

Poštovani akademice, evo jedan prilog raspravi o pozdravu Za dom spremni i ustaštvu. HČSP je jedina politička stranka koja u službenim aktima ima registriran pozdrav: Za dom spremni. Kada sam zbog toga bio na sudu po prijavi načelnika prve PP Zagreb, Velimira Tišme (inače Srbin), sutkinja Vlatkica Jurić je bila zaprepaštena kako je to moguće da HČSP ima to u službeno potvrđenom Ustavu (Statutu), i morala s velikim žaljenjem donijeti oslobađajuću presudu. U definiciji presude je izbjegla jasno određenje, pa sam se ja žalio na tu oslobađajuću presudu (naravno da se nemam pravo žaliti na oslobađajuću presudu), što mi je drugostupanjski sud i kazao u rješenju. Bila je sporna naša zastava koja je visjela na zgradi u Frankopanskoj 2, Zagreb, na kojoj je ispod stranačkog grba naš pozdrav; Za dom spremni. Sutkinja je mene oslobodila jer kao nisam ja osobno, kao odgovorna osoba izvjesio tu zastavu, pa ne mogu direktno biti odgovoran. Stoga sam se i žalio na presudu, jer se ostavlja prostor za inkriminaciju legalno registrirane stranačke zastave. To je bilo negdje 2009/10.

To je dakle sudski spor o zastavi, a o spomeniku u Splitu i ne tako davnim događanjima oko tamošnjeg spomenika vjerojatno svi dobro znaju.

<http://www.gradjanska-akcija-official.com/mi-pripadnici-ix-bojne-hos-a-smatramo-da-je-za-dom-spremni-isto-sto-i-crkveni-pozdrav-hvaljen-isus-i-marija/>

S obzirom da sam i ja u grupi onih glupljih, normalno je da meni nije jasno zašto *službeno potvrđeni Statut* jedne hrvatske stranke ne spada u službene dokumente.

Na kraju, što reći? Najbolje je citirati Fusnote za fah idiote iz Hrvatskog tjednika, 17. 09. 2015.:

Ante Tomić, Jutarnji list:

„Je li Sanader bio baš takva sramota? Prije bih rehabilitirao njega nego stari hrvatski pozdrav 'Za dom spremni'“

HT: Hrvati bi se prije odrekli tebe nego svoga starog pozdrava.

S obzirom da sam iznio više nego dovoljno argumenata za stavove koje zastupam, osobno ne namjeravam više polemizirati o ovome pitanju da se ne pretvori u retoričko nadmudrivanje bez svrhe i novih saznanja čitateljima. Za mene je ova polemika završena.

Akademik Josip Pečarić

REPUBLIKA HRVATSKA
PREKRŠAJNI SUD U ZAGREBU
DEŽURNI ODJEL
I Oranički odvojak bb

Poslovni broj: VII-J-D-3504-2008

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Prekršajni sud u Zagrebu, po sucu Jadranki Pamić, a po nacrtu odluke višeg sudskog savjetnika Martine Bastić, uz sudjelovanje zapisničara Dragice Bučan, u prekršajnom postupku protiv okrivljenika Mire Bobana, zbog prekršaja iz čl. 6. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, povodom optužnog prijedloga PU zagrebačke, VII Policijske postaje, broj: 511-19-33/5-P-1-392/08 od dana 22. studenog 2008. godine, nakon ispitivanja okrivljenika održanog dana 22. studenog 2008. godine u nazočnosti zastupnika tužitelja Zrinka Klabučara i nakon saslušanja svjedoka Deana Čadonića, održanog dana 23. prosinca 2008. godine u nazočnosti okrivljenika,

presudio je

na temelju čl. 182.t.3. Prekršajnog zakona

okrivljenik Miro Boban, sin Frane i Ive, djevojačko prezime majke Šimić, rod. 04.07.1957. godine u Sovićima, državljanin RH, po narodnosti Hrvat, SSS, po zanimanju komercijalist, umirovljenik sa mirovinom od oko 3.000.00 kune, razveden, otac jednog djeteta, prekršajno nekažnjavan, s prebivalištem u Zagrebu, Mirkovečka br. 11.

oslobađa se od optužbe

da bi dana 21. studenog 2008. godine u 21.15 sati, u sportskoj dvorani «Dražen Petrović» u Zagrebu, na adresi Trg Dražena Petrovića, prilikom održavanja koncerta pod nazivom «Mate Bulić i prijatelji» na sav glas vikao «Za dom spremni» te bi u znak pozdrava podigao desnu ruku u zrak ponavljajući «Za dom spremni», čime je vrijeđao moralne osjećaje nazočnih osoba na koncertu te da bi vikao i galamio na policijskog službenika u civilnoj odjeći, koji je kamerom snimao navedeni koncert, riječima: «pička ti materina, što me snimaš» nastavivši sa vikanjem «Za dom spremni»

dakle, da bi se na javnom mjestu ponašao na naročito drzak i nepristojan način, vrijeđajući građane ili narušavajući njihov mir,

čime da bi počinio prekršaj iz članka 6. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, kažnjiv po istom članku istog Zakona,

Temeljem čl. 140.st.2. PZ-a trošak postupka u paušalnom iznosu pada na teret proračunskih sredstava ovog suda.

Obrazloženje

Policijska uprava zagrebačka, VII Policijska postaja, podnijela je ovom sudu optužni prijedlog protiv okrivljenika, zbog prekršaja činjenično i pravno opisanog u izreci ove presude.

Na navode iz optužnog prijedloga okrivljenik je izjavio da se za prekršaj koji mu se stavlja na teret ne smatra krivim. Okrivljenik navodi da je istina da se dana 21. studenog

2008. godine oko 21.15 sati nalazio u sportskoj dvorani «Dražen Petrović» u Zagrebu za vrijeme održavanja koncerta pod nazivom «Mate Bulić i prijatelji». U trenutku kada je na pozornicu izašao pjevač Thompson viknuo je «Za dom spremni» jer da on to uvijek govori i da će govoriti jer smatra da time nikoga ne vrijeđa. Isti uzvik navodi da je ponovio dva do tri puta tijekom pjesme koju je izvodio Thompson, a da se radilo o pjesmi «Čavoglave» koja počinje tekstem «Za dom spremni». Poriče da bi pri tome u zrak podigao desnu ruku u znak nekakvog pozdrava, a da je istina da je u jednom trenutku primijetio mušku osobu koja je nešto snimala prema pozornici te da mu je ta osoba zaklanjala vidik, a kako on nije bio jedini već su i drugi fotografirali i snimali, rekao mu je neka se makne jer ništa ne vidi. Ta osoba je njemu odgovorila da neka se ne dreči, a on je njemu da se goni u vražju mater. Nakon toga ta osoba mu pokazuje značku tj. legitimira se kao policijski službenik i počinje sa ispitivanjem da što znači taj uzvik «Za dom spremni», traži ga na uvid osobnu iskaznicu i odvodi ga u postaju.

U postupku je sud u svojstvu svjedoka ispitao policijskog službenika Deana Čadonića, te je izvršio uvid u spis, pročitao izvješće o uhićenju za okrivljenika, zapisnik o alkotestiranju okrivljenika i naredbu o smještanju u posebnu prostoriju do otriježenja.

Svjedok Dean Čadonić je iskazao da se dana 21. studenog 2008. godine kao djelatnik interventne policije nalazio na koncertu koji se pod nazivom «Mate Bulić i prijatelji» održavao u Sportskoj dvorani «Dražen Petrović» u Zagrebu, te je za vrijeme snimanja kamerom jednog postupanja njegovih kolega prema trećoj osobi, čuo muški glas iza sebe kako viče «Za dom spremni», a kada se okrenuo, primijetio je okrivljenika koji je taj uzvik ponovio pogledavši prema njemu. Izjavio je da on te prilike nije bio u policijskoj uniformi i nije imao nikakva druga policijska obilježja jedino je oko vrata imao obješenu akreditaciju. Izjavio je da je nastavio snimati događaj, a kad je sa snimanjem završio okrenuo se opet prema gospodinu koji mu je rekao nešto u stilu, da što on hoće, da koju pičku materinu snima cijelo vrijeme, nakon čega mu je pristupio, pokazao službenu iskaznicu te ga pitao u čemu je problem na što je on nastavio galamiti, a on ga je na kraju priveo u policijsku postaju s time da je okrivljenik bio u alkoholiziranom stanju.

Na posebno pitanje svjedoku sjeća li se tko je od izvođača nastupao u tom trenutku i sjeća li se možda pjesme, svjedok odgovara da se ne sjeća.

Nakon što je čuo iskaz svjedoka okrivljenik navodi da nema posebnih pitanja niti prigovora na njegov iskaz ali pojašnjava da je on reagirao zato što mu je svjedok snimajući, a ne zna što je snimao, zato što je stajao ispred njega zaklanjao vidik, a da to što je govorio «Za dom spremni» nema nikakve veze sa svjedokom, za kojeg nije niti znao da je policijski službenik.

Optužnim prijedlogom okrivljeniku se stavlja na teret da bi dana 21. studenog 2008. godine u sportskoj dvorani «Dražen Petrović» za vrijeme održavanja koncerta vičući «Za dom spremni», podižući desnu ruku u zrak u znak podrška te upućujući pslovku drugoj osobi počinio prekršaj iz čl. 6. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, obzirom je zastupnik tužitelja na ročištu dana 22. studenog 2008. godine izmijenio oprežni prijedlog u pravnoj kvalifikaciji tako da se okrivljeniku umjesto prekršaja iz čl. 13. i 14. cit. Zakona na teret stavlja počinjenje prekršaja iz čl. 6. istog Zakona, ne dirajući u činjenični opis optužnog prijedloga.

Obranu okrivljenika u kojoj ističe da je točno da je predmetne zgrade nekoliko puta viknuo «Za dom spremni», da pri tome nije u zrak podignuo desnu ruku u znak pozdrava, a da je policijskom službeniku, za kojeg nije znao da je policijski službenik obzirom je isti bio u civilu, rekao da se goni u vražju mater sud u cijelosti prihvaća budući je takva obrana u bitnim dijelovima sukladna iskazu svjedoka Deana Čadonića. Navedeni svjedok također navodi da je okrivljenik uzvikivao «Za dom spremni», ne spominje da bi okrivljenik podizao ruku u zrak u znak nekakvog pozdrava, a da mu je rekao nešto u stilu da što on hoće i da koju pičku

materinu snima cijelo vrijeme. Takav iskaz svjedoka sud prihvaća jer svjedok iskazuje sigurno i uvjerljivo, a sam okrivljenik ističe da na isti nema nikakvih prigovora.

Nakon tako provedenog postupka i utvrđenog činjeničnog stanja sud je trebao presuditi je li okrivljenik time što je vikao «Za dom spremni» te upućivanjem psovke drugoj osobi ostavario biće djela prekršaja iz čl. 6. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira ili eventualno nekog drugog prekršaja iz citiranog Zakona, a obzirom sud nije vezan pravnom kvalifikacijom već činjeničnim opisom prekršaja. Da bi se ostvarilo biće prekršaja iz čl. 6. cit. Zakona potrebno je da su kumulativno ostvarena tri elementa: 1.- da je prekršaj počinjen na javnom mjestu, 2- da radnja prekršaja predstavlja naročito drsko i nepristojno ponašanje, što znači da ista u znatnoj mjeri odstupa od usvojenih normi pristojnog ponašanja, 3- da radnja izvršenja prekršaja vrijeda odnosno izaziva negodovanje i narušava mir nazočnih osoba. Međutim, obzirom na postojeće okolnosti, a te su da se radilo o koncertu na kojem su nastupali izvođači koji su u hrvatskoj javnosti poznati i prihvaćeni kao izvođači pjesama domoljubnog karaktera, da je jedan od njih bio i Marko Perković Thompson čija pjesma «Bojna Čavoglave», nastala za vrijeme domovinskog rata, uistinu počinje stihom «za dom spremni», a da je to starohrvatski pozdrav, njegovo uzvikivanje ili govorenje, tim više što nije praćeno nikakvim drugim elementima, primjerice gestama ili simbolima koji bi ga eksplicitno dovodili u vezu sa fašističkim pozdravom koji se u modificiranom obliku sa dodatkom riječi «i poglavnik» koristio na ovim prostorima tijekom II svjetskog rata, ne predstavlja naročito drsko i nepristojno ponašanje, niti je tijekom postupka dokazano da bi njegovim uzvikivanjem okrivljenik izazvao negodovanje ili narušavao mir prisutnih posjetitelja koncerta, a niti vrijedao njihove moralne osjećaje pa da bi se eventualno moglo govoriti o prekršaju iz čl. 14. cit. Zakona.

Što se tiče preostalog činjeničnog opisa koji se odnosi na psovku upućenu drugoj osobi, a u ovom slučaju je potpuno relevantno da se radilo o policijskom službeniku budući je isti bio u civilnoj odjeći bez istaknutog bilo kojeg drugog obilježja kojim bi se drugima dalo do znanja da se radi o policijskom službeniku, ne može se smatrati da je ovim postupanjem ostvareno obilježje prekršaja jer nije utvrđeno da bi došlo do remećenja javnog reda i mira, budući nije utvrđeno, što niti sam svjedok ne navodi, da bi okrivljenik pri tome vikao već da je samo uputio psovku drugoj osobi. Dakle, neovisno o tome što su se obojica nalazila na javnom mjestu, obzirom na način izvršenja radnje prekršaja – bez vike i svađe, nije ostvareno niti biće prekršaja iz čl. 13. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, o kojem prekršaju bi se u tom slučaju jedino i moglo raditi, a tim više nije ostvareno niti biće prekršaja iz članka 6.cit. Zakona koji prekršaj je zapravo kvalificirani oblik prekršaja iz čl. 13. cit. Zakona. Slijedom svega navedenog nije dokazano da bi okrivljenik počinio prekršaj koji mu se stavlja na teret te je valjalo odlučiti kao u izreci presude i okrivljenika osloboditi od optužbe.

Temeljem u izreci citirane odredbe, okrivljenika se oslobađa plaćanja troška prekršajnog postupka u paušalnom iznosu, koji trošak pada na teret suda.

Zagreb, 14. travnja 2009. godine

Zapisničar
Dragaica Bučan v.r.

Sudac
Jadranka Pamić v.r.

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude okrivljenik i tužitelj imaju pravo žalbe Visokom prekršajnom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu, putem ovog Suda, u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa ove presude. Žalba se podnosi u dva (dva) istovjetna primjerka ili usmeno na zapisnik.

TUĐMANOVSKI PRIJEDLOG MLADOG JASTREBA

Zanimljiv je sklad ponašanja prema Peticiji ZDS svih tzv. ljevičara i nekih državotvornih Hrvata.

Prosrpska/projugoslavenska ljevica tvrdi da su autori peticije tvrdili da je ZDS stari hrvatski pozdrav, to su negirali i povezivali ga isključivo s NDH. Naravno, logično je da oni ne govore istinu jer je svakome jasno da je tvrdnja o starohrvatskom pozdravu dio tvrdnje Mladog Jastreba koja se navodi u Pismu:

Koliko god se trudim proniknuti u problem starohrvatskog pozdrava "ZA DOM -SPREMNI" ne mogu dokučiti što je u njemu neprimjereno i nedolično. Osobno smatram da bi ga regularno trebalo uvesti u službenu uporabu u oružane snage. Otprilike bi se dogodilo isto što se dogodilo i s uvođenjem kune kao novca.

Raznorazni anti ovi ili oni bi vrištali par mjeseci, a nakon toga bi našli nešto drugo što ih evocira na dane kada su njihovi pretci (a i oni) tamanili Hrvate. Braćo i sestre: ZA DOM – SPREMNI!

Također je znakovito da oni uopće ne spominju zašto je pismo pisano:

Najavljeno je kako će šibenska policija kazniti pjevača Marka Perkovića Thompsona zbog uzvikivanja pozdrava ZA DOM SPREMNI na velikom koncertu u Kninu,

Pozdrav je dio Thompsonove pjesme BOJNA ČAVOGLAVE koju on izvodi već 25 godina. SVATKO u bilo kojoj demokratskoj sredini smije pjevati i recitirati stihove te pjesme sve dok ona nije službeno ZABRANJENA.

Pjesma, nastala u vrijeme kada je Hrvatska bila razoružana, a UN joj je zabranio naoružavanje tj. prepustio je velikosrpskoj agresiji, dizala je moral naroda.

Može li i smije li netko kažnjavati, zabranjivati ili prekrajati riječi te pjesme koja je dio povijesti hrvatskog naroda?

U svezi s kažnjavanjem u pismu je također rečeno:

Postoje i sudske presude da se radi o starom hrvatskom pozdravu (vidjeti npr.: <http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/19334-sud-utvrdio-pozdrav-za-dom-spremni-je-stari-hrvatski-pozdrav>.)

U nizu reagiranja ukazao sam na ove činjenice. Naravno to nije moglo utjecati na „naše“ ljevičare jer oni slijede politiku „laž je najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti“.

Međutim, zanimljivo je da su mnogi državotvorni Hrvati zamjerali potpisnicima zato što su prije izbora izašli s ovom peticijom. Meni kome je logika nešto važno u raščlambama nikako to nije bilo jasno. Očito je da „ljevičari“, poslije propasti Josipovića za koga je postalo jasno da ne voli ni svoju državu ni svoj narod, idu s tvrdnjom da oni ih vole pozivajući se na tzv. antifasizam (Huda jama i tako to) i napadaju branitelje gdje god mogu (Vukovarski stožer i Šator u Savskoj).

Čak i redakcija direktno.hr vidi da „ljevičari“ idu u izbore s jednim od najvećih zločinaca prošlog stoljeća:

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/25573/Na-izbore-ide-s-Titom-la%C5%BEima-o%C4%8Dajnom-ekonomijom-sva%C4%91om-sa-susjedima-.htm>

Činjenica da „ljevičari“ lažno zanemaruju činjenicu da je peticija napisana zbog najavljenog kažnjavanja zbog izvođenja „Bojne Čavoglave“ jednog od simbola Domovinskog rata, tim državotvornim Hrvatima nije važna. Valjda se boje pokazati stvarni odnos „ljevičara“ prema Domovinskom ratu. Zar ne bi trebali biti sretni što je Peticija ZDS izazvala povjesničare s Filozofskog fakulteta da istupe s sramotnom (fašističko-boljševičkom) izjavom, pa do sličnog ponašanja medija kada je u pitanju pravo Josipa Šimunića da bude pomoćni trener reprezentacije. A svi oni koji su dozvolili napade na Šimunića, dozvolili su i rušenje hrvatskog nogometa. Nakon što je godinama uzorno igrao za nekoliko klubova u Njemačkoj skupa s igračima sa svih strana svijeta, otkrilo se da je Šimunić veliki “fašist” tj. “ustaša”, a zapravo veliki hrvatski domoljub, tek kad je došao igrati u Dinamo. Sad bi ga “antifašisti” najradije potjerali na smrdljivi Zapad, ako ne ide na Goli otok.

Poznato je da su napadi na „Bojnu“ i Thompsona počeli dolaskom „ljevičara“ na vlast, a kasnije su ljude i tužili. Nisu im dovoljne bile ni oslobađajuće osude, već su nastavili s tužbama pokazujući nepoštivanje sudbene vlasti.

Dakle, tim državotvornim Hrvatima bilo je važnije ne pisati Peticiju i tako ne izložiti našim „ljevičarima“ da sve to pokažu, ali im je važno ono što govore ti isti ljevičari o ZDS i NDH. Razumijem da je „ljevičarima“ važniji Drugi svjetski rat jer je doveo do njihove Jugoslavije. Ali zašto je to važno nekim državotvornim Hrvatima? Zapravo, kad bolje razmislim, njima bi Domovinski rat morao biti „svet“, pa prema tomu i “Bojna Čavoglave” te pozdrav ZDS, koji su prema riječima dragovoljca Marija Filipija koristile mnoge postrojbe, zar ne?

Ako je Srbija izvela genocidne radnje u agresiji na Hrvatsku s ciljem stvaranja homogene Srbije, onda je svaki otpor ne samo legalan, nego obvezatan. Prema tomu, oni koji su se oduprli genocidu, radili su to po službenoj dužnosti, pozdravljajući pritom (između ostalog) sa ZDS. Znači, ZDS je već četiri godine bio u službenoj uporabi u Hrvatskoj vojsci, zar ne? Mi smo našom peticijom tražili samo da se ta četverogodišnja praksa nastavi kao tradicija, kao što to čini Marko Perković Thompson sa svojom pjesmom BOJNA ČAVOGLAVE.

Da su onakvi kakvi nisu, Sabor bi donio deklaraciju o genocidu, proglasio svakog agresorskog vojnika sudionikom u genocidnim radnjama u cilju stvaranja homogene Srbije, te mu oduzeo sva prava, kao npr. svjedočenja protiv hrvatskih branitelja (Norca, Milankovića, Glavaša, Bungura, ...). Tako to radi suverena država!

Istina, moguće je objašnjene da već živimo u Srpskoj Hrvatskoj. Naime, podsjećaju me na jedan osobni doživljaj kod mog (ne)izbora za docenta u Beogradu. Na prvom glasovanju nedostajao mi je samo jedan glas za izbor. Kada su moji suradnici potom pokazali kako ona druga strana laže - dobio sam manje glasova!

Međutim, treba se vratiti prijedlogu Mladog Jastreba. On uspoređuje svoj prijedlog sa sličnim postupkom Predsjednika Tuđmana – uvođenje „ustaške“ kune.

Sjećate li se koliko je državotvornih Hrvata osuđivalo pojedine postupke našeg Predsjednika? Jednom sam to komentirao ovako:

„Predsjednik popušta samo ako smatra da se ne radi o bitnom nacionalnom interesu.“

Kasnije sam znao reći:

„A da sačekate desetak godina – možda će te shvatiti!“

Ili iščitavaju biografiju Mladog Jastreba. Po pravili zaborave i dio koji spominje veliki kolumnist Zvonimir Hodak o dočeku naših Vukovaraca:

...u subotu 19. rujna neke godine Gospodnje dogodio se narod sa cvijećem u Beogradu. Elitna Prva gardijska oklopna divizija JNA (poznatija kao elitna Titova divizija) krenula je prema Vukovaru kojeg su okupirali ustaše koje u njemu žive generacijama. Miroljubivi građani Beograda došli su ispratiti “osloboditelje” sa cvijećem kojim su “prekomerno granatirali” tenkiste koji su ih gordo promatrali iz svojih kupola. I kad su “elitisti” nakon tri mjeseca napokon uspjeli do temelja razoriti hrvatski barokni biser, pobiti ranjenike u bolnici, masakrirati ostale na Ovčari, odvesti skoro 30 tisuća ljudi u logore i mučilišta, pala je pesma “Oj Slobodane šalji...” I sad nas Aleksandar Vulin, Aleksandar Vučić i Patrijarh Irinej pokušavaju uvjeriti kakve smo sve zločine mi njima napravili. Sve u stilu “prosto ne mogu da verujem” kakve su ustaše ubice. A heroje Vukovara koji su uspjeli preživjeti, dočekala je u Zagrebu Manolićeva komisija. U znak dobrodošlice, Jastreba su odveli u studentski dom u Lašćinskoj i batinama na njegovom tijelu napravili apstraktni kolaž crno, bijelo, žutih i crnih masnica. I kad mi je na prvom razgovoru u pritvoru skinuo košulju i pokazao što su mu napravili ni ja “prosto nisam mogao da verujem”. Ne vjerujem ni danas. Jer taj izvještaj Manolićeve komisije, koji Jastreba, Totove i druge heroje opisuje kao kukavice i izdajice još i dan danas leži u Saboru RH kao službeni dokumenat. Opet “prosto ne mogu da verujem”.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/gledajuci-taj-stampedo-izbjeglica-izgleda-da-se-ne-zna-tko-pije-a-tko-placa-krivo-zna-se-tko-placa-832476>

Razlikuju li se mnogo naši ljevičari kojima je „Bojna“ zločin koji treba kažnjavati?

Ali vratimo se našim državotvornim Hrvatima. Neki misle da je Tuđman pogriješio s kunom. Kao bilo bi lakše ostvariti neovisnu Hrvatsku da Tuđman

nije pokazao čvrstinu i na takovim pitanjima. Jako su nas voljeli moćnici u svijetu pa je bilo poželjno pokazati snishodljivost prema njima, zar ne? Baš, kao što traže i danas. Prema onima kojima je oslobađanje okupiranih područja bio udruženi zločinački pothvat, ili je zločin bio „Oluja“ jer nije napravljen genocid u Bihaću pa nisu mogli proglasiti Srbe pobjednicima u ratu. Itd...

Onima kojima nije bio problem sudjelovati u progonu hrvatskih generala zbog oslobađanja okupiranih područja RH i spašavanja Bihaća od genocida ravnog onima u Drugom svjetskom ratu, ne mora danas smetati ni napad na Domovinski rat preko napada na „Bojnu Čavoglave“ i Thompsona.

Ali tražiti to od drugih?

J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.

GENOCID? IPAK JE ZDS NAJVEĆI ZLOČIN, ZAR NE?

Jučer je bilo puno vijesti. Nekako mi se sve vrti na strašnu istinu kako je pozdrav ZA DOM SPREMNI najveći mogući zločin.

Počelo je sa ZDS:

Naslov: Osijek nikad neće biti Ocek!!!

Datum: Wed, 23 Mar 2016 22:19:27 +0000

Šalje: Stjepandic, Josip

<http://www.vecernji.hr/nogomet/jedina-mrlja-u-osijeku-bilo-je-skandiranje-za-dom-spremni-1070804>

Tko o čemu, neokomunisti o ZDS.

Pogledam i vidim;

"Jedina mrlja na utakmici je što su navijači u dva navrata skandirali **“Za dom spremni”**."

Strašno je vidjeti koliko je mnogo Hrvata spremno umrijeti za domovinu, zar ne? Moj imenjak ne razumije kako je to bio pozdrav HOS-ovaca u domovinskom ratu. A ti su bili strašni. Još dok je Hrvatska bila bez oružja utjeravali su strah u kosti srpskim hrabrim ratnicima. Pa s tim pozdravom započinjao je Thompson svoju pjesmu "Bojna Čavoglave". S onom strašnom porukom: Stići će vas naša ruka i u Srbiji. Thompson je očito već tada znao da će sve završiti velikim bijegom zečeva, pardon hrabrih srpskih ratnika u "Oluji".

U Domovinskom ratu Srbima su svi branitelji bili ustaše. Valjda je to bila posljedica tog silnog straha koje su izazivali HOS-ovci i Thompson. Danas su i oni i njihove sluge u RH shvatili da to nisu bili svi već se radilo samo o HOS-ovcima i Thompsonu. To je vidljivo i iz najnovijeg Biltena SNS.a tj. Milorada Pupovca. Najveći dio je i posvećen pozdravu ZDS, tj. HOSovcima i Thompsonu.

Na žalost, za razliku od Pupovčevih Srba, mnogi Hrvati misle kako je HOS bio u Domovinskom ratu dio regularne Hrvatske vojske, pa je napad na ZDS napad na Domovinski rat. Tako je i moguće da Ivan Ljubić čak napiše i članak s naslovom: Zašto vičemo – "Za dom spremni":

<http://kamenjar.com/zasto-vicemo-za-dom-spremni/>

Ne vodeći računa o ulozi ZDS u pravljenju zečeva od hrabrih srpskih ratnika u "Oluji", Ljubić piše:

Upravo je „Za dom spremni“, iako će se svima učiniti kao trivijalno pitanje, pitanje na kojem testiramo koliko vrijedimo kao narod. „Za dom spremni“ je granica hrvatske suverenosti, bio tijekom 90ih kada su hrvatske granice bile tamo gdje su stajale trupe HOS-a, a bio je i tijekom Drugoga svjetskoga rata, bez obzira na sve zločine. Ne znam za Nikolu Šubića Zrinskoga, ali kao da je bitno? Zločini jesu počinjeni i oni su, riječima Hasanbegovića doista najveće moralno posrnuće našega naroda, ali oni ne mogu osporiti, koliko god teški bili, snažnu težnju hrvatskoga naroda da se bori za svoju slobodu. To je univerzalno pravo. I to je, rekao bih, ključan problem. Zašto bi Hrvati bili žilava i zajebana nacija, ako mogu biti nesigurni poltroni koji se mjesecima dvoje poslati vojsku u nadzor vlastitih, tzv. zelenih granica. Jer naravno, hrvatski vojnik će odmah otvoriti vatru na svakog nesretnika kojega vidi. Nema šanse da odradi važan posao logističke ispomoći. Umjesto da Vlada RH poltronski osuđuje poklič „Za dom spremni“, bilo bi mnogo pametnije da upregne sva sredstva koja ima da se u međunarodnom kontekstu taj poklič dekriminalizira i rastumači iz naše perspektive, a ne one Željka Jovanovića ili Zorana Stevanovića. Zanimljivo je također primijetiti da se vikalo ZDS bez ikakvih problema na svakoj utakmici reprezentacije dobrih 15ak godina, sve do trenutka kada je preko noći to postao jasan znak da si fašist te da smatraš rasne zakone pozitivnima. Svojedobno je prvi slavuj među komentatorima Drago Ćosić digao glas i protiv pokliča „U boj u boj za narod svoj“. Zemljo otvori se. Da se nastavilo tim tempom od hrvatskih navijača bi se uskoro očekivalo da navijaju za suparničku momčad.

A Zrinski je itekako važan. Kada su usporedili Đokovićev pozdrav s tri prsta nastao u Miloševićevo vrijeme s Šimunićevim, srpski povjesničari su objasnili da je prirodno da se neki nacionalni simbol mijenja i svi su bili sretni i zadovoljni.

Glupo je bilo uspoređivati to s Šimunićevim pozdravom jer ZA DOM postoji i kod Zrinskog. Ipak je ZDS u Domovinskom ratu imao za posljedicu pravljenje zečeva od Srba, zar ne? Ali tu vezu koja nije bila jasna kod Ćosića postala je jasna iz slijedećeg reagiranja:

HRVATSKA VITEŠKA BRATOVŠTINA P E T R A Z R I N S K O G Časni stol Čakovec

«Dunja Vejzović jedna je od najvećih opernih umjetnica koje je Hrvatska dala svijetu». Tako počinje intervju novinara Banimira Pofuka s potpisnicom apela Kulturnjaci 2016., objavljenom u subotnjem broju Večernjeg lista. Na pitanje novinara zašto je digla svoj glas zahtijevajući ostavku ministra Hasanbegovića, Dunja Vejzović odgovara da se s novim ministrom u

Hrvatsku ušuljala netolerancija, radikalizam i nacionalizam te nastavlja: Baš kao i mnogi Nijemci, tako i ja začepim uši kad u operi Majstori pjevači dođe ono mjesto Das deutsche Volk, das deutsche Reich, iako jako volim Wagnera. Za mene nema razlike kad slično mjesto dođe i u Zrinjskom.....Svaka država ima svoje nacionalno djelo s takvim mjestima koja izazivaju nelagodu, koja spadaju u prošlost....».

Gospođa Vejzović misli, dakako, na operu Ivana pl. Zajca, Nikola Šubić Zrinski, koja opisuje tursku opsadu Sigeta 1566. godine. Točnije, misli na završnu ariju: U boj, u boj. Dakle, početkom rujna ove godine obilježavamo 450. obljetnicu slavne Sigetske bitke. Ako je veliki francuski državnik, kardinal Richelieu, zapisao da je spomenute godine samo čudo moglo spasiti Europu, a da se to čudo dogodilo u Sigetu, onda je naša časna zadaća da u prigodi obljetnice te bitke Europu podsjetimo da je to čudo bilo djelo Hrvata. Arija će se izvesti u Sigetvaru, na autentičnom mjestu na kojem se dogodio pokušaj proboja preostalih branitelja iz plamtećeg grada, a koji opisuje arija U boj, u boj. Događaju će nazočiti predsjednici Hrvatske, Mađarske i Turske.

Ideja o postavljanju opere Nikola Šubić Zrinski u Sigetvaru izvorna je ideja Bratovštine Petra Zrinskog – Časni stol Čakovec, pa stoga ljubazno molimo «jednu od najvećih opernih umjetnica koje je Hrvatska dala svijetu» da nam pobliže objasni na koji dio arije bismo trebali začepiti uši.

I zašto. Pogledajmo, dakle, tekst:

U boj, u boj!
 Mač iz toka, braćo,
 nek dušman zna kako mremo mi!
 Grad naš već gori,
 stiže do nas već žar:
 rik njihov ori,
 bijesan je njihov jar!
 K'o požar taj grudi naše plamte,
 utiša rik mača naših zvek! K'o bratac brata
 Zrinskog poljub'te svi!
 Za njim na vrata,
 vjerni junaci vi!
 Sad, braćo!
 Pun'mo puške, samokrese,
 naše grome, naše trijese,
 neka ore, ruše, more!
 Brus'mo ljute naše mače,
 neka sijeku jače, jače!
 Pun'mo puške, samokrese,
 naše grome, naše trijese,
 neka ore, ruše, more!

*Sad zbogom bud',
 dome naš zauvijek,
 oj, zbogom,
 od svud i svud
 na te dušman ide prijek.
 I već u grob
 sveti trup sklada tvoj,
 al' neće!
 Za te sin svak u boj se kreće!
 Dome naš, ti vijekom stoj!
 Hajd' u boj, u boj!
 Za dom, za dom sad u boj!
 Ma paklena mnoš
 na nj diže svoj nož;
 Hajd' u boj!
 Nas mal, al' hrabar je broj!
 Tko, tko će ga strt'?
 Smrt vragu, smrt!
 Za dom, u boj, za dom u boj!
 Za domovinu mrijeti kolika slast!
 Prot dušmaninu!
 Mora on, mora past'!*

Čakovec, 22. ožujka 2016.

mr. sc. Zlatko Bacinger, [**bacinger@net.hr**](mailto:bacinger@net.hr);

predsjednik Bratovštine Petra Zrinskog – Časni stol Čakovec

<http://narod.hr/kultura/bratovstina-petra-zrinskog-dunji-vejzovic-na-koji-dio-arije-bismo-trebali-zacepiti-usi>

Pa zar nije sve jasno. Pa koliko li se puta tu ponavlja ZA DOM. Kako je tek gđi Dunji Vejzović poslije učinka pravljenja zečeva u "Oluji" znati da je sve sadržano u:

*Za dom, u boj, za dom u boj!
 Za domovinu mrijeti kolika slast!
 Prot dušmaninu!
 Mora on, mora past'!*

A Hasanbegović je nosio kapu HOPS-ovaca. A on kao povjesničar itekako zna za strah koji su oni izazivali kod hrabrih srpskih vojnika još dok su Hrvati bili razoružani. Kakav je to tek užasan strah bio kada su se Hrvati naoružali. A on se tamo slika s HOS-ovskom kapom. Strašno, zar ne?
 Razumijem i 100% hrvatskog ratnog invalida Maria Filipia kada kaže za Dunju Vejzović:

“Jedna od najvećih opernih umjetnica” je ujedno jedno od moralno najbiježnijih ljudskih bića u državi

Ali moramo uvažiti koliko je strašan hrvatski genocid pravljenja zečeva od Srba, zar ne. Osim toga gđa Vejzović nam zapravo kaže da nije problem zbog toga što se ZDS koristio i u NDH. Problem je u genocidnosti hrvatskog naroda koji takav narod opjeva i u svojoj najpoznatijoj operi. Srpske sluge u Hrvatskoj, za razliku od gđe Vejzović, u svom strahu to ne smiju otvoreno reći pa upozoravaju samo na NDH. Moramo razumjeti i njih. Od srpskih slugu postati sluge zečevima mora biti strašno.

To ipak počinju razumijevati i kod nas. Jučer sam dobio i ovu vijest:

Naslov: Pravda i pravo

Datum: Thu, 24 Mar 2016 08:03:15 +0100

Šalje: Zenga Croatian

bez lustracije je i ovo moguće

<http://www.vecernji.hr/crna-kronika/alavanja-osloboden-optuzbi-za-zvjerstva-u-borovu-selu-sudac-sve-sto-se-zbivalo-u-skoli-posljedica-je-smisljene-akcije-jna-teritorijalci-nisu-sami-odlucivali-1070689>

Očito i Zenga kao branitelj ne razumije koliko je strašan genocid pravljenja zečeva. Ali to razumiju u Haagu. Zato je prirodno da se danas, kada je to postalo jasno, smanjuje osuda za uobičajeno masovno ubijanje ljudi. Mora se napraviti razlika između klasičnog genocida i strašnog pravljenja zečeva:

Haaški sud presudom Karadžića pretvorio u srpskog sveca!

...Presuda je bila odavno zacrtana jer čak niti ovakav privremeni Tribunal nije imao izbora, osobito nakon procesa pred stalnim međunarodnim sudom u Haagu. Naime, taj sud je u presudi u procesu Bosna i Hercegovina protiv Srbije za genocid, presudio genocid u Srebrenici, ali nije teretio Srbiju. Srbija je ostala netaknuta. Srbija je i danas u obrazloženju presude ostala netaknuta i to je po mom mišljenju najvažniji element ove presude.

Sve ostalo je posve očekivano...

Ništa se neće dogoditi, prije svega zbog toga što Srbija i danas uz pomoć odavno zasijanih satelita u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, koji danas ostvaruju upravo zakapanje zločina i afirmaciju zločinaca, radi održavanje i uspostavljanja prilagođene velikosrpske paradigme, vješto kontrolira i posljedice ovakve presude.

U Hrvatskoj to radi pola hrvatske politike, sve nevladine udruge „antifa“ profila, zatim prije svih bivši rukovodioci, političari i vojnici Republike Srpske Krajine, koji su nakon poraza legalizirani pod pritiscima svijeta u hrvatski politički i državni poredak...

Iako je ministar vanjskih poslova Miro Kovač bolje od svih ostalih naglasio nužni pravac korištenja ove presude izjavom: „Radovanu Karadžiću jest presuđeno. Ali još uvijek nije pobijeđen njegov duh, kao ni naslijeđe njegove zločinačke i genocidne politike. Tek kada se to postigne, moći će doći do pomirenja među ljudima u Bosni i Hercegovini i šire“, veliko je pitanje koliko

državne i političke moći ima ovakva Hrvatska postarati se da se trajno politički osudi Karadžićev duh, koji i danas sasvim legalno djeluje u Hrvatskom saboru. Zove se Milorad Pupovac...

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/haaski-sud-presudom-karadzica-pretvorio-u-srpskog-sveca-907481>

Pogledajte npr.:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/regija/posljednji-karadzicev-zlocin-masakr-na-sarajevskoj-trznici-video-907353>

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/43073/Presuda-je-skandalozna;-tko-sve-sudi-u-Haagu-dobro-da-nije-i-oslobo%C4%91en.htm>

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/43086/Karad%C5%BEi%C4%87eva-presuda-je-politi%C4%8Dki-diktat-po-kojem-ina%C4%8De-Ha%C5%A1ki-sud-postupa.htm>

<http://narod.hr/hrvatska/nazor-kod-presude-karadzicu-problematicno-je-sto-se-sudilo-covjeku-a-ne-i-njegovu-djelu>

<http://kamenjar.com/mladen-pavkovic-sramota-karadzicu-ista-kazna-kao-paravinji/>

Josip Pečarić

25. 03. 2016.

ODGOVOR MARIU FILIPIU

Dragi Mario,

Doista me je obradovao Tvoj e-mail, tj. Tvoje reagiranje na moj tekst (koji je objavljen na portalu Glas Brotnja

<http://glasbrotnja.net/kolumne-akademik-josip-pecaric/79239>):

Naslov: RE: GENOCID? IPAK JE ZDS NAJVEĆI ZLOČIN, ZAR NE?

Datum: Fri, 25 Mar 2016 10:30:30 +0100

Šalje: Mario Filipi

Prima: 'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Dragi Josipe

*Za dom spremni je bio pozdrav kojim se je pozdravljalo ne samo u HOS-u, nego i u drugim postrojbama, barem u Slavoniji što osobno svjedočim, a vjerujem i u drugim regijama gdje je bio rat. I danas sam ponosan na taj izvorno hrvatski pozdrav. Da su barem ovi koji vrište na taj pozdrav bili tada s nama pa da su čuli stravičan muk u eteru, jer kad su četnici čuli taj pozdrav, „us**li su se toliko da nisu mogli ništa reći na „motorolu“. Sramota je da naši političari, prije svega povjesničari nisu za 25 godina zaslužili svoju plaću da objasne svijetu ne samo pozdrav Za dom spremni, nego i stvarnu znanstvenu povijesnu istinu o Nezavisnoj državi Hrvatskoj, Anti Paveliću, ustašama, Jasenovcu, Šaranovoj jami i svemu drugom. Ovako nam bilo kakvo bezvrijedno smeće soli pamet o tome gdje je “mrlja”. A takve spodobе same nisu više nego upravo to – mrlje.*

Srdačan pozdrav Mario Filipi

Naravno da znam da se ZDS nije samo pozdravljalo u HOS-u već i u drugim postrojbama. HOS mi je posebno bitan jer su regularni dio HV-a u Domovinskom ratu i napadom na njih prokazuju se svi koji su protiv hrvatske države. Dr. Stjepandić me upozorio i kako je to izgledalo u Jutarnjem listu:

Naslov:

AW: AW: GENOCID? IPAK JE ZDS NAJVEĆI ZLOČIN, ZAR NE?

Datum: Fri, 25 Mar 2016 09:17:58 +0000

Šalje: Stjepandic, Josip

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Yutarnji je posve prolupao.

Mislim da im se pričinio Ante P.

<http://www.jutarnji.hr/zidovska-opcina--trebalo-je-odmah-prekinuti-utakmicu/1548482/>

Doista treba dobro pogledati kome ste vi hrvatski branitelji zapravo Ustaše:

USTAŠKO SKANDIRANJE U OSIJEKU Na HRT-u tvrde da komentator ništa nije čuo zbog uputa iz režije, Židovska općina bijesna: 'Zašto niste prekinuli utakmicu!?'

Ustaški poklič "Za dom spremni", koji se za vrijeme prijateljske utakmice između Hrvatske i Izraela mogao čuti u srijedu na stadionu Gradski vrt u Osijeku, osudili su jučer priopćenjem Vlada Tihomira Oreškovića, Hrvatski helsinški odbor te židovska zajednica u Hrvatskoj.

Premijer je bio na utakmici u svečanoj loži s predsjednikom HNS-a Davorom Šukerom, u društvu ministra znanosti Predraga Šustara, a u publici su još bili i ministar poduzetništva i obrta Darko Horvat, vukovarski župan Božo Galić te osječki župan Vladimir Šišljagić. S premijerom je u svečanoj loži bila i izraelska veleposlanica u Hrvatskoj Zine Kalay Kleitman.

Izvjeste HHO-a

U izvješću s utakmice HHO piše: "Već na samom početku utakmice, u 2. minuti cijelim stadionom se zaorilo skandiranje 'Za dom spremni' (ustaški pozdrav iz vremena NDH), a u 14. minuti skandira se s tribina stadiona: 'Ajmo, ajmo ustaše'. Od 50. do 52. minute slijedi skandiranje 'Mi, Hrvati! Ustaše, ustaše! Vukovar, Vukovar'. 'Za dom spremni' uzvikuje se opetovano (53. minuta), a u 65. pali se jedna dimna naprava te potom baklja koja je ubačena na tartan stazu".

Vlada je jučer osudila govor mržnje i isticanje simbola i slogana totalitarnih režima na sportskim borilištima. "U suvremenom svijetu kada pojedinci koriste različitosti za novu platformu razdora koja svoj vrhunac doseže u posljednjim tragičnim događajima u Bruxellesu, tolerancija i zajedništvo snažnije nego ikad dobivaju svoj puni smisao. U tom kontekstu osuđujemo svaki pokušaj degradacije dosegnutih demokratskih vrijednosti, govor mržnje i vrijeđanje. Vlada Republike Hrvatske osuđuje isticanje simbola i slogana kao neprihvatljivu i nepoželjnu pojavu", ističu u Vladi.

Zbog incidenta skupine navijača na stadionu jučer je reagirao i predsjednik Židovske općine Zagreb Ognjen Kraus koji je izjavio da su se opet čuli isti povici i da je zakon jasan: "Trebalo je odmah prekinuti utakmicu!". HHO pak kaže da na verbalne eskalacije fašizma i seksističkog rasizma nitko nije reagirao. Službeni spiker, koji je redovito izvještavao o događanjima na stadionu, na hrvatskom i engleskom jeziku, nije smatrao potrebnim ni na početku utakmice, niti nakon spomenutih skandiranja, upozoriti gledatelje da je takvo ponašanje suprotno civiliziranim standardima, pravilima UEFA-e, i, u konačnici, kao oblik mržnje, suprotno zakonima RH.

Poruka predsjednice

"Jedini 'disonantni ton' upućen prije utakmice navijačima i hrvatskoj javnosti, bila je poruka predsjednice Kolinde Grabar-Kitarović na njezinu Facebook profilu: 'Dostojanstveno, s ponosom, bodrimo naše vatrene! Pokažimo da smo navijači koji vole svoje i poštuju druge. Recimo NE rasizmu!'" napisala je uoči utakmice predsjednica. S HRT-a smo pak dobili sljedeći odgovor: - U

konkretnome smo slučaju provjerom utvrdili kako je naš sportski komentator pratio početak utakmice i u trenutku u kojemu se događalo sporno skandiranje slušao upute iz režije te nije jasno čuo povike s tribina. Želimo podsjetiti da je HRT u sličnim slučajevima dosad reagirala i ogradila se od svakog sličnog neprimjerenog ponašanja i neprimjerenih poruka, a tako ćemo postupati i ubuduće.

Osječko-baranjska policija, kako smo doznali, zasad neće podnositi nikakvu prijavu zbog skandiranja "Za dom spremni".

"Policija tijekom javnog okupljanja, kao što je navedeno, obavlja snimanje i ako se utvrdi da je netko počinio kazneno djelo ili prekršaj, poduzimaju se zakonom propisane radnje. Tako će biti i u ovom slučaju, no zasad u tom smislu nemamo ništa konkretno", poručili su.

Već sam pisao o tome koliko je ova Vlada još uvijek slaba i kako se povinuje ovakvim izjednačavanjem vas branitelja i ustaša. Daleko su od dana kada ćeš i Ti i bilo koji drugi hrvatski branitelj biti važniji od svih ovih koji ovako reagiraju.

U Jutarnjem listu im se i rugaju jer uz tekst stavljaju:

VEZANE VIJESTI

Vijesti

KOMENTAR Zašto je Joe 'Za Dom Spreman' Šimunić izabran za pomoćnika A Joeov slučaj je doista nešto sramotno. Možda ponajbolje opisuje svu ogavnost ljudi (po Sun Tzu-u) koji su sudjelovali u tom.

Sjetimo se. Bila je utakmica u Beogradu. Palila se hrvatska zastava i bila je velika srpska zastava s ćiriličnim napisom Vukovar. To nije zasmetalo ni delegatu na utakmici ni hrvatskom ministru! Potom je došla utakmica u Zagrebu. Delegat je tražio da se ukloni velika hrvatska zastava s natpisom VUKOVAR. U glavnom gradu hrvatske države smeta mu zastava te države s natpisom

hrvatskog

grada!

Umjesto da mu pokažu put prema granici RH oni naredi da se ukloni zastava! Na kraju utakmice Šimunić pokaže kako ima ponosnih ljudi u hrvatskoj državi. Ostalo znate. Svi ovi koji napadaju ZDS nisu ni riječ rekli u obranu hrvatskog dostojanstva u slučaju Šimunić. Da Thompsona i ne spominjem.

O tome piše možete vidjeti i tekst Ivana Blažića:

<http://direktno.hr/en/2014/kolumne/43124/Neuspjeh-bomba%C5%A1a-kako-je-premijer-ponosno-sjeo-uz-%C5%A0ukera-iz-%27mo%C4%8Dvare%27.htm>

Vidjeti i:

<http://www.dnevno.hr/sport/nogomet/vlada-o-navijackim-skandiranjima-u-osijeku-osudujemo-govor-mrznje-i-vrijedanje-907555>

Oni koji napadaju ZDS i HOS zapravo pljuju i po Vukovaru i njegovoj žrtvi. Kako doznajemo iz najnovijeg "7Dnevno" grad Vukovar će medaljom odlikovati vukovarsku postrojbu HOS-a. Od 58 HOS-ovaca koji su branili

Vukovar poginulo ih je 25, a samo dvojica nijednom nisu ranjeni. Kada je pukla crta koju je držao HOS, pao je i Vukovar.

I TO SU DOČEKALI

VUKOVAR HOS-U SKINUO KAPU: Stiže medalja za junaštvo u ratu!

Autor: Snježana Vučković / 7Dnevno / 24. ožujka 2016.

Medaljom kojom će Grad Vukovar odlikovati vukovarsku postrojbu HOS-a s te će se časne postrojbe skinuti i zadnji obris stigme "ustaške paravojske", jedne od rijetkih koja se ne tereti za ratni zločin.

<http://www.dnevno.hr/domovina/vukovar-hos-u-skinuo-kapu-stize-medalja-za-junastvo-u-ratu-907550>

Razlog više da se ZDS napada i danas. Pa u Pupovčevom Biltenu dana je i slika HOS-ove zastave s pozdravom ZA DOM SPREMNI. Jasan znak za sve srpske sluge u RH, zar ne?

Pri tome ne mislim omalovažiti sve druge koje su u Domovinskom ratu pozdravljali sa ZDS, dragi Mario. Dapače, u knjizi DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / Na hrvatsku šutnju nismo spremni! dao sam i Vaš tekst LJULJAJU SE STUPOVI LAŽI za koji mislim da je nešto ponajbolje napisano na ovu temu. U Prilogu dajem dio Tvog teksta koji se odnosi na ZDS. Zapravo hrvatska vlast će doista biti hrvatska kada bude dijelila Vaše stavove, a ne stavove onih o kojima govorimo u ovom tekstu. Stavove onih koji nikada nisu podržavali hrvatsku državu.

Ali treba znati iščitati i znakove pozitivnih promjena u novim hrvatskim vlastima. Već sam puno puta pisao o tome kako se hrvatski političari boje čak i navesti što piše u presudi Stalnog međunarodnog suda u Haagu u slučaju tužbi za genocid. A govore o agresiju Srbije u cilju stvaranja etnički homogene Velike Srbije, kao i to da su pri tome vršili i genocidne radnje. Jeste li primijetili kako je Predsjednica u svom priopćenju oko presude Karadžiću koristila riječi "najteži zločini s ciljem stvaranja homogenog srpskog prostora". Za očekivati je da će ona uskoro govoriti što doista piše u toj presudi. Svidjelo se to Britancima, ili ne!

<http://kamenjar.com/109222-2/>

Josip Pečarić

PRILOG:

Mario Filipi,

LJULJAJU SE STUPOVI LAŽI

Prošlost i to ona iz Drugog svjetskog rata posljednjih mjeseci dominira u medijima, pa i među ljudima općenito. Na prvi pogled izgleda čudno. Narod koji ima „pun kufer“ problema u sadašnjosti brine o nečemu što je odavno završeno. Ipak, nije tu ništa čudno.

Hrvati su među vrlo rijetkim narodima koji su gotovo 100 godina živjeli u zarobljeništvu laži o samima sebi.

Zarobljeništvo laži bilo je popraćeno tako surovim režimima, da je istina bila doslovno ubijana iz dana u dan, a u „boljem“ slučaju zatvarana u tamnice. Već samo spominjanje istine dovodilo je do strašnog zla. Zato je otkrivanje istine o vlastitoj prošlosti nama Hrvatima uzbudljivo poput otkrivanja nekog novog kontinenta.

Danas imamo kakav-takav demokratski sustav i koliko-toliko nezavisnu državu, iako smo svjesni da je i ova današnja „nezavisna“ otprilike kao i ona u vrijeme Drugog svjetskog rata.

Ona je bila pod dominacijom Hitlera, a ova Europske unije, masona, iluminata i kojekakvih drugih svjetskih „meštara“.

Ali ono što nas veseli jest činjenica da za javno iznošenje činjenica, pretpostavki ili samo mišljenja nitko ne ide na robiju, iako biva izložen cijeloj lepezi drugih pritisaka. Istina, ista demokracija koja Hrvatima omogućuje novo otkrivanje istine, omogućuje i mrziteljima Hrvatske bezgranično „pljuvanje“ po našim svetinjama.

Ali istini uvijek odgovara sloboda. Kroz nju istina prolazi i ostaje, a verbalno smeće nestaje.

ČETIRI STUPA „ZATVORA LAŽI“

Može li se cijelo stoljeće jedan narod u cjelini držati u uvjerenju o vlastitoj bezvrijednosti a da nitko ne progleda? Na žalost može i mi smo prvi primjer za to. Cijeli sustav temeljio se na vrlo jednostavnoj poruci: „Ako pisneš, pojest će te noć“. Na toj jednostavnoj balkanskoj prijetnji počivao je mrak laži toliko dugo.

Onoga časa kada je nestalo te prijetnje, istina se je počela probijati.

Da bi se Hrvatima „začepila usta“ godinama su bila dovoljna četiri stupa laži:

1. Alojzije Stepinac
2. Za dom spremni
3. Jasenovac
4. Ustaše

Tih stupova se grčevito drže i danas svi komunisti, jugosloveni, velikosrbi, plaćeni prodavači Domovine i slični. Kada dođu na tanak led, osobito prilikom nastupa u medijima, kada im „zagusti“, uhvate se za jedan od tih spasonasnih stupova. Nekada su ti stupovi bili čvrsti i pomoću njih su lako potapali protivnike. No vremena su se promijenila i sva četiri stupa se ljuljaju.

KANONIZACIJA ALOJZIJA STEPINCA „POD RUČNOM“

(...)

PANIKA OKO „ZA DOM SPREMNI“

Kada je 1991. godine tada još nepoznati Marko Perković Thompson lansirao pjesmu „Bojna Čavoglave“ koja započinje baš s tim usklikom, nikome nije bilo na kraj pameti prigovarati mladom branitelju zbog toga. Razloga je bilo

više. Protivnici Hrvatske bili su duboko u mišjim rupama i u njihovom kukavičjem srcu nije bilo ni trunka snage za bilo kakvu manifestaciju vlastitoga stava. Osim toga, Thompson je tim usklikom na početku pjesme posvjedočio da se je tako pozdravljalo na bojišnicama širom zemlje, na mjestima gdje si bio siguran jedino da si živ tog trenutka. Niti pet sekundi života unaprijed nije se moglo predvidjeti. Bio je to pozdrav na svim bojišnicama i u svim postrojbama, ne samo u HOS-u. Nije to bio službeni pozdrav proklamiran na nivou države, nego spontana manifestacija otpora na prvoj crti, među nitima mreže smrti, kao poruka neprijatelju. „Čekaju te oni koji su za dom spremni umrijeti“.

S vremenom su jadne kukavice – novinari, politolozi, povjesničari, srpski propagandisti i slični, izišli iz mišjih rupa i počeli najprije polako, a onda sve jače napadati taj stari hrvatski poklič. Ali nakon što im je pred nosom pao mit o zločestom Stepincu, uhvatila ih je panika. Ako padne i drugi stup, lako bi mogla pasti i cijela kuća laži, a oni sami postali bi ono što već odavno jesu – otpad. Zato su podigli neviđenu hajku na sve nas koji svjedočimo da je poklič „Za dom spremni“ nerazdvojivi dio hrvatskog naroda i zato je neuništiv.

Sada međutim dolazi na red posljednji adut. Ako je Za dom spremni nerazdvojivi dio hrvatskog naroda, onda je to dokaz da su Hrvati doista zločinački i genocidni narod. A za dokazivanje takvih tvrdnji još im stoje na raspolaganju preostala dva stupa.

JASENOVAC – BALON KOJI SE JE ISPUHAO

(...)

USTAŠE – POSLJEDNJA SLAMKA SPASA

(...)

Mario Filipi/dragovoljac.com

25. 03. 2016.

"ZA DOM SPREMNI" I EDUKACIJA

Predsjednica Kolinda Grabar – Kitarović kaže kako na utakmici između Hrvatske i Izraela nisam čula skandiranje 'za dom spremni':

"Prije utakmice sam na Facebooku pozvala na dostojanstveno navijanje protiv rasističkih povika. U svakom slučaju to osuđujem", kaže predsjednica, i dodaje da se zbog toga ne može sankcionirati nogometnu reprezentaciju.

"To je nemoguće kontrolirati, toga se možemo riješiti jedino edukacijom. Policija je odradila sjajan posao, spriječila je sve što se moglo spriječiti."

<http://www.vecernji.hr/hrvatska/kolinda-grabar-kitarovic-na-stadionu-nisam-cula-skandiranje-za-dom-spremni-1071485>

Da one koje tvrde da je ZDS rasistički pozdrav treba educirati potvrđuje biskup Uzinić.

Gostujući u emisiji "Intervju tjedna" Hrvatskog radija, on je odgovarajući na novinarsko pitanje o hrvatskoj opterećenosti prošlošću te ispadima govora mržnje u javnom prostoru istaknuo kako se nadao da ćemo se nakon izbora prestati baviti ideološkim podjelama i politikanstvom, te kako mu se čini da je nekome u interesu da hrvatski narod ostane razjedinjen. Kao što znamo duboka podjela je najavljena s Milanovićevim ILI MI ILI ONI, a ovo što se nastavilo događati najavio je tvrdnjom da će gubitnici vlastima prirediti pakao. Educiranje oko pozdrava ZDS započeo je biskup rekavši:

"Nadao sam se da ćemo se nakon izbora prestati baviti tim stvarima. Treba se time baviti, ali ne za političke poene nego na povijesnoj razini i utvrditi istinu. Na temelju te istine se može stvarati društvo koje ima zajedničke nazivnike. Ta situacija koja se događa oko ideoloških prepucavanja, a time smo strašno zatrovani zadnjih 5-6 godina, ponekad imam osjećaj da je to dirigirano ili izvana ili možda iznutra. Kao da netko ima interes da kao narod budemo razjedinjeni oko nebitnih stvari. To se odnosni i na pozdrav 'Za dom spremni'. Oni koji to danas kažu ne zazivaju ustaška vremena, ali to isto nje toliko bitan pozdrav da bi oko njega trebali trošiti toliko vremena i da bi on trebao mutiti strasti među nama", rekao je Uzinić.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/43217/Uzini%C4%87-Imam-osje%C4%87aj-da-netko-dirigira-ideolo%C5%A1kom-podjelom-dru%C5%A1tva.htm>

Bivšem pomoćniku ministra socijalne skrbi Vicku Goluži sigurno neće biti jasno da nekome uopće treba edukacija:

OTKAD ZLOČIN LJUBAV ZNAČI?

OTKAD ZLOČIN LJUBAV ZNAČI
DOMOVINI KLICAT GLASNO

ZA DOM SPREMAN ŽIVOT DATI
LJUDSKOM UMU NIJE JASNO?

OTKAD ZLOČIN LJUBAV ZNAČI
S KOJOM HRVAT ZA DOM KLIČE
DA JE ŽIVOT SPREMAN DATI
SVE DOK ŽIVI, DOK SE MIČE?

OTKAD ZLOČIN LJUBAV ZNAČI
SAMO KAD JE HRVAT SPREMAN
ZA DOM DATI ŽIVOT GOLI
ZNADE SAMO JUGONEMAN.

ZNADE SAMO MRŽNJA ČISTA
KOJU SVAKA RIJEČ BOLI
JUGOJATA KOJE GRAKĆE
I KAD HRVAT BOGA MOLI.

ZNADE SAMO MRŽNJA ČISTA
SVAKE RIJEČI, SVAKOG ZNAKA
U KOJOJ SE NE NAZIRE
ZLOČINAČKA PETOKRAKA.

Ali zar nije ponajbolji način za biti u paklu: od ljubavi praviti pakao? Može li se educirati npr. uredništvo *Jutarnjeg lista* koja već u naslovu teksta kaže:

PREMIJER JE PRISUSTOVAO NA UTAKMICI NA KOJOJ SE
SKANDIRALO 'ZA DOM' Protiv ustaštva se ne reagira običnim kurtoaznim
priopćenjem

<http://www.jutarnji.hr/premijer-je-prisustovao-na-utakmici-na-kojoj-se-skandiralo--za-dom--protiv-ustastva-se-ne-reagira-obicnim-kurtoaznim-priopcenjem-/1548837/>

Zar nije logičnije da oni znaju da je ova država stvorena na Domovinskom ratu u kome su pozdrav ZA DOM SPREMNI koristili HOS-ovci, a i mnogi drugi branitelji, kako nas upozorava stopostotni hrvatski ratni invalid Mario Filipi:

*Za dom spremni je bio pozdrav kojim se je pozdravljalo ne samo u HOS-u, nego i u drugim postrojbama, barem u Slavoniji što osobno svjedočim, a vjerujem i u drugim regijama gdje je bio rat. I danas sam ponosan na taj izvorno hrvatski pozdrav. Da su barem ovi koji vrište na taj pozdrav bili tada s nama pa da su čuli stravičan muk u eteru, jer kad su četnici čuli taj pozdrav, „us**li su se toliko da nisu mogli ništa reći na „motorolu“. Sramota je da naši političari, prije svega povjesničari nisu za 25 godina zaslužili svoju plaću da objasne svijetu ne samo pozdrav Za dom spremni, nego i stvarnu*

znanstvenu povijesnu istinu o Nezavisnoj državi Hrvatskoj, Anti Paveliću, ustašama, Jasenovcu, Šaranovoj jami i svemu drugom. Ovako nam bilo kakvo bezvrijedno smeće soli pamet o tome gdje je "mrlja". A takve spodobе same nisu više nego upravo to – mrlje.

Zapravo zar nije upravo to o čemu piše Filipi ono zašto se danas inzistira o "ustaškom" pozdravu. Ima i logike u tome. Toliko mrze branitelje koji su im oteli njihovu Jugoslaviju, pa im je draže da je ZDS isključivo ustaški pozdrav. Bolje i ustaški, samo da nije braniteljski. Uzgred budi rečeno branitelji su danas jedini istinski antifašisti jer su pobijedili fašističke agresore na svoju državu! A kad je tako jesu li oni koji su protiv hrvatskih branitelja – rasisti? Kako educirati one kojima su HOS-ovci ustaše i fašisti? Kakvi su to ljudi koji tako nešto kažu za one kojima je Vukovar skinuo kapu:

Stiže medalja za junaštvo u ratu!

(...)

<http://www.dnevno.hr/domovina/vukovar-hos-u-skinuo-kapu-stize-medalja-za-junastvo-u-ratu-907550>

Da, mogu li se educirati oni koji znaju da je Hasanbegović snimljen s kapom HOS-ovaca, a po onom *Lažu Srbi i to im je od Boga dano* optuže ga da je nosio ustašku kapu?

Mogu li se educirati oni koji u svome podaničkom životu nikad, ni u mislima, nisu napustili *region*? Kad su našega imenjaka Šimunića srpske sluge onako dušmanski napali i osudili, drugi imenjak Stjepandić, pripadnik „neprijateljske emigracije“ u Njemačkoj, počeo se raspitivati po svijetu, kako na taj pozdrav gledaju u drugim zemljama. Vidi zla: koga god je pitao, svi su ZDS, a nitko nije ZRS (za *region* spreman)! Kad hoćete počastiti Nijemca, onda mu kažete da je „heimatverbunden“, a Kinezu „liam shi (恋家)“. U Kamerunu živi 20 milijuna stanovnika, koji govore 200 jezika. U svakome tom jeziku ima naravno i pozdrav ZDS i nitko se od njih zbog toga ne smatra rasistom.

Zar ne može predsjednica Grabar Kitarović preko svoje diplomatske mreže doznati ono što je doznao dobro umreženi znanstvenik Stjepandić? Zašto njega ne pita za mišljenje? Je li problem možda u tome da predsjednica nema nijednog savjetnika iz dijaspore, koji bi joj rekao kako o domoljublju razmišljao u slobodnome svijetu?

Mogu li se educirati oni koji napadnu Predsjednika Sabora akademika Reinera zbog prijedloga da se Hrvatski sabor ponovno nazove imenom koje je promijenjeno 2000. tvrdnjom da je to ustaški naziv? Zar nije očito da oni samo javno manifestiraju svoju mržnju prema hrvatskoj državi? Tko može takove educirati?

Mogu! Ali stalnim ponavljanjem istine. Za edukaciju takovih sigurno može dobro poslužiti i batina, tj. Ne davati im hrvatske (USTAŠKE) kune koji oni tako puno vole, kao ni medijski prostor.

I tko bi tu bili profesori? Oni koji brane jugokomunističku paradigmu u hrvatskoj povijesti kakvo su npr. Jakovina, Goldstein, Klasić,.. ili oni koji njeguju hrvatsku paradigmu? Zar hrvatskim političarima ne bi trebalo biti mnogo važnije što kaže bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest prof. dr. sc. Mirko Valentić? Pogledajmo što on kaže o nedavnom Pupovčevom biltenu u "Hrvatskom tjedniku", 24. 03. 2016.::

ZA PUPOVCA JE HRVATSKO DOMOLJUBLJE GOVOR MRŽNJE

...Postavimo društvu oko Biltena SNV te brižnome Miloradu Pupovcu i javnome glasilu "Novosti" otvoreno pitanje: Zašto Srbima u Hrvatskoj smetaju koncerti Marka Perkovića Thompsona i njegova pjesma "Ne ćete u Čavoglave niste ni prije", ili njezin uvodni dio koji počinje sa starodrevnim hrvatskim pozdravom "Za dom spremni"... Pravo pitanje glasi: što li se danas mota po glavama izdavača "Biltena no.6" i njihovog idejnog vođe Milorada Pupovca? Gospodo, pravo političko pitanje danas glasi: na kojoj to strani treba tražiti govor mržnje u kojem se napada i Predsjednica Republike Hrvatske: ono najljepše što nam semoglo dogoditi poslije smrti prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana?

Naravno, jasno jeda je govor mržnje očit kod svih onih koji danas u RH sprovode velikosrpski Memorandum SDANU 2.

Edukacija može pomoći samo kod onih koji nesvjesno HOS-ovce i druge branitelje i njihov pozdrav poistovjećuju s ustašama.

Ili da budemo pošteniji u tome. Ako su njima oni Ustaše, možemo li mi prihvatiti dosadašnje historiografiju o NDH, kao istinitu. Očito ne!

Ja zapravo mislim da je ponajbolja edukacija humor, kako nas uče HOS-ovci. Jednostavno – treba im se rugati. A nitko ne zaslužuje više ruganja nego oni koji zapravo sprovode srpske interese u RH. Čak je i Milošević njihove ratničke idole i njihovu "bežaniju" u "Oluji" usporedio sa zečevima. A oni još uvijek sanjaju zečeve i njihove slugu na vlasti u RH.

Narugao sam im se veći i zbog hajke na ZDS u Osijeku. Naslov teksta bio je: **GENOCID? IPAK JE ZDS NAJVEĆI ZLOČIN, ZAR NE?**

<http://glasbrotnja.net/kolumne-akademik-josip-pecaric/79239>

Zapravo kada su Srbi i njihove slugu u RH u pitanju nije jasno je li to šala na njihov račun ili je doista istina, tj. Za njih je zaista ZDS i "Bojna Čavoglaver" izazivao toliki strah, da su nakraju doveli do njihove "bežanije" u "Oluji"?

Otkud takova dvojba?

Marcel Holjevac u tekstu znakovita naslova *Ni eksplozije u Bruxellesu ne mogu nadglasati hrvatsku šutnju* daje primjer koji potvrđuju taj stravičan učinak ZDS i Thompsona:

“Ako ćemo iskreno, ima mnogo više Šešelja u RH koji šetaju slobodno, na stadionima uzvikuju ‘Za dom spremni’, drže koncerte s Pavelićevim slikama”, ispalio je “mali Sloba” Dačić, danas ministar vanjskih poslova Srbije.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/marcel-holjevac-ni-eksplozije-u-bruxellesu-ne-mogu-nadglasati-hrvatsku-sutnju-907733>

Mali Sloba je bio i predsjedavajući Generalne skupštine UN-a (kada je već Slobodan bio mrtav, pa nije on mogao). Dakle, čovjek zauzima vrlo visoke položaje u srbijanskoj i u svjetskoj politici. Pa kad on zapravo kaže da je pravljenje zečeva od Srba najveći mogući genocid moramo mu vjerovati, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

27. 03. 2016.

PISMO PREDsjedNICE - TKO POTPISUJE?

Poštovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,

Sa žaljenjem vidimo kako se prošlogodišnja priča iz Knina ponavlja. U pismu koje smo Vam tada poslali predložili smo uvođenje pozdrava Za dom spremni u Hrvatsku vojsku upravo zbog incidenta s pjevanjem pjesme Bojna Čavoglave koja predstavlja simbol Domovinskog rata.

Znamo da je prošle godine na Paradi HV-a nastupao i HOS sa svojom zastavom na kojoj piše ZDS, koji jeste pozdrav odobren od hrvatskih vlasti.

Zato nije jasan tadašnji Vaš odgovor da je naš zahtjev koji ima za cilj obranu Marka Perkovića Thompsona i Bojne Čavoglave u kome je rečeno da je on „na razini provokacije“.

Neshvatljivo je kako hrvatskim vlastima smetaju simboli Domovinskog rata kao što je Bojna, pa će Vas sigurno zanimati što o tome kaže nedavni kandidat za Ustavnog suca RH g. Pero Kovačević:

PONAVLJA SE PROŠLOGODIŠNJA PRIČA

PERO KOVAČEVIĆ UPOZORAVA: ZBOG LAJKANJA I DIJELJENJA ‘BOJNE ČAVOGLAVE’ MOGU VAS KAZNITI!

Autor: I.G. Subota, 06. Kolovoz 2016. u 16:41

"Kani li policija početi zabranjivati i ostale domoljubne pjesme nastale u Domovinskom ratu", pita se Pero Kovačević.

Pero Kovačević, pravni ekspert za nacionalno zakonodavstvo na portalu Nezavisni.hr objavio je kolumnu u kojoj se osvrnuo na sinoćnji događaj u Kninu i uručenje obavijesti o počinjenom prekršaju Marku Perkoviću Thompsonu jer je pjevao Bojnu Čavoglave.

UŠUTKAVANJE THOMPSONA: Dobio prekršajnu prijavu zbog glasnog pjevanja ‘ZA DOM SPREMNI’, nakon toga mu blokirali Facebook stranicu?!

U kolumni Kovačević upozorava da se “ponavlja prošlogodišnja priča, stoga, kaže, pazite i nemojte prenositi pjesmu Čavoglave jer bi mogli prekršajno odgovarati, zbog reproduciranja i lajkanja Bojne Čavoglave možete prekršajno odgovarati”.

Nadalje navodi kako oni zaslužni za ovu “čestitku” Thompsonu zaboravljaju “da je samo pjevao jednu od najvećih domoljubnih hitova iz Domovinskog rata, pjesmu koja je dizala moral nama braniteljima. Pjesmu koja nije zabranjena niti je nama braniteljima nitko ne može zabraniti”.

“Kani li policija početi zabranjivati i ostale domoljubne pjesme nastale u Domovinskom ratu, jer kako će prekršajni sud kazniti Perkovića što pjeva pjesmu nastalu u Domovinskom ratu ili opet rade popis nepoćudnih pjesama, kao nekad, od Vile Velebita itd.. Zar se opet vlast dodvorava četničkim vojvodama Nikoliću i Vučiću, kojima Čavoglave bude loše osjećaje, osjećaje poraza, zaleđene krvi i straha kad čuju Čavoglave... “, pita se Kovačević te svoju kolumnu završava riječima A.G. Moatoša:

“Sad samo mogu ponoviti: Hrvatska već vidje dosta raznih čuda, ali ne nađe štrika za toliko Juda!”

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pero-kovacevic-upozorava-zbog-lajkanja-dijeljenja-bojne-cavoglave-mogu-vas-kazniti-944787>

S obzirom da g. Kovačević spominje srbijanske čelnike u prilogu Vam šaljem govor Aleksandra Vučića u Glini 1995.

Uvjeran sam da današnja vlast ne misli, kao Vučić da je u pravu kada govori o ustaškoj vlasti i zločinačkom režimu Franje Tuđmana iako se mnogi tzv. ljevičari ili antifašisti u RH itekako slažu s Vučićem. Tome smo svjedoci iz dana u dan.

Ponavljjanje prošlogodišnje priče samo pokazuju kako vlast mora uvažiti našu prošlogodišnju peticiju.

S poštovanjem

Akademik Josip Pečarić

Biskup dr. sc. Vlado Košić

P.S. Podsjećamo Vas:

a) Pokojna gđa Vera Stanić i g. Pero Kovačević su 1994 uvjerali predsjednika Tuđmana i ministra Šuška da se prizna status hrvatskog branitelja pripadnicima HOS-a;

b) da je predsjednik Tuđman 1. listopada 1991(napisao je g. Kovačević) donio zapovijed da postrojbe HOS-a ulaze u sastav OS RH;

c) da je znakovlje postrojbi HOS-a službeno odobrilo Ministarstvo obrane 1994. sukladno Službovniku OSRH.

d) U zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji uvršteni su pripadnici HOS-a, a promjenom vlasti 2000-e su im ta prava oduzeta.

Pismo su još potpisali:

Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić
general Ljubo Česić Rojs

general Marinko Krešić
general Josip Štimac
general Ivan Tolj
dr. sc. Josip Stjepandić
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr.dr.h.c. Nikola H. Debelić, veleposlanik u m.
Prof. dr. sc. Marin Čikeš, RGN, Sveučilište u Zagrebu
Prof. dr. sc. Zlatko Vrljić
Prof. dr. sc. Fra Andrija Nikić
Mirela Pavić, kolumnistica
Zvonimir Josip Tumbri
Krunoslav Lukenda, Zadar
Jozo Lukenda, Zadar
Ivan Lukenda, Njemačka
Tereza Klier, Njemačka
Valerija Weiss, Njemačka
Damir Tučkar, dipl. ing.
Ivan Bradvica, dipl. ing. građ., književnik
Marko Magdalenić, KBF Zagreb
Juraj Cigler, dipl. inž. građ. Čakovec
Vicko Goluža
mr.sig. Ivan Lulic
dr. Ružica Čavar
Pero Tadić, hrvatski književnik
Vinko Vice Ostojić, hrvatski publicist
Ivan Bastjančić, dipl. ing. stroj.
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, baccalaurea
Josip Maršić
Slobodan Maršić dragovoljac DR
Branko Hrkač, sam. likovni umjetnik
Vera Primorac, književnica
Stjepan Grgic, Toronto, Kanada
Josip Kocijan
Don Lazar Čibarić
Đivo Bašić, Dubrovnik
Damir Borovčak, dipl.ing., publicist, Zagreb
Tomislav Beram, Australija
Krešimir Duvnjak, dipl. inž., mag. phil., univ bacc. relig., Zagreb
Zvonimir.R. Došen
Mate Sušac
Dajana Glavota, prof.
Hrvoje Glavota, dipl.ing.

Alojzije Petracic, umirocljenik
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Domagoj Musa mag. dipl ing.
Stanko Šarić, dipl. ing. (Najbolji hrvatski tamburaši)
Ivo Markulin, kap.d.pl. Preko
Ankica Markulin, prof. Zadar
Blažena Magdić, umirovljenica
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Dusko Abramovic, Toronto-Canada
Nevena Abramovic, Toronto-Canda
Jozo Ćuk, dugogodišni hrvaski javni djelatnik, Melbourne Australia
Mario Filipi
Roko Sikirić, Lausanne
Petar Gelo Urednik i voditelj Hrvatskog radija Melbourne
Don Anđelko Kačunko
Mijo Maljković, inovator
Ivan Filipović, pomorac
Slobodan B. Markic, P. Eng., Toronto
Miljenko.Plisic
Branko Haubrich, iur.
Ivanka Haubrich
Ivana Haubrich Mihovilović
Kristina Vrebac
Ivan Haubrich
Manda Haubrich
Stjepan Fiolic, Argentina
Dr. sc. August Janeković
V. Školnik-Popović, dr. med. spec. ped.
Dr. sc. Zvonimir Šeparović, prof. emeritus

07. 08. 2016.

PRILOG:

Govor Aleksandra Vučića (danas predsjednika Vlade Republike Srbije) u okupiranoj Glini 20.03.1995., četiri i pol mjeseca prije oslobodilačke operacije Oluja

Braćo Srbi i sestre Srпкиnje, pozdravljam junački narod srpske Banije i srpske Gline, vas koji ste podigli prvi baklju slobode tamo 26. juna još 91. godine, vas koji ste prvi krenuli na ustašku vlast, vas koji ste prvi oslobodili neke srpske teritorije u Republici Srpskoj Krajini. Nikada više ustaška vlast ovde

neće moći da dođe. Nikada više oružanim putem. Nikada više onako kako su to namerili. Onako kako je zločinački režim Franje Tuđmana već pokušao. Vi ste ih u tome na najbolji način sprečili. Pokušaće drugačijim, perfidnijim metodama. Uz pomoć međunarodnih sila, zapadnih zemalja, a preko njihovih slugu u Beogradu – tu mislim na Slobodana Miloševića i njegovu nesrećnu ženu Mirjanu Marković – i njihovih jataka ovde u Krajini, predsednika krajinske vlade Borislava Mikelića.

Sećate se da je Slobodan Milošević i onaj njegov kurir Borislav Jović, pri potpisivanju Vanceovog plana, da su rekli da će kod prvog napada ustaških snaga na Krajinu jugoslovenska vojska doći da pomogne, doći da intervenište. Ima ovde ljudi koji se toga sigurno sećaju. Šta je bilo, koliko je puta Hrvatska napala Srpsku Krajinu? Nekoliko puta! I na miljevački plato, i u medačkom džepu na Divoselo, Počitelj i Maslenicu. Gde je bila jugoslovenska vojska, gdje je bio Bora Jović? Nigde niste mogli da ih vidite, nigde niste mogli da ih čujete. Lagali su! Lagali su jer su to nečasni ljudi, ljudi kojima nije do morala, ljudi kojima nije do srpstva. Šta je još uradio Slobodan Milošević, po nagovoru one njegove žene? Prihvatio je bio onaj Vance-Owenov plan, želeći – sećate se tad je Republika Srpska trebala da dobije 42% teritorija bivše BiH, ali bez kopnenog koridora za Bosansku Krajinu, bez kopnene veze za Srpsku Krajinu. I rekao bi Milošević: eto braćo, hteo sam da živimo zajedno, a sad ne možemo, nemamo više nikakvu kopnenu vezu, pa ćete morati u Hrvatsku. Sve je to hteo predsednik Srbije, ali na veliku sreću srpski narod u Republici Srpskoj i srpski narod u Republici Srpskoj Krajini su odbacili njegove izdajničke namere i dalje se junački bore za slobodu sopstvenog naroda i za održanje svojih teritorija.

Vi se braćo ovde ne borite nizašta šta nije vaše, već samo da sačuvate ono što je oduvek bilo srpsko. I to mora ostati srpsko. Šta još radi Slobodan Milošević? Sećate se pred tri, četiri godine da je svako veče na državnoj televiziji bilo u Dnevnicima po 20 minuta, po pola sata, o onome što se dešava u Srpskoj Krajini, o onome što se dešava na Baniji, Kordunu, u Lici. Šta sada ima na državnoj televiziji? Ima samo poneko privredno čudo Borislava Mikelića, valjda kako mu borci imaju 30 dinara platu. To je nešto. I šta još ima? Kakvo je vreme u Krajini. Eto šta njih samo interesuje. Ništa više nema od vesti u Krajini. Kao da je to inostranstvo, kao da je to u Hrvatskoj. E neće moći! Nikada Srpska Krajina, nikada Glina neće biti hrvatska! Nikada Banija neće nazad u Hrvatsku! I ono što je ostalo u Srbiji simpatizera Slobodana Miloševića, onih koji tek sad shvataju svu pogubnost njegove politike, kad ih pitate, ne znaju u kakvoj će državi živeti sutradan. Niko više ne zna ni u ovoj sali za kakvu se državu zalaže Slobodan Milošević. Oće li mu to biti Beogradski pašaluk ili nekakva AVNOJ-ska Jugoslavija, kakva će to država biti? Ukoliko srpski radikali pobeđe i poraze predsednika Srbije, vi znate da ćete živeti u Velikoj Srbiji, jedinstvenoj srpskoj državi i tu odstupanja biti neće! Živeli!

TEKST JE TRANSKRIPT VIDEO ZAPISA IZ 1995.:

<https://www.youtube.com/watch?v=vu5qvsloewU>

VIDEO IZ 2013. U KOJEM VUČIĆ TVRDI DA NIKADA TAMO NIJE
BIO:

<https://www.youtube.com/watch?v=ReVwofRQVPY>

DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.

16. 11. 2016.

TRIBINA “NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI” U KRAPINI

Dozvolite ma da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se organizatorima velečasnom Tomici Šestaku i g. Krsti Radaku koji je i moderator ove tribine. G. Radak je doista održao sjajno uvodno predavanje. Velika zahvalnost i novoizabranom podpredsjedniku HNiP-a g. Marku Ljubiću, dragom prijatelju i suradniku koji je i pisac predgovora jedne od tri moje knjige koje večeras predstavljamo, na njegovim sjajnom govoru. Hrvatska šutnja je itekako doprinijela da mi tek danas mnogo više govorimo o zločinima nad Hrvatima, o Hudoj jami, Vukovaru, Škabrnji, i drugim hrvatskim križnim putevima. Sam naslov tribine je podnaslov jedne od tih knjiga.

U knjigama su dani moji tekstovi nastali tijekom 2015. i 2016. godine.

U njima je dan niz mojih otvorenih pisama, govorim o navodnim antifašistima u RH koji su zapravo bili na strani velikosrpskog fašističkog agresora, o HNES-u, o Društvu za istraživanje trostrukog logora Jasenovac itd.

Zapravo moj publicistički rad ponajbolje je definirao doc. dr. sc. Marko Tokić, predstavljajući u Mostaru moju knjigu “Ako voliš Hrvatsku svoju”, govoreći o četiri stupa moje Hrvatske (“Oba su pala”, str. 63-64):

Tokić je naglasio, piše Glas Brotnja, 05. 12. 2014., da svi koji poznaju akademika Pečarića znaju da je Hercegovac iz Boke Kotorske, ali i čovjek kojemu četiri stupa njegove Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić, dodavši:

«O njima je pisao, progovorio o njihovoj ljubavi prema Hrvatskoj, prema Hrvatima, ali pisao je akademik Pečarić i o generalu Praljku, hrvatskom branitelju Veljku Mariću naglašavajući kako neće biti sretan dok i zadnji hrvatski branitelj ne izađe iz zatvora. Akademik Pečarić voli Hrvatsku svoju, no osim što piše o onima koji vole i žive Hrvatsku on piše i o onima koji ne vole Hrvatsku i svoj hrvatski narod, pa upravo zbog toga što jasno i glasno upućuje na aktualno stanje u zemlji Hrvata često je prešućivan od medija u službi aktualne vlasti.

Iako Tokić govori o mojoj Hrvatskoj, uostalom i dr. sc. Damir Pešorda je svom uvodu u knjigu dao naslov *Pečarićeva Hrvatska*, jasno je da oni misle na onu Hrvatsku koju sam stavio u naslovu knjige *Za hrvatsku Hrvatsku*, Zagreb 2001. Na Hrvatsku kakvu žele svi državotvorni Hrvati.

Također, čini mi se da je dr. Tokić govoreći o četiri stupa Hrvatske govorio o četiri skupine hrvatskih ljudi koji su najzaslužniji za opstojnost Hrvatske, a dao im je imena onih najnapadanijih među njima od sluganskih političara i medija u RH i drugdje.

Franjo Tuđman je sigurno najomraženiji i najnapadaniji od onih koji ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu i predstavlja sve one koji su najzaslužniji za stvaranje Hrvatske. Tu je sigurno i ratni ministar Gojko Šušak, branitelji... Dario Kordić predstavlja sve one koji su stradali zbog svoje ljubavi prema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi. Prvo poglavlje knjige govori o njegovom povratku iz zatvora. Davno sam rekao da je osuđen tako što su mu dokazali samo da je Hrvat. I to izuzetan.

Thompson je sigurno najnapadaniji među Hrvatima kojima je Bog dao neki talent i koji ga koriste za dobrobit svoga naroda. O njemu sam napisao dvije knjige; s Matom Kovačevićem *Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj*, Fortuna, Zagreb, 2008. i *Hajka na Thompsona*, Zagreb, 2012. Nadam se da u tom stupu pripadam i ja sam.

A biskup Košić predstavlja Crkvu u Hrvata. Crkva je stalna meta 'hrvatskih' ljevičara, a posebno biskup Košić.»

U knjizi "Oba su pala" imate cijelo moje predavanje o ovom velikom hrvatskom biskupu a posebno je danas važno pročitati što je on na predstavljanju moje knjige "Vukovar i njegov stožer" na str 66.-69.

Kada već govorimo o četiri stupa na to se sjajno nadovezao stopostotni hrvatski ratni vojni invalid Mario Filipi govoreći o četiri stupa laži, četiri stupa laži protiv hrvatskog naroda i hrvatske države:

1. Stepinac; 2. Za dom spremni; 3. Jasenovac; 4. Ustaše.

Njegov tekst "Ljuljaju se stupovi laži" dan je u knjizi "Dva pisma koja su skinula maske" str. 203.-205.

Zapravo u mojim knjigama naći ćete puno tekstova oko tog trećeg stupa laži - hrvatskog pozdrava ZDS.

Naime, poznato je da sam vodio Peticiju o ZDS kada sam, uz biskupe Košića i Pozaića bio žestoko napadnut u medijima prošle godine. Tada su krili kao zmija noge činjenicu da je peticija bila u obranu Marka Perkovića Thompsona i simbola Domovinskog rata njegove pjesme "Bojna Čavoglave", s kojom je Thompson započeo koncert u Kninu prošle godine. Ove godine napad se ponovio, ali su sada očekujući pobjedu na izborima otvoreno napali i Thompsona i Bojnu. Pokazali su otvoreno da im je cilj napada i tada bio Domovinski rat.

Napadi ne prestaju do današnjih dana i u knjizi "Oba su pala" imate jedno poglavlje o napadima na mene kao znanstvenika. Uostalom slične napade su doživjeli i kolege povjesničari, pa nedavno i voditelj Hrvatskih studija član suradnik HAZU prof. dr. sc. Mario Grčević.

Pozdrav ZDS je njima posebno važan jer su ga koristili mnogi branitelji u Domovinskom ratu a bio je i službeni pozdrav naših HOS-ovaca koji su bili strah i trepet neprijatelju. Činjenicu kako je to i pozdrav iz NDH pokušavaju iskoristiti i nametnuti mnogima svoju važnost jer eto važnija je pobjeda partizana u Drugom svjetskom ratu nego branitelja koji su pobjedom u Domovinskom ratu stvorili njima neželjenu RH! A to je itekako dobrodošlo mnogima u svijetu koji su podržavali fašističku velikosrpsku agresiju na Hrvatsku. Spomenimo samo slučaj našeg proslavljenog nogometnog reprezentativca Josipa Šimunića. Kada je u Beogradu paljena hrvatska zastava i bila izložena srpska zastava na kojoj je ćirilicom bio napisano ime Vukovar nije nikome smetalo. Ali kada je poslije toga u Zagrebu bila hrvatska zastava na kojoj je bilo i ime Vukovar, delegat je tražio da se ukloni hrvatska zastava. I umjesto da ga lijepo zamole da napusti Hrvatsku, problem je postao Šimunić i ZDS!

Kako im je danas pozivanje na tzv. Antifašizam glavno u napadima na svako hrvatstvo, jednu od knjiga koju večeras predstavljamo nazvao sam "Živjela nam antifašistička tj. braniteljska Hrvatska. Naime, antifašistima se mogu zvati oni koji su pobijedili fašističku agresiju, a ne oni koji su je aktivno ili pasivno pomagali. A hrvatski branitelji su porazili velikosrpski fašizam!

Blago rečeno porazili.

Čini mi se da nisam slučajno na tapetu u RH kao i mnogi drugi sličnih pogleda. Evo nekoliko mojih tvrdnji koje pokazuju da sam s pravom tako tretiran. Ali eto i to ću pokušati objasniti u znaku broja četiri:

1)Prije svega moje stalno ukazivanje na riječi Slobodana Miloševića koji je sedam dana poslije "Oluje" usporedio svoje "borce" sa zečevima, a kao suprotni primjer dao je hrvatske branitelje u Vukovaru. Naslov knjige "Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba" izuzetno je loše dočekan. Nedavno sam ponovno pisao o HAZU i predstavljanju te knjige):

U tekstu *HAZU i protunarodna vlast*, dnevno.hr, 10. 05. 2014. opisao sam taj sukob:

Tako već sam naslov moje knjige „Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba” nekima baš i nije drag. Komentirajući naslov, admiral Davor Domazet Lošo (danas član Vijeća za domovinsku sigurnost Predsjednice RH., J.P.) je na samom predstavljanju knjige ustvrdio da od 1995. godine do danas nitko o tome nije se usudio progovoriti (to posebno izdvajaju i u Hrvatskom tjedniku, 01. 05. 2014.). Nadovezao sam se na našeg admirala ispričavši priču o tom predstavljanju i mojoj Akademiji:

Vjerovali ili ne, zamolio sam da u HAZU pošalju internetom obavijest o ovom predstavljanju. Izgleda da je tako nešto izazvalo pravu paniku. Da se našalim

– *pitam se jesu li me izbacili iz Akademije što sam se usudio tako nešto napraviti. A zapravo, Akademija je s Miloševićevom izjavom mnogo ranije trebala upoznati hrvatsku javnost, a ne ja!*

Doista je to bio strašan genocid – napraviti od ljudi zečeve. Strašno, zar ne?

A ovakvi kao glavni tajnik HAZU i mnogi političari, umjesto da se rugaju “zečevima”, dopuštaju da im razni pupavci, šerbedije i sl. čak i vladu sastavljaju, da ne spominjemo ostalo.

2) Ovih dana smo svjedoci događaja u Orašju. Bošnjaci su izgubili rat od Srba, spasili ih Hrvati, a žele biti pobjednici. Što im ostaje nego ponašati se po onoj mojoj tvrdnji:

Kad hoćeš od nekog naroda stvoriti neprijatelja - spasi ga od genocida.

A koliko je strašan taj njihov kompleks. Čak i američki vojni ataše kaže kako ih je general Gotovina spasio od genocida ravnom onima iz Drugog svjetskog rata, a oni bi sudili našem velikom generalu!

3) Antifašisti i danas govore o hrvatskim domoljubima kao o ustašama i fašistima. Ovo drugo je naglašeno u zadnje vrijeme jer im to “opravdava” ime, ali posebno je značajno to da smo im ustaše. Kao sve dobre slugе oni znaju što gazde žele, a znamo dobro da su Srbi i mediji i političari i običan narod u Domovinskom ratu hrvatske branitelje nazivali ustašama, a RH Tuđmanovom ustaškom državom. Zapravo, samo su potvrdili moju staru tvrdnju:

Srbi dijele Hrvate na Ustaše i Srpske slugе. A ja ne volim biti sluga.

Kada sam nedavno to ponovio u “Bujici” sutradan me je na ulici zaustavio jedan gospodin i pitao što sam time htio reći. Objasnio sam mu:

Znate, kada vam netko kaže da ste ustaša nemojte misliti da Vas je uvrijedio. Baš suprotno, on Vam je samo rekao da niste srpski sluga. A to je itekako velika pohvala, zar ne? Pa pogledajte te srpske slugе kod nas. Kako netko može biti njihov sluga i pošto su od njih hrvatski branitelji napravili zečeve? Ogavno zar ne?

4) A kako se ponašaju hrvatski političari? Od 2000-e do danas čini se vrijedi moja tvrdnja:

Kad gazda mijenja slugu uvijek nađe boljeg slugu.

Izrekao sam je uvidjevši da Sanaderov dolazak na vlast treba moćnicima jer Račan nije smio uhapsiti generala Gotovinu. Nadam se da to i danas nije slučaj i da im ovakva vlast treba da bi osudili mog velikog prijatelja generala Praljka i ostale Hrvate iz BiH.

Akademik Josip Pečarić

14. 12. 2016.

USTAVNOM SUDU RH JE DOMOVINSKI RAT ZAPRAVO "POTICANJE MRŽNJE NA TEMELJU RASNE, NACIONALNE I VJERSKE PRIPADNOSTI"

Sa zaprepaštenjem sam danas pročitao odluku Vrhovnog suda RH:

USTAVNI SUD ODBIO TUŽBU JOSIPA ŠIMUNIĆA ZBOG 'ZA DOM SPREMNI'

Ustavni je sud zaključio da je ograničavanje Šimunićeve slobode izražavanja utemeljeno na zakonu. Šimunić je tvrdio da je bio diskriminiran jer su u usporedivim slučajevima u Kninu i Zagrebu drugi oslobođeni

Uz izdvojeno mišljenje suca Miroslava Šumanovića, Ustavni sud (bez Ingrid Antičević-Marinović) odbio je ustavnu tužbu Josipa Šimunića protiv odluke Visokog prekršajnog suda kojom je kažnjen s 15.000 kuna jer je na stadionu u Maksimiru nakon utakmice Hrvatska – Island 19. studenoga 2013. s mikrofonom u ruci publiku poticao da na njegov uzvik "Za dom" uzvрати "Spremni", i tako četiri puta.

Osuđen je za "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti".

(...)

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/70511/Ustavni-sud-odbio-tuzbu-Josipa-Simunica-zbog-'Za-dom-spremni'.htm>

Kao sutci u RH morali bi biti upoznati s činjenicom da je pozdrav ZDS korišten u Domovinskom ratu. Dakle vi zapravo tvrdite da je Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti".

Iako smo svjedoci da je u zadnje vrijeme niz hrvatskih intelektualaca upozoravalo na takove elementarne činjenice što je objavljivano na hrvatskim portalima. Recimo u više tekstova spominju se riječi Siniše Glavaševića koji je govorio da bi "Vukovar pao već u rujnu mjesecu 1991. godine da nije bilo HOS-a".

Ili recimo:

"Spomenimo samo slučaj našeg proslavljenog nogometnog reprezentativca Josipa Šimunića. Kada je u Beogradu paljena hrvatska zastava i bila izložena srpska zastava na kojoj je ćirilicom bilo napisano ime Vukovar nije nikome

smetalo. Ali kada je poslije toga u Zagrebu bila hrvatska zastava na kojoj je bilo i ime Vukovar, delegat je tražio da se ukloni hrvatska zastava. i umjesto da ga lijepo zamole da napusti Hrvatsku, problem je postao Šimunić i ZDS!, ”
<http://narod.hr/hrvatska/akademik-josip-pecaric-pozdravu-dom-spremni-tocno-toliko-smeta>

Dobro, za pretpostaviti je da naši suci Ustavnog suda ne čitaju hrvatske portale i ne znaju da je ZDS pozdrav vezan za Domovinski rat. Međutim, dobili su do sada najmanje 3 (TRI) otvorena pisma koja ih na to upozoravaju. Tako sam krajem kolovoza napisao:

Poslije dva pisma Ustavnom sudu sada se obraćam i Vrhovnom sudu. Naime u prvom pismu smo upozorili kako „u najcrnijoj maniri iz vremena komunističke diktature Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu tvrdi kako je Šimunić **bio svjestan** da uzvik “*Za dom*” uz odzdrav “*Spremni*” simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne države Hrvatske odnosno da kao takav predstavlja manifestaciju rasističke ideologije, prijezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti.“ Ustavni sud nije odgovorio na to pismo, a onda je došla i odluka Visokog upravnog suda – prihvatio je žalbu državnog odvjetništva kojom je i ovaj sud samo potvrdio lažne i uvredljive tvrdnje Općinskog državnog odvjetništva jer je dobro poznato kako je ZDS bio službeni pozdrav postrojbi HOS-a u Domovinskom ratu, a koristili su ga i mnogi drugi branitelji. Doista, kao u najcrnijim komunističkim vremenima imamo sudove koji znaju i sude ljude zbog onoga što oni misle. Ustavni sud nije reagirao ni na drugo pismo.

To je bilo treće pismo. Nepotpuni popis onih koji su Ustavni sud RH upozorili na to u prvom pismu dan je u prilogu.

Jasno je zašto je Ustavni su donio ovakvu odluku. Itekako je važno skinuti ploču hrvatskim braniteljima i to onih kojih su se fgašistički agresori najviše bojali – našim HOS-ovcima. To je imperativ svima onima kojima su hrvatski branitelji oduvijek samo ustaše, a hrvatska država TUĐMANOVA USTAŠKA DRŽAVA!

Time se ostvaruju i naredbe iz Srbije. Iz Vučićeva govora to je tako očito: “...onih koji optužuju naše manjine, koji podupiru teroristima spomenike i najgore nacističke pozdrave, ocjenjujemo kao težak kompleks. Ne želimo floskule od onih o velikosprskoj agresiji, neka vide koliko su krvi prolili i neka vide kako je ta agresija završila, s više od 250 tisuća prognanih Srba. Valjda bi trebalo da i ono malo protjeraju. Tu cijenu više nećemo plaćati. Nama nitko nije platio cijenu za više od 500 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu i drugim mjestima NDH.

Nećemo dopustiti da nas ponižavaju oni koji pozdravljaju ustaške teroriste i pozdrave i zastave.

(...)

digli ste Za dom spremni u Jasenovcu, Gotovina je savjetnik u Vladi, čak se i Hrvati protive crkvi Alojzija Stepinca u Zagrebu, tu je i ploča ustašama u Sisku.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/70483/Vučić-spominjao-Stepinca-Jasenovac-Srpska-srca-ne-kucaju-za-fašizam.htm>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/regija/vuciceva-izvanredna-konferencija-hrvatska-nas-je-jedina-blokirala-njihovi-diplomati-bjezali-su-od-mene-po-bruxellesu-982698/#axzz4SFQ7Qo9G>

Naravno tu je itekako važna ponovna uspostava jugosrpskog mita o Jasenovcu:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/dok-se-rusi-mit-o-jasenovcu-srbi-grade-novi-982650/#axzz4SFQ7Qo9G>

Hrvatski simboli i Jasenovac su im jedino i ostali jer srpske sluge nisu pobijedile na izborima pa se hrvatskim simbolima (osim ustaške kune – ona im je draga) i Jasenovcem mogu pozivati za Drugi svjetski rat (a u mislima i željama im je Huda jama, Križni put,...).

Tako Benjamin Tolić piše:

a sad nas, evo, snađe i novi, mlađahni Davor Bernardić. I nudi, nov i mlad, poslušajmo što: „U zadnjih 20 godina i globalno i lokalno raste društvena nejednakost. Ljudi traže postavljanje humanijih ciljeva. SDP-ov cilj je oživiti humanu agendu. Moramo probuditi duh kolektivizma kao što su to učinili antifašisti 1945. i hrvatski branitelji početkom devedesetih.“

Dakle, doba najcrnjega staljinizma: masovno ubijanje suverenističkih Hrvata, otvaranje logora i seljačkih radnih zadruga? Bero možda ne zna što govori. Ili ipak zna i upinje se iz petnih žila da nam ni Nova godina ne bude nova.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/kolumna-benjamin-tolic/45251-benjamin-tolic-sve-novo>

Zanimljivo je da su dva teksta od dva autora sa sličnim naslovima jučer tiskana na dva portala:

**SOTONIZIRAJU SE HRVATSKA OBILJEŽJA, A GLORIFICIRAJU
PROTUHRVATSKA (NEO)KOMUNISTIČKA**

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/25543-prof-dr-sc-stipe-kutlesa-u-hrvatskoj-vlada-cetnicko-jugoslavenski-a-ne-hrvatski-i-ustaski-fasizam.html>

AKADEMIK PEČARIĆ: DANAS SU AGRESORSKI SIMBOLI DOBRODOŠLI, A BRANITELJSKI NISU

<http://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-danas-agresorski-simboli-dobrodosli-a-braniteljski-nisu>

<http://kamenjar.com/akademik-pecaric-danas-agresorski-simboli-dobrodosli-a-braniteljski-nisu/>

<http://glasbrotnja.net/dom-spremn-i-vs-zvijezda-petokraka/>

Zapravo jasno je zašto je Ustavni sud donio odluku kojom je Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti" Vučićevu zapovijed je u Saboru prenio od HNES-a etički osuđen za veleizdaju Milorad Pupovac:

HDZ-ovac Dražen Bošnjaković kaže o poginulim HOS-ovcima:

Ti ljudi su bili dio obrambenih snaga RH. Oni nisu bili fašisti, oni su se borili protiv toga.

'Zaboravili ste da ovdje sjedi netko koga svojim riječima vrijeđate, napao ga je Pupovac.

["http://kamenjar.com/vesna-pusic-sto-ce-nam-povjerenstvo-nam-sarafciger-a-ne-povjerenstvo/](http://kamenjar.com/vesna-pusic-sto-ce-nam-povjerenstvo-nam-sarafciger-a-ne-povjerenstvo/)

Naravno, Pupovcu je kao i Ustavnom sudu Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti".

Da i Pupovcu je kao i Ustavnom sudu Domovinski rat Bošnjaković nije u pravu. Nisu se HOS-ovci i branitelji borili protiv fašizma, nego su oni fašisti, zar ne?

Josip Pečarić

P.S. A Nenad Piskac se s pravom pita što bi na sve ovo danas rekao Tuđman:

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/25548-n-piskac-franjo-tudman-bio-bi-danas-zadovoljan-danasnjim-stanjem.html>

PRILOG:

Neki od potpisnika Prvog pisma Ustavnom sudu

akademik Josip Pečarić
dr. sc. Henrik Heger Juričan, dopisni član Hrvatske akademije znanosti i
umjetnosti
general Ljubo Ćesić Rojs
general Ivan Tolj
general Marinko Krešić
Marko Perković Thompson
prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
sc. Josip Stjepandić
sc. Stjepan Razum
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i
književnosti
prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik HAZU sa sjedištem u Mostaru i
Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru sa 1410 članova
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
prof. dr. Serđo Dokoza
prof. dr. sc. Mladen Parlov
prof. dr. sc. Milko Brković
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Ivan Kordić
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sci. Ivan Malčić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. sc. Ante Lauc
prof. dr. sc. Marin Čikeš
prof. dr. sc. Boris Širola
prof. em. dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr. sc. Ivan Petrović
prof. dr. sc. Tanja Pušić
prof. dr. sc. Ivica Veža
Marko Magdalenić, prof., KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
sc. Drago Katović, prof. emeritus
Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof. i bivši diplomat
sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
izv. prof. dr. sc. Vladimir Dananić
doc. dr. sc. Snježana Trojačanec
doc. dr. sc. Hrvoje Kalinić

sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata
dr.sc. Vladimir David
ing. Marijan Papic, Vancouver, Canada
sc. Miroslav Banović
Mladen Smolčec dipl.ing.građ.
sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju, Zagreb
sc. August Janeković
Đuro Vidmarović, književnik
Mladen Ibler dr.med., bivši veleposlanik RH
sc. Gordana Turić, dipl. ing.
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
Nenad Piskač, književnik i kolumnist
Siniša Posarić, književnik iz Rijeke
Vera Primorac, prof., književnica
Ivan Bradvica, dipl.ing.građ., književnik
Petar Vulić, književnik
prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
Janko Bučar, književnik i humanist
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist
Mladen Pavković, novinar i publicist
Rudi Tomic, novinar i publicist, Toronto, Kanada
Smiljana Šunde, novinarka i publicistica
Danijela Šakota, glavni urednik Portala Glas Brotnja
Josip Vučetić, glavni urednik www.dragovoljac.com
Krešimir Kraljević, urednik kamenjar.com
Franislav Stanić, urednik kamenjar.com
Diana Majhen, urednik www.dragovoljac.com
Petar Gelo – Urednik i voditelj Hrvatskog radija Melbourne
Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolju hrvatski tamburaši
Mario Filipi
Renato Šelj, vojnik, Predsjednik Udruge HVIDR-a Črnomerec
don Miljenko Babaić, ratni kapelan HV
Ante Kukavica, kapucin
don Lazar Čibarić
don Anđelko Kaćunko
Ilija Lukanović, teolog i diplomat
Josip Miljak, predsjednik HČSP-a.
Vladimir Mrkoci, prof.
Zdravko Bošnjak dipl. Ing., Zagreb (dragovoljac i branitelj Domovinskog rata)
Vesna Školnik-Popović, dr. med. spec. Ped.
Stipo Pilić, prof. Povijesti

Željko Tomašević, mag. Iur., član predsjedništva HŽD-a
Marito Mihovil Letica, prof. filozofije i religiologije
sc. Marica Đureković
mr .sc. Ante Milinović
sc. Josip Grilec, dipl. ing.
sc. Josip Papković, dipl. inž.
sc. Davor Božin San Pedro, Kalifornija
sc. Zvonko Marušić
Ljerka Smolčec dipl.ing.med.biokem.
Vladimir Biondić, magistar prava
Mijo Maljković inovator iz Požege
Vlado Glavaš
Danica Glavaš
Ante Kunek, Melbourne
Miroslav Kušek, dipl. Iur.
Jasenka Polić Biliško, prof.
Zvonimir Josip Tumbri dipl.ing. građ.
Ivan Klarić, dipl.ing.građ. u m.
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh., umirovljenik, Zagreb
Stipan Perić dipl. oecc Tomislavgrad
Marijan Babić, dipl. Ekonomist
Anto Babić, dipl.ekonomist
Marijana Babić, prof. hrv. i pov.
Iva Babić, dipl. teolog
Tea Babić, dipl. učitelj
Mila Babic, mr. prava
Nevenka Babić
Jelena Mikulić, dipl. ekonomis
Demokrita Perić
Ivanka Bilić. umirovljenica, Zagreb
Branimir Bilić, umirovljenik, Zagreb
Marija Markic, CTC, Toronto
Slobodan Markic, P. Eng., Toronto
Božidar Ručević, dipl. Inž.
Inž. Miroslav Zemljak
sig. Ivan Lulić
Niko Mulanović
Mladen Kostić, član Predsjedništva HNES-a
Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil., relig.
Krešimir Landeka, mag. educ. philol. croat.
Ivan Bastjančić, dipl.ing.
Đurđica Bastjančić, profesorica
Iva Bastjančić, nastavnica

Mladen Križanić, dipl.ing.
Franjo Lučić, prof.
ing. Mijo Mile Kokan, Split
Tomislav Kušec, profesor
Davor Parlov, ing. el.
Vjekoslav Jazbec, dr. med.
Darko Omrčen, dipl.ing.el.
Drago Duvnjak, dipl.ing.
Katarina Duvnjak, student
Anamarija Čuljak, student
Jadranka Čuljak – Duvnjak, dipl.iur
Anđela Hodžić, prof.
Dubravko Pižeta, dipl. ing.
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Ivo Markulin, kap.d.pl., Preko
Ankica Markulin, prof., Zadar
Ankica Mandarić, dipl. ekonomist, Mostar
Darko Belović kap.
Marjan Perić, ing.inf.
Nikša Koncani, dipl.ing.
Željko Lenić, dipl.ing.
Branko Juroš, dipl.oec.
Tomislav Bolanča, dipl.oec., Zadar
Damir Tučkar, dipl.ing.
Lovrić Kazimir,, dipl.ing. drvne ehnologije Frauenfeld-Švicarska
Željko Soldo inž. el, Zagreb
Damir Findrik, dipl. ek.
Ljudevit Kotnik, dipl.ing.str.
Branko Hrkač
Josip Maršić
Slobodan Maršić, dragovoljac domovinskog rata
Hrvoje Maršić
Alojzije Petracic, umirovljenik
Maja Šnajder
Miro Banović
Mirko Dijanek
Jakov Bakovic, Stockholm
Marija Bakovic, Stockholm
Ivan Mrčela
Blažena Magdić, umirovljenica;
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Vide Blažević – strojarski tehničar – Dubrovnik
Petar Bezjak, ex-predsjednik Hrvatskog studentskog zbora

Gojmir Milat
Oskar Šarunić
Anda Luburic
Dusko Abramovic, Toronto-Canada
Nevena Abramovic, Toronto-Canada
Natko Urli
Josip Djukic
Mile Pletikosa
Milivoj Mlikota, umirovljenik, Split
Mladen Deletis
Ivan Vukić
Marija Vukić
Marija Perković
Grozdana Vukić
Tome Vukić
Ante Vukić
Ivan Devčić
Yelka Talaich Realtor w/ Coldwell Banker In California, SAD
Vladimir Dobravec
Mladen Galić
Dragi Ante Doljanin
Pejo Čičak
Katarina Iskra, medicinska sestra, Stuttgart
Dajana Glavota
Hrvoje Glavota
Michael Pack, Engleska
Miljenko Plisic
Stipe Ćurić
Ivan Zvonimir Ćurić
Ilija Ćurić
Katarina Ćurić
Ankica Ćurić
Marija Pavković
Mišel Zaradić
Frano Zaradić
Mišo Zaradić
Ivanka Zaradić
Josip Ivan Brković, Grusi – Poličnik
Hrvoje Ante Brković, Bokanjac – Zadar
Mate Frano Brković, Belafuža – Zadar
Ivo Buntin
Roko Sikirić
Miljenko Baloković

Franjo Filipović
Domagoj Musa
Ante Mlikota, umirovljenik Zagreb
Ivan Mlikota, Zagreb
Marko Mlikota, hrvatski branitelj, Zagreb
Frano Budimlić
Ante Kraljević
Josip Malović, umirovljenik
Marko Šimat, Zadar
Ivanka Koller-Štefančić
Hrvoje Maršić
Mile Pletikosa
Jozo Ćuk
Jelena Ćuk
Ante Marko Ćuk
Alojz Ivan Ćuk
Kate Jelena Ćuk
Tomislav Domagoj Ćuk
Branko Haubrich
Ivanka Haubrich
Ivana Haubrich-Mihovilović
Ivan Balić
Ivo Poljak
Ružica Prišlin
Vicko Goluža, Zagreb
Velimir Čerkez
Zdravko Ban
Vesna Jovicic, Berlin
Ante Babić
Sebastijan Palić, Zagreb
Ile Barišić
Marinko Markić
Carlo Kutniak
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Marija Žarko
Kata Žarko
Ana Barišić
Marija Senjić.

Napomena:
još potpisa dano je na:

<http://kamenjar.com/otvoreno-pismo-ustavnom-sudu-rh/>

Dano u knjizi:

J.Pečarić, Oba su pala, Zagreb, 2016., str. 371.-381.

<http://glasbrotnja.net/josip-pecaric-otvoreno-pismo-ustavnom-sudu-rh/>

DOPISIVANJE S LILI BENČIK, DRAGOVOLJAC.COM, 2021.

PISMO GĐI BENČIK

Subject: Re: Odg: PISMO LILI BENČIK SABORSKIM ZASTUPNICIMA

Date: Sat, 27 Nov 2021 17:04:52 +0100

From: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

To: lili bencik <bencik1195@gmail.com>

Poštovana gđo Benčik,

Nadam se da se ne nadate da će vam odgovoriti oni kojima ste pisali. Oni ne mogu odgovoriti jer znaju da moraju slušati svjetske moćnike koji nisu željeli neovisnu Hrvatsku i koji nikada nisu odustali od svojih ciljeva. Znaju da u ostvarenju njihovih želja moraju koristiti laži.

Tako je nedavno i Mario Filipi stopostotni invalid Domovinskog rata i vukovarski dragovoljac napisao novoizabranom predsjedniku VSRH otvoreno pismo koje je ostalo bez odgovora.

Zato sam i napisao seriju tekstova

DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS

koja je dana u mojoj knjizi:

J. Pečarić, *Mario Filipi*, Portal dragovoljac.com:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/28535-mario-filipi>

Ono hrvatski je pod navodnicima jer oni jesu dužnosnici u RH, ali ne sprovode interese hrvatskog naroda da bi im mogli reći da su hrvatski dužnosnici.

U knjizi su u prvom poglavlju dani tekstovi povezani s tim pismom:

VELIKA ULOGA MARIJA FILIPIJA U RASKRINKAVANJU

NAMJERA RADOVANA DOBRONIĆA	14
DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS	14
MARIO FILIPI , OTVORENO PISMO DOBRONIĆU	20
PRILOG: KAD NE VOLE HRVATSKU NE VOLE NI ZDS.....	24
BITI HRVAT U CRNOJ GORI	32
DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS, 2.	41
(DOBRONIĆ, JB TITO I JA (DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI'	
DUŽNOSNICI I ZDS. 3.)	47

PRILOZI: HRVATSKI RADIO PROGRAM 3 ZZZ FM –	
19 RUJAN 2021 GOD.	51
MIRA O PISMIMA PREDSEDNICIMA	58
JOSIP JOVIĆ, ORJUNA REDIVIVA: PORFIRIJEVI POKLONICI I TUĐMANOVI MRZITELJI	64
'OKLOPNO PRAVOSLAVLJE'	68
FELJTON MR. SC. BLANKE MATKOVIĆ U 'HRVATSKOM TJEDNIKU'	72
ODGOVOR DR. SC. MIRKU VALENTIĆU	90
LILI BENČIK O DOBRONIĆU, JB TITU I IDS-u (DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 4.)	98
PRILOG: GOSPODINE PREDSEDNIČE VRHOVNOG SUDA ZAŠTO NISTE 19.SIJEČNJA 1992. GODINE HRVATSKIM BRANITELJIMA U POŽEGI KOD POLAGANJA PRISEGE OBJASNILI DA ZA DOM SPREMNI NIJE DOPUSTIV NI U KOJOJ PRILICI!?	108
SKEJO, DOBRONIĆ I DVA JOSIPA (DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 5.)	116
PRILOG: GENERAL RAHIM ADEMI, SAMO ISTINA	126
TAKMIČENJE ZA PRVOG SLUGU U HRVATA (DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 6.)	135
TAKMIČENJE ZA PRVOG SLUGU U HRVATA 2. (DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 7.)	140
PRILOG: PISMO PREDSEDNICIMA, 16.	151
ODGOVOR ĐURU VIDMAROVIĆU (TAKMIČENJE ZA PRVOG SLUGU U HRVATA 3.)	158
KAKO POSTATI 'UGLEDNI PROFESOR'?	164

U knjizi sam dao i reagiranje dr. sc. Mirka Valentića koji je bio ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest u Tuđmanovo vrijeme:

Subject: RE: Mario Filipi Otvoreno pismo Dobroniću

Date: Wed, 27 Oct 2021 12:22:34 +0200

From: Mirko Valentic

To: 'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Poštovani kolega, zahvaljujem na Vašoj dobroti da ste mi poslali vrlo vrijedan i zanimljiv prilog kojeg je napisao Mario Filipi, na veliku temu – pitanje našeg odnosa prema uzviku, uskliku „Za dom spremni“, a kojeg se danas veže isključivo za ustaše, kao navodno njihov, ili još točnije: samo njihov pozdrav!. To može biti privlačno samo onim pojedincima koji, da li zlo namjerno ili iz nekih drugih motiva, vežu ovaj usklik isključivo uz Drugi svjetski rat i njegovu ustašku sastavnicu.

I ja sam primijetio u Večernjem listu obraćanje predsjednika vrhovne sudbene vlasti u nas dr. Dobronića narodu s njegovom zastrašujućom izjavom. Zastrašujućom najprije zbog toga jer pokazuje potpuno nepoznavanje materije a objavljuje kao čovjek s najvišeg sudbenog mjesta. Kada sam prvi put čitao prilog dr. Dobronića prva pomisao bila je da li je ovo poziv na kažnjavanje i linč , tj. na progon jednog starog ili davnog usklika koji je u različitim inačicama poznat čak u pučkoj tradiciji. O čemu gospodin Mario Filipi progovara s toliko senzibiliteta da me upravo njegov tekst potakao da vam se javim i zahvalim da ste mi skrenuli pozornost. Čovjeku preostaje tek da se sa starim Rimljaninom čudi i pita: „O tempora o mores Senatus (...). Kako se lako može izgubiti autoritet, tj . vjerodostojnost, kada se nepoznavanjem materije zaplovi nemirnim vodama političkog diskursa.

Valentić je bio i potpisnik poznatog Pisma o ZDS iz 2015. odmah poslije dva akademika i dva biskupa.

Meni je jasno da njegov potpis samo koristi hrvatskim političarima jer oni pokazuju time da im ništa ne znači ni mišljenje takvog stručnjaka jer je bio bliski suradnik HRVATSKOM predsjedniku koji ih je spriječio da ostvare svoje ciljeve u ratu naci-fašističkom agresijom na Hrvatsku.

U knjizi je uz Otvoreno pismo Marija Filipija dan i moj tekst KAD NE VOLE HRVATSKU NE VOLE NI ZDS u kome je dana mnogo šire o tisućugodišnjoj povijesti pozdrava ZDS iz Himne hrvatskih mornara, ali je u prilogu je dano i moje pismo Predsjedniku Ustavnog suda koje je tiskano na više portala ali s podrugljivim naslovom na portalu narod.hr:

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-separovicu-pozdrav-zds-datira-otprije-ndh-tvrдите-li-da-je-postojala-jos-1932-godine>

Naravno, nikada nisam dobio odgovor.

Ako ste pogledali tu moju knjigu znate da su u njoj i dva teksta u kojima su dani Vaši tekstovi:

LILI BENČIK O DOBRONIĆU, JB TITU I IDS-u (DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 4.)

GOSPODINE PREDSJEDNIČE VRHOVNOG SUDA ZAŠTO NISTE 19.SIJEČNJA 1992. GODINE HRVATSKIM BRANITELJIMA U POŽEGI KOD POLAGANJA PRISEGE OBJASNILI DA ZA DOM SPREMNI NIJE DOPUSTIV NI U KOJOJ PRILICI!?

U knjizi je dan i tekst KAKO POSTATI 'UGLEDNI PROFESOR'? U njemu je dano OTVORENO PISMO PREDSJEDNICIMA DRŽAVE, SABORA I VLADE RH na koje također nije odgovoreno. Potpisali su ga jedan biskup, jedan general i dva akademika, a supotpisali još dva akademika, jedan dopisni član HAZU i drugi uglednici. Kako da im se i odgovori kada su tražili *zabranu veličanja zločina*? Jasno je da bi se vlast zamjerila svojim nalogodavcima jer je povod bio slavljenja herojskog čina okretanja na ražnju katoličkih svećenika i ubojstva naroda koji je želio nezavisnu državu, zar ne?

Puno je i drugih Vaših pisama i tekstova sličnog sadržaja.

Pozdravlja Vas,
Vaš Josip Pečarić

PRILOZI:

MARIO FILIPI
OTVORENO PISMO DOBRONIĆU
(...)

INICIJALNI KRUG 'TUĐMAN 100', DRAGOVOLJAC.COM., 2022.

TUĐMANISTI I PUTINISTI

Sve vas lijepo pozdravljam i zahvaljujem se što ste došli na predstavljanje knjige IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN. Zahvaljujem se HVIDR-i grada Zagreba u čijim prostorijama smo danas gosti, g. Branku Hrkaču koji je napravio korice ove knjige. voditelju Predstavljanja Velimiru Bujancu i predstavljateljima Damiru Markušu, i generalima Anti Prkačinu i Ivanu Tolju. Veliko zadovoljstvo su meni, a vjerujem i svima vama učinili počasni gosti Marko Skejo i Luka Podrug. Knjiga se velikim djelom odnosi na njih tj. napadima na njih.

Danas je zbog agresije Rusije na Ukrajinu koja je u mnogo čemu preslika naci-fašističke srpske agresije na Hrvatsku dovela do pojma PUTINIZAM. Kao što znate putinizam se u agresiji na Hrvatsku ogledao u optuživanju hrvatskih branitelja da su ustaše, sama Hrvatska je nazivana ustaškom Tuđmanovom državom, posebno mjesto u tome imale su postrojbe HOS-a i pozdrav ZADOM SPREMNI koji su koristile i druge postrojbe Hrvatske vojske. Sve sama laž do laži, potpuno u skladu s onom mojom podjelom Srba koje se prošli tjedan sjetio general Ivan Tolj u 'Bujici?': Srbe možemo podijeliti na one koje uhvatiš u laži i one koje ne uhvatiš u laži. Putin je Ukrajinu potpuno analogno optuživao za nacizam, a posebno pukovnicu AZOV (Ukrajinski HOSovci), a pozdrav SLAVA UKRAJINI ima istovjetnu povijest kao i ZDS. Razlika je u tome što danas svijet podržava Ukrajinu, a u Domovinskom ratu je podržavao naci-fašističke srpske agresore. Zato su svoj bijes što je Tuđman i hrvatski branitelji pobijedili njihove naci-fašističke slugu, pa su sve radili da u Hrvatskoj dovedu na vlast one koji će u miru sprovesti detuđmanizaciju tj. deustašizaciju. I bili su uspješni u tome tako da su tuđmanisti potisnuti i danas hrvatskom politikom dominiraju putinisti. Uostalom spomenut ću samo pismo 16 hrvatskih generala na čelu s generalom Toljem, i moje Predsjedniku Ustavnog suda ili nedavno pismo invalida Domovinskog rata Maria Filipija povodom očitog putinizma sudbenih vlasti.

Napadom Rusije na Ukrajinu doživjeli su da Putin koristi metodu agresije koju su oni podržavali u srpskom napadu na Hrvatsku, a podržavaju je sve do današnjeg dana. Našim putinistima ne pomaže ni to što zajedno s njima viču „Slava Ukrajini“, ali gazde im i dalje ne dozvoljavaju da koriste istovjetan hrvatski pozdrav ZDS. To je i logično jer su poraženi u agresiji na Hrvatsku,

a za Ukrajince se nadamo da će izboriti pobjedu koja bi bila i njihova pobjeda. Ali time ponižavaju hrvatske političare jer narod nije glup – sve više i više ih doznaje da je taj pozdrav istovjetan tom ukrajinskom a onda mogu prepoznati svu bijedu hrvatskih političara. Vidimo da istovjetnu politiku zapadni moćnici imaju i prema Hrvatima u BiH gdje su omogućili da Hrvati ne biraju svoje predstavnike u vlasti i u tome im ne smeta što se time krše svi mogući zakoni i zdravi razum.

Detuđmanizacija ili denacifikacija Hrvatske počela je odmah s promjenom vlasti 2000. a među prvim je od branitelja na udaru bio HOS-ovac Marko Perković Thompson jer su njegove legendarne pjesme ledile krv u žilama agresora i njihovih podupiratelja u Hrvatskoj. Ali nije odmah bio udar na ZDS pa su na primjer 2008. našli tri ustaške kape među više od 100,000 Hrvata na Jelačić placu u Zagrebu i počela je zabrana njegovih koncerata. Te godine sam organizirao tri otvorena pisma za obranu Thompsona od suludih napada a tiskana je i knjiga (drugo i treće s prof. dr. sc. Slobodanom Langom):

M. Kovačević i J. Pečarić, *Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj*, Fortuna, Zagreb, 2008.

To ne znači da putinisti iz Hrvatske svojim napadima nisu pomogli autorima velikosrpskog Drugog memoranduma SANU koji je uslijedio, tako da sam 2012. godine tiskao knjigu:

J. Pečarić, *Hajka na Thompsona*, Zagreb, 2012.

Godinu dana kasnije imamo veliki napad na slavnog hrvatskog nogometnog reprezentativca Josipa Šimunića kome sam kasnije posvetio knjigu:

J. Pečarić, *Josip Šimunić i 'Za Dom spremni'*, Zagreb, 2019, str. 362.

Godine 2014. počinje zapravo rat u Ukrajinu okupacijom Krima, a već početkom 2015. Ukrajinci prepjevavaju „Bojnu Čavoglave“.

Kasnije iste godine imamo veliki napad na Thompsona i 'Bojnu Čavoglave'. Posljedice tih napada hrvatskih putinista su knjige:

J. Pečarić, *Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!*, Zagreb, 2015. pp.406.

J. Pečarić, *Thompson – pjesmom za Hrvatsku*, Zagreb, 2017. Str. 409.

J. Pečarić, *Predsjednica i 'Za Dom spremni'*, Zagreb, 2019. str. 214.

J. Pečarić, *'Bojna Čavoglave' / Thompsonofobija*, Zagreb, 2022. str. 404.

Međutim spomenimo da je iste 2015. godine prije napada na Thompsona oskrnavljen spomenik IX. Bojni HOS-a u Splitu i o tome govorim u knjizi koju danas predstavljamo. Otvoreni napadi na Skejove HOS-ovce počeli su 2016. pa o tome ima puno tekstova i u spomenutim novijim knjigama o napadima na Thompsona, ali i u knjigama:

J. Pečarić, J. Stjepandić, *Ništa se još promijenilo nije*, Zagreb, 2017. str. 346.

J. Pečarić, *Dnevnik u znaku 'Za dom spremni'*, Zagreb, 2017. str. 312

J. Pečarić, *HOS*, Portal dragovoljac.com, 2021.

J. Pečarić, *Za dom spremni i Slava Ukrajini*, dragovoljac.com, 2022.

Veliko zgražanje hrvatskih putinista izazvala je knjiga s dr. Stjepandićem zbog posvete:

U povodu 25. obljetnice međunarodnog priznanja Republike Hrvatske ovu knjigu posvećujemo hrvatskim vitezovima, a napose pripadnicima HOS-a, koji su ginuli za Hrvatsku uz pozdrav ZA DOM SPREMNI.

Uz posvetu je išao i amblem HOS-a koji je odobren od hrvatskih vlasti i koji putinisti ne priznaju i time otvoreno pokazuju da su protiv same države.

Zapravo sve to i sve te moje knjige, otvorena pisma s puno potpisa hrvatskih ljudi ništa nije značilo. Nažalost, trebao je Putin to isto raditi Ukrajincima, njihovim HOS-ovcima tj. Pukovnji Azov da bi mnogi u Hrvatskoj spoznali istinu o 'hrvatskim' političarima – putinistima. Na žalost sprema se i suđenje pripadnicima Pukovnije AZOV po uzoru na srpska suđenja hrvatskim braniteljima koja su odobrili hrvatski putinisti. Podsjetit ću vas na naš PROSVJED ZBOG NAPADA NA PRAVNI SUVERENITET REPUBLIKE HRVATSKE koji smo uputili Hrvatskom Saboru 08. 10. 2011. a potpisao ga je veliki broj Hrvata npr, više od 150 akademika, biskupa, sveučilišnih nastavnika, doktora znanosti. Naravno nije bilo odgovora pa su Srbi uz odobrenje hrvatskih putinista optuživali i sudili hrvatske branitelje. Sjetimo se samo montirane optužnice protiv simbola hrvatske obrane: od pokojne doktorice Vesne Bosanac do ove današnje ratnog pilota Danijela Borovića. Možda se danas hrvatski putinisti i usude 'odgovoriti' jer napad na Ukrajinu je zapravo i napad na one u svijetu čiji su poslušnici mnogi od njih.

Naravno postoji mnogo drugih analogija u ponašanju hrvatskih putinista i samog Putina.

Npr. hrvatski putinisti održavaju mit o Jasenovcu. Vidjeli smo kako je žestoko reagirala Srbija na dokument HAZU o zaštiti hrvatskih nacionalnih interesa prilikom pregovora s BiH, Crnom Gorom i Srbijom glede njihova ulaska u EU. A u dokumentu se spominje JASENOVAČKI MIT. Danas sve više i više doznajemo za brojne dokaze o partizanskim zločinima u ratu i komunističkim zločinima poslije rata i da su mnogi zločini koje su navodno napravili ustaše su obično lažna povjest. Danas Putin za svoju blokadu izvoza hrane iz Ukrajine optužuje zapadne sile, a zapravo samo želi izazvati GLADOMOR u svijetu po uzoru na Staljinov GLADOMOR u Ukrajini koji je odnio 6-7 milijuna ukrajinskih života. Naravno hrvatski putinisti podržavaju očite laži braneći tako i svoje pretke čiji zločini svakim danom postaju sve više poznati, ali i zbog toga što njihovim gazdama u svijetu to odgovara. Ne zaboravimo da je i HRVATSKI predsjednik akademik Franjo Tuđman stradao i zbog osporavanja Jasenovačkog mita.

Vjerojatno su hrvatski putinisti nesretni i zato što su istraživanja tuđmanista i poraz srpskih naci-fašističkih agresora doveli do zaustavljanja proširivanja jasenovačkog mita koji je već i opjevan u pjesmi:

*Ponovljen je genocid Hrvata
Po treći put Srpskog lažnog brata.*

*Srbin kamu ponovo dočeka
 I progone, ko pre pola veka.
 "Srbosek" im izum kraj stoleća
 njime seku ruke, noge glave.
 Za vađenje očiju i kad Srbe dave
 I zato imaju specijalne sprave.
 Jasenovac opet logor posta
 I stratište i novo ratište.
 Razrušiše Spomen obeležje
 Razbudiše duše umorenih
 Da ih svuda prate njine kletve.
 Znete li za ovu pjesmu?*

ŽNaravno, hrvatski putinisti je skrivaju od hrvatskog naroda jer je jednostavnije 'prodavati' laži kada imaš apsolutnu vlast kao što su je imali u prethodnoj državi. Danas mogu uklanjati spomen ploču HOS-ovcima u Jasenovcu. Lakše bi im bilo da su to radili uz ovu pjesmu, ali kad nisu mogli i uklanjanje te ploče i napadi na HOSovce služe istom cilju.

Kada čitamo riječi o ovome što se događalo u Jasenovačkom logoru tijekom Domovinskog rata moramo pozdraviti naše političari što kriju od nas ovu strašnu istinu o nama. Zato moramo biti sretni što Hrvatskom vladaju putinisti, a ne tuđmanisti, zar ne?

Šalu na stranu.

Takvo ponašanje hrvatskih vlasti i drugih putinista samo pokazuje koliko sam bio u pravu kada sam tvrdio:

NE VJERUJTE HRVATSKIM POLITIČARIMA KOJI NISU ZA DOM SPREMNI.

Hvala.

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/branitelji/tudmanisti-i-putinisti/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/30837-govor-akademika-pecarica-tudmanisti-i-putinisti>

**A. KAČUNKO I J. PEČARIĆ, HRVATSKA
PJESNIKINJA MARIJA DUBRAVAC, ZAGREB, 2022.**

STATUT SRPSKO-HRVATSKE KOALICIJE

**PREDSTAVLJANJE KNJIGE MARIJA FILIPIJA *NIKOLA
TESLA ISPOD PAUČINE* U SISKU**

Dopustite da vas sve lijepo pozdravim.

Pred nama je treće dopunjeno izdanje knjige Marija Filipija *NIKOLA TESLA ISPOD PAUČINE*.

Filipi je Zagrebčan rođen 24. ožujka 1950. godine, politolog, dugogodišnji novinar u više redakcija, u mladosti uspješan veslač, u ratu dragovoljac, zatim 100% invalid kao posljedica ratnog stradanja. Prva knjiga „Nikola Tesla ispod

paučine“ je njegova prva knjiga uopće, a ovo je kao što sam već naglasio njezino treće izdanje. U međuvremenu je objavio knjigu svojih ratnih svjedočanstava „Na istočnom pragu Domovine“, kao i zbirku pjesama „Od mira do rata i natrag“. Također sklada pjesme koje sam i pjeva. A koliko je talentiran Mario Filipi govori i njegova Standup komedija „Kako glumiti normalnog čovjeka“.

U Uvodu knjige upozorio sam na jedan događaj koji pokazuje koliko je Tesla stalna aktualna tema osobito u Srbiji, Ukazao sam na reagiranje tamošnjih medija na izjavu legendarnog tenisača Novaka Đokovića koja se dogodila u trenucima kada sam pisao taj Uvod. On je nehotice izazvao buru u medijima kada je spomenuo Nikolu Teslu jer je tijekom jednog razgovora kazao da se divi geniju rođenom u Smiljanima.

Srpski portali su Đokovićevu izjavu doživjeli ovako: srpski portali taj su razgovor prenijeli uz naslove „Đoković otkrio kojem se Srbinu divi“, a dan kasnije zamjerili hrvatskim kolegama što su u svojim tekstovima napisali da je „Đoković otkrio da se divi geniju rođenom u Hrvatskoj“. Zamjerili su i napali one koji su napisali istinu! Zar se Smiljan ne nalazi u Hrvatskoj?

Priča me je podsjetila na jednu priču iz Australije, a kako je ta priča draga Mariju Filipiju nadam se da će biti zanimljiva i vama: Za vrijeme Domovinskog rata bilo je puno doseljenika iz Hrvatske i Srba i Hrvata. Morali su učiti Engleski pa su bili u istim razredima. Tako mi je jedna Hrvatica ispričala da je s njom u istu grupu bila i jedna Srпкиnja koja je na predstavljanju tvrdila da je ona iz Knina koji je u Srbiji. Ona je intervenirala tvrdeći da je Knin u Hrvatskoj. Profesorica je morala donijeti kartu i pokazalo se da je Knin u Hrvatskoj. Srпкиnja je plačući vikala: *Nije u Hrvatskoj - u Srbiji je!*

Odavno sam naučio kako Srbi fanatično brane svoje laži. Pa i Dobrica Ćosić je rekao da je Srbima laž najviše pomogla u povijesti. Žestoko reagiranje srpskih medija na činjenicu da se Tesla rodio u Hrvatskoj pokazuje da tu ima nečeg mnogo višeg. A to upravo pokazuje ova knjiga. Ja sam u svom Uvodu posebno obratio pažnju na Filipijevu raspravu o Teslinoj izjavi u koju malo tko u Hrvatskoj sumnja: *“Ponosim se svojim srpskim rodnom i hrvatskom domovinom.”* Ona se pripisuje Tesli, ali je nedokazana.

Da sam Uvod pisao danas onda bih posebnu pažnju posvetio događaju u Smiljanu, rodnom mjestu Nikole Tesle, gdje je 21. srpnja upriličena svečanost blagoslova Križa podignuta njemu u čast.

Natpis na križu je:

"Na križu smrt je svladana i Svjetlost tamu pobijedi...!"

U spomen NIKOLI TESLI 10. 7. 1856. – 7. 1. 1943. / genijalnom izdanku hrvatskoga duha / znanstveniku svega svijeta / koji je noć pretvorio u dan / te gradio budućnost čovječanstvu.

U njegovu rodnom Smiljanu / u povodu 80. obljetnice preminuća. 'Planetarna Hrvatska', 2022.

Gospički župni vikar don Anđelko Kačunko tada je spomenuo navodni srpski rod Nikole Tesle:

Tesla spaja hrvatsku domovinu i "srbski rod", pravoslavnu obitelj i katoličko okruženje, a uz to je Europljanin u Americi te vrhunski znanstvenik i ujedno kršćanski vjernik.

<https://ika.hkm.hr/novosti/u-smiljanu-blagoslovljen-kriz-u-spomen-na-nikolu-teslu/>

Don Anđelko me je upozorio: *Pogledaj koju je buru, poglavito "tamo daleko", izazvalo podizanje Križa u spomen Tesli kao KRŠĆANINU:*

"TESLIN KRIŽ" U SMILJANU:

"Ne interesuju me Dubrovnik i Rovinj, za mene je važan Jasenovac, Jadovno, Smiljane... tamo su Teslu proglasili za Hrvata - naveo je Vučić:

<https://pink.rs/politika/420639/vucic-o-orkestriranim-napadima-iz-hrvatske-necemo-dozvoliti-reviziju-istorije-u-koju-se-ulaze-ogroman-novac>

<https://www.vesti-online.com/pokrstili-teslu/>
<http://www.veritas.org.rs/happy-tv-27-07-2022-dobro-jutro-srbijo-zasto-hrvati-bez-trunke-srama-i-dostojanstva-kradu-tudu-istoriju-i-prisvajaju-poznate-licnosti-video-web/>
<https://serbiantimes.info/novi-skandal-u-hrvatskoj-katolicki-svestenici-pokrstili-teslu-u-rodnom-mestu-nedaleko-od-masovne-grobnice-600-srba/>
<https://likacclub.eu/video-poglavar-srpske-pravoslavne-crkve-posjetio-rodno-mjesto-nikole-tesle-u-smiljanu-i-zapjevao/>
<https://www.portalnovosti.com/tesla-je-svedocio-veru>
<https://www.novilist.hr/rijeka-regija/lika-senj/patrijarh-spc-porfirije-u-smiljanu-svijetu-treba-mir-kako-se-nikada-ljudska-krv-ne-bi-prolila/>
<https://banija.rs/novosti/drustvo/22952-patrijarh-porfirije-osvestao-obnovljeni-hram-svetih-apostola-petra-i-pavla-u-smiljanu-kod-gospica.html>

Puno neistina o Tesli razobličava ova knjiga. Pa i u pozivu na ovo predstavljanje dan je Filipijev tekst o tome:

Koliko ste puta slušali da je Nikola Tesla bio ekscentrični ili ludi znanstvenik, izdvojen iz ljudskog društva i zadubljen samo u svoje eksperimente, da nije volio žene, da nije volio družiti se s ljudima, da se je ponosio svojim srpskim rodnom i hrvatskom domovinom i još mnogo toga sličnog.

Sve je to daleko od istine i iskrivljuje dobro lice velikog znanstvenika do izgleda karikature. Ali kad odgrnemo paučinu zabluda i mitova, pojavljuje se sasvim drukčije, mnogo ljepše stvarno lice velikana.

Prije nego što sam vam Mario Filipi objasnio istinu o geniju, tj. objasnio kako je pao mit o Nikoli Tesli Srbinu, ja bih ipak pohvalio Srbe. Naime znamo kako su prošli u agresiji na Hrvatsku kada je sam Milošević svoju „hrabru“ vojsku usporedio sa zečevima. Svi znamo da im je najviše u povijest pomogla laž (Dobrica Ćosić). Ipak u RH je na vlasti nešto što sam svojevremeno nazvao Srpsko-Hrvatskom koalicijom zbog činjenice da je u svim ideološkim pitanjima najvažnija osoba u RH Milorad Pupovac. Zato je jasna njihova bliskost sa SPC i patrijarhom Porfirijem i odnos prema blaženom Stepincu (pogledajte tekstove u današnjem Hrvatskom tjedniku:

VELIKOSRPSKI SNOVI SRPSKE PRAVOSLAVNE CRKVE

PORFIRIJE

SVETI SRPSKI ČETNIK I RAZBOJNIK KOJI ZAZIVA NOVE RATOVE
i

KAKO SU HRVATSKE GUSKE I GUSANI PRETVARALI U SVETCA
NOTORNOG ČETNIKA U MANTIJI

Objavio sam i što im je Statut koji je u skladu s takvim nazivom koalicije:

STATUT SRPSKO-HRVATSKE KOALICIJE:

ISTINA DOBRICE ĆOSIĆA

Ima jedna zemlja satkana od laži,

*Dobrica, Ćosić o njoj nam govori:
 Što ću reći, deco, neka se uvaži,
 Srbin jadan večno samo laži zbori.
 Laže, laže, laže, iz razloga dvesta,
 Laž mu se ko guja u srce uvukla;
 Tamo joj pradede ostaviše mesta,
 Do danas ju nije Istina zatukla.
 A što će bre Srbin kad lagati mora,
 Kakav se rodio, takav će i mreti?
 To mu je sposobnost data odozgora,
 Sa takvom odlikom lako mu živeti.
 Čujte zašto laže: Da sebe obmane,
 Da uteši drugog, da sakrije bedu...
 Da ohrabri brata kada u drek pane,
 Da ga sram i savest živog ne pojedu.
 Laže zbog poštenja, laže zbog slobode,
 Laže maštovito, ma bre - od zanata!
 A zar nismo uvek bili prelivode?
 Domoljublje lažno časti nam se hvata.
 Laž je inventivna slika srbske ćudi,
 Inteligencije, čitavog nam bića;
 Na laži opstala država i ljudi -
 Dinastija slavna Karađorđevića.
 Do sudnjega dana laž je naša dika,
 Kolenokolenunasleđe ostavlja...
 E to vam je braćo sreća vaskolika,
 Laž nek se neguje i ne zaboravlja.
 Pogledajte dobro na dno istorije,
 Laž je spašavala majčicu Srbiju.
 Bez nje nam ni danas lepe sreće nije
 Laž će nam do groba čuvati naciju.*

U tom tekstu sam dao i GLAVNE LAŽI SRPSKO-HRVATSKE KOALICIJE: MIT O JASENOVCU; ZA DOM SPREMNI JE POZDRAV IZ NDH i LAŽI O DOMOVINSKOM RATU

<http://bezcenzure.hr/vlad/statut-srpsko-hrvatske-koalicije/>

Tekst je dan i u mojoj knjizi:

J. Pečarić, "Pokvareni četnici", dragovoljac.com:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/31891-pokvareni-cetnici>

U Uvodu knjige spominjem i taj naziv Srpsko-Hrvatska koalicija:

Lito u Tisnom 2022., otvaramo s predstavljanjem knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIA. Tih dana je sjajni hrvatski kolumnist

Joško Čelan napisao u Hrvatskom tjedniku tekst o Thompsonu pa sam taj tekst koristio u svom govoru. Tako sam naveo i dio njegova teksta u kome se spominje partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac (moj govor s tog predstavljanja dan je u Prilozima).

Poslije predstavljanja don Lazar mi je komentirao kako je Čelan precizniji od mene u tom nazivu, jer sam ranije bio oštrij u tome. Na što je don Lazar mislio?

Ja sam vladajuću koaliciju prvo nazivao srpsko-hrvatskom želeći naglasiti činjenicu da je u toj koaliciji glavni Pupovac. Naime svjetski moćnici su željeli pobjedu Srbije u ratu s Hrvatskom, a kada je od srpske 'strašne' vojske Tuđman s hrvatskim braniteljima u 'Oluji' napravio zečeve nisu mu ni na pogreb htjeli doći.

Zato sve vlade poslije Utemeljitelja hrvatske države poslušno rade sve što žele ti svjetski moćnici. A njihove želje su ostale iste. Kada već Hrvatskom ne vlada Milošević, onda je dobar i Pupovac.

Kasnije je u Hrvatskom Saboru sam Plenković (zabunom ili po onom „neće jezik nego pravo“) nazvao tu koaliciju ČETNIČKOM, pa ja koristim to ime.

Tada me don Lazar podsjetio na moju pitalicu:

-Koja je razlika između četnika i jugoslavena?

-Četnik je poštteni četnik, a jugoslaven je pokvareni četnik!

Dakle, pokvareni četnici na vlast su po Vama gori od četnika, pa je očito da je Vaš naziv – po Vašoj tvrdnji - blaži od Čelanovog!

I što odgovoriti don Lazaru kad ostanete bez teksta?

Jedino, napisati knjigu o POKVARENIM ČETNICIMA i posvetiti je don Lazaru, zar ne? Knjigu i jesam posvetio don Lazaru a sada poslušajte što će nam o srpskim lažima oko Nikole tesle kazati g. Mario Filipi.

O STATUTU SRPSKO-HRVATSKE KOALICIJE

Vidim da je mojim prijateljima posebno zanimljiva pjesma *ISTINA DOBRICE ĆOSIĆA* koju sam uzeo kao Statut Srpsko-Hrvatske koalicije pa su mi s pravom zamjerali što nisam u govoru u Sisku naveo i autora pjesme. Zapravo to je iz pjesme sjajne hrvatske pjesnikinje Marije Dubravac iz Brisbane-a tj. bez završnog dijela pjesme:

*Ma bravo Dobrice na toj diskreciji,
 Tko sramotu prizna, prašta mu se pola!
 Laž je srbska znana našoj Kroaciji;
 Da ste zemlja laži - istina je gola.*

Prijatelji kojima šaljem svoje tekstove to mogu znati, ali govor je objavljen na portalima pa sam trebao imati i taj podatak:

<https://bezcenzure.hr/toptema/predstavljanje-knjige-marija-filipija-nikola-tesla-ispod-paucine-u-sisku/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/32182-govor-akademika-pecarica-na-predstavljanju-knjige-nikola-tesla-ispod-paucine>

Pjesmu sam objavio u knjizi: PROF. DR. SC. NEVEN ELEZOVIĆ, ZAGREB, 2021. jer je hrvatska pjesnikinja pjesmom komenirala objavu znanstvenog rada kojim je dokazano da je Popis žrtava JUSP Jasenovac lažan:

Naslov: Re: Fwd: PANIKA U HRVATSKOJ I SRBIJI ZBOG ZNANSTVENOG DOKAZA O JASENOVAČKOJ LAŽI

Datum: Tue, 2 Mar 2021 09:23:52 +1000

Šalje: Maria Dubravac

Prima: Josip Pecaric<pecaric@element.hr>

Poštovani prof. Pečariću,

hvala na obavijestima. Dr. sc. Nikoli Baniću i prof. dr. sc. Nevenu Elezoviću iskrena čestitka na iscrpnom radu i sigurnim dokazima glede brojke stradalih u Jasenovcu, a patrijarhu Porfiriju i bratiji, šaljem ponovno 'opevanu' istinu njihova 'oca nacije' Dobrice Ćosića. I vrapci su je već naučili, ali Srbi se nikako ne žele pomiriti s tom činjenicom. Bl. kardinal Stepinac reče: 'Komunizam se od laži rodio, od laži živi, i od laži će umrijeti.' A Dobrica za Srbe otvoreno izjavi: „Laž je srpski državni interes.“ Dakle, ne samo što je laž pred Bogom grijeh, nego, narodna izreka tvrdi kako su u laži i noge kratke.

ZDS Marija Dubravac

ISTINA DOBRICE ĆOSIĆA

(...)

Nebrojeno je tekstova kojima je povod ta istina Dobrice Ćosića.

I to ne samo u RH.

Evo primjera iz Crne Gore, iz mog Kotora:

U Kotoru osvanuli plakati sa tekstom Dobrice Ćosića: Laž je srpski državni interes

19/10/2020

Izvor: Skala radio

U Kotoru su jutros osvanuli plakati na kojima je ispisano, kako stoji u tekstu, priznanja Dobrice Ćosića: "Laž je srpski državni interes", javlja Skala radio.

**Priznanja Dobrice Ćosića:
„ Laž je srpski državni interes“**

Dobrica Ćosić, književnik, član SANU,
bivši predsjednik države,
„otac srpske nacije“ napisao je sledeće:

-"Mi lažemo da bismo obmanuli sebe, da utešimo drugoga; lažemo iz samilosti, lažemo iz stida, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju bedu, lažemo zbog poštenja. Lažemo zbog slobode . laž je vid srpskog patriotizma i potvrda naše urođene intelegencije. Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno."

- "Laž je srpski državni interes."

- "Laž je u samom biću Srbina."

- "U ovoj zemlji svaka laž na kraju postaje istina."

-"Srbe je toliko puta u istoriji spašavala laž..."

Dobrica Ćosić, književnik, član SANU, bivši predsjednik države, „otac srpske nacije“, napisao je sljedeće:

-„Laž je srpski državni interes.“

-„Laž je u samom biću Srbina.“

-„U ovoj zemlji svaka laž na kraju postaje istina.“

-„Srbe je toliko puta u istoriji spašavala laž...“

Plakati su zalijepljeni na električnim stubovima, autobusnim stajalištima, izlozima.

Kako saznaje Skala radio, plakati su postavljeni i u drugim gradovima Crne Gore.

<https://www.cdm.me/politika/u-kotoru-osvanuli-plakati-sa-tekstom-dobrice-cosica-laz-je-srpski-drzavni-interes/>

Već sam javio da je portal narod.hr objavio tekst s predstavljanja u Sisku.

Očito je da su na tom portalu koristili ono što imamo na portalu Biskupije:

<https://biskupija-sisak.hr/predstavljena-knjiga-nikola-tesla-ispod-paucine/>

Ali uz njihove tekstove uvijek idu linkovi s njima povezanih linkova, pa sam dobio i komentar:

Vidim tek večeras da je predstavljanje bilo i na Kaptolu i kod Košića - pa to je fantastično.

O predstavljanju na Kaptolu sam već pisao pa u Prilogu ponavljam taj tekst.

Josip Pečarić

NEKE PORUKE HRVATSKE PJESNIKINJE

Naslov:DOMOLJUBE, POČIVAJ U MIRU!

Datum:Sun, 20 Dec 2020

Dragi svi!

Izgubili smo još jednoga čestitoga Hrvata, slugu Božjega, člana naše akademije, do groba spremnog za Boga i sveti hrvatski Dom - biskupa Milu Bogovića.

Počivao u miru!

ZDS Marija

*Srela sam ga nedavno u Krasnom,
Iz oka mi sretna suza tekla.
Stisnula sam ruku stvoru časnom
I s veseljem za 'Dom spremni' rekla.
Osmijeh mili krasio mu lice,
U očima domoljublje sjalo.
On bje čovjek Križa, trobojnice,
Da je svetac srce mi je znalo.
Na polasku blagoslov mi dade,
Poklon štono Božju snagu krije.
Ja uskliknuh: 'Zbogom domoljube!'
DOK JE SRCA, BIT ĆE KRACIJE!*

**POČIVAJ U MIRU VJERNA DUŠO HRVATSKA!
MARIJA DUBRAVAC**

**Re: PREDSTAVLJANJE KNJIGE MOJIH STO KNJIGA
U TISNOM**

Fri, 7 Aug 2020

Poštovani profesore,

*Rekao bi Matoš: 'Ah, ta perspektiva,
Taj Plenković što no veći slijepac biva
I nož krvav ljubi četničkome bratu,
A pljuje u lice HOS-ovome jatu.
Ah ta uska varoš, taj narod što stenje,
Puštajući nek dušman ruši mu znamenje
I jednoga dana pobjednički zbori:
'Ovdje su oduvijek bili srpski dvori'.*

(Nažalost, kako je počelo – ne piše nam se dobro).

*S bolom u duši
ZDS Marija Dubravac*

SRETAN ROĐENDAN I IMENDAN DON ANĐELKU KAČUNKU!

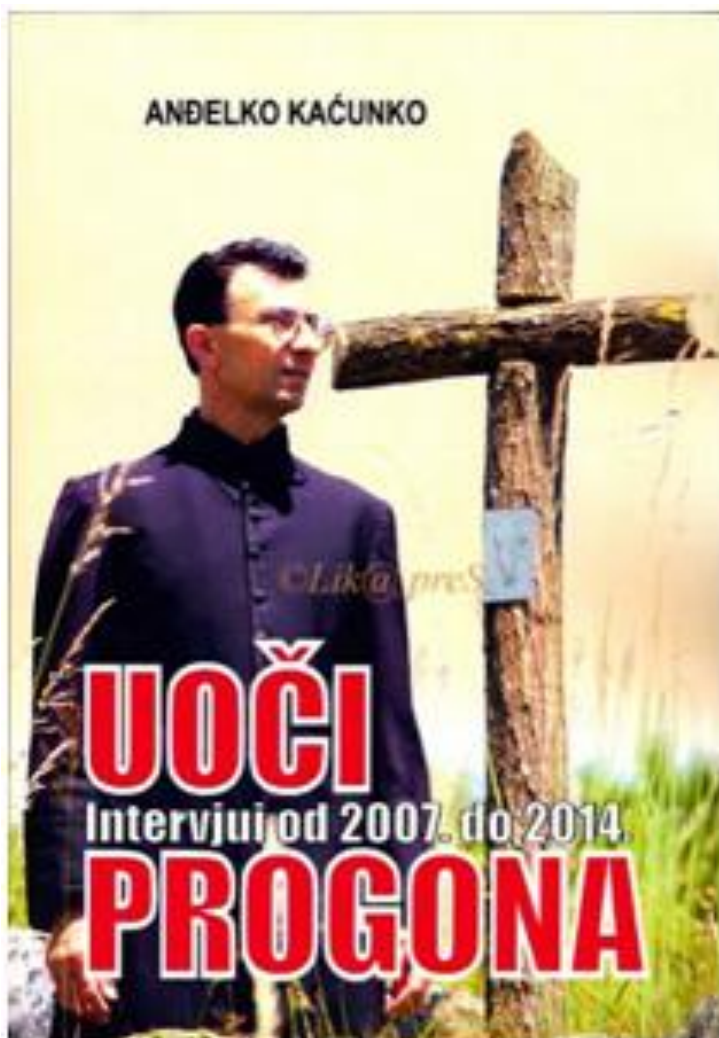
Sun, 2 Aug 2020

*Dragi naš don Anđelko,**Bogoljube, domoljube, glazbeniče, pjesniče, spisatelju, političaru, kritičaru...*

*Sretan Vam rođendan i imendan uz pregršt lijepih želja, a posebno
blagoslov i zagovor Gospe od Anđela. Neka Gospa i anđeli Božji bdiju nad
Vama u sve dane života. Sretno! (Molim, sjetite se često naše patničke
Domovine u Sv. Misama, jerbo, živimo u vremenu kad se sve nečiste sile
gore i dolje urotiše protiv naroda Božjega, posebno hrvatskoga.*

Hvala).

*Za Boga i Dom!
Marija Dubravac*

*DON ANĐELKU KAČUNKU
(uz rođendan i imendan 2020.)*

*Posla draga Gospa od Anđela,
Vrlog sina Rodu hrvatskomu.
Uz rođenje žarko poželjela:
'Nek je na čast i Bogu i Domu.'*

*Po anđelim' Anđelko se zove,
Voljom Gospe svećenikom posta.*

*Vjerno slijedi staze Isusove,
Za Križ i stijeg žrtvuje se dosta.*

*Knjigom širi, s duhom Evandjelja,
Znanje, snagu, svjetlo ravnoj stopi.
Poput hrabrog Ive Krstitelja
Istinama lažove poklopi.*

*Bog mu dao hvalevrijednog dara,
Kao Svetom Dalmatincu, Jeri.
Jezik, ruka, divna čuda stvara,
Geslo mu je: 'Živjeti po vjeri.'*

*Sveđ ponavlja: 'MOLI – RADI – RODI -
Ključ opstanka Crkve i naroda -
Božji Zakon neka Dom naš vodi,
Za budućnost Hrvatskoga roda!'*

*Don Anđelko, sretan spom rođenja,
A imendan nek je i sretniji!
Bog daj snage za nova trpljenja -
Do Uskrsa tek po Kalvariji!*

Re: Fwd: HR♥️🙏🙏♥️HR
Sat, 30 May 2020

Dragi profesore,

*hvala na čestitci. Uzvraćam također, premda čisto sumnjam da će zbog
čudnoga ponašanja tehnike, moja pošta doprijeti do Vas. Obično se vraća ili
mi govori da ne postoji dotična adresa. Što više, upozoravaju me kako
pojedine poruke mogu biti virus. I tako... Sprječavaju nam komunikacije na
sve načine. Bog vas dragi poživio i podario Vam što više dragocijenoga
zdravlja!*

ZDS Marija Dubravac

RUŽA KROACIJA (Uz Dan državnosti)

*Sve sam tebi ispjevala rime,
Sve molitve za te' izmolila,*

*Biserjem ti okitila ime,
Lijepa moja Domovino mila.
Na srcu te k'o svetinju nosim
K'o što majka drago čedo svija,
Rano, kasno, dobrog Boga prosim
Da ne svene ruža Kroacija.*

*Mnogi zlotvor htio te ubrati
O divoti tvojoj često snio,
Ali Bog je tvoje lijepe lati,
Za sinove hrvatske stvorio.
Ne boj mi se ružo, Hrvatice,
Kad za tobom segne ruka gruba,
Ti ćeš mila širiti latice
Dokle bude vrlih domoljuba.*

PRIPJEV:

*Neka cvijeta ruža moja
K'o u vijeku sedmom što je,
Nek' zasvijetli sva ljepota
Crven, bijele, plave boje.
Širi grane, ružo bajna,
Nek' te vjetri ne unište,
Slavnom rodu hrvatskomu
Krasi ime i ognjište.*

Marija Dubravac

Naslov: **LIJEPO IME JOSIP!**

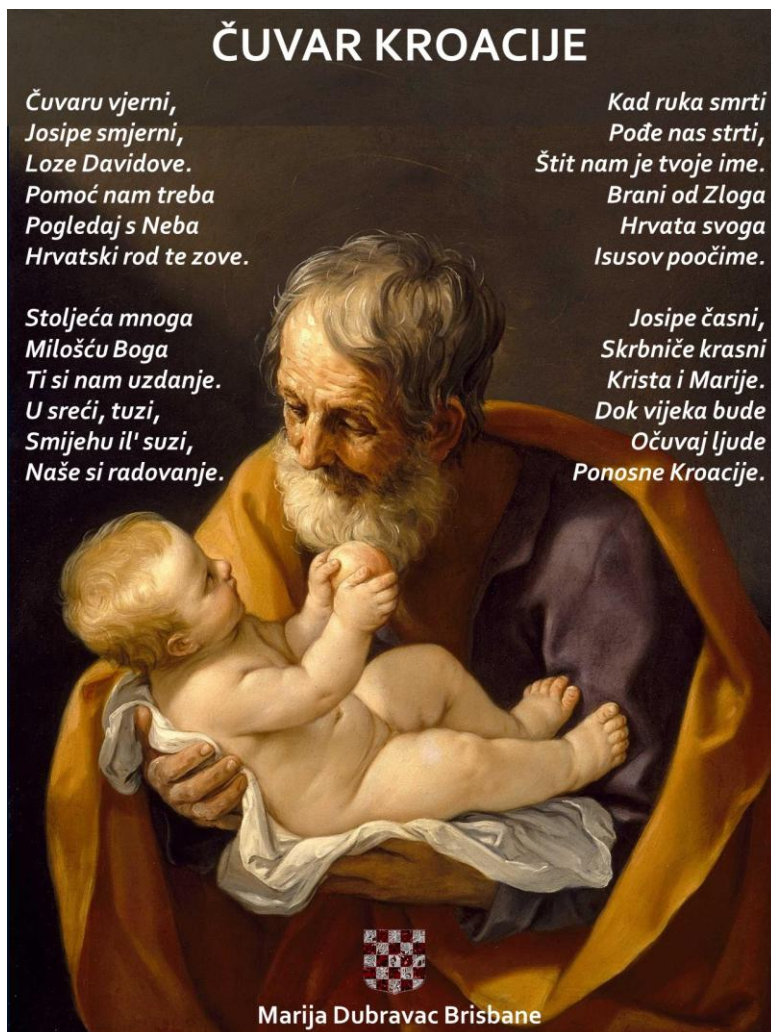
Datum: Mon, 19 Mar 2018

Dragi svi, uz blagdan divnoga Sv. Josipa, Isusovog poočima, upućujem iskrene čestitke svečarima i svečaricama našega društva, kao i ostalima, koji su slučajno na listi, a nose jedno od najljepših imena naše svete vjere. Posebnu čestitku upućujem trojici Josipa: g. Josipu Stjepandiću predsjedniku HAZUDD-a, akademiku Josipu Pečariću i Josipu Turkalju. Nažalost, nisam stigla ispuniti želju našega počasnoga predsjednika Dragana Hazlera te spomenutim velikanima posvetiti posebnu pjesmu, no ako Bog da zdravlja – bit će za iduće Josipovo. Sjetimo se također i mnogih pokojnih Josipa - domoljuba, čuvara rodne Grude i vjere Kristove. Slava im! (Molimo žarko

prečistoga zaručnika Marijina neka nas spasi od đavolje "rodne ideologije i istanbulske konvencije" žive propasti nas i naše djece).

Uz blagoslov Sv. Josipa:
ZDS Marija Dubravac, Brisbane

Dan je tekst pjesme: *ČUVAR KROACIJE* koju je uglazbio don Anđelko Kačunko.

FW: Pisma dr. Stjepandića

Fri, 27 Apr 2018

Dragi svi,
napomenuh jučer - osim g. Mile Prpe, u našem HAZUDD-u ima još puno dragulja. Jedan od njih je i naš poštteni domoljub dr. Stjepandić. Bilo bi šteta ne pročitati dva njegova najnovija pisma. Hvala Josipe (uz moju skromnu pjesmu).

ZDS Marija Dubravac, Brisbane

DOZIVA NAS DOMOVINA DRAGA

*Ima u nas dragulja i zlata –
Mudrih ljudi kova svakolika.
Darova nam Zemljica Hrvata
Domoljuba, časnih mučenika,*

*Kardinala, slavnih profesora,
Glazbenika, vrijednih poštenjaka;
Svećenika, pjesnika, doktora,
Krasnih majki, čestitih seljaka...*

*Dala nam je ko rajsku prirodu,
Jadran plavi, brda i doline,
Zelen gaje i artešku vodu,
Divne čari mile Domovine.*

*Sve imamo, a nemamo ništa,
Jer smo sluge hudog gospodara.
Ostao nam spomen od ognjišta,
Iz davnina naša povijest stara,*

*Na vremena dok 'čitavi' bismo,
Dok nas gazde nisu rasprodali.
Rode mili pitaj se čiji smo,
Za koju smo zemlju bojevali?*

*Nije l' naša majka Hrvatica,
Nisu l' djedi junacim' se zvali?
Nisu l' hrabrog Tomislava klica,
Nisu li se za Dom zaklinjali?*

Budimo se, braćo, već je hora,

*Odbacimo gazdu jugovraga.
Bolji život Hrvat imat mora,
Doziva nas Domovina draga.*

Marija Dubravac

**RE: Blagoslovljen kip bl. Alojzija Stepinca + Knjige o Praljku u
Hercegovini**

Wed, 9 May 2018

Poštovani prof. Pečariću,
zbog blokade ne mogu ostaviti komentar na stranici biskupije Sisačke, niti na portalima, glede 'Blagoslovljen kip bl. Alojzija Stepinca' stoga Vam šaljem uglazbljenu pjesmu – komentar, našega Stanka Šarića. Slava kardinalu Stepincu! Zaslužio je spomenik i ulicu u svakom selu i gradu, posebno u Zagrebu.

Marija Dubravac, Brisbane

SV. ALOJZIJU STEPINCU

Zapjevajmo duše snagom
S kraja na kraj Domovine,
Kroacijom neka dragom
Do Neba se pjesma vine.
Svecom posta naš Stepinac
Časnog roda, časni sinac.
Moli za nas Alojzije,
Sunce Zemlje Kroacije.

Zapjevajmo Lijepu našu,
Srca nek se ruka prima
Svanula je željna zora
Bogu vjernim Hrvatima.
Krunu primi naš Stepinac
Rimu, Kristu, odan sinac.
Moli za nas, Alojzije,
Sunce Zemlje Kroacije.

Zapjevajmo o Hrvati
Mučeniku domoljubu,
Sjajnoj zvijezdi što no zlati
Povijesti nam sudbu grubu.

Temelj kamen naš Stepinac
Djedova nam vrli sinac.
Moli za nas, Alojzije,
Sunce Zemlje Kroacije.

Zapjevajmo stvoru što no
Dobrim djelom ime kiti.
U nevolji, nesretnika
Poji, hrani, grli, štiti.
Milosrdni naš Stepinac
Pravednosti odan sinac.
Moli za nas Alojzije
Sunce Zemlje Kroacije.

Umuknite, oj, dušmani,
Ukroti se pakla silo,
Nek osjeti čovjek svaki
Stepinčevog srca, bilo.
Naša nada, naš Stepinac
Neumrli zemlje sinac.
Moli za nas, Alojzije,
Sunce Zemlje Kroacije.

Ne bojmo se braćo Zloga
Kroz vremena ova gruba.
Branit će nas voljom Boga
Ruka svetog domoljuba.
Hrvatskoga roda sinac,
Neumrli naš Stepinac.
Moli za nas, Alojzije,
Sunce Zemlje Kroacije.

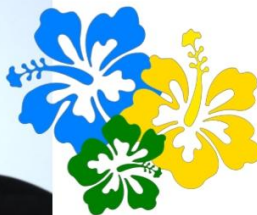
Marija Dubravac Brisbane
SVETOM ALOJZIJU STEPINCU - STANKO ŠARIĆ - YouTube
► 4:21 <https://www.youtube.com/watch?v=7PMgCHwnLRA>

UZ ROĐENDAN AKADEMIKU J. PEČARIĆU
Sun, 3 Sep 2017

*Uz najljepši i najčasniji pozdrav naroda hrvatskoga,
 kojega braniše naši junački djedovi:
 "HVALJEN ISUS i ZA DOM SPREMNI" -
 neka je sretan rođendan našem akademiku prof. Josipu Pečariću,
 uz želje za dobro zdravlje, Božji blagoslov i snagu za daljnju bitku protiv
 hrvatskih neprijatelja. Profesore, s Vama smo u zlu i dobru!*

ZDS Marija Dubravac, Brisbane

Uz rođendan akademiku J. Pečariću

Nije velik tko kleči i moli,
Tko pepelom posipa si glavu,
Već je velik tko u suznoj doli
Brani Križa i trobojke slavu.

U ko'm stvoru kuca bilo djeda,

Kog' ognjišta starog žari plamen,

"ZA DOM SPREMNI" tko gaziti ne da,

Taj je velik u sve vijeke. Amen.

Sretan Vam rođendan profesore!

(Čestitku uredio vrli domoljub Ilija Knežević)

FW: Dr. Stjepandić nas pokušava naučiti elementarnom domoljublju
Mon, 10 Jul 2017

Hvala g. Pečariću. Našem "neukrotivom" dr. Stjepandiću i ljudima na snimci koji cijene vrijednost pozdrava svojih otaca, uzvratimo glasno i s ljubavlju: "ZA DOOOOOOM SPREMNIIII! (Osvrt o toj zgodi slijedi ubrzo, a za sada evo isječak iz jedne već ranije objavljene pjesme.

Uz B.B. i dobro zdravlje:

ZDS Marija Dubravac Brisbane

*Iz ljubavi sinak očuvao
Hrabrog oca drevnu tradiciju,
Za Dom! Spremni! – ginuo, klicao,
Veličajuć Majku Kroaciju.
"Za Dom mriti" vrijedilo i Zrinskom,*

*Dom očuvat i mravak je spreman.
 Dom je ponos čovjeku tuđinskom,
 Al' Hrvatu bijesna prijeti neman.
 Slijepci štiju nauku Brozovu,
 Pljuju, gaze, domoljubne znak'e.
 Radije bi na Markovom krovu
 Vid'li ruglo zvijezde petokrake.
 Kad prolaze pored Kuće svete
 Jugo-đavo zaurla u duši,
 Bijelo polje ustaša ih sjeti
 Stog požele nek se crkva sruši.
 Vrli Kinez, Brazilac, Japanac,
 "Za Dom spremni" kliče od vjekova.
 Samo bijedni jugozatupanac
 Ne poznaje povijest pradjedova.*

*Marija Dubravac Brisbane
 (Iz pjesme SIMBOLI NACIJE)*

MARIJA DUBRAVAC STANKU ŠARIĆU

Stanko Šarić je izveo himnu Bokeljskih Hrvata „Bokeljska noć”:
<https://youtu.be/uOvNyI8KgFE>
 posvetio Josipu Pečariću i njegovoj obitelji:

Snimku ove pjesme posvećujem mom dragom prijatelju akademiku Josipu Pečariću, rođenom Kotoraninu, velikom znanstveniku, neumornom domoljubu i pregaocu za hrvatske nacionalne interese i njegovoj cijeloj obitelji.

Komentar gđe Marije Dubravac:

Stanko Šarić – bravo i hvala! Počastio si pjesmom Čovjeka pred kojim se trebaju postidjeti mnogi 'veeliki' naduti umovi današnjice. Nažalost, mnogi ne shvaćaju da se ljudska veličina ne krije u tituli, nego u jednostavnosti, skromnosti, toploj riječi, milosrđu, bogoljublju i domoljublju. A našega Josipa krasi sve spomenute vrline. Bože, čuvaj nam ga!

DIV KOTORSKI

*Profesore, Božji daru,
 Sine puka hrvatskog,
 Kao svijeća na oltaru
 Goriš u čast roda svog.
 Snagu uma Bog ti dao
 Strepi pred njom dušmanin,*

*Junaštvom se opasao
Kotorskoga kraja sin.
Neka sikću ljute zmije,
Nek pucaju strijele, grom –
"Za Dooom!" širom Kroacije,
Josip kliče snagom svom.
Zalud mržnja i osveta
Zalud vrišti paklen vrag,
Naš Pečarić, div kotorski
Stijegu, Križu, čuva trag.*

Marija Dubravac

TOMISLAV DRŽIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

LIJEVOM NAŠOM

ZABRANJUJE SE ZDS, ČETNIČKA KOKARDA OSTAJE DOPUŠTENA, A KOMUNISTIČKIM MESARIMA NAZIVAT ĆE ULICE

ZVONIMIR HODAK

Ponajbolji živući kolumnist u "Lijepoj našoj" **Hrvoje Hitrec** dao je odličnu definiciju psiho-političkog stanja u državi Hrvatskoj: "Depresija koja se pomiče prema represiji" ili tako nekako.

01.05.2023.

Ne daju "oni" da se samo tako zaboravi čl. 133. Krivičnog zakona SFRJ. To je onaj zloglasni članak zakona koji govori o verbalnom deliktu za kojim uzdišu oni koji nisu u Domovinskom ratu uzvikivali ZDS na Srđu, u Vukovaru, Kninu... ZDS je za njih klasičan primjer verbalnog delikta zbog kojeg se nekada odlazilo na Goli otok, u Gradišku staru...

U samoupravnom socijalizmu to je bilo "vaspitno delovanje"... "Memorija pamćenja" **Krausa, Kajtazija, Pupovca, Pejovićke**, 6.ličke i sličnih bila je u Saboru usmjerena na staru mudrost koja glasi: "Nije gotovo kad je gotovo, nego je gotovo kad mi kažemo da je gotovo". **Dragutin Junaković** nas upozorava na fejsu kako je odavno poznato da Srbi dijele Hrvate na "srpske sluge i ustaše". Valjda smo svi mi koji volimo poklič ZDS ustaše.

Eto zašto "ustašluk" toliko "divlja" u Hrvatskoj. Postaje skoro nepodnošljivo. Crkva sv. Marka nastala je davnih dana kad se tek razvijao Zagreb u grad. Obzirom na to da je na njenom krovu naslikan grb s prvim bijelim poljem još tamo na prelazu iz 14. u 15. stoljeće, očito je već tada sve bilo puno ustaša. I sad samo probajte zamisliti "duševne boli" naših progresivnih zastupnika s lijeve bande kad moraju na sjednice Sabora, a kraj njih stoji crkva s "ustaškim grbom". E, nećete drugovi!

Ponovno se neposlušne 'ustaše' goni u zatvor

Sad kad su kazne za pozdrav ZDS dignute u nebeske visine, ljevičari i jugonostalgici svih boja zazivaju da taj prekršaj preraste u kazneno djelo tako da se može ponovno neposlušne "ustaše" goniti u zatvor. I kad se jednom napokon riješimo ustašluka i ustaša, evo nama "naših" iz Nepala, Afganistana, Indije, Cejlona, "uže Srbije" – ma "ceo svet". Zanima me samo s čim će ucjenjivati Hrvateke kad jednom potjeraju sve "ustaše" u zatvore zbog verbalnog delikta? Dobro je napisao pok. Slavko Goldstein: "1941, godina koja se vraća" ili tako nekako.

Dok ovo pišem na fejsu mi netko šalje sliku Ante Gotovine. Ispod slike razapetog Isusa general drži raširenu majicu HOS-a s pozdravom ZDS. Bojim se nije li to najava početka lova na generala koji je naše ljevičare razočarao više puta. Prvi puta za vrijeme Oluje, drugi puta kad se iznenada vratio iz mitskog Haaga, a potom i slikanje s majicom HOS-a. Nije to, drugovi, u skladu s "demokratskim" standardima. Hrvatska je zemlja lovaca i zečeva.

Pitali zeka koja mu je najveća želja u životu? "Najveća? Hm, da naučim igrati šah!". "Zašto baš šah?". "Da pojedem Lovca!".

Hrvatski problem broj jedan je lova. Svima je premalo love. Na "crvenoj" Trešnjevci to se zove "dekintiranost". Bune se liječnici, nadriječnici, medicinske sestre, suci, sudačko osoblje, policajci, vatrogasci... Možda da se malo smanji nekima kojima Vlada daje iz proračuna šakom i kapom kao npr: manjinama. Nedavno je zasjedao Savjet za nacionalne manjine. Vrlo važno tijelo. Dakle, taj Savjet je donio važne odluke o kojima ovisi djelovanje "manjinaca" u kulturi. Dobili su samo 7,8 milijuna eura za ovu godinu što je zanemarivih 20,6 posto više nego prošle godine.

Najviše za kulturu dobila srpska nacionalna manjina

Kako to i priliči, najviše je za kulturu dobila srpska nacionalna manjina, 2,1 milja eura, pa Zajedničko vijeće općine Vukovar 188 tisuća eura, SKD Prosveta 932 tisuća eura, pa 600 tisuća za tjednik Novosti. I tako, love ima. Oko tisuću raznih "nevladinih udruga" od Gongga do Documente famozne Vesne Teršerlić godišnje progutaju i milijardu kuna odnosno eura. Sad bi lovu htjele i sestre po bolnicama, doktori, suci i razno razni radnici. Pa kako će preživljavati ljevičari iz raznih nevladinih udruga i nacionalne manjine ako Vlada dio novca prenamijeni za radnike. Hrvateki trebaju do vijeka plaćati svima onima koji se još nisu "psikički" oporavili od "bljeska i oluje". Apetiti su veliki. Mnogima je dosadio život u Srbiji pa se sada svakodnevno vraćaju. Naravno bez traktora.

Međutim, u Jugi su u tim tzv. slabije razvijenim sredinama bivše SR Hrvatske današnji manjinci živjeli uglavnom od državnih potpora. Stoga i sada valjda očekuju državne potpore. Zato, drugovi, moramo se uključiti i pomagati. Zanimljivo je kako se do sada kod nas jedino nisu bunili novinari da imaju male plaće. Ma figu je to zato jer su svi mediji, osim HRT-a, privatizirani, a kao protiv privatnih poslodavaca je bolje ne buniti se jer ćeš ubrzo ostati bez

posla. Ili su odlično plaćeni za svoj ljevičarski posao ili Ja glasujem za to da se, uz sve ove ostale, odmah povise i sve plaće našem malaksalom i izglednjelom novinarskom lumpenproletarijatu. Ili kako ih je **Trocki** nazvao "intelektualnim proleterima".

Dakle, vidjeli smo da love uglavnom ima, ali ne za svakoga. Probudili se i "dečki s Knežije". Kvart u kojem sam odrastao i koji je postao "popularan". U noćnom klubu se malo zapucalo, ali ono što je meni zapelo za oko je vijest da su dva policajca suspendirana jer su naplatili dvije kazne od 200 kuna i taj novac zadržali za sebe. Wow, za 30 eura izgubiti posao! Stvarno su ti naši policijoti sirotinja kad se dadu "potkupiti" s tridesetak eura. Zar nije racionalnije dati policiji pristojnu plaću nego ih plaćom od 4500 kuna. Doslovno podstrekovati na kršenje zakona.

Prazne floskule

Znam da će mnogi čistunci dreknuti kako bez obzira na sve, poštenje uvijek mora biti na prvom mjestu. Ma to su prazne floskule. Bjedno potplaćeni policajci su uvijek "tempirana bomba" svakog demokratskog sustava. Dakle, treba manje razbacivati državnu lovu na manjince, nevladine udruge, nove automobile, izrade raznih beskorisnih strategija itd., a više platiti ljude koji rade za društvo izuzetno korisne i vrijedne poslove.

Oscar Wilde je jednom napisao: "Tragično je da danas toliko mladih ljudi započnu život lijepo kao ja - ne radeći ništa, a na kraju završe tako jadno – radeći nešto korisno".

Doživjeli smo i dan da famozni "sudija iz Zadra" na sva zvona hvali hrvatsku vlast. Fala Bogu, sad smo mirni jer kad **Sava Štrbac** podržava Vladu i Ministarstvo pravosuđa i uprave onda smo sigurno na pravom putu. Prema provaliji. Okomio se drug "sudija" na Hrvatsku pravoslavnu crkvu i njenu borbu da se registrira kao vjerska zajednica u RH. Inače, u Lijepoj našoj je registrirano 55 vjerskih zajednica. Tu su hinduistička, budistička, scientološka itd., a sad "hrvatski arhiepiskop" **Aleksander** "kidiše" na Hrvatsku pravoslavnu crkvu. Srbi za takve uljeze obično kažu: "Ej' bre Stavro, kud si navro!". Arhiepiskop još od 2017 zahtjeva upis u Evidenciju vjerskih zajednica. Ministarstvo pravosuđa i uprave je, nakon dvije i pol godine "dubokog" razmišljanja, napokon, naravno, odbilo naivnog Aleksandera. A on, onako naivan, ravno k meni u kancelariju, kuc-kuc na vrata, došao vjerujući u nekakvu tužbu, žalbu... Morao sam mu kazati istinu. A istina se u ovom slučaju zove "utopija".

Da je tome tako pokazuje pravni rašomon na sceni u RH. Hrvatska pravoslavna crkva (HPC) je protiv negativnog rješenja Ministarstva pokrenula upravni spor koji su, naravno, također izgubili na Upravnom sudu. Nakon žalbe HPC Visokom upravnom sudu, ovaj najviši upravni sud u državi je uvažio žalbu HPC-a, ali unatoč tomu je nadležno Ministarstvo pravosuđa 22. ožujka ove godine opet donijelo odluku da od upisa nema ništa. Idi, bre, pa se

opet žali... Izgleda da SPC pod dirigentskom palicom **Porfirija i Pupovca** vjerojatno misli kako nema hrama Božjega za dobrobit blagovernog srpskog naroda izvan SPC-e. SPC ima prave igrače i sponzore u likovima **Plenkovića, Malenice, Pupovca** i "gospođe ministarke". Tko šljivi sudove ako su na suprotnoj pravnoj strani od vladajuće koalicije. I tako je arhiepiskop Aleksander okupio oko sebe ekipu koju čeka put u "drugu ligu-istok".

Tu su **Tihomir Dujmović**-novinar, **Damir Borovčak**-novinar, **Igor Vukić** (srpskih korena), novinar-**Marko Jurić** koji se navodno otvoreno zalaže za ustaške pozdrave, **Vjekoslav Krsnik**-novinar, **Mario Filipi**-publicist i još brojni drugi. Sava Štrbac ih je odmah pročitao. I sad naš Sava Štrbac hvali "herojsku borbu" Vlade RH protiv agresora - HPC. Neće biti na odmet ni spomenuti da kad bi se priznala takva nova crkvena zajednica, ona bi mogla u budućnosti baciti oko na nekretnine koje uz "Božju pomoć" posjeduje SPC. Meni osobno je drago zbog "kolege-sudije" Save Štrbca. Barem se bjelodano vidi koga štiti hrvatska vlast. Uvjeran sam da je pravda spora, ali nedostižna. Kod pravde nema jamaca.

Povijest Hrvata završava s farsom

U Hrvatskoj i nadalje "status quo... vadis". Za verbalni delikt kad vikneš ZDS čeka nas uplatnica na četiri tisuće eurića i nakon toga Remetinac. Ali zbog ravnoteže, četnička kokarda je dopuštena, a komunističkim mesarima dodjeljivat će se nazivi ulica i trgova. Po **Vladi Ranogajcu** nazvati će se ulica u Jarunu. Posmrtno bi mu trebalo dodijeliti i diplomu pravnog faksa zbog otkrića nove pravne norme: najprije streljaj, a onda optuži. Koliko su u ono vrijeme, za kojim toliko nariču **Mile Kekin** i **Nenad Stazić**, sudovi bili brži i efikasniji. Nije bilo žalbi, zavlacenja postupaka...

Povijest Hrvata koja je počela s Bašćanskom pločom, završava, kao i obično, farsom. Naime, sudbina pok. generala **Janka Bobetka** podsjetila me na ofucanu usporedbu povijesti i farse. Začudilo me i pomalo iznenadilo da je u subotnjem broju Večernjaka skoro stranica teksta posvećena pok. generalu Janku Bobetku. Hrabro! Bobetko je još 1. kolovoza 1991. bio jasan i rezolutan. U govoru u Hrvatskom saboru bio je jasan i pragmatičan: "Hrvatska mora u rov ili će je staviti u grob". Njegove zasluge na južnom bojištu i debllokadi Dubrovnika postale su dio povijesti Domovinskog rata. Naslov na šestoj strani subotnjeg Večernjaka govori sve o liku Janka Bobetka. Kad je počela histerična hajka na pobjednike Domovinskog rata, jedan od prvih na listi bio je baš Bobetko. Njegov odgovor bio je i tada jasan: "Odlučio sam, dođu li po mene, živ im u ruke ne idem". Što su o tom stavu mislili **Jadranka Kosor, Šeks, Sanader** i kompanija? Nevažno! U povijesti Domovinskog rata Janko Bobetko ne treba isforsirane glorifikacije. Istinski je i autentični hrvatski heroj.

Za Bobetka vrijedi ona Oscara Wildea: "Svaki velikan ima svoje sljedbenike, ali i svoga Judu koji mu piše biografiju".

Zoran Šprajc uredno uređuje na TV-u "Lice nacije". Pri tome spušta "glasni prdež". Treba samo malo mašte pa zamisliti bi li se smatralo "avangardnim" da to kaže neki desničarski novinar. Oprostite, promašio sam. Jasno je da neki desni voditelj ne bi ni mogao dobiti emisiju na TV-u s nacionalnom koncesijom. Sve udarne emisije rezervirane su na TV programima s nacionalnom koncesijom samo za ljevičare i jugofile. Npr.: **Danijela** na HRT, Šprajc na RTL-u, **Stanković** na HRT-u, N1-nema nacionalnu koncesiju, ali kod njih nastupaju sve sami vojnici ljevice, bez izuzetka. I to ne olovni vojnici, već pravi od krvi i mesa. O, draga Lijeva naša Hrvatsko!

Fejs je živuo. Stipe je skoro "riknuo" u Jasenovcu. **Ivicu Granića** živo interesira hoće li Stipe biti upisan u knjigu jasenovačkih žrtava i za koliko će se broj žrtva time povisiti. Od Stipe se uvijek može očekivati - jako puno. Jedan stari partijaš mi je jednom pričao da je tamo šezdesetih godina Stipe bio tvrdi lijevi dogmatik. Tada je vrijedila dogma o odumiranju države kao takve. E, tada se Stipe navodno ponudio da sam odumre umjesto države.

Narod smo s puno dobrih ideja.

*Engleski pisac **Samuel Johnson** jednom je uskliknuo: "Čudno je, gospodine, s kako malo prave intelektualne superiornosti ljudi mogu postati slavne ličnosti u javnom životu".*

<https://direktno.hr/kolumne/zabranjuje-se-zds-cetnicka-kokarda-ostaje-dopustena-komunistickim-mesarima-nazivat-ce-ulice-313947/>

THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

UGLEDNI ODVJETNIK DAVORIN KARAČIĆ KRITIZIRAO POLICIJU

21. lipnja u 07:43

Dragi prijatelj Davorin Karačić ne posustaje u obrani najljepšeg domovinskog pozdrava:

NIJE SPORNO

UGLEDNI ODVJETNIK KRITIZIRAO POLICIJU: 'ISTICANJEM HOS-
OVE ZASTAVE NIJE PREKRŠEN JAVNI RED I MIR'

<https://direktno.hr/.../ugledni-odvjetnik-kritizirao.../>

<https://dragovoljac.com/.../39893-ugledni-odvjetnik...>

U državi u kojoj su na vlasti oni koji ispunjavaju želje svjetskih moćnika pa i kada se treba raditi protiv hrvatskih zakona to je normalno. U mnogim tekstovima upozorio sam da se to sluganstvo ogleda u lažima o:

1. Alojziju Stepincu.
2. Jasenovcu
3. Pozdravu ZDS

Veliki napadi na ZDS su počeli nakon velikosrpskog MEMORANDUMA SANU 2.

Naime odmah sam i konstatirao da je veliki uspjeh srpske politike to što taj memorandum sprovode hrvatske vlasti. Napadi na ZDS su sammo prividno zbog NDH, a zapravo su to napadi na Domovinski rat.

Evo mojih knjiga u kojima sam puno pisao o toj sluganskoj politici hrvatskih vlasti s napomenom da ne treba zaboraviti činjenicu da vlasti samo sprovode politiku svjetskih moćnika koji su pomagali fašističku agresiju na Hrvatsku.

Evo mojih knjiga o tome:

1. J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012.
2. J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.
3. J. Pečarić, Thompson – pjesmom za Hrvatsku, Zagreb, 2017. Str. 409.
4. J. Pečarić, Predsjednica i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019. str. 214.
5. J. Pečarić, Josip Šimunić i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019, str. 362.
6. J. Pečarić, HOS, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HOS3.pdf>

7. J. Pečarić, 'Bojna Čavoglave' / Thompsonofobija, Zagreb, 2022. str. 404.

8. J. Pečarić Za dom spremni i Slava Ukrajini, [dragovoljac.com](http://www.dragovoljac.com), 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/.../30156-za-dom-spremni-i-...>

9. J. Pečarić, IX. Bojna "Rafael Vitez Boban", Zagreb, 2022., str. 349.

10. J. Pečarić, Liste sa Stanforda, Fah idioti i Josip Šimunić, [dragovoljac.com](http://www.dragovoljac.com), 2023:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/simunic.pdf>

11. J. Pečarić, Vukovar: Trijumf Tuđmanizma [dragovoljac.com](http://www.dragovoljac.com), 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/VukovarTrijumf.pdf>

Možete pogledati npr. moje pismo:

Otvoreno pismo Predsjedniku Ustavnog suda RH

<http://dragovoljac.com/.../21790-akademik-pecaric...>

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo.../>

<https://narod.hr/.../akademik-pecaric-separovicu-pozdrav...>

<https://otporas.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo.../>

<https://hrvatskonebo.org/.../akademik-josip-pecaric.../>

Ili pismo Marija Filipija:

OTVORENO PISMO DOBRONIĆU

<https://narod.hr/.../hrvi-mario-filipi-u-otvorenom-pismu...>

Pismo imate i u mojoj knjizi o Mariju Filipiju:

J. Pečarić, Mario Filipi, Portal [dragovoljac.com](http://www.dragovoljac.com), 2021.:

<https://www.dragovoljac.com/.../pecaric/28535-mario-filipi>

Moj propust je što do sada nisam napisao knjigu o Karačiću.

Josip Pečarić

DRAGOVOLJAC.COM

Mario Filipi

Knjiga za preuzimanje

DVA PISMA O ZDS PREDSJEDNICIMA VRHOVNOG I USTAVNOG SUDA

21. srpnja

Mario Filipi je napisao otvoreno pismo Predsjedniku Vrhovnog suda g. DOBRONIĆU o pozdravu ZDS:

<https://narod.hr/.../hrvi-mario-filipi-u-otvorenom-pismu...>

O tome možete pogledati i moju knjigu:

J. Pečarić, Mario Filipi, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<https://www.dragovoljac.com/.../pecaric/28535-mario-filipi>

Što se tiče predsjednika Ustavnog suda možda će vam biti zanimljivo moje pismo njemu:

OTVORENO PISMO PREDSJEDNIKU USTAVNOG SUDA RH

Poštovani Predsjedniče Ustavnog suda RH,

S nevjericom sam pročitao Vaše Priopćenje od 5. lipnja 2020. u kome konstatirate:

„U odnosu na pozdrav +Za dom spremni!. Ustavni sud je u nekoliko svojih odluka izrazio jasno stajalište da je riječ o ustaškom pozdravu Nezavisne Države Hrvatske te da taj pozdrav nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske.“

Vidim da ste i doktor znanosti, pa pretpostavljam da znate osnovne činjenice o tom pozdravu.

Tako poznati hrvatski povjesničar Ivo Rendić Miočević (Hrsvijet, 29. kolovoza 2017.) tvrdi:

...danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona) pozdrav „Za dom spremni“ kojim se Pavelić koristio u svezi s Ličkim ustankom 1932. antimonarhofašistički je poklik.

Vi ste dr. znanosti! Tvrdite da se radi o ustaškom pozdravu iz NDH! Tvrdite li Vi da je NDH postojala te 1932. godine?

Naime vidim da znate pun naziv NDH, a ne pronalazim nigdje riječ koja je povezana s ustašama u tom nazivu.

Ali, kako ste doktor znanosti pretpostavljam da ipak znate da u to vrijeme nije postojala NDH.

U knjizi dr. sc. Marija Jareba Ustaško-domobranski pokret od nastanka do travnja 1941. godine, Zagreb 2006. (drugo neizmijenjeno izdanje objavljeno je 2007. godine). U toj knjizi postoji prilično opširno poglavlje (stranice 344.-414.) o organizacijama Hrvatskoga domobrana, od nastanka te organizacije u Argentini 1931. godine do Drugoga svjetskog rata. Postoji, dakle, dovoljno podataka o Hrvatskome domobranu, no nešto treba i pročitati. Ta organizacija bila je dio Pavelićeva Ustaško-domobranskog pokreta. Pavelić je istodobno bio ustaški poglavnik i vrhovni starješina, odnosno njegov su pokret činili

Ustaša - hrvatska revolucionarna organizacija (UHRO) i organizacije Hrvatskoga domobrana. Ustaška organizacija bila je malobrojna i vojnički ustrojena organizacija, a domobranske organizacije bile su ustrojene kao masovne i legalne organizacije koje su okupljale hrvatske iseljenike (i radnike u nekim europskim zemljama).

U hrvatskoj javnosti je poznata i domobranska zastava na kojoj je pozdrav ZDS i datum 12. svibnja 1931., kao i dokumenti iz tog vremena u kojima se izrijeком tvrdi kako se radi o „domobranskom pozdravu“.

S obzirom da se tvrdi kako je Pavelić autor tog pozdrava, a bio je vođa i Ustaša i Domobrana, očito nije mu smetalo to što se tvrdilo da se radi o domobranskom pozdravu.

Dapače, kada već izričito tvrdite da je ZDS ustaški pozdrav iz NDH, morali bi znati da je odnos ustaša i ostalih u toj državi bio sličan onom o kome piše dr. Jareb. I u NDH se ZDS koristio mnogo šire i imate ogroman broj dokumenata na kojima piše ZDS, a koji nisu izdale Ustaše.

Dapače, Ustaše su ga koristile samo godinu dana a onda su tom pozdravu dodali i Poglavnika. A ZDS je ostao u širokoj upotrebi.

To sam nedavno napisao i našim povjesničarima:

A što se tiče ZDS i naših povjesničara smiješno mi je kada vidim da nikome nije palo na pamet da je samom Paveliću itekako to bio domobranski pozdrav jer mu je bilo draže da je prihvaćen mnogo šire u narodu, a to je i potvrđeno u NDH jer su ga Ustaše koristile samo godinu dana.

Kao znanstveniku itekako bi i Vama trebalo biti očito da je na isti način kao što je prije rata Paveliću odgovaralo to što je ZDS domobranski pozdrav, tako mu je odgovaralo da je u hrvatskoj državi pripadao svima, a ne samo Ustašama.

Kao znanstveniku itekako bi i Vama trebalo biti očito da je takvo izjednačavanje svih s Ustašama nešto što je danas dio Memoranduma SANU 2, a tijekom Domovinskog rata pa sve do danas to čine svi koji su protiv hrvatske države.

Meni kao akademiku iz znanosti koju smatraju vrhuncem logike nikad neće biti jasno kako u tome sudjeluju i suci VS RH. Pravnici bi itekako trebali znati što je logika!

Ili Vi doista mislite da je NDH postojala i tridesetih godina prošlog stoljeća? Istina, vidimo da i danas u Srbiji, a i njihove sluge u RH tvrde kako je i danas RH zapravo ustaška država.

Kao znanstveniku meni je itekako jasno zašto prof. dr. sc. Rendić-Miočević piše kako je ZDS danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona).

S druge strane ono što mi nije jasno jesu napadi na od vlasti odobreni grb HOS-a, a da Vrhovni sud nije izdao ovakvo priopćenje u kojem bi nam objasnio mogu li hrvatski dužnosnici uklanjati i govoriti o uklanjanju znakovlja koje je odobrila hrvatska država.

Ili se oni samo ponašaju u skladu s vama sudcima VS RH, sudeći po tvrdnji prof. Rendić-Miočevića, a i mnogih drugih?

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/.../21790-akademik-pecaric...>

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo.../>

<https://otporas.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo.../>

<https://hrvatskonebo.org/.../akademik-josip-pecaric.../>

PRILOZI: Priopćenje VS RH.

i

Domobranska zastava sa ZDS

Posebno mi je drag tekst o zome objavljen na portalu narod.hr:

AKADEMIK PEČARIĆ ŠEPAROVIĆU: 'POZDRAV ZDS DATIRA
OTPRIJE NDH – TVRDATE LI DA JE POSTOJALA JOŠ 1932. GODINE?

<https://narod.hr/.../akademik-pecaric-separovicu-pozdrav...>

IZ PISMA MARIJA FILIPIJA DOBRONIĆU

22. srpnja

Akademik Dubravko Jelčić u Hrvatskom Slovu od 18. svibnja još 2001. piše: "U tom procesu nacionalnog oslobođenja i političko-ideološkog izbavljenja HDZ nije objektivno prosudio duhovno stanje jednog dijela naroda. Nitko u HDZ-u, doslovce nitko, nije vjerovao da u Hrvatskoj, čak i među Hrvatima, ima toliko onih koji - kako je izričito rekao Petar Šegedin - tako strasno mrze svoj narod."

Je li današnji HDZ, a da o oporbi i ne govorimo upravo takav kada proganja hrvatske svetinje.

Oni tako proganjaju ZDS a znaju, jer je to u Otvorenom pismu Dobroniću i napisao hrvatski branitelj Mario Filipi, kako je ZDS iz himne hrvatskih srednjovjekovnih mornara.

„U mjestu Punat na otoku Krku pučki sakupljač narodnih sjećanja na povijest Rado Žic Mikulin zabilježio je pjesmu koja je zapravo bila himna hrvatskih srednjovjekovnih mornara. Oni su sebe nazivali ormanci prema brodovima koji su se zvali ormanice i dominirali su Jadranom do kraja prvog milenija. U toj himni slogan „Za dom spremni“ pojavljuje se gotovo doslovno na čak tri mjesta. Ovako glase stihovi u originalnoj puntarskoj čakavici i „prevedeno“ na ovaj naš današnji novoštokavski jezik.

Prva strofa:

Mornari smo s brodova strašnih

Što dušmanu probijaju bok

Za dom uvijek smo spremni

Na neprijatelja učiniti naskok.

Peta strofa:

Za dom uvijek smo spremni

Ako treba i život dat'

Jer uvijek u boju ljutom

Brata brani brat.

Sedma strofa je ponovljena prva.

Gospodin Žic Mikulin je tu pjesmu i otpjevao, tako da znamo i melodiju. Ona je objavljena u knjizi o najstarijoj povijesti Hrvata kako ju je narod zapamtio. Knjiga nosi naslov „Putom Sunca – crveni bojovnici iz Horezma“. Knjiga je izašla 2019. godine u Zadru. Žic Mikulin osobno svjedoči da je pjesmu čuo od svog prastrica kada je imao 15 godina, dakle 1950. godine, a on ju je opet naučio od svojih djedova iz 19. stoljeća i još dublje u prošlost.

Pjesma je morala biti napisana onda kada su postojale ormanice, a to znači u srednjem vijeku, jer kasnije se ti brodovi više nisu gradili.“

Takvo ponašanje može se objasniti kod nekih onom Šegedinovom spoznajom, a kod drugih sluganskom poslušnošću prema svjetskim moćnicima koji nisu željeli RH.

Ali narod bira takve!

Josip Pečarić

DRAGOVOLJAC.COM

Mario Filipi: Ormanci - gospodari Jadrana

Od samog dolaska na Jadran hrvatski mornari su, koristeći svoja ranija iskustva u plovidbi Aralskim jezerom i brojnim rijekama od Amu Darje do Dona, sagradili flotilu malih ali ubojitih brodova. Oni nisu mogli ploviti daleko po „debelim morima“, pa čak ni svaki za sebe jedriti, što im nije bi...

ZORICA MASLAK - PRANIĆ

22. srpnja ·

Josip Pečarić

DVA PISMA O ZDS PREDsjedNICIMA VRHOVNOG I USTAVNOG SUDA

Mario Filipi je napisao otvoreno pismo Predsjedniku Vrhovnog suda g. DOBRONIĆU o pozdravu ZDS:

<https://narod.hr/.../hrvi-mario-filipi-u-otvorenom-pismu.....>

Prikaži više

NAROD.HR

HRVI Filipi Dobroniću: 'Vaše riječi o pozdravu ZDS mogao je izgovoriti pročetnički čelnik Srbije!' – narod.hr

Mario Filipi, jedan od junaka hrvatskog obrambenog Domovinskoga rata, u koji se priključio sredinom 1991. i iz Zagreba otišao u Slavoniju.

JOSIP STJEPANDIĆ->JOSIP PEČARIĆ

26. 8. 2204.

Imenjače, trebalo bi Čelana i Hodaka podsjetiti na prijedlog od prije 9 godina, koji je za nekoliko dana dobio 4300 potpisa, od toga i Hodakov.

"Joško Čelan ima ideju, ali imam i ja. Proglasimo "Za dom spremni" službenim pozdravom Hrvatske vojske i predložimo UNESCO-u da ga proglasi nematerijalnom kulturnom baštinom čovječanstva. Moja ideja je da taj pozdrav ide na referendum."

KAMENJAR.COM

PETICIJA: PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU HDZ-A - Kamenjar

Štovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović, Štovani Predsjedniče HDZ-a g. Tomislav

Josip Pečarić

ODGOVOR JOSIPU STJEPANDIĆU

27. kolovoza 2024,

Dragi imenjače

Napominjem da sam tekst THOMPSON - NAJVAŽNIJI ŽIVUĆI HRVAT završio ovako:

„Naime Thompsonova „Bojna Čavoglave“ je postala simbol i pjevaju je u izvornom obliku ili prepjevaju u nizu zemalja pa je doista postala Himna naroda izloženih agresiji.

Zato je sjajan završetak Čelanovog teksta dan i kao njegov nadnaslov, a zapravo je proširivanje onoga danog u Peticiji ZDS iz 2015. kojom smo branili „Bojnu Čavoglave“ i podržali prijedlog Mladog Jastreba da se ZDS uvede u HV. Zapravo proširivanje te Peticije kao da uzima u obzir činjenicu da je „Bojna Čavoglave“ postala Himna naroda izloženih agresiji:

Proglasimo Za dom spremni službenim pozdravom Hrvatske vojske i predložimo UNESCO-u da ga proglasi nematerijalnom kulturnom baštinom čovječanstva,“

Čelan je zapravo istakao zašto svjetskim moćnicima koji nisu željeli neovisnu Hrvatsku i podržavali Srpsku fašističku agresiju na Hrvatsku i zašto hrvatskim političarima koji su njihove sluge smeta ZDS i smetat će im.

Dakle u Čelanovom prijedlogu naglasio sam ono što je doista novo u odnosu na našu Peticiju ZDS iz 2015.

U prethodnom tekstu REFERENDUM O ZDS JE 2015. PREDLAGAO NADBISKUP ŽELIMIR PULJIĆ, PREDSEDNIK HBK pokazao sam da prijedlog za referendum pripada tadašnjem Predsjedniku HBK. I taj prijedlog je bio posljedica naše Peticije ZDS.

Zato je zanimljivo kako se zaboravilo na tu Peticiju koju spominješ, a ako je se poneko i sjeti daje pogrešne informacije o njoj.

Jedan od potpisnika bio je Velimir Bujanac.

Jesi li gledao jučerašnju Bujicu koja je počela netočnom informacijom oko Peticije ZDS.

Po Bujancu to nije bila Peticija Mladog Jastreba, a Mladi Jastreb nije ni potpisnik te Peticije On nije ni potpisnik Peticije.

U Peticiji se samo podržao prijedlog koji je on prvi iznio, ali je glavni dio Peticije obrana „Bojne Čavoglave“ i Marka Perkovića Thompsona.

Iako je tekst Peticije dan linkom s portala kamenjar.com u prilogu ga ponavljam s napomenom da je toj Peticiji posvećen veći dio knjige:

J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.

Iz Kazala dajem poglavlje o Peticiji:

PETICIJA „ZA DOM SPREMNI“

PISMO PREDSEDNICI RH I PREDSEDNIKU HDZ-A
NE SMETA NJIMA DANAS PAVELIĆ, VEĆ HRVATSKA
SAMOSVIJEST!

PRILOZI: Ivan Hrstić, Što je gore - Smrt fašizmu ili Za dom spremni?

HRVATSKI BESKIČMENJACI

Vlastima ne smeta Miloševićev pozdrav UZDIGNUTA TRI PRSTA!

PISMO PREDSEDNICI RH

PRILOG: GLAZBOM I RJEČJU ZA DOM KROZ POVIJEST

ODGOVOR BIVŠEM HRVATSKOM VELEPOSLANIKU DR. MLADENU
IBLERU

ODGOVOR BIVŠEM HRVATSKOM VELEPOSLANIKU DR. MLADENU
IBLERU, II.

Dr. sc. Josip Stjepandić, "NA SRAMOTU ORGANIZATORA I
POTPISNIKA"

Damir Kalafatić, HOS-ovci su bili SPREMNI dati život ZA svoj DOM!

Dr. sc. Josip Stjepandić, ODGOVOR ANTI GUGI

Dr.sc. Josip Stjepandić, DRUGI ODGOVOR ANTI GUGI

Mladen Pavković, BIVŠI UDBAŠI SU „ZA DOM SPREMNI“ UZDIGLI NA
DRŽAVNI PROBLEM BROJ 1., SAMO DA IH SE NE PITA ŠTO IH SE
TREBA PITATI

PAKOŠTANE: PREDSTAVLJANJE KNJIGE

JE LI ANTE GUGO ZABORAVIO ČITATI?

Malkica Dugeč: U IME ISTINE

Mladen Pavković: SAD BI I NEKAKAV SRPSKI ČETNIK LINTA SUDIO
HRVATIMA

DOKOZA: PETICIJU SAM POTPISAO JER NE ŽELIM HRVATSKU BEZ
NACIONALNOG OBILJEŽJA!

TRILOGIJA BEŠČAŠĆA

Dr.sc. Josip Stjepandić, VAŠA POLITIČKA ANALIZA OD 29.8.15

N. Piskač: TKO I ZAŠTO USTAŠIZIRA AKADEMIKA JOSIPA
PEČARIĆA?

SVI SMO MI NJIMA USTAŠE!

DVA HRVATSKA POGLEDA NA POZDRAV „ZA DOM SPREMNI“

KAKO PEČARIĆA NAJURITI IZ HAZU?

PRILOZI: PISMO AKADEMICIMA

STRATEGIJA HAJKE

Mirela Pavić, PLAŠIFIKACIJA

KAKAV TREBA BITI HRVATSKI INTELEKTUALAC?

Vicko Goluža, UZVIK LJUBAVI

Prof. dr. sc. Zdravko Tomac: FAŠISTI SU ONI KOJI POZDRAV ZA DOM
SPREMNI! PROGlašavaju fašističkim

N. Piskač: VAZELINSKI KRASTAVAC

Dr.sc. Josip Stjepandić, "SMISAO USTAŠEVANJA DANAS"

Mario Filipi, LJULJAJU SE STUPOVI LAŽI

Igor Vukić, NEKI BI I DANAS POSTUPALI KAO MIKA ŠPILJAK, BAKARIĆ I NJIHOVI!

Marko Ljubić, ZAŠTO MILANOVIĆ NE 'HAPSI' PEČARIĆA I THOMPSONA

Prof. dr. sc. Zdravko Tomac: ZDS I STATUT GRADA VUKOVARA IZBEZUMILI PETU KOLONU U HRVATSKOJ!

Zvonimir Hodak: PREKOMJERNO GRANATIRANJE POZDRAVA "ZA DOM SPREMNI"

Don Anđelko Kačunko, Kako sam (bio) SPREMAN za potpis ZA DOM ili: ZAŠTO SAM SE PRIDRUŽIO 'KONTROVERZNIM PETICIJANERIMA'

Tvrtko Dolić, UBIJANJE HRVATSKOG JEZIKA

KAKO JE BILO BITI HRVAT-MATEMATIČAR U BEOGRADU

TKO SU ĆOSIĆEVI SLJEDBENICI U HRVATSKOJ?

JE LI KATEDRA ZA POVIJEST FF-A SRAMOTA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU?

MARCEL HOLJEVAC, USTAŠE I HRVATSKI KUKAVIČLUK

ZDS I KUKAVIČLUK: OD THOMPSONA DO THOMPSONA

KAKO SMO OBRANILI KOLINDU

TUĐMANOVSKI PRIJEDLOG MLADOG JASTREBA

Na kraju dajem i sliku korica te knjige koje je Grafički i likovno oblikovao Branko Hrkač.

Pozz

Joško

PRILOG

PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU HDZ-A

Štovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,

Štovani Predsjedniče HDZ-a g. Tomislave Karamarko,

Najavljeno je kako će šibenska policija kazniti pjevača Marka Perkovića Thompsona zbog uzvikivanja pozdrava ZA DOM SPREMNI na velikom koncertu u Kninu,

Pozdrav je dio Thompsonove pjesme BOJNA ČAVOGLAVE koju on izvodi već 25 godina. SVATKO u bilo kojoj demokratskoj sredini smije pjevati i recitirati stihove te pjesme sve dok ona nije službeno ZABRANJENA.

Pjesma, nastala u vrijeme kada je Hrvatska bila razoružana, a UN joj je zabranio naoružavanje tj. prepustio je velikosrpskoj agresiji, dizala je moral naroda.

Može li i smije li netko kažnjavati, zabranjivati ili prekrajati riječi te pjesme koja je dio povijesti hrvatskog naroda?

Posljednji zapovjednik obrane Vukovara, Branko Borković, poznat i pod nadimkom Mladi Jastreb, na svom se Facebooku osvrnuo na polemike oko

pozdrava 'Za dom - spremni'. Borković smatra da bi se pozdrav trebao uvesti u službenu vojnu uporabu:

Koliko god se trudim proniknuti u problem starohrvatskog pozdrava "ZA DOM -SPREMNI" ne mogu dokučiti što je u njemu neprimjereno i nedolično. Osobno smatram da bi ga regularno trebalo uvesti u službenu uporabu u oružane snage. Otprilike bi se dogodilo isto što se dogodilo i s uvođenjem kune kao novca.

Raznorazni anti ovi ili oni bi vrištali par mjeseci, a nakon toga bi našli nešto drugo što ih evocira na dane kada su njihovi preci (a i oni) tamanili Hrvate. Braćo i sestre: ZA DOM – SPREMNI!

Postoje I sudske presude da se radi o starom hrvatskom pozdravu (vidjeti npr.: <http://www.hrsvijet.net/.../19334-sud-utvrdio-pozdrav-za...>).

Sjetimo se, tvrdili su kako je uvođenje kune dokaz da je RH istovjetna s NDH. I doista je Borković u pravu kada nas je podsjetio na velikog hrvatskog predsjednika akademika Franju Tuđmana i način na koji je on riješio pitanje kune. Danas oni koji su se opirali uvođenju kune vrlo rado primaju mirovinu u kunama, pače, daju si je prebaciti na račune u Srbiji.

Pojam "Domu ili domovini odan/privržen/predan/spreman" postoji u sličnom obliku u svim zemljama i narodima, te budi nepodijeljeno pozitivna čuvstva. Uvođenjem takvog pozdrava u službenu uporabu njegovala bi se hrvatska kultura i tradicija. U protivnom protivnici ovog pozdrava mogli bi sutra doći na ideju da nam zabrane naš pleter, zagrebačku katedralu ili čak Sinjsku alku. Zato od vas štovana Predsjednice RH i štovani predsjedniče HDZ-a tražimo da usvojite sugestiju Mladog Jastreba i predložite izmjene zakona o hrvatskoj vojsci tj da se pozdrav ZA DOM - SPREMNI uvede u službenu vojnu uporabu.

akademik Josip Pečarić

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Stanko Popović

dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest

dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka

Josip Šimunić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU

akademik Borislav Arapović, inozemni član Ruske akademije znanosti

Krešimir Kraljević

Franislav Stanić

dr. sc. Zvonimir Šeparović, Predsjednik Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta

prof. dr. sc. Mislav Grgić

prof. dr. sc. Zlatko Vrljić

dr. sc. Stjepan Razum

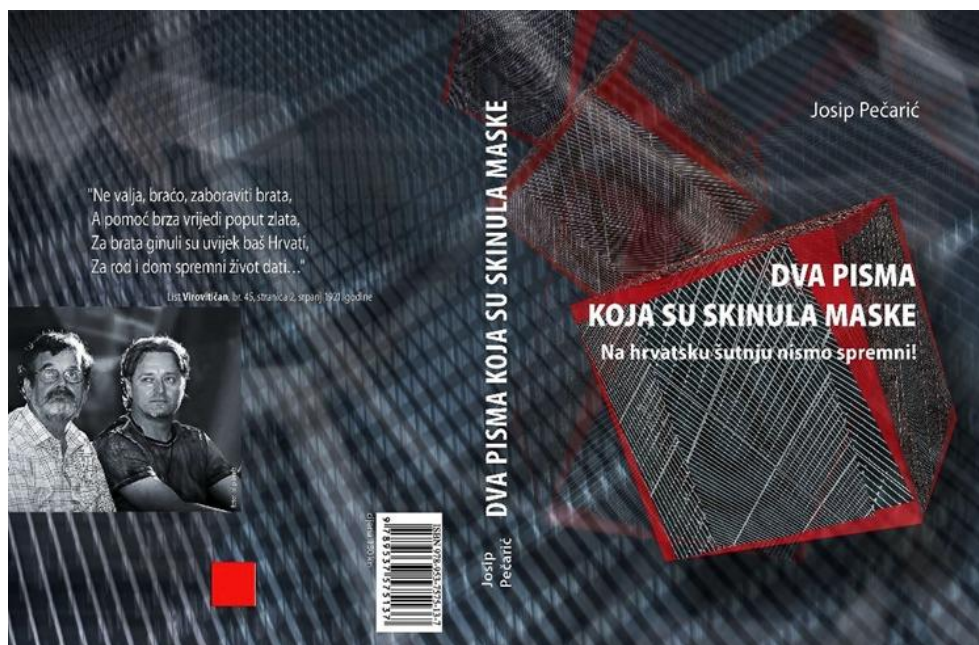
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
prof. dr. sc. Ante Lauc
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
dr. sc. Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof., bivši diplomat
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Srećko Kovač
prof.dr.sc.Ivica Veža
dr. Milan Jelic, ekonomist, sveučilišni profesor hrvatskog jezika, odjel
prevoditelji, na sveučilištu u Buenos Airesu
prof. dr. sc. Marin Čikeš
Tomislav Josić, SOHV
Zvonimir Hodak, odvjetnik, kolumnist
don Anđelko Kaćunko
Velimir Bujanec, urednik i voditelj Tv Emisije 'Bujica'
dr. sc. Milko Brković, umirovljeni znanstveni savjetnik i naslovni profesor u
trajnim zvanjima
prof. dr. sc. Šime Vučkov, dr. med.
Nikola Štedul
Slobodan Markic, P. Eng. Toronto
dr. sc. Danijel Dugonjić, dr. med. vet., Imunološki Zavod, Zagreb
Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolji Hrvatski Tamburaši (Ranije Zlatni Dukati)
Damir Borovčak, dipl. ing., Zagreb
Mr. Art. Eva Kirchmayer Bilic
dr. sc. Amira Delic
dr. sc. Ana Mršić
prof. dr. sc. Dino Mihaljević Tolj
prof. dr. sc. Franjo Plavšić
dr.sc. Krunoslav Brčić-Kostić
Mirela Pavić, prof., kolumnistica u Hrvatskom tjedniku
mr. sc. Marko Grubišić, predsjednik Hrvatskog Društva Političkih
Zatvorenika
Petar Mamić, glavni urednik Boka Cro Press-a, hrvatskog tjednika Iz
Sydneya, Australija
prof. dr. fra Andrija Nikić, sa 1402 Napretkovca Iz Mostara i svim
akademicima
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
prof. dr. sc. Boris Širola
Zlatko Mustapić, direktor Festivala Melodije Hrvatskog Juga
Blazenko Juracic, mag. komp., docent
prof. dr. sc. Serđo Dokoza
Mladen Ibler dr.med., bivši veleposlanik RH
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar

Mladen Pavković, novinar i publicist
dr. Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med.
doc. dr. sc. Srećko Botrić
doc. dr. sc. Ivan Poljaković
prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan
general Ljubo Ćesić Rojs
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević
general Marinko Krešić

...

Potpisnika je blizu 4200. Cijeli popis možete vidjeti na:

<http://kamenjar.com/potpisnici-pismo-predsjednici-rh-i.../>

Sve reakcije:

33Zorica Gregurić, Ivo Oborovic i 31 drugih

1 komentar

JAVOR NOVAK: ULOMCI ZBILJE, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.

JAVOR NOVAK

RAZNIJET ĆE HRVATSKU

NATO

(...) Možemo samo pretpostavljati što o nama misle u inozemstvu, nakon ovakvih gafova najviše vlasti u RH. Gdje je kraj ovoj sramoti? Ne bi me začudilo da Milanoviću i Plenkoviću uruče opomenu iz NATO-a jer ovo je prevršilo svaku mjeru i ruši vjerodostojnost našeg partnerstva u NATO-u. Ovakav partner nikome ne treba. Čini se da je V. Šeks imao potpuno pravo kad je tražio opoziv predsjednika Milanovića. Samo, sada je isto tako očito, da taj pravni zahvat treba proširiti i na sve Plenkovićeve ministre, baš kao i na njega samog.

Vidim da je moja kolumna prošloga tjedna izazvala veliko zanimanje i zapalila cijelu paletu dežurnih polutana koji su zapjenjeno, i po zadaći, grizli. Uključila se cijela međumrežna prosrpska bojna iz RH i iz tzv. republike srpske. Treba odmah reći da nijedna država, pa tako ni Hrvatska, baš nikome nije kriva što oni nemaju zavičaj, nacionalnu pripadnost, rodoljubni osjećaj ili patriotizam kako se to često (s ponosom!) naziva na Zapadu. Zato ću citirati Mažuranića i ponoviti citat kojim se svojevremeno poslužio veliki Dubravko Horvatić: "mišad grize ali po tlih gmiže".

dragovoljac Mario Filipi

Naime, apatridi nas s neke kvazi antifašističke platforme žele uvjeriti kako su ustaše izmislile pozdrav „Za dom spremni“. Kako je to lijepo pokazao i skrenuo nam pozornost novinar i politolog, cijenjeni g. Mario Filipi kao hrvatski branitelj i junak, stopostotni ratni invalid te inače i poznati veslač, omladinski prvak svijeta te intelektualac s ljubavlju za hrvatsku povijest: auktori Leonard Eleršek, pukovnik OSRH iz Zadra i liječnik prim. dr. sc. Rado Žic Mikulin iz Punta na Krku, predočili su nam dokaze o porijeklu tog pozdrava u svojoj knjizi „Putom Sunca – Crveni bojovnici iz Horezma“ (izdanje: Ogranak Matice hrvatske u Zadru, 2019.). Hvala svima uključenima u taj značajan projekt.

(...) ...krvava petokraka, simbol komunističkih zločina počinjenih po cijelom svijetu; Titova petokraka, pod kojom je (u Titovim poslijeratnim gulazima) život izgubilo više od 500.000 ljudi; ta koljačka petokraka s

Bleiburga i Križnih putova (po jednom od izvršitelja klanja Simi Dubajiću); ta petokraka, koja je iseljenim Hrvatima po svijetu glave razbijala sjekirom; ta petokraka koja je Vukovar sravnila sa zemljom i napunila groblja čak i sa strijeljanim ranjenicima iz Vukovarske bolnice, da ne govorimo o stradalim civilima – ta petokraka se ne zabranjuje! I još nam neki novopečeni suci, koji su popili brojne jugo-velikosrpske-mitove trabunjaju o “civilizacijskim tekovinama”!

Ne postoji službena zabrana u RH četničke kokarde i velikosrpske petokrake. Zato i postoji cijela klika razmiljelih apatrida i mrzitelja Hrvatske koja urla protiv HOS-ova pozdrava „Za dom spremni“. No, kome ti polutani mažu oči? Ma boli njih jedna stvar za povik legitimnih jedinica Hrvatske vojske, njima je do rušenja Hrvatskog obrambenog rata. Njima smeta obranjena Hrvatska. Njih boli hrvatska pobjeda i što su u njoj potučeni do gležnja. Njih peče što ih je njihov vlastiti vožd, fašist Slobodan Milošević proglasio zečevima.

(...) Oni bi na poziciju Saveza boraca, gdje su određivali i naređivali. Sudovi su samo bili njihov servis. (...)

zamjena teza

(...) Oni od toga žive i od sramnog negiranja da su pobili tolike fratre od Lepe Bukve i Maclja do dubrovačkog Jakljana, i Dakse, i Orsule do Širokoga Brijega... Oni se upinju na stražnje noge ne bi li nas zatrpali svojim lažima, ne bi li svoja zločinstva pripisali hrvatskome narodu, HOR-u, Hrvatskoj vojsci, HOS-u.

Oni plaću za Ukrajincom Titom, jednim od 10 najvećih zločinaca svijeta jer njima je pod njim bilo na sve načine - odlično. Savjesti nisu imali pa je tako nemaju ni dan danas. Oni venu za Titom a ne znaju da je jedna od njegovih glavnih porola sustigla i njih same: “Nema povratka na staro!” E ali oni bi upravo to htjeli.

crveni agitatori

(...) Prije koju godinu na Hvaru, za naš stol sjeo je neki lokalni SDP-ovac i stao iz čista mira hvaliti Račana, Tita, NOB-e. Poznavao je naime mog znanca. Upitao sam ga, a što ćemo s Golim otokom? Što s Bleiburgom i Križnim putovima? Jako se zblenuo pa zatim uzrujao i zapjenio. Rekao sam mu da se smiri ako želi razgovarati ali da će morati iznijeti protuargumente. Malo je lupao po stolu, pa kad je vidio da od toga nema koristi, ispalio je svoj argument: “To su bile legitimne poslijeratne operacije! Obračun s neprijateljima Jugoslavije!” – Super, dodao sam mirno: Znači predsjednik Tuđman i Hrvatska vojska isto su tako imali pravo, doduše nisu ga iskoristili, na legitimne poslijeratne operacije. Obračun s neprijateljima Hrvatske, ne? Sve vas, po vašoj logici, trebalo je znači pobiti? Iskočio je iz kože i uskoro vičući i vrijeđajući pobjegao. To su ti “argumenti” takvih tipova, drvenih advokata Titovih zločinstava: “Mišad grize ali po tlih gmiže”.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/38420-j-novak-raznijet-ce-hrvatsku.html>

HODOČASNIK / MARKO PERKOVIĆ THOMPSON, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.

KAKO SAM BRANIO THOMPSONA

Koncert na Hipodromu pokazuje da sam imao uspjeha i u mojoj obrani Thompsona.

Kada se osvrnem na to mogu pokazati slijedeće:

Imam 216 publicističkih knjiga, a njih 198 je o Thompsonu ili sadrže tekstove u kojima se on spominje:

KNJIGE O THOMPSONU

M. Kovačević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.

J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012.

J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.

J. Pečarić, Thompson – pjesmom za Hrvatsku, Zagreb, 2017. Str. 409.

J. Pečarić, Matematika, pjesme i nogomet. Zagreb, 2018. pp. 347.

J. Pečarić, Predsjednica i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019. str. 214.

J. Pečarić, Josip Šimunić i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019, str. 362.

J. Pečarić, 'Bojna Čavoglave' / Thompsonofobija, Zagreb, 2022. str. 404.

J. Pečarić Za dom spremni i Slava Ukrajini, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30156-za-dom-spremni-i-slava-ukrajini>

J. Pečarić, Thompson – najznačajniji živući Hrvat, Dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/thompson.pdf>

J. Pečarić, Dočeci sportskih heroja /: Od "Bojne Čavoglave" do "Ako ne znaš što je bilo", dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/doceci.pdf>

KNJIGE U KOJIMA SE PIŠE I O THOMPSONU

J. Pečarić, Trijumf tuđmanizma, Zagreb, 2003.

J. Pečarić, Nepoćudne knjige / Trijumf tuđmanizma 2, Zagreb, 2003.

J. Pečarić, Hercegovac iz Boke / Što sam govorio o Hrvatima BiH, Zagreb, 2003.

- J. Pečarić, U Boki kotorskoj svaki kamen govori hrvatski / Borba za Boku kotorsku 2, Zagreb, 2004.
- D. Jelčić i J. Pečarić, Tuđmanove tri sekunde, Zagreb, 2004.
- D. Jelčić i J. Pečarić, Književnik Mile Budak sada i ovdje, Zagreb, 2005.
- J. Pečarić, Priznajem, Hrvat sam! Zagreb, 2005.
- J. Pečarić, Kad "stručnjaci" odlučuju o matematici, Zagreb, 2006.
- D. Jelčić i J. Pečarić, Tuđmanove tri sekunde. Drugo prošireno izdanje, Zagreb, 2007.
- J. Pečarić, Zločinački sud u Haagu, Zagreb, 2008.
- J. Pečarić i M. Kovačević, Kraj vremena veleizdajnika?, Zagreb, 2009.
- J. Pečarić, Za ponosnu Hrvatsku, e-knjiga. Portal HKV-a, 2009.
http://hakave.org/images/stories/Documents/Za_ponosnu_Hrvatsku.pdf
- J. Pečarić, Rasizam Suda u Haagu / 15 godina ponavljanja istoga: Je li bilo uzalud? Zagreb, 2011.
- J. Pečarić, Rasizam svjetskih moćnika, Zagreb, 2012.
- J. Pečarić, Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?, Zagreb, 2012.
- J. Pečarić, Rasizam domaćih slugu, Zagreb, 2013.
- J. Pečarić, Vukovar i njegov stožer, Zagreb, 2013.
- J. Pečarić, Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba, Zagreb, 2014.
- J. Pečarić, 'Ako voliš Hrvatsku svoju', Zagreb, 2014.
- J. Pečarić, Propade im crvena Hrvatska, Zagreb, 2015. pp.372
- J. Pečarić, Živjela nam antifašistička, tj braniteljska Hrvatska, Zagreb, 2015
- J. Pečarić, Oba su pala, Zagreb, 2016., str.392.
- J. Pečarić, Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017. str. 245.
- J. Pečarić, Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost, Zagreb, 2017. str. 212.
- J. Pečarić, J. Stjepandić, Ništa se još promijenilo nije, Zagreb, 2017. str. 346.
- J. Pečarić, Dnevnik u znaku 'Za dom spremni', Zagreb, 2017. str. 312
- M. Međimorec, J. Pečarić, General Praljak, Zagreb, 2017. Str. 375.
- M. Međimorec, J. Pečarić, General Praljak, drugo prošireno izdanje, Zagreb, 2017. str. 451.
- M. Međimorec, J. Pečarić, General Praljak II. U obrani hrvatskog naroda, Zagreb, 2018.
- M. Međimorec, J. Pečarić, General Praljak III. S prijezirom odbacujem Vašu presudu, Zagreb, 2018.
- J. Pečarić, S. Razum, Razotkrivena Jasenovačka laž, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.
- M. Međimorec, J. Pečarić, General Praljak IV. S prijezirom odbacujem Vaše podaništvo, Zagreb, 2018.
- J. Pečarić, Dario Kordić, Zagreb, 2019. str. 343.
- J. Pečarić, Četvrti stup moje Hrvatske / Biskup dr. Vlado Košić, Zagreb, 2019. str. 398.

- J. Pečarić, Je li političarima kriva matematika? Zagreb, 2019, pp. 317.
- J. Pečarić, Borasa za akademika. Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Boras.pdf>
- 48.J. Pečarić, Vratiti Hrvatsku narodu: Portal dragovoljac.com, 2020.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/20640-akademik-pecaric-vratiti-hrvatsku-narodu>
- 49.J. Pečarić, Akademik Dubravko Jelčić. Portal dragovoljac.com, 2020.:
http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic3_Part1.pdf
http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic3_Part2.pdf
- 50.M. Međimorec, J. Pečarić, El General Praljak, “¡Jueces, El General Praljak no es criminal de guerra. Con desprecio rechazo vuestra sentencia !“ Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/praljak1.pdf>
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/praljak2.pdf>
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/praljak3.pdf>
51. J. Pečarić, Mojih sto knjiga, Zagreb, 2020, str. 285.
52. J. Pečarić, General Janko Bobetko, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Bobetko2.pdf>
53. J. Pečarić, Karolina Vidović Krišto, Zagreb, 2020, str. 167.
54. J. Pečarić, Nobelova Nagrada za 'Oluju', Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/NobelZaGotovinu.pdf>
55. J. Pečarić, Akademik Ivan Aralica, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Aralica.pdf>
56. J. Pečarić, Revizionisti u HAZU, Zagreb, 2020, str. 348.
57. J. Pečarić, Stijepo Mijović Kočan, Zagreb, 2020, str. 362.
58. J. Pečarić, Dr. Jure Burić, Zagreb, 2020, str. 211.
59. J. Pečarić, Druker / Predsjednik o Puhovskom, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>
60. J. Pečarić, Slobodan Lang / Pešorda o Langu, Portal dragovoljac.com:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LANG.pdf>
61. J. Pečarić, Josip Jović, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jovic.pdf>
62. J. Pečarić, Ivica Marijačić, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/marijacic.pdf>
63. J. Pečarić, Mladen Pavković, Zagreb, 2020.,str.321.
64. J. Pečarić, Dr. sc. Mato Artuković, Zagreb, 2020.,str.224.
65. J. Pečarić, Mate Kovačević, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/matekovacevic.pdf>
66. J. Pečarić, Slobodan Lang / Pešorda o Langu, Zagreb, 2020.,str. 272.
67. J. Pečarić, Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pozaic.pdf>

68. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović, Zagreb, 2020., str. 336.
69. J. Pečarić, Akademik Stanko Popović, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/popovic1.pdf>
70. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Zdravko Tomac, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/TOMAC.pdf>
71. M. Pavković, Razgovori s Josipom Pečarićem, Drugo prošireno izdanje, Koprivnica, 2021. str. 287.
72. J. Pečarić, O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
http://www.dragovoljac.com/images/minifp/suceljavanje_hazu.pdf
73. J. Pečarić, Dr. sc. Ivo Rendić-Miočević, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/RENDIC.pdf>
74. J. Pečarić, Đuro Vidmarović, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Vidmarovic.pdf>
75. J. Pečarić, Vjekoslav Krsnik, Zagreb, 2021. str. 315.
76. J. Pečarić, Ruski znanstvenik u RH, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/ruskiznanstvenik.pdf>
77. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/tudjman.pdf>
78. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Neven Elezović, Zagreb, 2021. str. 461.
79. J. Pečarić, Igor Vukić, Zagreb, 2021. str. 404.
80. J. Pečarić, Dr. sc. Josip Stjepandić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stjepandic.pdf>
81. J. Pečarić, Dr. sc. Damir Pešorda, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pesorda.pdf>
82. J. Pečarić, Stjepan Razum u službi Istine, Zagreb, 2021., str. 404.
83. J. Pečarić, Prof. emeritus dr. sc. Matko Marušić, Zagreb, 2021. str. 444.
84. J. Pečarić, Akademik Smiljko Ašperger, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/asperger.pdf>
85. J. Pečarić, Vladimir Mrkoci, Zagreb, 2021., str. 285.
86. J. Pečarić, Akademik Andrej Dujella, Zagreb, 2021. str. 328.
87. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Josip Jurčević, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jurcevic.pdf>
88. S. Mijović Kočan, J. Pečarić, Roman Leljak, Zagreb, 2021. str. 252.
89. J. Pečarić, Dr. Milan Vuković, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/vukovic.pdf>
90. J. Pečarić, Marko Franović, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/franovic.pdf>
91. Josip Pečarić, Dubravko Horvatić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/horvatic.pdf>
92. J. Pečarić, S. Razum, Jasenovac – A lie uncovered, Lulu.com, 2021. pp. 506.
93. J. Pečarić, Ljeta u Tisnom / Don Lazar Čibarić, Zagreb, 2021., str. 279.

94. J. Pečarić, Don Anđelko Kaćunko, Zagreb, 2021. str. 339.
96. J. Pečarić, Gojko Šušak, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Susak.pdf>
96. J. Pečarić, Dva prijatelja / Stanko Šarić, Zagreb, 2021., str. 348.
97. J. Pečarić, Akademik Slobodan Novak, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/novak.pdf>
98. J. Pečarić, Ankica Tuđman, Zagreb, 2021., str. 335.
99. J. Pečarić, Akademik Slaven Barišić, Portal HKV-a, 2021.:
https://www.hkv.hr/images/stories/Documents02/Pecaric_o_Slavenu_Barisc_u.pdf
100. J. Pečarić, Branili smo Stepinca, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stepinac3.pdf>
101. J. Pečarić, HOS, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HOS3.pdf>
102. J. Pečarić, Akademik Nenad Trinajstić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/trinajstic.pdf>
103. J. Pečarić, Braća fra Šito i Valentin Ćorić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/bracacoric.pdf>
104. J. Pečarić, Mario Filipi, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/28535-mario-filipi>
105. J. Pečarić, Pravednica Među Narodima - Ljubica Štefan, Portal dragovoljac.com:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LjStefan.pdf>
106. J. Pečarić, Dopisivanje s Lili Benčik, dragovoljac.com, 2021.:
107. J. Pečarić, Bokeljska mornarica, dragovoljac.com, 2021.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/28810-bokeljska-mornarica>
108. J. Pečarić, Mr. sc. Mladen Ivezić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2021.:
<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2021/12/ivezic3.pdf>
109. J. Pečarić, Dr. sc. Mirko Valentić, dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/VALENTIC.pdf>
110. J. Pečarić, Damir Borovčak u mojim zapisima, Zagreb 2022. str. 224.
111. J. Pečarić, Zaljev hrvatskih svetaca, dragovoljac.com, 2022.:
112. J. Pečarić, Dr. Ružica i Mate Ćavar, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/29516-mate-ruzica-cavar>
113. J. Pečarić, Ivan Gabelica, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/GABELICA.pdf>
114. J. Pečarić, Dubrovnik se brani Bokom, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/DUBROVNIK.pdf>
115. J. Pečarić, Zvonimir Hodak, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HODAK.pdf>
116. J. Pečarić, Benjamin Tolić, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/BenjaminTolic.pdf>

117. J. Pečarić, Akademik Vladimir Paar, Zagreb, 2022. str. 412.
118. J. Pečarić, Željko Olujić, Zagreb, 2022. str. 362.
119. J. Pečarić, Vlado Glavaš, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30320-vlado-glavas>
120. J. Pečarić, General Ivan Tolj, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/GeneralTolj.pdf>
121. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30633-zvonimir-janko>
122. J. Pečarić, IX. Bojna "Rafael Vitez Boban", Zagreb, 2022., str. 349.
123. J. Pečarić, „Ja sam pobjednik“ / Nikola Štedul, Zagreb, 2022. str. 315.
124. J. Pečarić, Inicijalni krug 'Tuđman 100', dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30949-tudman100>
125. J. Pečarić, “Pokvareni četnici”, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/31891-pokvareni-cetnici>
126. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Branimir Lukšić, Portal HKV-a, 2022.:
https://www.hkv.hr/images/stories/Documents02/Knjiga_ak_Pecaric_Luksic.pdf
127. J. Pečarić, Zašto Miroslav Tuđman nije bio profesor emeritus? dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/32359-miro-tudjman>
128. J. Pečarić, Akademik Kuzma Kovačić, Zagreb, 2022. str. 342.
129. J. Pečarić, Akademik Ivan Gutman, Portal HKV-a:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/32628-akademik-gutman>
130. J. Pečarić, Akademik Ivo Padovan, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/padovan.pdf>
131. J. Pečarić, Jelčić u našim knjigama, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic2.pdf>
132. A. Kačunko i J. Pečarić, Hrvatska pjesnikinja Marija Dubravac, Zagreb, 2022. str. 424.
133. J. Pečarić, UNESCO i kolo sv. Tripuna, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/tripun.pdf>
134. J. Pečarić i M. Pavković Mali Sloba u Zagrebu, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/33571-mali-sloba>
135. J. Pečarić Zašto Miroslav Tuđman nije bio profesor emeritus? / Drugo prošireno izdanje, Zagreb, 2023. str. 456.
136. J. Pečarić, Vanda Babić Galić o Boki i Bokeljima, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/vanda.pdf>
137. J. Pečarić, Miro Glavurčić im postade Srbini, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/glavurtic.pdf>
138. J. Pečarić, Dalić i Modrić u mojim knjigama, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/DalicModric.pdf>

139. J. Pečarić, „Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima“, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/ponos.pdf>
140. J. Pečarić, Dr. sc. Hrvoje Kačić, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/kacic.pdf>
141. J. Pečarić, Prof. Dr. Sc. Darko Žubrinić, dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/34506-darko-zubrinic>
132. J. Pečarić, Pismo Rektor u Sveučilišta u Mostaru / Prva Međunarodna Matematička Konferencija u Mostaru, Zagreb, 2023. str. 346.
143. J. Pečarić, Filip Lukas, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Lukas.pdf>
144. J. Pečarić, Đildo i Tea u knjigama mlađeg brata, Zagreb, 2023., str. 392.
145. J. Pečarić, Marko Jurić, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/juric.pdf>
146. J. Pečarić, Hannah Arendt u mojim knjigama, dragovoljac.com:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HannahArendt.pdf>
147. J. Pečarić, Dr. sc. Vlatka Vukelić, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/vukelic.pdf>
148. J. Pečarić, Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić – Druga knjiga, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pozaic2.pdf>
149. Z. Hodak, J. Pečarić, Država i 'terorist' / Marko Francisković, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/franciskovic.pdf>
150. J. Pečarić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb, 2023., str. 472.
Internet izdanje:
<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2023/06/trostrukijasenovac-zacip.pdf>
151. J. Pečarić, Hrvatski velikan Dario Kordić, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/kordic.pdf>
152. J. Pečarić, Profesor emeritus Boras, a ne Tuđman / Sramota Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, 2023., str. 267.
153. J. Pečarić, Tomislav Držić, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/drzic.pdf>
154. J. Pečarić, Hrvatski velikan Dalić, Modrić i Lovren, Zagreb, 2023., str. 418.
155. J. Pečarić, Akademik Marin Hraste, dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/36152-marin-hraste>
156. A. Kačunko, J. Pečarić, Biskup dr. sc. Mile Bogović, Zagreb, 2023. szt. 450.
157. J. Pečarić, Hrvatski 'luđak' i srpski znanstvenici, dragovoljac.com, 2023:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jlphsz.pdf>

158. J. Pečarić, Milanović hvali Grlić-Radmana, dragovoljac.com, 2023:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/MilanoRadman.pdf>

158. J. Pečarić, Novak Srzić vs. Stanković, dragovoljac.com, 2023:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/36660-stankovic-vs-novak-srzic>

160. J. Pečarić, Priznajte Hrvatsku Pravoslavnu Crkvu!, dragovoljac.com, 2023::

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/HPC1.pdf>

<https://hrvatskapravoslavnacrkva.wordpress.com/>

161. J. Pečarić, Moja Ankica, Zagreb, 2023. str. 667.

162. J. Pečarić, Liste sa Stanforda, Fah idioti i Josip Šimunić, dragovoljac.com, 2023:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/simunic.pdf>

163. J. Pečarić, Ante Tomić: Znanstvenik ili podoficir? dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/Tomic.pdf>

164. J. Pečarić, Vukovar: Trijumf Tuđmanizma dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/VukovarTrijumf.pdf>

165. J. Pečarić, Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

166. J. Pečarić, Biskup dr. sc. Vlado Košić / Četvrti stup moje Hrvatske 2., dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kosic.pdf>

167. J. Pečarić, Sanja i Teresa Iva Drobilice, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sanjaiteresa.pdf>

168. J. Pečarić, S Ankicom u Lahoreu, Zagreb, 2024, str. 390.

169. J. Pečarić, Josip Botteri Dini, dragovoljac.com, 2024.:

170. J. Pečarić, Matematička radionica Josipa Pečarića – Split / Prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/matematickaradionica.pdf>

171. J. Pečarić, Biskup dr. sc. Vlado Košić /Četvrti stup moje Hrvatske 2., Zagreb, 2024., str. 710.

172. J. Pečarić, Jubileji Biskupa Košića, Zagreb, 2024., str. 224.

173. J. Pečarić, Biskup Josip Mrzljak, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/Mrzljak2.pdf>

174. J. Pečarić, Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/AndricHAZU.pdf>

175. J. Pečarić, Kazimir Sviben / O Goldsteinovoj prevari, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sviben.pdf>

176. J. Pečarić, Ozana Ramljak i Rade Perković u mojim zapisima, , dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/ozana.pdf>
177. J. Pečarić, HAZU i Tuđmanova bista / Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha, 2., Zagreb, 2024., str. 389.
178. L. Benčik, J. Pečarić, Pupovac, hrvatske pravice, 2024.
<https://hrvatskepraviceblog.com/2024/02/04/pupovac/>
179. J. Pečarić, Kardinal Franjo Kuharić. Dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kuharic.pdf>
180. J. Pečarić: Prof. emeritus dr. sc. Zvonimir Janović, Dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/zvonimirjanovic.pdf>
181. J. Pečarić, Slobini zečevi, Dragovoljac.com, 2024.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/zecevi.pdf>
182. J. Pečarić, Akademik Ivica Kostović / 'Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu', Dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kostovic.pdf>
183. J. Pečarić: Tko će odgovarati zbog protuhrvatskih laži JUSP Jasenovca? Dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/juspjasenovac.pdf>
184. J. Pečarić, Jonjića za Predsjednika RH, dragovoljac.com., 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jonjic.pdf>
185. J. Pečarić, Hajka na HAZU / 'Mozak veličine maković-zrna', Zagreb, 2024., str. 303.
186. J. Pečarić: Moja Ankica II., Zagreb, 2024., str. 448.
187. J. Pečarić, Donald Trump u mojim zapisima, dragovoljax.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/Trump.pdf>
188. J. Pečarić, Dr. sc. Vladimir Geiger, dragovoljax.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/geiger.pdf>
189. J. Pečarić i M. Pavković, Mali Sloba u Zagrebu, Zagreb, MMXXIV., str. 252.
190. J. Pečarić, Jonjića za Predsjednika RH, Drugo prošireno izdanje, dragovoljac.com., 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jonjic2.pdf>
191. J. Pečarić, Kuzma Kovačić: 'Povjesničar – Uklanjatelj', dragovoljac.com., 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kovacic.pdf>
192. J. Pečarić, Hrvatski velikan Božidar Alić, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/alic.pdf>
193. J. Pečarić, Dr. sc. Ante Nazor, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/nazor.pdf>
194. J. Pečarić, Davor Dijanović, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/dijanovic.pdf>

195. J. Pečarić, Mladen Pavković: Tekstovi u mojim knjigama, Zagreb, 2025. str. 359.

196. J. Pečarić, 'Dobar čovek Sloba', ' dragovoljac.com., 2025.:

https://www.dragovoljac.com/images/minifp/dobar_covek_sloba.pdf

197. J. Pečarić, Javor Novak: Ulomci zbilje, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/javornovak.pdf>

198. J. Pečarić, 'Ideologija genocida Cohen-Pečarić', Zagreb, 225., str. 549.

J. PEČARIĆ, Z. HODAK, GOLDSTEINI PROTIV THOMPSONA, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.

Josip Pečarić

26. rujna ·

Danas u 7DNEVNO str.18-21.

Ispovijest akademika i znanstvenika opčinjenog Thomsonovim fenomenom, o kojem je napisao desetak knjiga

MARKO PERKOVIĆ NAJVAŽNIJI JE ŽIVUĆI HRVAT

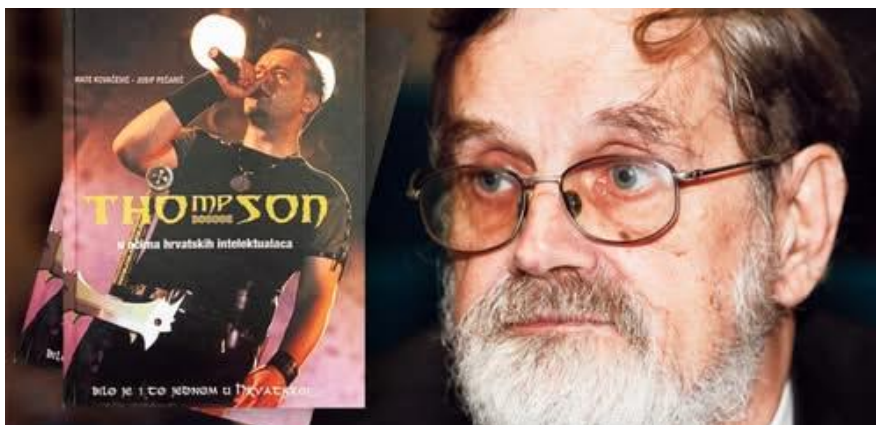
Ne bih rekao da je lider desnice jer nije zainteresiran za sudjelovanje u politici Josip Pečarić, akademik i naš najplodniji znanstvenik, jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u domeni matematike i fizike, naročito matematičkih nejednakosti,, u javnosti uvijek izaziva različite reakcije, ponajviše zbog svojih izuzetno desnih političkih stavova

Razgovara: Tomislav KUKEC

Josip Pečarić

<https://www.dnevno.hr/.../akademik-opcinjen-thompsonovim.../>

DNEVNO.HR

Akademik opčinjen Thompsonovim fenomenom: 'Marko Perković najvažniji je živi Hrvat' - Dnevno.hr

18 **DNEVNO** 26. rujna 2005.

Ispovijest akademika i znanstvenika opčinjenog Thomp

MARKO PERKOVIĆ NAJVAŽNIJI JE ŽIVUĆI HRVAT

Ne bih rekao da je lider desnice jer nije zainteresiran za sudjelovanje u politici

Josip Pečarić, akademik i naš najplodniji znanstvenik, jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u domeni matematike i fizike, naročito matematičkih nejednakosti, u javnosti uvijek izaziva različite reakcije, ponajviše zbog svojih izuzetno desnih političkih stavova

RAZGOVOR **Tomislav KUKEC** Thompsonu i nekim poznatim Hr- li da svjetski moćnici nisu odustali

JOSIP PEČARIĆ / CROPIX

Andelko Kaćunko

VELIKA AKADEMIKOVA RAZČLAMBA FENOMENA M. P. THOMPSON...

Potrudite se, nećete požaliti ako - u tiskanom tjedniku 7Dnevno ili na internetu - pronađete i pročitate veliki intervju Josipa Pečarića o MPT-u. Riječ je zapravo o mnogo široj temi ili više tema važnih za Hrvatski narod i hrvatsko društvo, čiji je MPT "simbol"...

JOSIP PEČARIĆ

+

UGLEDNI AKADEMIK IMA TEORIJU KOJA ĆE ZAPANJITI MNOGE: 'THOMPSON JE NAJVAŽNIJI ŽIVUĆI HRVAT'

Autor: Tomislav Kukec/7dnevnoPetak, 03. listopada 2025.

Akademik **Josip Pečarić** jedan je od onih koji u javnosti izazivaju različite reakcije, ponajviše zbog svojih izuzetno desnih političkih stavova. Mnogima je zbog toga teško povjerovati da je riječ o jednom od naših najplodnijih znanstvenika, vodećih svjetskih stručnjaka u domeni matematike i fizike, naročito matematičkih nejednakosti, a među brojnim priznanjima koja ponosno nosi jest i odlikovanje Red Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Nevjerojatno zvuči da je ovaj znanstvenik rodом iz Kotora, koji je već četvrt stoljeća član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, a od 2016. dopisni član Dukljanske akademije znanosti i umjetnosti, dosad objavio više od 1300 znanstvenih radova, odnosno ukupno 1694 publikacije i oko 25.000 citata u drugim znanstvenim radovima te napisao oko 200 publicističkih knjiga.

Proteklih je godina posebno općinjen fenomenom i kontroverzijama koje izaziva **Marko Perković Thompson**, a posljednju knjigu posvetio je

poznatom novinaru i kolumnistu **Tihomiru Dujmoviću**. U razgovoru akademik Pečarić, u svom stilu koji nije za svakoga, ali je svakako upečatljiv, tumači recentna zbivanja na političkoj sceni koja je uzburkana “tompsonizacijom” Hrvatske.

Foto: Goran Mehkek / CROPIX

*** Izdali ste novu knjigu “Tihomir Dujmović i Thompson”. O čemu je u njoj riječ i zašto ste, uz Thompsona, baš Dujmovića odabrali za svoju publikaciju?**

U nizu mojih knjiga o Thompsonu, a posebno u seriji knjiga u kojima su tekstovi iz mojih knjiga o Thompsonu i nekim poznatim Hrvatima koji su se zalagali za njega, ova je doista posebna. Naime, Tihomir Dujmović jedan je od najvećih hrvatskih kolumnista, a i sam je, poput Thompsona, imao velike probleme, nevjerojatnih 14 otkaza, zbog svojih domoljubnih tekstova. Zato je prirodno da je pisao i o napadima na Thompsona. Zato sam i njega spominjao u tekstovima u svojim knjigama ili sam davao cijele njegove tekstove, pa je logično bilo da takvih tekstova ima dovoljno da se sakupe u jednu knjigu, tj. da se nastavi niz ovakvih knjiga.

*** Koja vam je to po redu knjiga koja se bavi Thompsonom? Odakle toliki interes za jednog pjevača?**

Njega je izabrala vlast, a ja sam samo to prihvatio. Naime, kada nekoga puno napadaju u medijima i na druge načine, jasno je da on smeta vlastima i njihovim medijima. A ako vlast i mediji ne rade u interesu svoga naroda, jasno je da onaj koga napadaju jako dobro radi za svoj narod, pa su zapravo vlast i njihovi mediji ponajbolji pokazatelj tko su to izuzetni Hrvati. A Thompsonove pjesme ponajbolje su govorile što se u Hrvatskoj dogodilo 2000. Na primjer, što govore riječi: “Jučer gledam sliku naroda, baca cvijeće po herojima, a već sutra pobjednike sude, prodaše ih za Judine škude”? Njegove su pjesme pokazivale da su političari razumjeli da svjetski moćnici nisu odustali od svojih nauma kada su podržavali/inicirali/sudjelovali u fašističkoj velikosrpskoj agresiji na RH. To su jasno pokazali kada nisu došli na sprovod utemeljitelju Hrvatske, akademiku Franji Tuđmanu.

Prvi koji je napisao tekst o takvom odnosu vlasti prema Thompsonu bio je don Anđelko Kaćunko, upozoravajući na “thompsonofobiju” još 2002. Vlast je sljedeće godine, kada su rukometaši postali svjetski prvaci, pokazala da je Thompson bio u pravu. Naime, zabranili su njegov nastup na dočeku u Zagrebu. Ali političari ne razumiju da su oni na svojim pozicijama zbog nekakve pripadnosti, a sportaši su postigli svjetske rezultate zahvaljujući svojim vrijednostima. Tako su svjetski prvaci tada ipak doveli Thompsona. Napali su tada Thompsona zbog “Bojne Čavoglave”, ali je tada glavni napad bio na Ivicu Kostelića, pa je moj tekst bio u obranu i njih i drugih poznatih Hrvata koji su im smetali zbog iskazivanja domoljublja. Sljedeći veliki udar na Thompsona bio je 2008., kada je imao veliki koncert na trgu i kada su se – kao slučajno – pojavile tri ustaške kape među 130.000 posjetitelja.

Očito “strašan” ustašluk i počela je hajka na Thompsona. Doista strašno, ogromnih troje ustaša na tako mali broj ljudi. Hajkaše – vaše kolege po medijima i druge – nisu poslali psihijatrima, već je napadnut Thompson. Usljedila je zabrana nastupa u Puli. Tada sam odgovorio trima pismima, pa je nastala i knjiga (M. Kovačević i J. Pečarić, “Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – bilo je i to jednom u Hrvatskoj”, Fortuna, Zagreb, 2008.) u kojoj je svoje tekstove podrške Thompsonu napisao niz hrvatskih intelektualaca. Nakon toga se u Srbiji pojavio Memorandum SANU-a 2. koji je nastao kako bi se preokrenuli rezultati Domovinskog rata, dakle radi ostvarenja na drugačiji način onoga što žele svjetski moćnici koji nisu željeli Hrvatsku. A Thompson im je počeo organizirati proslave Dana pobjede u Čavoglavama na koje je dolazilo više Hrvata nego u Knin. Hajka se na Thompsona nastavila i otud i moja knjiga takvog naslova 2012.

Foto: Nikola Brboleza / CROPIX

*** Zašto je memorandum SANU-a koji spominjete važan u ovom kontekstu?**

Prema tom memorandumu glavni je razlog za napad trebao biti pozdrav “Za dom spremni”, jer tako mogu povezati Domovinski rat i NDH, što se radilo tijekom cijelog rata i nakon njega. Otud slučaj napada na Josipa Šimunića, a 2015. i na Thompsona i njegovu legendarnu pjesmu iz Domovinskog rata, “Bojnu Čavoglave”. Tada smo reagirali s peticijom ZDS jer su pokrenuli i tužbu protiv Thompsona zato što je pjevao tu legendarnu pjesmu koja počinje pozdravom “Za dom spremni”. Uz mene, prvi potpisnici bila su dva biskupa, dr. sc. Vlado Košić i prof. dr. sc. Valentin Pozaić, te još jedan akademik, Stanko Popović, a peti potpisnik bio je ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest iz Tuđmanova vremena i Tuđmanov suradnik, povjesničar dr. sc. Mirko Valentić. To nije značilo ništa tadašnjoj predsjednici, niti ju je spriječilo da nas napadne. Pozvali su Thompsona u Knin pa ga tužili...

Uslijedila je i knjiga o peticiji, ali i o pismu podrške autorima knjige o Jasenovcu. Laži o Jasenovcu (uz one o Stepincu) sve su vrijeme bile osnova za dokazivanje navodne genocidnosti hrvatskog naroda. Uslijedile su knjige: “Dnevnik u znaku ‘Za dom spremni’” 2017. na 312 stranica, iste godine “Thompson – pjesmom za Hrvatsku” na 409 stranica, a dvije godine poslije “Predsjednica i ‘Za dom spremni’”, na 214 stranica te “Josip Šimunić i ‘Za dom spremni’” na 362 stranice, dok sam 2022. napisao 404 stranice knjige “Bojna Čavoglave: Thompsonofobija”. Ta je knjiga nastala pošto je Thomson

dobio spor te je oslobođen na Visokom prekršajnom sudu zbog pjevanja “Bojne” u Kninu 2015. Tada se toj presudi suprotstavio predsjednik Ustavnog suda pa sam ga ismijao tekstom koji je objavljen na nizu portala. Tu spada i knjiga: “Matematika, pjesme i nogomet” iz 2018., koju sam zapravo trebao nazvati “Akademik, Thompson i Vatrei”. U njoj sam dao tekstove o tome kako sam upozoravao da će im se na dočeku nogometaša iz Rusije dogoditi nešto slično onome što se dogodilo 2003. s rukometašima.

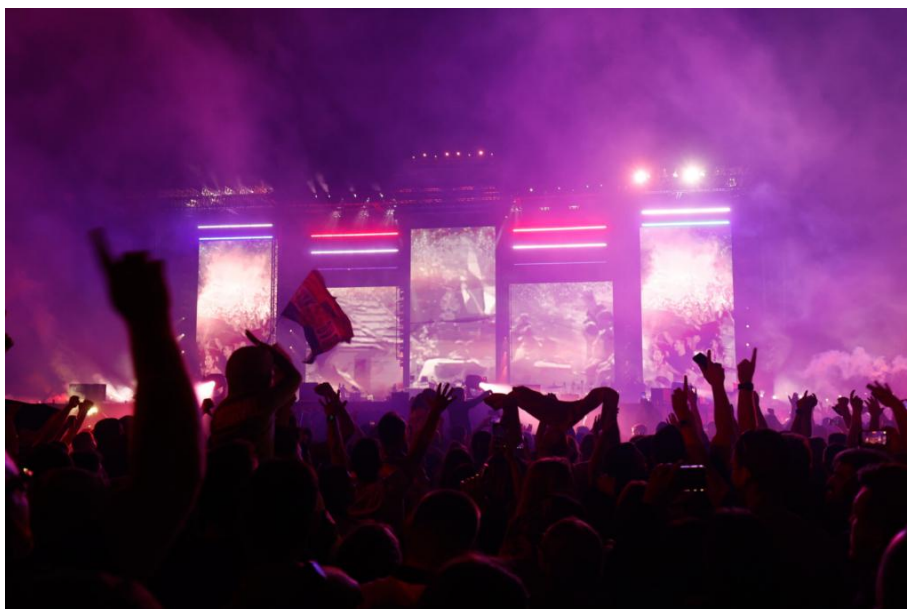

Foto: Nikola Brboleza / CROPIX

*** Kako gledate na činjenicu da je Marko Perković Thompson na Hipodromu okupio pola milijuna ljudi, a potom organizirao i zavidan spektakl u Sinju...**

Nije ih samo okupio, jer su svi oni kupili ulaznice koje su planule za koncert u Zagrebu u neka dva dana, i to nijednom pjevaču na svijetu nikada nije uspjelo. To je pokazalo da je hrvatskom narodu dozlogrdilo služenje svjetskim moćnicima koji u miru ostvaruju ono što srpskom fašističkom agresijom nisu uspjeli u ratu. Dobar dio u vlasti i oporbi mislio je da su politikom “kuhane žabe” uspjeli ostvariti te želje svojih gazda, a onda je uslijedio šok. Posebno je strašno onima koji su iz raznih razloga služili takvoj politici, tj. politici “srpskog sveta”. Veliki kineski filozof i ratnik Sun Tzu u svom je djelu o umijeću ratovanja o takvim ljudima, tj. onima iz zemlje protivnika koji ti pomažu u pobjedi bez rata, govorio kao o “najogavnijim ljudima”. Ali u Hrvatskoj je to uslijedilo nakon veličanstvene pobjede u Domovinskom ratu,

u kojem je veliki, ali mizerni svijet kao “osigurao” pobjedu 3. ili 4. armije u Europi tako što su Hrvatsku razoružali i uveli joj embargo na uvoz oružja. Ali i bez toga smo pobijedili i, da parafraziram Slobodana Miloševića (poslije Oluje), od takve armije napravili – armiju zečeva koji “begaju”. A služenje takvima nakon toga mnogo je gore od onoga o čemu je pisao Sun Tzu. Takvo što nije ni on mogao predvidjeti, zato za takve koristim naziv “najogavniji među najogavnijima”.

Ima puno Hrvata koji sve to vide, ali poznata je i hrvatska šutnja. Thompson im je pokazao da su većina. Zato su mnoge tako jako pogodile riječi velikog Zlatka Dalića: “Glasna manjina koja nas stalno vrijeđa ne voli i neće Hrvatsku, ali naša se mladost ponovno probudila i na to sam ponosan.” I njegove riječi pokazuju zašto je Thompson uspio okupiti toliko pripadnika pobjedničkog naroda.

Jednostavno rečeno, sve što vrijedi u ovoj zemlji, pa i u Akademiji, mora biti uz Thompsona. Gledam jednog komentatora koncerta iz inozemstva koji se oduševio samom spoznajom da Thompsona prati i voli Luka Modrić. A slušajući pjesmu “Geni kameni”, za koju je imao i prijevod, konstatirao je kako nam je sam Bog poslao Thompsona. Manjini ostaje grčevita borba za zadržavanje privilegija. I to gledamo iz dana u dan. Uz otvoreno pokazivanje ogromne mržnje jer su postali svjesni da se ne mijenja samo cijeli svijet nego i Hrvatska.

Foto: Nikola Brboleza / CROPIX

*** Rekli ste, čini mi se u knjizi izdanoj lani, da je Thompson svojevrsan simbol države?**

Zapravo, moj točan naziv dan je u samom naslovu knjige: “Thompson – najznačajniji živući Hrvat”, koja je napisana kada je sjajni hrvatski kolumnist Joško Čelan ponovio tu moju staru tvrdnju o Thompsonu nakon njegova povratka. Danas mnogi uviđaju koliko je Thompson bio u pravu pjevajući o istinskim vrednotama. I to je vjerojatno dovelo do uspjeha njegovih koncerata koje spominjete.

Tada su i predstavnici vlasti došli odati počast najvažnijem živućem Hrvatu. Posebno je značajno ono što je o Thompsonu govorio potpredsjednik Vlade Ivan Anušić, koji je i sam branitelj kao i Thompson. Zapravo je ukazao na Thompsonove poruke svijetu, kojih se nijedna vlada od 2000. godine nije pridržavala već su slijedile politiku svjetskih moćnika. Tako je Thompsonova borba neka vrsta hrvatske priče o Davidu i Golijatu. Naravno, mnogi u svijetu nisu bili sretni zbog Thompsonovih poruka, a posebno o tim “europskim vrijednostima” koje je on definirao, a o kojima je govorio Anušić: “Hrvatska i Europa trebaju počivati na vrijednostima koje je Thompson jasno definirao.” I biskupi sve češće komentiraju, pa krčki biskup upozorava da se u školi uči lažna povijest, a Thompson je dirnuo u osinje gnijezdo. Davno sam konstatirao da je o domoljublju našu mladež naučio više od cijelog našeg školstva. Kako ih tome i mogu naučiti kada ih uče lažnu povijest, kada ih uče lažima o Jasenovcu, Stepincu, ZDS-u, a time i o Domovinskom ratu? Ali treba posebno naglasiti i ovo: “Dok veći dio Europe tone u duhovnu tišinu, u Hrvatskoj vjera hoda, pjeva, plače i smije se. Blagoslivlja vjenčanja, pokapa mrtve, hrani gladne i pojavljuje se kada nitko drugi neće. Živi i diše na javnom trgu, u školskoj dvorani, u obiteljskom obroku... Katoličanstvo u Hrvatskoj brzo raste, a veći dio, posebice zapadne Europe, tone u duhovnu tišinu. Crkve se prazne, sveti prostori nestaju, a Hrvatska prekida taj obrazac. U dokumentarcu ‘Global Faith Destinations’ istražuje zašto – od kulturnih korijena preko preporoda predvođenog mladima do trajne uloge Crkve u nacionalnom identitetu. Autor filma navodi kako iznenađuje to što u vjeri prednjače mladi. Dok se Zapad pita kako vratiti mlade ljude, hrvatska mladež privlači u svojoj vjeri i druge.”

Foto:

Nikola Brboleza / CROPIX

*** Zašto pojedini mediji njegovu publiku prozivaju fašističkom, nazivaju ih ustašama i slično? S druge strane, ne može se poreći da je na koncertima uvijek ponešto mladih koji su premladi da bi “znali što je bilo”, ali vole zapjevati i neku zabranjenu pjesmu...**

Zapravo, to nazivanje svega hrvatskog fašističkim najobičnije je okretanje teza – klasična priča “Drž’te lopova!”. Podsjetit ću vas što je govorio Peter Galbraith, veleposlanik SAD-a u Hrvatskoj od 1993. do 1995., u filmu Nikole Kneza o Oluji, koji se ne usuđuju objaviti na televizijama, a o tome sam napisao knjigu 2020. (“Nobelova nagrada za Oluju”). Govorio je o Domovinskom ratu i fašističkom srpskom režimu koji je vršio “genocid i masovna ubojstva” i o njihovoj “zločinačkoj i fašističkoj strani”. Strašno je što su u tome sudjelovale vlasti RH koje su zabranjivale domoljubne pjesme. Ne samo “Bojnu Čavoglave”.

A i danas na internetu možete naći kako je Tuđmanov savjetnik za pitanja dobra, prof. dr. Slobodan Lang, koji mi je 2008. bio suradnik u pisanju drugog i trećeg pisma podrške Thompsonu, objasnio kako i zašto je pjesma o Juri i Bobanu koju su na početku agresije pjevali hrvatski branitelji antifašistička pjesma. Drugim riječima, on je kao savjetnik utemeljitelja RH već tada govorio isto što i američki veleposlanik. Govorio je da se radilo o fašističkoj srpskoj agresiji. A i o tome sam 2015. napisao knjigu “Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska”.

Ima li onda za one koji danas govore o fašizaciji Hrvatske boljeg naziva od “najogavniji među najogavnijima”? Naravno, ima i onih mladih koji pjevaju

Thompsonove i druge domoljubne pjesme zato što su zabranjene. Ali ne podcjenjujte mlade. Ima među njima sjajnih intelektualaca koje mladi slušaju i razumiju, a osim toga, Hrvati su! Hrvati o kojima su kao o ratnicima mnogi u raznim vremenima govorili sa strahopoštovanjem. Tako su mnogi krenuli i u Domovinski rat i s krunicom oko vrata izborili veličanstvenu pobjedu.

*** Kad smo kod zabrana, najviše halabuke izazvala je pjesma “Bojna Čavoglave” čiji je sastavni dio pozdrav “Za dom spremni”.**

To je i logično jer je “Bojna” još tijekom rata, a i do današnjih dana, tjerala strah u kosti srpskim vojnicima, i ne samo njima nego i srpskim slugama u Hrvatskoj koji su se nadali pobjedi fašističkog agresora i koji nikada nisu bili za neovisnu hrvatsku državu. Kako znaju da su poraženi u oružanom dijelu rata za Hrvatsku, oni nastavljaju dalje. Znaju da svjetski moćnici neće odustati i da će iskoristiti njih – one za koje je veliki Šegedin rekao da strašno mrze svoj narod, a Matoš da hrvatski narod ima više izdajica nego svi ostali europski narodi zajedno. Na to sam upozoravao tijekom svojih odlazaka u Australiju devedesetih godina, reagirajući na opetovane tvrdnje tamošnjih Hrvata kako je rat gotov. Rekao sam im da nije i da slijedi gori dio kada nećemo znati tko nam je neprijatelj. Prošle sam se godine iznenadio na proslavi jubileja biskupa Košića i Mrzljaka kada je na propovijedi biskup Košić rekao kako ih je 1999. kardinal Kuharić upozorio kako je njemu bilo lakše, a da će njima biti teže u vremenima koja dolaze. Thompson ih je sada istjerao na čistinu pa se točno zna tko su.

Foto:

Nikola Brboleza / CROPIX

Ono što nije logično, štoviše, sramotno je, jest to što se napada poklič hrvatskih vojnika i pobjedničkog rata protiv fašističkog srpskog agresora. Čak su uklonili spomen-obilježje poginulim braniteljima jer je na njemu bio i simbol HOS-a koji je odobrila vlast. Uklonili su ga zato što su to tražili pripadnici naroda koji je izvršio fašističku agresiju na Hrvatsku. Ne znam za očitiju potvrdu da im nije važan hrvatski narod, nego interesi svjetskih moćnika koji nisu željeli hrvatsku državu.

*** Kako odgovarate onima koji se drže stava da je to isključivo pozdrav fašističke, zločinačke NDH?**

Već je više puta dokazano da su mnogo, mnogo više zločina i tijekom rata, a i poslije počinili partizani i komunisti. Tako je Tito deseti među najvećim zločincima u prošlom stoljeću, a ne Pavelić. To sigurno zna i Milanović, ali ipak tvrdi: “On je među četiri najveća Hrvata 20. stoljeća! Rulja mu je uklonila trg.” Najveći ubojica Hrvata njemu je među četiri najveća Hrvata! Pitam se zašto ne najveći. Pa nitko nije pobio ni približno toliko Hrvata! Istina, ja im se rado narugam “braneći” Tita jer sam i ja među deset najboljih. On je, kao što rekoh, to među ubojicama, a ja po broju znanstvenih radova u matematičkim časopisima.

Foto:

Nikola Brboleza / CROPIX

Mario Filipi, branitelj i stradalnik, upoznao je hrvatsku javnost i s činjenicom da je ZDS star 1200 godina, ali njima je važan samo zbog NDH, valjda zbog činjenice da su tada i poslije rata mogli poubijati toliko Hrvata i da im je Tito tako visoko plasiran među ubojicama. Znamo da su Srbima laži najviše

pomogle u njihovoj povijesti, pa su srpske sluge u nas, umjesto priznavanja genocida nad Hrvatima, tvrdili da su Hrvati genocidan narod. Tako djeca tih ponajvećih zločinaca u povijesti danas vladaju u Hrvatskoj.

*** Zašto ljevica uporno traži zabranu veličanja fašističkog režima, a istovremeno zazire od osude totalitarnog komunizma?**

Recimo samo o jamama u RH: manje je od jedan posto ustaških, a blizu 90 posto partizanskih. Velike jame, za koje su tvrdili da imaju i do 40.000 žrtava, imale su jedan kostur (čini mi se, neke životinje), a sjetimo se samo djevojačkih kosa iz Hude jame ili Tezna kod Maribora. Ovih dana doznajemo i za nove “hude jame”.

*** Možete li objasniti fenomen Marka Perkovića Thompsona, kako je čovjek koji ne daje intervjuje i s publikom komunicira gotovo isključivo na koncertima postao politička ikona, svojevrzni lider desnice? Zašto to nijednom drugom pjevaču domoljubnih pjesama nije pošlo za rukom?**

Foto:

Nikola Brboleza / CROPIX

Ne bih rekao da je Marko lider desnice jer on nije zainteresiran za sudjelovanje u politici. Mnogo je značajnije da je on ono o čemu smo govorili – najvažniji živući Hrvat. Da je Thompson samo pjevač, nikada ne bi bilo takvog koncerta kakav je bio na Hipodromu.

A za njegova sina Antu molili su se svi Hrvati – ne mislim na one koji za sebe samo kažu da su to. Meni je to bilo posebno jer mi se u isto vrijeme dogodilo

nešto slično i uskoro će biti druga godina otkako mi je preminula supruga koja mi je bila najveća podrška u svemu što radim. Bogu hvala što je Markov Ante s nama i zahvaljujući njemu Thompson ponovno nastupa. Ali puno je poznatih Hrvata, slično Dujmoviću, davalo podršku Thompsonu, zato sam odlučio napisati knjige i o takvima. Naravno, to je moguće samo ako mogu naći dovoljno tekstova u svojim knjigama o njima. Dosad sam napisao, osim o Dujmoviću, takve knjige o sljedećim poznatim Hrvatima: prof. dr. sc. don Josipu Čoriću, Davorinu Karačiću, Ivici Marijačiću, dr. sc. Josipu Stjepandiću, biskupu dr. sc. Vladi Košiću, akademiku Ivanu Aralici, biskupu Anti Ivasu, Marku Ljubiću, prof. dr. sc. Slobodanu Langu, dr. sc. Damiru Pešordi, Zvonimiru Hodaku, prof. dr. sc. Zdravku Tomcu, Anti Žanetiću, Mladenu Pavkoviću, don Lazaru Čibariću, Jošku Čelanu, profesoru emeritusu dr. sc. Ivi Soljačiću, Đuri Vidmaroviću, Milanu Ivkošiću, Marcelu Holjevcu, Zorici Gregurić i don Anđelku Kaćunku.

*** Smatrate li da pola milijuna ljudi u Zagrebu i tisuće koje se okupljaju na drugim Markovim koncertima znači da je Hrvatska definitivno promijenila smjer i okrenula se od ljevice?**

Hrvati su postali svjesni da su većina i da je naša budućnost ono što sam dao u naslovu svoje knjige iz 2001. "Za hrvatsku Hrvatsku". Nisam siguran da u HDZ-u ima dovoljno ljudi koji su spremni suprotstaviti se svjetskim moćnicima ako oni i dalje žele, umjesto hrvatske Hrvatske, stvoriti srpsku Hrvatsku. To nam pokazuje spominjanje donošenja zakona o ZDS-u, zakona o kažnjavanju svih onih koji iskazuju domoljublje i poštovanje prema Domovinskom ratu. Samo donošenje takvog zakona pokazuje da se svi ovi koji napadaju i koji su napadali ZDS zapravo svih ovih godina to činili protuzakonito i da bi sve njih trebalo kažnjavati, a ne one koji se ponose veličanstvenom pobjedom u Domovinskom ratu, u kojem postoje brojni dokazi da su ZDS koristili gotovo svi branitelji.

Donošenjem zakona o ZDS-u napadaju temelje na kojima je stvorena hrvatska država. Spominju da će kažnjavati samo ako se to odnosi na pozdrav iz Drugog svjetskog rata, ali već se u slučaju Josipa Šimunića pokazalo kako se to "dokazuje". Naime, 30. kolovoza 2016. napisao sam otvoreno pismo Vrhovnom i Ustavnom sudu u kojem sam o tome rekao: "Naime, u prvom pismu upozorili smo da 'u najcrnijoj maniri iz vremena komunističke diktature Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu tvrdi kako je Šimunić bio svjestan da uzvik 'za dom' uz odzdrav 'spremni' simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne Države Hrvatske, odnosno da je kao takav manifestacija rasističke ideologije, da izražava prijezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti'."

Ustavni sud nije odgovorio na to pismo, a onda je došla i odluka Visokog upravnog suda. Prihvatio je žalbu Državnog odvjetništva kojom je i taj sud samo potvrdio lažne i uvredljive tvrdnje općinskog odvjetništva jer je dobro poznato kako je ZDS bio službeni pozdrav postrojbi HOS-a u Domovinskom ratu. Doista, kao u najcrnjim komunističkim vremenima imamo sudove koji znaju i sude ljude zbog onoga što misle. Ustavni sud nije reagirao ni na drugo pismo.

*** Koliko zbivanja u svijetu utječu na to da se ljudi vežu uz ideale koje Thompson propagira – zajedništvo, domovinu, obranu suvereniteta zemlje...?**

Sigurno pomažu, ali za promjene u Hrvatskoj najzaslužniji je Thompson. Koliko sam bio svjestan toga, pokazuju sve ove knjige o kojima sam već govorio i koje su nastale od 2008. do danas.

*** Dobitnik ste brojnih nagrada i priznanja, a vaše je radove u Hrvatskoj teško nabrojiti. Manje je poznato da ste i cijenjeni član crnogorske Dukljanske akademije. Kakav ugled uživate u Crnoj Gori i svome Kotoru?**

Upravo su izašle liste dva posto najutjecajnijih znanstvenika na svijetu prema Sveučilištu u Stanfordu (SAD). Piše mi akademik Andrej Dujella: “Ti si ponovno uvjerljivo prvi u Hrvatskoj po broju radova. Recimo, u listi za 2024: Josip Pečarić 840, Mirko Planinić 557, Ana Marušić 473, Nenad Trinajstić 430, Vida Demarin 407, Ozren Polašek 396.”

Foto: Nikola Brboleza / CROPIX

Zapravo u Crnoj Gori postoje dvije akademije. Jedna je prosrpska, CANU, a druga, čiji sam izvanjski član, Dukljanska akademija znanosti i umjetnosti. Crnogorski književnik Božidar Proročić kao da je predvidio ovo vaše pitanje i ovih je dana objavio tekst o meni: “Akademik Josip Pečarić – ponos Kotora i Hrvata u Crnoj Gori”.

Tekst su prenijeli i portali u Hrvatskoj, a jedan ga je objavio i na engleskom jeziku. Mislim da nitko nije tako dobro opisao moj rad pa sam u svoju novu publicističku knjigu, koja je o njemu i njegovim tekstovima o Boki i Hrvatima, umjesto svog životopisa, uvrstio taj njegov tekst. A to je moja 242. publicistička knjiga, uz još 41 monografiju iz matematike.

*** Crnogorski navijači nedavno su razgalili javnost donijevši transparent “Sa Lovćena vila kliče, oprosti nam Dubrovniče”. Smatrate li da je to prevladavajući stav Crnogoraca kada je riječ o ratnim razaranjima Dubrovnika 90-ih?**

Foto: Nikola Brboleza / CROPIX

Danas svi Crnogorci imaju takav stav. Naime, i u Crnoj Gori postoji podjela slična ovoj u Hrvatskoj. Nekad su u Crnoj Gori svi pravoslavci bili Crnogorci, a dijelili su se na “zelenaše”, dakle, na one koji su istinski Crnogorci, i “bjelaše”, koji su bili prosrpski orijentirani. Danas se prvi i izjašnjavaju kao Crnogorci, a drugi kao Srbi. Meni tu smeta što je u tome znatno pomogla Hrvatska jer izdašno pomaže Srpsku pravoslavnu crkvu koja je najvažnija

(para)politička organizacija Srba i nositelj politike “srpskog sveta”. Tako Hrvatska odmaže Crnogorcima u njihovoj borbi za slobodu.

Zato prvo poglavlje moje knjige o Božidaru Proročiću nosi taj naziv. U knjizi su i njegovi tekstovi o dvojici Crnogoraca koji su prijatelji Hrvatske, dvojici od četvorice crnogorskih književnika koji su podigli svoj glas protiv politike Slobodana Miloševića i imali puno neugodnosti zbog toga. To su Mladen Lompar i Milorad Popović, koji se tada morao skloniti u Hrvatsku, a čiji je brat autor ovog stiha iz vašeg pitanja.

*** Generacije rođene nakon rata već imaju djecu. Mnogi zbog toga zaključuju da bismo se od teme Domovinskog rata trebali odmaknuti, da je to stvar povijesti...**

To bi bilo normalno da nismo imali srpske slugе, tj. najogavnije među najogavnijima među nama i nastavak agresije na Hrvatsku koju su pomagale sve vlasti u Hrvatskoj do dana današnjeg. Sve su vlasti, umjesto da se ponašaju onako kako je davno rekao kardinal Franjo Kuharić, samo gledale interese gazda iz svijeta i slijedili prosrpsku politiku. A ta je poruka našeg velikog kardinala u naslovu moje knjige: “Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima”.

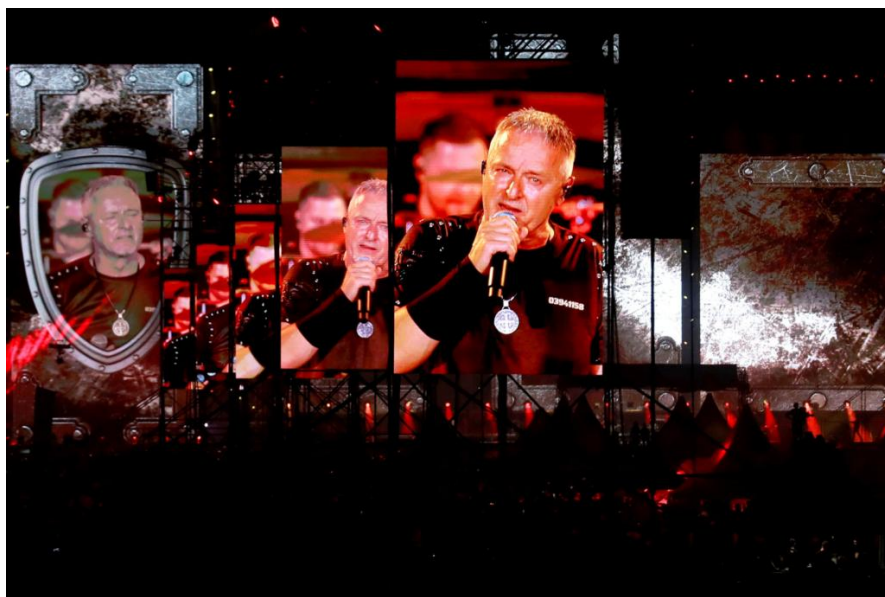

Foto: Damjan Tadić / CROPIX

*** Štošta se događa u vašem HAZU-u, čiji ste redovni član već četvrt stoljeća. Akademija će uskoro na izbore, u kakvom je stanju svome nasljedniku ostavlja sadašnji predsjednik Velimir Neidhardt?**

Pod ovim vodstvom HAZU je pokazao da je doista hrvatska akademija. Sjetimo se na primjer “Priloga za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa prilikom pregovora Republike Hrvatske s Bosnom i Hercegovinom, Crnom Gorom i Srbijom u pogledu njihova ulaska u Europsku uniju”, u kojima se ukazuje na neprihvatljivo djelovanje SPC-a: “U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.”

Prošle godine uspio sam zaustaviti izbor za redovitog člana povjesničara koji je, čim je postao ravnatelj HIP-a Slavonski Brod, uklonio bistu Franje Tuđmana. Osim toga, pisao je o Tuđmanu gluposti za koje se tvrdilo da su izvrsne, a pokazao sam da po svjetskoj bazi Scopus spada u grupu najslabijih od svih povjesničara iz tog instituta. Kako sam to već učinio i 2012. s prijedlogom istog razreda da se za akademika izabere prof. dr. sc. Ivo Goldstein, koji je toliko smiješan u svom radu da je po svom čuvenom ‘znanstvenom’ otkriću danas poznat kao Ivo Drobilica, bivši ministar znanosti, akademik Ivica Kostović, to je usporedio s čudom i izjavio “kako to pokazuje da u Akademiji ima ljudi koji vole hrvatsku državu”. Naime, moj je prijedlog dobio 50 glasova, a prijedlog razreda 40, što je potvrdilo da je HAZU doista hrvatska akademija. Ne zaboravite da sam ja, nakon što Drobilica nije izabran, bio nekakva crna ovca u Akademiji.

To je izazvalo smiješne napade u svim glavnim medijima od jednog povjesničara umjetnosti, dr. sc. Zvonka Makovića, koji je umislio da je mnogo bolji povjesničar od bivšeg ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest u Zagrebu, koji me je pozivao da sa Sveučilišta prijeđem u njegov institut, ali i da 1998. napišem odgovor na knjigu “Tuđmanov jasenovački mit” ravnatelja i osnivača Muzeja genocida u Beogradu, dr. Milana Bulajića. Iste godine, nakon što je izašla moja knjiga, organizirano je moje i Bulajićevo sučeljavanje na radiju Slobodna Europa, u kojem se on loše proveo, i objavljeno je u više mojih knjiga, a o samom sučeljavanju napisao sam i cijelu knjigu, “O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić”, 2021. Zapravo, svima u Akademiji bilo je jasno da su smiješni Makovićeve napadi i toliki prostor koji mu se daje zapravo napadi na Akademiju.

Sigurno znate i za ovogodišnju “Deklaraciju HAZU-a o hrvatskom povijesnom grbu”. Dakle, predsjednik Velimir Neidhardt ostavlja Akademiju koja je doista hrvatska akademija. Takva i treba biti, zar ne?

Foto: Damir Krajac / CROPIX

*** Koja je uloga HAZU-a danas u hrvatskom društvu i kako se u takav HAZU uklapate vi kao mislilac širokih pogleda?**

Ja se, htio ili ne htio, moram složiti s predsjednikom Neidhardtom, koji je na prošlogodišnjem božićnom domjenku upravo i govorio kako svi mi akademici moramo stalno raditi u interesu hrvatskog naroda i spomenuo kako je takvo sve što ja radim.

<https://www.dnevno.hr/vijesti/ugledni-akademik-ima-teoriju-koja-ce-zapanjiti-mnoge-thompson-je-najvazniji-zivuci-hrvat-3074306/>

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija). Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1725, citata: 26243, H-index: 57;

MathSciNet: publikacija: 1.397, citata: 7.527, H-index: 29;

Scopus: publikacija: 855, citata: 8916 H-index: 41;

WoS: publikacija: 854, citata: 7853, H-index: 38.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022.

godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi. Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi“ dragovoljac.com, 2024.:

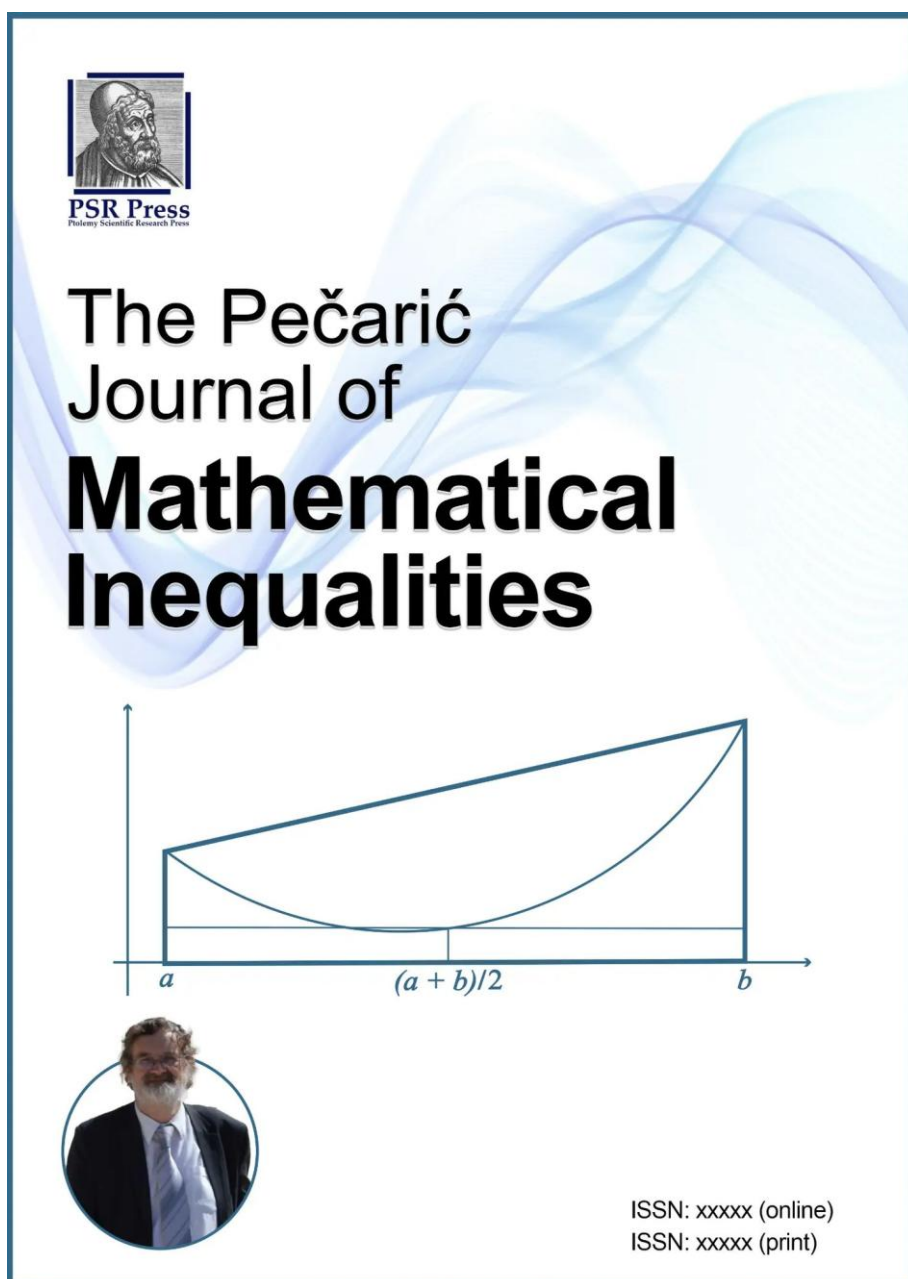
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

Glavni urednik je časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“ i „The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014

– One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova, Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*“

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 250 publicističkih knjiga.

27. 10. 2025.